

© T.C. Kùltür ve Turizm Bakanlığı
Kùtùphaneler ve Yayınlar Genel Mùdùrlùđù

Eser Adı: Mihrî Hâtun Dîvânı
Mùellifi: Mihrî
Hazırlayan: Mehmet Arslan
Yayın Yılı: 2018
ISBN: 978-975-17-4027-4
Ana Yayın Numarası:3580
Kùltür Eserleri Dizisi-576

Adres: Anafartalar Mahallesi, Cumhuriyet Caddesi,
No: 4, B-Blok, 06030 Ulus/ANKARA
Telefon: 00 90 312 3099001
Faks: 00 90 312 3098998
e-posta: yaphaz@kulturturizm.gov.tr

www.kulturturizm.gov.tr-
<http://ekitap.kulturturizm.gov.tr>

MİHRÎ HÂTUN DİVÂNI

Hazırlayan
Prof. Dr. Mehmet ARSLAN

Ankara
2018

GİRİŞ

Son araştırmalar Klasik Türk Edebiyatı (Divan Edebiyatı) dediğimiz dönemde binlerce şair yaşadığını, bunlardan yaklaşık 1000 kadar şairin de divan tertip ettiğini gösteriyor. Yine kaynaklara göre bu 700 yıllık dönemde 50 kadar da kadın şair yaşamıştır. Görüldüğü gibi bu rakamları baz alırsak divan şairlerinin ancak yirmide biri kadındır, hükmüne varabiliriz. Fakat bu rakamlar sadece Osmanlı şiiri için de geçerli değildir. Aynı yüzyıllarda edebiyatını oluşturmuş diğer batılı uluslarda da (İngiliz, Fransız, Alman, Rus, İtalyan) durum pek farklı değildir hatta Osmanlıdaki kadın şairlerin özellikle nitelik açısından bu ulusların kadın şairlerinin birçoğundan daha üstün edebi özelliklere sahip olduğu da bir gerçektir.

Görüldüğü gibi bütün uluslarda edebiyat söz konusu olduğunda bir erkek egemenliğinin varlığı sezilir. Osmanlı edebiyatında da bir şairin şair olabilmesinin ölçütlerinden birisi iyi bir öğrenimdir. Öğrenim açısından bakıldığında bu dönemlerde kadınların erkekler kadar şanslı olmadıkları görülür. İçlerinde şair yaratılışlı olanlar da birtakım ağır kayıtlar ve kurallar altındaki bir çevrede kendilerini geliştirememişlerdir. Bütün imkanları yakalayıp, kendi özel yeteneklerini de bu imkanlara ekleyerek temayüz etmiş kadın şairlerin sayısı ise belirttiğimiz gibi çok azdır. Bunların bir kısmının divanları da günümüze gelmemiştir. Divanları günümüze gelen kadın şairlerin (msl. Fıtnat Hanım, Leyla Hanım, şeref Hanım, Adile Sultan vb.) divanları incelendiğinde bunların şiiriyet anlamında hiç de erkek şairlerden aşağı kalmadığını hatta yer yer özellikle duygusal bağlamda onları aştığını müşahede ederiz. Erkek şair egemenliğinin varlığının açıkça sezildiği bir dönemde 15, 16. yüzyıllarda bir kadının bir divan meydana getirmesi hem de bu divanın edebi bir değer taşıması, aslında bugünden bakıldığında olağanüstü bir şey gibi görünmektedir.

İşte Mihrî Hatun bu kadın şairler içinde sadece bir hayalin şiirini değil yaşamın şiirini de yazan ve bir divan meydana getiren bir kadın şair olarak temayüz etmiştir, diyebiliriz. Çünkü o, küçük bir çevrede (Amasya) dedikodulara kulak asmadan sevmiş, sevilmiş, sevdiğini itiraf etmiş, aşkını sevginin verdiği gururla pervasızca yansıtmış, sevgilisiyle yaşadıklarını yine pervasızca anlatmış; yeri geldiğinde aşk konusundaki çaresizliğini de gurura kapılmadan açıkça söylemiş ve bu şekilde divan şiirindeki bazen hayalci, bazen donuk sevgiyi yumuşatmış, ona can vermiş, böylece yazdıklarında yer yer içten bir söyleyişe ulaşmıştır.

Mihri Hatun 19. yüzyıldan beri yerli, özellikle de yabancı araştırmacıların dikkatini çeken bir kadın şair hüviyetindedir. Nasıl çekmesin ki! Bir düşünün: On beşinci yüzyılın sonunda Küçük Asya'nın taşradaki küçük bir şehrinde (Amasya'da) dindar bir aileden gelen, iyi bir eğitim almış, hiç evlenmemiş, çoğu zaman ülkedeki şairlerle, sanat erbabıyla hatta devlet adamlarıyla ciddi tartışmalara girmiş; ünlü, önde gelen, güzide bir şair yetişmiştir: Mihri Hatun. Bu müstesna ve nev'i şahsına münhasır şair ve onun yeteneği istisnasız herkes tarafından özellikle oryantalist eleştirmenler, biyografi yazarları hatta tarihçiler tarafından ziyadesiyle takdir edilmiş ve merak uyandırdığı için de üzerinde muhtelif çalışma denemelerinde bulunulmuştur. Türk edebiyatında da tezkireler ve edebi kaynaklar ondan bazen gerçekten değer bilir, bazen alaycı, bazen kıskanç ifadelerle bahsetmişler fakat hemen hepsi son değerlendirmede onun şairlikteki hakkını teslim etmek zorunda hissetmişlerdir.

Mihri Hatun günümüzde de gündemdedir. Örneğin Uluslararası Astronomi Birliği (IAU) tarafından Venüs Gezegeni üzerindeki yeni keşfedilen kraterlerden birisine Mihri Hatun adı verilmiştir. Yurt dışında sevgililer arasında hediye malzemeleri içerisinde kalp motifli kristal kutulardan bir seriye "Mihri Hatun" adı verilmiştir. Yine Avrupa'da bir mücevher firması dünyanın meşhur şairleri adına muhtelif mücevherler tasarlamış ve bunlar arasında som gümüşten bir küpeye "Bütün Kalpler" logosuyla "Mihri Hatun Küpesi" adını vermiştir ki bu küpenin üzerinde Mihri Hatun'un şiirlerinden alınan "Bir bakışta bütün kalbimle sana âşık oldum" cümlesi yazmaktadır. 2005 yılında Cerith Wyn Ewans adlı ünlü bir İngiliz sanatçı 9. Uluslararası İstanbul Bienal'inde Mihri Hâtun'un şiirlerinden "Hâbdan açdım gözüm nâ-gâh kaldırdım seri / Karşıda gördüm durur bir mâh-rûy-ı dilberi" beytiyle başlayan gazelini (divanda 189. gazel) mors alfabesinde kodlayarak dev bir lazer ışığı aracılığıyla İstanbul semalarına yansıtmıştır.

Mihri Hatun Divanı'nın metni dört yazma nüsha karşılaştırılmak suretiyle edisyon-kritik yapılarak ve transkripsiyonlu bir şekilde meydana getirilmiştir. Mihri Hatun üzerinde daha önce yapılmış çalışmalarda bilinen üç nüsha değerlendirmeye alınmış fakat önemli bir nüsha olan dördüncü bir nüshadan yani Milli Kütüphane nüshasından haberdar olunmamış ve bunun üzerinde durulmamıştır. Halbuki bu nüsha diğer nüshalarda bulunmayan Mihri Hatun'un 3 kasidesini, 6 gazelini, 1 murabba'ını ve 1 mesnevisini de ihtiva etmektedir.

MİHRÎ HÂTUN'UN HAYATI

Mihrî Hatun Amasya'da doğmuştur. Şairimiz hakkında bilgi veren bütün kaynaklar bu konuda müttefiktir, sadece Mehmed Zihnî Meşâhirü'n-Nisâ'da "İstanbul edîbelerindendir" şeklinde bir bilgi vermektedir ki bu bir yanlış olmalıdır. Adı ve mahlası Mihrî'dir. Yalnız Evliya Çelebi adının Mihrimah, mahlasının Mihrî olduğunu kaydeder. Son dönemlerde yapılan bazı çalışmalarda asıl isminin Fahrünnisâ veya Mihrünnisâ olduğu konusundaki tespitler herhangi bir kaynağa dayanmamaktadır. Doğum tarihi hakkında hiçbir kaynakta bilgi bulunmamaktadır. Ancak Mihrî Hatun ile şair Hâtemî (Müeyyedzâde Abdurrahman) arasında bir aşk ilişkisi olduğu varsayılmakta ve Mihrî Hatun ile Hâtemî'nin Sultan II. Bayezid'in meclisinde aynı zamanlarda buldukları ve beraber büyüdükleri yani akran oldukları düşünülmektedir. Hâtemî'nin 1456 yılında doğduğunu kesinlikle bildiğimize göre Mihrî Hatun da o tarihlerde, büyük bir ihtimalle 1456-1460 yılları arasında doğmuş olmalıdır.

Babası Belâyî mahlasıyla şiirler de yazan Kadı Hasan Amasyevî'dir. Mihrî divanının iki nüshasında (F ve S) "**Dîvân-ı Mihrî Duhter-i Mevlânâ Belâyî**" (Mevlânâ Belâyî'nin kızı Mihrî'nin Divanı) şeklinde başlık bulunmakta ayrıca Mihrî Hatun, divanında iki yerde babasının adının "Belâyî" olduğunu açıkça belirtmektedir:

Ey Belâ-keş **Mihrî** sen benzer **Belâyî** neslisin
Sana dâ'im bî-vefâlar gâlibâ andan çıkar (G39-8)

Adumuz eylükle yâd olmag için
Hem **Belâyî** rûhı şâd olmag için (Taz. 425)

Büyük dedesi Gümüşlüoğullarından ve 1410 yılında vefat eden keramet sahibi bir şeyh olan Pir İlyas Şücaaddîn-i Halvetî'dir.

Şiirlerinden ve ondan bahseden kaynaklardan anlaşıldığı kadarıyla Mihrî Hatun kültürlü bir ortamda büyümüş, Arapça ve Farsçayı hatta bunların edebiyatları hakkındaki asgari malumatı öğrenmiş, "bedî ve beyândan nasîbedâr" olmuş; babasının kadı olmasından dolayı dini bilgileri de en iyi seviyede hazmetmiştir. Evliya Çelebi'nin onun hakkında "sâhib-i dîvândır ve fıkha, ferâyize müte'allik hayz ve nifâs bahsinde manzûm risâleleri vardır". "Yetmiş cild kitâb-ı mu'tebereyi hıfz idüp, cümle 'ulemâ anuñla mubâhase-i 'ilm itmede 'âcizler imiş. Fıkh u ferâ'ize müte'allik nifâs bahsinde makbûl mes'eleleri ve manzûm

risâleleri vardır" demesi onun malum üslup ve edasının bir tezahürü olduğu gibi, "fıkha, feraize, hayza, nifasa dair risaleleri" bulunduğundan bahsetmesi de, mevcut duruma göre, bir latife mahiyetinde olabilir. Çünkü Evliya Çelebi'den başka hiçbir kaynakta Mihri'nin bu tür eserleri olduğundan bahsedilmemektedir ve günümüze de divanından başka hiçbir eseri gelmemiştir.

Mihri Hatun bilgisi, kültürü, zekası ve en önemlisi şairlik yönüyle çevresinde dikkati çekmiş, bu durum o yıllarda Amasya'da vali olarak bulunan II. Bayezid'in de gözünden kaçmamış ve Mihri saraya dolayısıyla da şehzadenin etrafında teşekkül eden edebi çevreye girmiştir. Mihri'nin bu edebi çevreye girmesi II. Bayezid'in Amasya'daki şehzadelığının son yıllarına rastlamış olmalıdır. Çünkü II. Bayezid yedi sekiz yaşlarında (1455 yılında) şehzade olarak geldiği Amasya'dan 1481 yılında (26 yıl sonra) padişah olduğunda ayrılmıştır ki Mihri Hatun bu yıllarda tahminen yirmili yaşlarında olmalıdır. Öyle zannediyoruz ki Mihri sadece şehzade etrafında teşekkül eden edebi çevreye dahil olmakla kalmamış; şehzadenin annesi ve sarayın diğer ileri gelen kadınlarıyla da sohbet arkadaşı olmuştur.

II. Bayezid 1481 yılında padişah olup Amasya'dan ayrıldığında yerine oğlu Şehzade Ahmed vali olmuş ve o edebi çevre yeni valinin yani Şehzade Ahmed'in kişiliği ve eğlenceye düşkün hayat anlayışı dolayısıyla daha da genişlemiş; Mihri de bu çevredeki yerini sağlamlaştırmıştır.

Burada Amasya'daki bu iki şehzadenin Mihri'nin de dahil olduğu edebi çevresi hakkında bazı bilgiler vermemiz gerekiyor. Şehzadeligi sırasında Amasya'da II. Bayezid'in edebi muhitini teşkil eden şairlerin çoğu onun yanında bir resmi vazife ile bulunmuş şahıslardır. Sarayında en fazla itibar gören has nedimi Hâtemî (Müeyyed-zâde Abdurrahman Çelebi), devrinin tanınmış şairlerinden Ca'fer Çelebi'nin babası şehremini Tâci Bey, defterdar ve Sâfi mahlaslı Cezerî Kâsım Paşa, nişancı Kutbî Paşa, kadı Sinoplu Seyfi, şehzadenin sürekli sohbetlerinde bulunan Âfitâbî ki daha sonra Şehzade Ahmed'in edebi çevresinde de haklı olarak kendine yer bulmuştur, Mihri ve Zeyneb Hatunlar bu çevredeki önemli şair ve bilim adamlarındandır.

Belirttiğimiz gibi zevke, eğlenceye, şiir ve musikiye daha düşkün olan Şehzade Ahmed ki o da Amasya'da 31 yıl kadar (1481-1512 yılları arasında) şehzade olarak valilik yapmış; o da babası gibi şair, bilgin, musikişinas vb. bilim ve sanat erbabını çevresinde toplamış, bunların sohbetlerinden her zaman zevk almıştır. İran'dan gelen üstat musikişinas Zeynelâbidin'e maaş vererek sarayında alıkoymuştu. Nakkaş olarak bulunan Şah Kulu ki Penâhî mahlasıyla şiirler yazan önemli bir şairdi, Tebrizli Melek Ahmed, Hasan b. Mehmed hizmetinde idiler. Şairlerden babası devrinde de saray muhitinde olan Âfitâbî, Münirî

İbrahim Çelebi, şair ve bestekar Makâmî, yine Zeyneb ve Mihrî Hatunlar bulunmaktaydı.

Amasya Tarihi'nde Hüseyin Hüsameddin de Şehzade Ahmed'in edebi çevresini şu cümlelerle tespit ediyor ve Şehzade Sultan Ahmed'in şehzadelerine yaptırdığı bir sünnet düğününü anlatırken şu enteresan bilgileri veriyor:

"911 (1505) senesinde Şehzâde Sultân Ahmed, pederinden aldığı me'zûniyet üzerine, İdris-i Bidlisî merhûmuñ "Heşt Bihişt"inde tafsîl eylediği üzere genç şehzâdelerine bir sünnet düğünü yaptırdı. Ümerâ-yı etrâfı da'vet iderek mu'azzam bir dernek oldu. Mükemmel bir donanma şeklini aldı. Amasya şehri cennet gibi bezendi. Bu esnâda Amasya'da Türk şu'arâsından Çeşmî, Şermî, Kutbî pek ma'rûf idiler. Bunların içinde en ayyâşı Tokadlı Melîhî, en terbiyelisi Şermî, en fâzılı da Münîrî Efendiler idi. En şâyân-ı dikkat Mihrî Hâtun'dı. Bu şâ'irler coşdılar. Güzel kasîdeler yapup sûr-ı hitâni tebrîk itdiler. Ağır câ'izeler aldılar."

İşte Mihrî Hatun da hem II. Bayezid hem de Şehzade Ahmed zamanlarında sarayda bu sohbet ve eğlence halkalarında bulunuyor, dini ve edebi sohbetlere katılıyor, şiir atışmalarında erkeklerden geri kalmıyordu. Bu arada yazdığı şiirleri özellikle Şehzade Ahmed'e takdim ediyor ve bu vesileyle de hem genel olarak sarayda hem de sohbet meclislerinde yerini pekiştiriyordu. Divandaki kasidelerinin çoğunun bu şehzadeye sunulmuş olması bu görüşümüzü desteklemektedir. Bunların hemen hepsi ramazan veya kurban bayramı tebriği niteliğinde yazılmış kasidelerdir. Divanda bulunan 17 kasideden 10 tanesi Şehzâde Ahmed'e sunulmuştur. Ayrıca muhtevâsından anlaşıldığı kadarıyla 3 Gazel ve yine bir bayram tebriği olan ve kaside muhtevalı Tercî'-i Bend de bu şehzadeye sunulmuştur.

Mihrî Hatun saraydaki sohbet halkalarına katıldığı gibi yine kendi evinde de edebi sohbetler ve musiki toplantıları düzenliyor, diğer şairlerle karşılıklı latifeler yazıp atışıyordu.

Mihrî Hatun'un gençliğinde çok güzel, hoş sohbet, biraz şuh, fakat o derecede de namuslu, iffetli ve iradesine hakim biri olduğuna, ondan bahseden önemli eserlerde işaret olunmuştur. Yüz ve ahlak güzelliğini aynı ölçüde birleştiren Mihrî Hatun, hiç evlenmemiştir.

Tezkireler, Mihrî Hatun'un bu kadar güzel bir kadın olmasına; erkeklerle beraber şiir, sohbet ve eğlence meclislerinde bulunmasına; zamanındaki bazı şairlerle latifeye varan atışmalarına, karşılıklı şiir söylemelerine yer vermiştir.

Mihri Hatun'un muhtelif meclislerde erkeklerle beraber bulunması o devre göre pek de olumlu karşılanmazdı. İşte bu durum ve bazı duygusal hadiselerle adı karışması ondan bahseden tezkirelerde elbette yansımaları bulmuştu. Fakat ilginç olan şudur ki tezkireler bir yandan onun namus ve iffeti konusunda el birliği etmişçesine aynı şeyi söylüyor yani ona bu konuda toz kondurmuyor; bir yandan da onun evlenmediğinden bahsederken veya namus ve iffetinden söz ederken hep imalı, îhamlı, tevriyeli, kinayeli yani yoruma açık ve iki anlama gelebilecek hatta ve hatta müstehcen sayılabilecek ifadeler kullanıyor. Bu ifadelerdeki müstehcenlik derecesi okuyanın niyetine ve yorumuna bağlıdır sanki.

Mihri'nin evlenmediği konusunda ve namus ve iffeti hakkında söylenen imalı sözler pek de masumane değildir. Bunda zamanın tezkirelerinin ve şairlerinin onun güzelliğini ifade etmelerinin yanında biraz da kıskançlık hissediliyor ve bu imalarla sanki intikam alınmak isteniyor. Tabi bu tür şakalaşmaların ve imalı ifadelerin divan şiirinin genelinde bulunduğunu ve tezkirelerin de böyle bir üslup kullanmalarının tabiatları ve yapıları gereği olduğunu da gözardı etmemek gerekir.

Mihri Hâatun erkeklerle beraber musiki ve sohbet meclislerinde bulunduğu; bazı şairlerle şakalaştığı, onlarla karşılıklı şiirler söylediği yani bir erkek toplumunda erkek gibi davrandığı halde ondan bahseden kaynaklar bu durumu pek yadırgamamışlar ve onun namusu ve iffeti konusunda bir kısmı imalı sözlerle de olsa hep övücü ifadeler kullanmışlardır. İşte Mihri Hâatun bu şekilde hiç evlenmeden, erkekler meclisinde rahatça oturup hatta şairlerle latifeler yaparken, ufak tefek dedikodulardan başka iffetine kimse söz söylememiştir. Yukarıda belirttiğimiz gibi tezkireciler bu hususu bilhassa belirtmişlerdir.

Peki Mihri Hâatun hep Amasya'da mı yaşadı yoksa İstanbul'a gidip yine padişah sarayında yahut şair meclislerinde sohbetlere katıldı mı? Bu konuda ilgili kaynaklar bilgi vermiyor. Yalnız divanın nüshalarından sadece birinde (Ü Nüshası) bulunan bir gazelin mahlas beyti bizi düşündürüyor. Beyit şöyledir:

Geçmiş ki hayif **Mihri** Amâsiyye'de 'ömrün
Kostantini'de 'âkil iseñ gitme kal imdi (G176-7)

Beytin bu şekilde okunuşunda anlam şöyle olur: "Ey Mihri, yazık ki ömrün hep Amasya'da geçmiştir, eğer aklın var ise şimdi İstanbul'da kal, (Amasya'ya) gitme."

Beyitte geçen ve "Kostantini'de" şeklinde okumayı tercih ettiğimiz kelime metinde "kaf, sin, tı, nun, tı, nun, dal, he" harfleriyle yazılmıştır.

Eğer kelime bu yazılışla "Kostantin'de" şeklinde okunursa vezin bozulur fakat anlam yine yukarıdaki gibi olur. Bu kelimenin eski metinlerde "Kostantin, Kostantiniyye, Kostantini, Kostantine vb." şekilleri görülmektedir. Eğer kelimeyi "Kostantini'de veya Kostantine'de" şekillerinde okursak vezin düzelir ve anlam yine yukarıdaki gibi olur. Kelimenin "Kostantin'e de" şeklinde okunma ihtimali de olabilir ki bu vezne de uygundur, fakat bu durumda yazılışta ikinci nun harfinden sonra bir he harfi olmalıydı. Bunu müstensih hatasına veya tercihinine yorup kelimeyi bu şekilde değerlendirirsek bu durumda beytin anlamı şöyle olur: "Ey Mihrî, yazık ki ömrün hep Amasya'da geçmiştir, eğer aklın var ise şimdi yine (Amasya'da) kal ve İstanbul'a gitme." Böyle anlamlandırıldığında ise sanki beyitte geçen "hayıf" kelimesinin orada kullanılma amacı ortadan kalkıyor. Tabi beyit bu anlamıyla düşünüldüğünde Mihrî'nin birileri tarafından İstanbul'a davet edildiği gibi bir izlenim de doğuyor.

Diğer hiçbir kaynakta değinilmemesine rağmen Mehmed Zihnî Efendi'nin Meşâhirü'n-Nisâ adlı eserinde Mihrî Hâtun için "İstanbul edibelerinden olan Mihrî" şeklinde bir cümlenin olması, acaba Mihrî Hâtun bir müddet İstanbul'da bulundu mu sorusunu akla getiriyor. Yine Zâtî'nin Letâ'if'inde "Amâsiyyelü bir şâ'ire var idi, Mihrî Hâtûn dirlerdi, İstanbul'da olurdu" şeklinde bir kaydın bulunması da bu ihtimali düşündürüyor.

Mihrî Hâtun'un bir gazeli var ki bu gazel sanki bir gemi yolculuğunu ve gurbeti anlatıyor. Sadece bir nüshada (Ü Nüshası) bulunan divandaki 161 numaralı gazel şöyledir:

Gamı deryâya salup hurrem olalum gemide
Bâki kalmaz çü cihân hoş görelüm bu demi de

N'ola çekdiyse gözüm yaşları deryâya beni
Garka virmişdi gözüm zevrakın evvel nemi de

Rûzgâruñ elemiyle nice bir ağlayavuz
Rûzgâr ilte kenâra bulavuz hem-demi de

Açalum 'aşk hevâsıyla bu dil yelkenini
Çekelüm lenger-i hicrânı koyalum gamı da

'Âşika dirler idi sabr gerek yâ ho sefer
Bu kelâm hakkı budur gerçek imiş âdemîde

İtdi gerçi ki felek **Mihri** vatandan seni dūr
Gurbetüñ hoşça imiş hayli dile 'âlemi de

Dil-i mecrûhuña gam çekme ki bir gün dem ola
Bulasın gurbet elinde aña sen merhemi de

Bu gazelde geçen "deryâ, deryâya salmak, gemi, garka vermek, zevrak, nem, rüzgar, kenâr, kenâra iletmek, hevâ, yelken, yelken açmak, lenger, hicran, sefer, vatan, gurbet, vatandan dūr olmak" kelimeleri sanki bize gurbete çıkan ve bu yolculuğunu gemiyle yapan bir âşığın psikolojisini anlatıyor. Özellikle beşinci beyitteki âşık için son çare olarak bugün de "ya tahammül ya sefer" şeklinde söylenen "ya sabır ya sefer" sözü ve diğer beyitlerdeki ipuçları Mihri Hâatun'un gemiyle bir yolculuk yaptığını, vatandan ayrıldığını, gurbete çıktığını gösteren deliller olarak değerlendirilebilir. Büyük bir ihtimalle de bu gurbet eli İstanbul'dur diyebiliriz. Altıncı beyitte ki bu mahlas beytidir, "Ey Mihri, felek gerçi seni vatandan uzaklaştırdı, fakat gurbetin âlemi de gönle hayli hoşça gelebilir (ya da bazı gönüllere gurbetin âlemi hoşça gelebilir)" şeklindeki ifade ve yedinci beyitteki "gam çekme, bir gün olur bir an gelir ki sen yaralı gönlüne gurbet elinde merhem bulursun" şeklindeki ifade Mihri'nin belki de bir aşk acısı yüzünden vatanını terkedip gurbete çıktığının, orada teselli bulmayı umduğunun bir göstergesidir.

Mihri Hâatun eğer İstanbul'a gitmişse de, ki bu tarafımdan da kesinliğe kavuşturulamayan bir konudur, sonra tekrar Amasya'ya dönmüştür. Çünkü bütün önemli kaynaklar onun Amasya'da vefat ettiğini ve burada gömüldüğünü söylüyor. Ölüm tarihi hakkında ise farklı tarihler veriliyor. Karahan (1506), İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Yazma Divanlar Kataloğu (1506/7), Dergah Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi (1506), Sabiha Gemici (1506), Ötüken Söğüt Büyük Türk Klasikleri (1506), Haluk İpekten "Divan Edebiyatında Edebi Muhitler" adlı eserinde (1506), Sicilli Osmânî: "Devr-i Sultan Süleyman Han evâhîrinde irtihal eyledi". Kâmûsu'l-a'lâm: "Ebu'l-Feth cennet-mekân Sultân Mehmed Hân-ı Sâni Hazretleri zamanında yaşamıştır". Bursalı Mehmed Tahir: "Fatih Sultan Mehmed Devri edibelerindendir", diyor ve o da 1506 tarihini veriyor. Mehmed Zihnî: "Asr-ı Sultân Mehmed Hân-ı Sâni şâ'irâtından". Tuhfe-i Nâili: 1506.

Mihri Hatun hakkında bilgi veren önemli eski kaynaklar (Âşık Çelebi, Latîfi, Sehî, Kınalızâde Hasan Çelebi, Beyânî ve Kühü'l-Ahbâr) ise onun ölüm tarihinden hiç bahsetmiyorlar. Sadece yabancı

kaynaklardan Gibb dayandığı kaynağı belirtmeden 1514 tarihini veriyor ki belki de Mihrî'nin vefatı için en mantıklı ve akla yakın tarih budur.

Görüldüğü gibi önemli tezkireler ölüm tarihi hakkında bize bilgi vermiyor, daha sonraki kaynaklar ise hep birbirlerini tekrarlayarak 1506 tarihini veriyor. Günümüzde de Mihrî Hatun hakkında az çok bilgi veren, ondan bahseden hemen bütün eserler, ansiklopedi maddeleri hatta Amasya ile ilgili hemen tüm kaynaklar, Amasya'da Mihrî Hatun'un tanıtımıyla ilgili hazırlanmış olan pek de bilimsel olmayan birçok yazı ve belgeseller hep 1506 tarihi üzerinde duruyorlar. Fakat sayın İsmail Erünsal'ın yayımladığı bir makale bütün bu bilgilerin ve değerlendirmelerin yanlış olduğunu çok açık bir şekilde ve şüpheye mahal bırakmadan gösteriyor ki makale şudur: "Türk Edebiyatı Tarihinin Arşiv Kaynakları I: II. Bayezid Devrine Ait Bir İn'âmât Defteri".

Bu önemli defterin içerisinde bizim konumuza ışık tutan ve bizi ilgilendiren kısım ise Mihrî Hatun ile ilgili bölümlerdir. Bu önemli belgede Mihrî Hatun'a II. Bayezid tarafından yapılan in'âmlar ve bu in'âmların ne sebeple yapıldığı tarihleriyle beraber veriliyor. Defterde muhtelif tarihlerde Mihrî Hatun'a Sultan Bayezid tarafından beş defa in'âm ve tasadduk olarak toplam 13.000 akçe verildiği belirtiliyor. Mihrî Hatun'a çeşitli vesilelerle 1505 tarihinde 3000 akçe, 1508 tarihinde divanı için 3000 akçe, 1510 tarihinde 3000 akçe, 1511 tarihinde kasidesi için 3000 akçe ve son olarak 1512 yılında yine kasidesi için 1000 akçe gönderilmiştir.

Görüldüğü gibi en son olarak yazdığı bir kaside için Mihrî Hatun'a 1512 yılında 1000 akçe gönderilmiştir. Demek ki Mihrî Hâtun 1512 yılında hayattaydı. Mihrî Hâtun bundan sonra daha kaç yıl yaşadı, bu konuda yorum yapmak mümkün değildir. Mihrî Hatun'un ölüm tarihi ve yeri için şu yorum yapılabilir: Mihrî Hâtun 1512 yılından sonraki bir tarihte (Gibb'e göre 1514'te) ve 50-60 yaşları arasında Amasya'da vefat etmiştir.

Amasya'da vefat ettiği kesin olan Mihrî Hâtun büyük dedesi Pîr Şücâaddin İlyas'ın türbesine defnedilmiştir. Evliya Çelebi bu konuda "Ecdâd-ı 'izâmı Hazret-i Pîr İlyâs Âsitânesi'nde defn olundu." diyor. Mihrî Hatun'un defnedildiği türbe eski kaynakların Zevâdiye de dediği Savadiye Mahallesi'ndedir. Bugün bu türbenin çevresine "Pirler Parkı" denilmektedir. Amasya Tarihi'ne göre bu türbede "Gümüslüzâde Pîr Şücâ'addin İlyâs El-Halvetî, damadı Pîr Celâlüddin Abdurrahman Çelebi, torunu Pîr Hayrüddin Hızır Çelebi ve bunların eşleri ve kızlarından dört hâtun medfundur". İşte bu dört hâtundan birisi Mihrî Hatun'dur fakat bu dört hâtuna ait olan mezarlardan hangisinin Mihrî Hâtun'a ait olduğu

hakkında eski ve yeni kaynaklarda bir kayıt yoktur. Bizzat yıllardır yaptığımız ziyaretlerde ve özel olarak türbe içinde ve çevresinde yaptığımız araştırmalarda, türbe içindeki kayıtlarda Mihri Hâatun'un mezarının bunlardan hangisi olduğu konusunda bir ipucu elde edemedik.

MİHRÎ DİVANI'NDAKİ NAZIM ŞEKİLLERİNİN GENEL DEĞERLENDİRMESİ

I- Mihri Divanı'nda "Kasîde, Gazel, Müstezâd, Murabba‘, Tahmîs, Tercî‘-i Bend, Mesnevî ve Müfred" olmak üzere 8 nazım şekliyle yazılmış manzumeler bulunmaktadır.

II- Divan'da:

- 17 adet Kasîde (toplam 405 beyit);
- 210 adet Gazel (toplam 1287 beyit);
- 1 adet Müstezâd (11 beyit);
- 9 adet Murabba‘ (toplam 81 bend, 162 beyit);
- 1 adet Tahmîs (5 bend, 17 beyit);
- 1 adet Tercî‘-i Bend (28 beyit);
- 2 adet Mesnevî (toplam 70 beyit);
- 7 adet Müfred (toplam 7 beyit)

olmak üzere toplam 248 manzume bulunmaktadır.

III- 8 nazım şekliyle yazılmış 248 adet manzumenin toplam beyit sayısı 1987'dir.

IV- 8 nazım şekliyle yazılmış 248 adet manzumede 11 farklı aruz kalıbı kullanılmıştır ki yoğunluk sırasına ve yüzdelik oranlarına göre şöyledir:

- 1- Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün (91 manzumede) (% 36).
- 2- Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün (48 manzumede) (% 19.3).
- 3- Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘ilü Fâ‘ilün (35 manzumede) (% 14.1).
- 4- Mef‘ûlü Mefâ‘ilü Mefâ‘ilü Fa‘ülün (30 manzumede) (% 12).
- 5- Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün (11 manzumede) (% 4.4).
- 6- Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Fa‘ülün (10 manzumede) (% 4).
- 7- Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün (9 manzumede) (% 3.6)
- 8- Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün (5 manzumede)
- 9- Mef‘ûlü Mefâ‘ilün Mef‘ûlü Mefâ‘ilün (4 manzumede)
- 10- Mef‘ûlü Fâ‘ilâtün Mef‘ûlü Fâ‘ilâtün (4 manzumede)
- 11- Müstef‘ilün Müstef‘ilün Müstef‘ilün Müstef‘ilün (1 manzumede)

TAZARRU‘-NÂME

Divan'ın bütün nüshalarında bulunan ve aruzun "Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün" kalıbıyla yazılan 461 beyitlik bu manzume Mesnevî nazım şekliyle kaleme alınmıştır. Muhtelif bölümlerinde bu asıl aruz kalıbından başka kalıplar da kullanılmıştır. Mesnevî'nin hatime kısmında bu eserin adının "Tazarru‘-nâme" olduğu açıkça belirtilmektedir (442 ve 444. beyitler). Tazarru‘-nâme Mihrî Hatun'un Divan'ının dışında ikinci bir eseri olarak değerlendirilebilir.

Mihrî Divanı'nın elde bulunan bütün nüshalarında yer alan Tazarru‘-nâme büyük bir ihtimalle Mihrî'nin ömrünün son yıllarında yazdığı bir manzumedir. Konuya uygun ayetlerle süslenen Tazarru‘-nâme tevhid, münâcât, na‘t, niyaz, dua, yakarış, pişmanlık, nefesine öğütler, diğer insanlara aktardığı öğüt mahiyetinde hayat tecrübeleri, günahlarından af dileme vb. özellikleriyle ömrünün sonlarına gelmiş tam bir mümin kadının itiraf ve pişmanlıklarıyla dolu bir manzume niteliğindedir.

NÜSHA TAVSİFLERİ

Mihrî Hâtun Divanı'nın Türkiye kütüphanelerinde 4 yazma nüshasını tespit ettik. Divan Metni bu nüshalara dayanılarak kurulmuştur. Metin kurulurken nüshalardan herhangi biri esas alınmamış, bütün nüshalar edisyon-kritikte değerlendirilmiştir.

1. Nüsha: (F) Fatih Millet Kütüphanesi, Ali Emiri Manzum, No: 414:

Başlık: "Divân-ı Mihrî Duhter-i Mevlânâ-yı Belâyî"

İlk beyit:

"Yazdı cân levhasında bismillâh

Kudret-i lâ ilâhe illallâh"

Son beyit:

"Hamdû-lillâh bezm-i hüsnüñde Habîbim Mihrî'nüñ

Sâgar-ı çeşmi lebüñ 'aksiyle kandur lâ-cerem"

Toplam 75 varak. 197x123 mm. ebadında. Cilt, kabartma mor kağıt kaplı. Birinci yaprakta kitaplık mührü basılıdır. Yazı, güzel ta'lik. Âbâdî taklidi kağıt. Siyah mürekkeple yazılmıştır, başlıklar ve "Mihrî" adları kırmızı mürekkepledir. Çift sütun üzerine yazılmıştır ve sahifede 13 satır yer almaktadır. İstinsah kaydı, tarihi ve müstensih adı yok.

Bu nüshada 10 kaside, 135 gazel, 2 Murabba‘, 1 Mesnevî, 1 Müfred ve Tazarru‘-nâme yer almaktadır.

2. Nüsha: (M) Ankara Millî Kütüphane, Yz. FB. No: 220:

Bu nüshanın ilk sayfası kopuktur. Divanın başındaki tevhid bu nüshada 9. beyitten başlamaktadır. Anlaşıldığı kadarıyla baştaki Tevhid'in ilk 8 beyti bu kopan sayfadadır. Bu nüsha sondan da eksiktir. "He" harfinden yazılan gazellerin bir kısmıyla "ye" harfinden yazılan gazellerin tümü bu nüshada bulunmamaktadır. Tahminen sondan 15 varak kadar kısmı kopmuştur.

İlk beyit:

"Zulmetini dilün münevver ider
Tal'at-ı lâ ilâhe illallâh"

Son beyit:

"Bir dil-rübâ vü hüsn ilinün şâhı lutf idüp
Olmuşdı ben gedâsına mihmân geçen gice"

Toplam 94 varak. 185x126 mm. ebadında. Yazı, ta'lik. Siyah mürekkeple yazılmıştır. Çift sütun üzerinedir ve sahifede 11 satır yer almaktadır. İstinsah kaydı, tarihi ve müstensih adı yok.

Bu nüshada 17 kaside, 139 gazel, 4 Murabba', 1 Tercî-i Bend, 2 Mesnevî, 1 Müfred ve Tazarru'-nâme yer almaktadır.

3. Nüsha: (S) Süleymaniye Kütüphanesi Ayasofya Bölümü, No: 3974:

Başlık: "Divân-ı Mihri Duhter-i Mevlânâ Belâyî"

İlk beyit:

"Yazdı cân levhasında bismillâh
Kudret-i lâ ilâhe illallâh"

Son beyit:

"Hamdü-lillâh bezm-i hüsnünde Habîbim Mihri'nün
Sâgar-ı çeşmi lebün 'aksiyle kandur lâ-cerem"

Toplam 77 varak. Baş tarafında Sultan I. Mahmud'un tuğralı mührü ile vakfı tescil eden Haremeyn Evkafı Müfettişi Şeyhzâde Ahmed Efendi'nin mührü, sayfa aşağısında ve kitabın sonunda II. Bayezid'in tuğra şeklindeki mührü basılıdır. Bu nüsha I. Mahmud namına vakfedilen kitaplar arasındadır. Mührün altındaki vakıf kaydında "Harrerehu'l-fakîr Ahmed Şeyh-zâde El-Müfettiş Bi-evkâfi'l-Haremeyni's-şerîfeyn" şeklinde bir kayıt var. İstinsah tarihi yok. 230x140 mm. ebadında. Kahverengi meşin cilt semselidir. Kağıt âbâdî. Yazı ta'lik. Sahifede 12 satır. Şiir başlıkları kırmızıya yakın renkte altın yaldızlıdır.

Bu nüshada 10 kaside, 135 gazel, 2 Murabba', 1 Mesnevî, 1 Müfred ve Tazarru'-nâme yer almaktadır.

4. Nüsha: (Ü) İstanbul Üniversitesi kütüphanesi, T.Y. 1994/2, v. 87b-163b.

İlk beyit:

"Yazdı cân levhasında bismillâh
Kudret-i lâilâhe illallâh"

Son beyit:

"Şöyle berk itdi senüñ mihrüñi göñlinde kim ol
Kopısar 'aşkuñ ile mihrüñ ile der-'arasât"

Toplam 77 varak. 200x120, 145x80 mm. ebadında. Cilt, kahverengi meşin, şemseli ve köşebentli, kenar sulu. Başında kitaplık mührü basılıdır. Âbâdî kağıt. Yazı, ta'lik. Siyah mürekkeple yazılmıştır, başlıklar kırmızı mürekkepledir, bazı yerlerde altın yaldızlıdır. Çift sütun üzerine yazılmıştır ve sahifede 17 satır yer almaktadır. Ferag kaydı şöyledir: "Veka'a'l-ferâg min tahrîrihi 'an yedi'l-'abdi'z-za'îf Mehmed bin Ahmed eş-şehîr bi-Kanber Nebî-zâde 'afâ 'anhümâ". Başka istinsah kaydı ve tarihi yok.

Bu nüshada 14 kaside, 206 gazel, 1 Müstezâd, 8 Murabba', 1 Tahmîs, 1 Mesnevî, 8 Müfred, 1 Divan Dışı Manzume ve Tazarru'-nâme yer almaktadır.

KAYNAKÇA

- Ali Emiri (1335). "Mihri Hatun". *Tarih ve Edebiyat Mecmuası*. C.2. 508-510.
- Arslan, Mehmet (hızl.) (2007). *Mihri Hatun Divanı*. Ankara: Amasya Valiliği Yay.
- Ay, Taha (1934). *Türk Kadın Şairleri*. İstanbul.
- Banarlı, Nihat Sami (1949). *Resimli Türk Edebiyatı Tarihi*. İstanbul: MEB Yay. 134.
- Bombaci, Alessio (1956). "Mihri Hatun". *Storia Della Letteratura Turca*. Milano. 328.
- Bursalı Mehmed Tahir (1333). *Osmanlı Müellifleri*. C. 2. İstanbul.
- Canım, Rıdvan (hızl.)(2000). *Latifi, Tezkiretü's-Şu'arâ ve Tabsiratü'n-Nüzemâ (İnceleme-Metin)*. Ankara: AKM Yay.
- Distria, Dora (1982). *Osmanlılarda Şiir*. (çev. S. Taneri) . İstanbul.
- Erünsal, E. İsmail (1981). "Türk Edebiyatı Tarihinin Arşiv Kaynakları I. II. Bayezit Devrine Ait Bir İn'amat Defteri". *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Enstitüsü Dergisi*. (10-11): 303-342.
- Gibb, E. J. Wilkinson (yty). *Osmanlı Şiir Tarihi*. C.1. (çev. Ali Çavuşoğlu). Ankara: Akçağ Yay.
- Gökyay, Orhan Şaik (hızl.)(1996). *Evliya Çelebi Seyahatnâmesi*. C. 1. İstanbul: YKY. 142.
- Hacıbeyzâde Ahmed Muhtar (1311). "Mihri Hatun". *Şair Hanımlarımız*. İstanbul. 59-60.
- Hüseyin Hüsameddin (1327). *Amasya Tarihi*. C. I- III. İstanbul.
- İsen, Mustafa (hızl.) (1994). *Kühü'l-Ahbâr'ın Tezkire Kısmı*. Ankara: AKM Yay.
- Karahan, Abdülkadir (1960). "Mihri Hatun". *İslam Ansiklopedisi*. C. VIII. İstanbul: MEB Yay. 305-306.
- Kurşun, Zekeriya, S. A. Kahraman ve Y. Dağlı (hızl.) (1999). *Evliya Çelebi Seyahatnâmesi*. C. 2. İstanbul: YKY. 99
- Kut, Günay (hızl.) (1978). *Heşt Bihişt, The Tezkire By Sehî Beg*. Harvard Üniversitesi.
- Kutluk, İbrahim (hızl.) (1989). *Kınalızâde Hasan Çelebi, Tezkiretü's-Şu'arâ*. C. 2. Ankara: TTK Yay.
- Kutluk, İbrahim (hızl.) (1997). *Beyânî Mustafa bin Carullah, Tezkire-i Şu'arâ*. Ankara: TTK Yay.
- Maştakova, Elena (1967). *Mihri Hatun-Divan*. Moskova.
- Mehmed Zihni Efendi (1295). *Meşâhirü'n-Nisâ*. C. II. İstanbul. 240-241.
- Meredith Owens (hızl.) (1971). *Meşâ'irü's-Şu'arâ or Tezkere of Aşık Çelebi*. London. vr. 127b-128b.
- Olca, Osman Fevzi. *Amasya Meşâhiri*. Amasya Bayezid Kütüphanesi Yazmaları. Nu: 787. vr. 129.

Sezer, Sennur (2005). *Türk Safo'su Mihri Hatun*. İstanbul.

Tuman, Mehmed Nâil (2001). *Tuhfe-i Nâilî- Divan Şairlerinin Muhtasar Biyografileri*. C. II. (hzl. C. Kurnaz ve M. Tatçı). Ankara: Bizim Büro Yay.

Uraz, Murat (1941). *Kadın Şairlerimiz*. İstanbul.

DİVAN METNİ

Dîvân-ı Mîhrî Duġter-i Mevlânâ Belâyî

KASİDELER

1 (F: 1b, M: 1a, S: 1b, Ü: 1b)^X
(Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün)

- 1 Yazdı cân levhasında bismillâh
Kudret-i lâ ilâhe illallâh
- 2 Gösterür toġrı yol bi-ġamdillâh
Himmet-i lâ ilâhe illallâh
- 3 Dü-cihâna tolı durur lâ-şek
Şöhret-i lâ ilâhe illallâh
- 4 Ehl-i ‘aşk dillerin müşerref ider
Şoġbet-i lâ ilâhe illallâh
- 5 İrgürür ġaste dillere şıġhat
Şerbet-i lâ ilâhe illallâh
- 6 İledür ġaġġ'a seni bir demde
Kurbet-i lâ ilâhe illallâh
- 7 Urulur tâ olunca yevm-i kıyâm
Nebet-i lâ ilâhe illallâh
- 8 Taġıdur leşkerini iblîsüñ
Nuşret-i lâ ilâhe illallâh
- 9 Zülmetini dilüñ münevver ider
Tal‘at-ı lâ ilâhe illallâh
- 10 Yed-i kudretle seng-i ġâra virür
ġumret-i lâ ilâhe illallâh

Divan Başıġı: Mevlânâ / Mevlânâ-yı F; Ü’de başlık yok.

^X 1. Nüsha: (F) Fatih Millet Kütüphanesi, Ali Emiri Manzum, No: 414.

2. Nüsha: (M) Ankara Milli Kütüphane, Yz. FB. No: 220.

3. Nüsha: (S) Süleymaniye Kütüphanesi Ayasofya Bölümü, No: 3974.

4. Nüsha: (Ü) İstanbul Üniversitesi kütüphanesi, T.Y. 1994/2, v. 87b-163b.

6a- ġaġġ'a seni / seni ġaġġ'a Ü

7a- Urulur / Ururlar F

- 11 Virdi miftâh-ı ğaybı cân u dile
Kuvvet-i lâ ilâhe illallâh
- 12 Kâlbüni ğill u ğışdan eyler pâk
Tâ'at-ı lâ ilâhe illallâh
- 13 Gösterür ehl-i 'aşka esrârı
Hikmet-i lâ ilâhe illallâh
- 14 Her dem endâma lerzeler düşürür
Heybet-i lâ ilâhe illallâh
- 15 Toyurur halkı hân-ı rahmetle
Ni'met-i lâ ilâhe illallâh
- 16 Cân demâğın tolu mükerrer ider
Lezzet-i lâ ilâhe illallâh
- 17 Ehl-i tevhîde tâc-ı devletdür
Kisvet-i lâ ilâhe illallâh
- 18 Mihri mücrimleri tãmada komaz
Şefkat-i lâ ilâhe illallâh
- 19 Gice gündüz dilüñde zikr eyle
'Âdet-i lâ ilâhe illallâh
- 20 İledür bî-gümân behište seni
Midhat-i lâ ilâhe illallâh

2 Kaşîde-i Sultân Bâyezîd Edâmallâhu 'Ömrehû

(M: 24b)

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 (Sin) Ser-be-ser tıtdı cihân rûyını ey hân saltanat
Devletüñ devrinde hoş buldı bu devrân saltanat
- 2 (Lâm) Lem-yezel rûz-ı ezelde saña kısmet eylemiş
Kim ola her vechile emrüne fermân saltanat
- 3 (Tı) Tañ mı taldursa cihân rûyını nâm u şöhetüñ
Dergeh-i 'âlüñde bulmuşdur her insân saltanat

11a- cân u dile / cân dile M

12a- ğill u / ğill S

16a- tolu / tolu S

18a- tãmada / dûzahda M, Ü

- 4 (Elif) Ey şeh-i ‘âlî senüñ fevküñde şevket görmedi
Nice devrân gerçi kim sürdi Süleymân saltanat
- 5 (Nûn) Nice Hızır ile Sikender süre yüzün kapuña
K’ışığıñde bulunur çeşme-i hayvân saltanat
- 6 (Be) Bulmaz idi zerrece rif‘at cihân husrevleri
Bunlara ger itmeseñ ey şâh ihsân saltanat
- 7 (Elif) Eyler ise n'ola cân nakdini yoluña îşâr
Buldi çün vaşluñ gibi sermâye ey hân saltanat
- 8 (Ye) Yanalı hüsnüñ çerâğı nûra garķ oldu cihân
Zulmeti kaṭ‘ eyledi vü oldu nûrân saltanat
- 9 (Ze) Zâyil itmesün senüñ Hak sâyeñi tâ haşre dek
Üstümüzden ey hümâ-fer Âl-i ‘Osmân saltanat
- 10 (Ye) Yâ İlâhî müstedâm eyle vücûdın tâ ebed
Şad-hezârân ‘ömr ile vir aña Sübhân saltanat
- 11 (Dâl) Dur cihân tahtında durduķça zemîn ü âsumân
Sür şafâ vü zevķ ile ‘âlemde her ân saltanat
- 12 (Elif) Ey sa‘âdet âfitâbı hüsnüñ izhâr olmadın
Mâ-tekdemden saña olmuşdı hayrân saltanat
- 13 (Dâl) Dâyim olsun devletüñ devrânı tâ yevmü'l-kıyâm
Top ola saña sa‘âdet daħi çevgân saltanat
- 14 (Elif) İreli hulķuñ nesîmi ‘âlem içre ser-te-ser
Eyledi halk-ı cihânı cümle şâdân saltanat
- 15 (Mîm) Müstedâm ol sâye-i rif‘atde şâhâ haşre dek
Nitekim dillerde şerħ olına destân saltanat
- 16 (Elif) Oldı ‘adlũñ destine çün hâtem-i devlet nigîn
Hoş-dem oldu halk-ı ‘âlem buldı çendân saltanat
- 17 (Lâm) Luṭfuñuñ deryâsı katında nedür baħr-i muhîṭ
Kim anuñ bir kaṭresinden buldı ‘ummân saltanat
- 18 (Lâm) Lem‘a-i cûduñ ziyâsı virdi enver ‘âleme
Mîve-i luṭfuñla buldı bâğ u bostân saltanat

- 19 (He) Her ki oldı âsitânuñ bendesi biñ cân ile
Şubhesüz buldı cihân dârında âsân salţanat
- 20 (‘Ayn) ‘Aynı ne gördi cihânuñ ne ĥod oldı istimâ‘
Kimde vardur sendeki tavr ile erkân salţanat
- 21 (Mîm) Mihri-i üftâdeñe şâhâ n'ola rahm eyleseñ
Şâyed olaydı aña bir kerre mihmân salţanat
- 22 (Re) Rehberüñ olsun Ĥudâ ey menba‘-ı kân-ı kerem
‘Âlem içre görme ġam gör şad-hezârân salţanat
- 23 (He) Her günüñ şad-sâl olsun her demüñ ‘îd-i sa‘îd
Dâyim olsun ĥusrevâ ħapuñda dîvân salţanat
- 3 Kaşîde-i Sultân Bâyezîd Edâmallâhu ‘Ömrehû
(F: 23a, M: 26a, S: 24b, Ü: 21a)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)
- 1 Maţla‘ından ‘âleme ‘arz ideli ĥurşîd tâb
Ķalmadı ħat‘â cihân rûyında zulmetden seĥâb
- 2 Nûr virmezdi bu âfâķ içre hergiz mâh anuñ
Gün cemâli enverinden itmese ger iktisâb
- 3 Ditreden ĥurşîdi tîġı ĥavfidur her şubĥ-dem
Bî-sebeb şanmañ ki bu eflâke dâ‘im inķilâb
- 4 Maţla‘ından şems lertzân ħıkduġı her dem budur
Gün cemâline muķâbil olmaġa eyler ĥicâb
- 5 Yalıñuz bir meh degüldür ħapusı üftâdesi
Biñ şafâ ile gelür baş üzre her şubĥ âfitâb
- 6 Dergehinde pâs-bân olalı Keyvân ol mehüñ
Gelmedi devrinde bir seyyârenüñ çeşmine ĥâb
- 7 Mezra‘-ı ĥânında ĥırmen olsa tañ mıdur cihân
Oldı çün luţfi hevâsıyla felekler âsiyâb
- 8 Ebr-i luţfi tâze ter kılsa n'ola cân ġülşenin
Mihir ü mehdür külegi çarĥ aña olmuşdur dolâb

Başlık: Kaşîde-i Sultân Bâyezîd Edâmallâhu ‘Ömrehu / Velehu Fî Medĥihi Tâbe Serâhu Ü

3a- Ditreden / Titreden F, S; tîġı ĥavfidur / tîġ-ı ĥavfidur F, M, S; her / bir F,

7a- Mezra‘-ı / Mezra‘a-i F

8b- dolâb / tolâb F, M, S

- 9 İltmese glzâra hsni gleninden b nesm
Virmez idi halka kaâ by reyhân gl glâb
- 10 Ŗr-ve bindke devlet atına ol Mter
Çarh eker her dem ‘inânını felek tutar rikâb
- 11 Ol cihân-gr-i zamânu grse tg lem‘asın
orusundan kendzini bilmeye Efrâsiyâb
- 12 Vireli ‘adln eliyle ‘âleme ltfu ma‘â
iddetinden rzgâru kimse ekmez ızrâb
- 13 Ol hmânu greli s-murğ ‘â-himmetin
Devleti hânında geldi oldu ol dem bir zbâb
- 14 Himmeti deryâs ire bir gemidr bu cihân
Ltfinu barinde an oldu ‘ummân bir habâb
- 15 Ol Ŗehu Ŗol resmedr ‘adli cihân ryında kim
Kim nizâm-ı ‘âlem olur aa her dem intisâb
- 16 Mekteb-i re’yinde ebced tfldur bil Ŗbhesiz
Grmese hsni kitâbından ul’l-ebâr bâb
- 17 Ol muavvel ltfinu olmaz ma‘ânsi beyân
Aras cmle kitâb fal fal u bâb bâb
- 18 Buldı ibâl-i sa‘âdet oldu her dem batiyâr
Her ki kld hdmetin cân ile dilden irtikâb
- 19 Âfitâb-ı ‘âlem-ârâ heft-kiver b-nazr
Pâdiâh-ı ‘ar a‘lem kâm-rân rif‘at-me‘âb
- 20 Kimdr ol hâkân-ı a‘zam ya‘ni Sultân Bâyezd
Hare dek bulsun cihân ryında ‘mr-i b-hisâb
- 21 Ey Ŗeh-i devrân cihân ryında ‘izzet isteyen
Âsitânında bulur sen pâdiâhu fet-i bâb

9a- İltmese / Esmese Ü; hsni / hsnn Ü; gleninden / gleninde F

11. beyit Ü nshasında 15. beyit olarak yer almtır.

12a- ‘adln / ‘adli F, M, S; ltfu / ltf F, M, S

13b- ol dem / ‘âlem Ü

16b- ul’l-ebâr / ul’l-elbâb M; ul’l-elbâb F, S

17b- fal / fal u Ü

20b- ‘mr-i / ‘mri Ü

21a- ‘izzet / devlet Ü

- 22 Buldı luţfuñ şemmesinden bu cihânuñ bâğı râğ
Oldı la'lüñ çeşmesinden âb-ı hayvân u cülâb
- 23 Zinde olur haşre dek bulur hayâtı teşne-dil
Hızr-veş her mürdeye virseñ şehâ luţfuñla âb
- 24 Saltanat tahtında her dem saña ey kân-ı kerem
'Adl hıl'at tâc devlet 'âdet olmışdur şavâb
- 25 Ağladur her dem şehâ bî-çâre Mihri'yi felek
Dâmen-i rahmuñ ile sil yaşını ey kâm-yâb
- 26 N'ola ey kimyâ-nazar luţfuñla olsañ dest-gîr
Pây-mâl olup Amâsiyye'de olmışdur türâb
- 27 Dehr elinden hâne-i gamda yiyüben içmege
Eşk-i çeşmim âb olmışdur yüregüm hem kebâb
- 28 Kıl 'imâret luţf idüp bu dil-harâbın husrevâ
Her cihetden leşker-i gam eylemiş durur harâb
- 29 Kıl sağ ey Yûsuf nazar luţfuñla ben bî-çâreye
İ'tikâdum bu durur bulam Zelîhâ-veş şebâb
- 30 Saltanat tahtında şâhâ devlet ile her nefes
Müstedâm ol haşre dek görme dü-'âlemde 'azâb
- 31 'İzzet ile ol semâ oldukça dâ'im pâ-y-dâr
Devlet ile tur cihân turdukça ey 'âlî-cenâb
- 32 Fazluñ ile kıl 'inâyet luţfuñ ile it kabûl
Ben garîb üftâdenüñ yâ Rab du'âsın müstecâb

4 Kaşîde-i Sultân Ahmed

(F: 24b, M: 27b, S: 26a, Ü: 19b)

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Teşnedür dil şun lebünden çeşme-i hayvân aña
Mürdedür cismüm gamuñdan n'ola virseñ cân aña

22a- râğ / yâr S, bâr Ü

22b- âb-ı hayvân u / âb-ı hayvân F, hayvân u / hayvân-ı S

23a- Zinde olur haşre / Zind'olur tâ haşre Ü; haşre / tâ haşre F, S; bulur / bilür F

24b- şavâb / saña F

25a- Dâmen-i / Dâmeni S

28b- leşker-i / leşkeri S

Başlık: Kaşîde-i Sultân Ahmed / Velehu Fî Medhihi Tâbe Meşvâhu Ü

1a- şun / şun F, çün Ü

- 2 Geldügince cân tenden karşı çıksa tañ mıdur
Mülket-i dilde hayâlũ oldu çün sultân aña
- 3 Revzenũnden zerre-veş üstũne düşer Müşterî
Gördi beñzer gün cemâlũ oldu ser-gerdân aña
- 4 Yâ kaşuñũn tũrile dil hânesin zeyn eyledi
Sinede gamzeñ hayâli olalı mihmân aña
- 5 Eyledüm yoluña îşâr itmek için husrevâ
Gözlerũmũn kanlu yaşın dürr ile mercân aña
- 6 Hâliş-i zer kıлмаğ için kalbini ‘aşıkłaruñ
Genc-i hüsnũn cevherin şaklar dil-i vîrân aña
- 7 Gülşen-i hüsnũnde bülbül murğ-ı hoş-elhân okur
Her seher gül defterinden nâme-i ‘unvân aña
- 8 Bezm-i hüsnũn içre lâle sâkî olsa tañ mıdur
Tolılar içüre gülistânda gül-i handân aña
- 9 Almağa âsân idi cennet cemâli mîvesin
Ruğlarında olmasa şu‘bân saçı bâğ-bân aña
- 10 Kimdür ol Sultân Ahmed kim cihân husrevleri
Âsitânında olupdur bende-i fermân aña^X
- 11 Muşhaf-ı hüsnine her nâdân kılursa bir nazâr
Keşf olur ol demde ezber şübhesiz Kur’ân aña
- 12 Ruğları şevkine bülbül nice nâlân olmasun
Yaraşur gül karşıusına nâle vü efgân aña
- 13 Gülşen-i hüsninde zülfin depredüp bâd-ı şabâ
Gösterür tâvûs-veş her dem-be-dem cevân aña

2b- Mülket-i / Mülketi ü

3a- Revzenũnden / Revzeninden F

6a- Hâliş-i / Hâliş ü Ü; kıлмаğ / kıлмақ Ü

8b- içüre / içre F, S, Ü; gül-i / güli Ü

9b- bâğ-bân aña / bâğ-bân F

^X Bu Kasidenin 10. beyitten sonraki kısmı M nüshasında yok.

11a- Muşhaf-ı / Muşhafı Ü

12b- nâle vü / nâle-i F, M, S

- 14 Kûy-ı yâri bir nefes terk eylemez huccâc-ı ‘aşk
Ehl-i ‘aşka Ka‘be’dür yeter ruḥ-ı cânân aña
- 15 Çeşmüñüñ kaşdı eger cân ise ey şâh-ı cihân
Yolina olsun fedâ bir cân nedür biñ cân aña
- 16 ‘Îd-i vaşlıdur bugün gel âsitânında şehüñ
Vaḳtidür Mihri kıl imdi cânuñı ḳurbân aña
- 17 ‘Îd-i adḥâsın mübârek kılsun ol Hayy-ı Ḳadîm
Devlet-i rif‘atde virsün ‘ömr-i câvidân aña

5 Kaşîde-i Sultân Ahmed

(F: 25a, M: 28a, S: 27a, Ü: 18a)
(Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fa‘ûlün)

- 1 İrdi yine şubḥuñ nefesinden dem-i ‘Îsâ
Ḳıldı ḳamu hoş ‘azm-i remîm olmuşı ihyâ
- 2 Şaçdı yine la‘l üstine şeb-nem dür-i şeh-vâr
Gülşende bugün luḫ ile bu bâd-ı Mesîhâ
- 3 Her levḥa-i berg üzre nice dürlü ḳalemler
Yazdı yûri ḳıl ḳudret-i Naḳḳâş‘ı temâşâ
- 4 Luḫı eşerinden bugün ol Rabb-i Kerîm‘üñ
Oldı bu cihân bâḡı ḳamu cennet-i me‘vâ
- 5 Pâk eyledi ferrâş-ı şabâ rûy-ı cihânı
Getürdi bahâr ebr gözinden aña çün mâ
- 6 Her gûşede bir serv-i sehî âb-ı revândur
Kim rûḥ-ı revâna virür ol câm-ı muşaffâ
- 7 Çün vaḳt-i bahâr oldı vü hengâm-ı çemendür
Bu demde gülistândan ıraḡ olmaya aşlâ
- 8 Gül mevsimidür çünki bugün şahñ-ı çemende
Ney gibi fiḡân eylegil ey bülbül-i şeydâ

14b- ruḥ-ı / ruḫı F, M, S

15a- Çeşmüñüñ / Çeşminüñ F

17b- Devlet-i / Devleti F, Ü; virsün / ḫırsun Ü; ‘ömr-i / ‘ömri S

Başlık: Kaşîde-i Sultân Ahmed / Kaşîde-i Sâlis M

1a- şubḥuñ / saçuñ F, S

4a- Luḫı / Luḫ S

4b- cennet-i / cenneti Ü

5a- ferrâş-ı / ferrâşı S

- 9 'Ayš it demidür bezm-i çemende güle karşı
Fevt itme şaķın fırsatı bu dem dime lâ lâ
- 10 Gül ruĥları yâdına bugün cânı revân it
Tîz açıla şâyed bulamazsuñ anı ferdâ
- 11 Beñzer ki gülistâna yine sâye şalupdur
Bir ruĥları gül gonca-dehen kâmeti bâlâ
- 12 Hoş gör bu demi kim virür ol rûĥa fütûĥı
Bir zerre demâĥuñda kıomaz 'illet-i sevdâ
- 13 Kim devr-i şehen-şâĥ-ı cihân Aĥmed-i Ĥân'dur
Dâl oldu anuñ devleti ismine müsemmâ
- 14 Gülzâr cemâliyle meger buldı letâfet
K'oldı çemen etrâfı yine ĥûb muţarrâ
- 15 Mislüñ gibi ey şâĥ-ı zamân rûy-ı cihâna
Bu devr-i felek bir daĥı göstermedi kaç'â
- 16 Ĥâk-i rehûñe kıılmaĥa îşâr şükûfe
Sebz üzre kıodı sîm ü zer esbâb müheyyâ
- 17 Rezmüñe muķâbil turamaz Sâm u Nerîmân
Rüstem olamaz erlük içinde saña hem-tâ
- 18 Uzatsa dilin devletüñüñ şem'ine düşmen
Cân virmege pervâne-şifat geldi ne pervâ
- 19 Bâlâ kıadüñi gördi meger tarf-ı çemende
Ĥayretde turur serv ü şanavber daĥı yek-pâ
- 20 Sen serv-i revân pâyına yüz sürmek içündür
Bustânda revân her yaña mâ olduĥı icrâ

10b- bulamazsuñ / bulamazsın S

11b- kâmeti bâlâ / kâmet-i ra'nâ M

12b- demâĥuñda / demâĥında F, 'illet-i / 'illeti Ü

13a- Kim devr-i / Kimdür bu Ü

13b- devleti / devlet-i F, S

14b- etrâfı / etrâf F, S; ĥûb u / ĥûb

17a- Sâm u / Sâm F, M, S

17b- olamaz / olımaz M

18a- devletüñüñ / devletinüñ F

19b- serv ü / serv F, S

- 21 Bitmedi hâtuñ gibi gülistânda benefşe
Çeşmüñ gibi yâ nergis eyâ gözleri şehlä
- 22 Hattüña benefş öyküneli çeşmüñe nergis
Oldı bularuñ biri siyeh-rû biri a'mâ
- 23 Bitmedi dañi bitmeyiser bâğ-ı cihânda
Bir sencileyin ruñları gül lebleri hamrâ
- 24 Bir dañi nazar eylemeye rûy-ı cinâna
Her kim kıla sen ruñları zîbâyı temâşâ
- 25 Gül ruñlaruñı gördi çü hengâm-ı çemende
Dil bülbülü bu şî'ri hemân eyledi inşâ
- 26 Ey tal'atı hurşîd eyâ hüsn ile garrâ
'İd ayı gibi kaşlaruñ oldı çü hüveydâ
- 27 Sen kaşkı kemân gamzesi oñ çeşmi harâmî
Bir tîr ile kıldı dil ü cân mülkini yağmâ
- 28 Hey râziyuz ol gamzelere kanımız içsün
Râhatlar ola rûñına 'âfiyye vü şahhâ
- 29 Dil murğını bir bend ile hoş dâma düşürdi
Cân boynına zülfüñ şalalı halka-i sevdâ
- 30 Hurşîd-i cihân tâb virür gerçi degüldür
Âyîne-i hüsnüñ gibi ey mâh-ı mücellâ
- 31 Çıksun hele biñ miñnet ile cânı cihânda
Her kim ki senüñ yoluña cân virmeye cânâ
- 32 Haddüñi görüp korkaram âh itmege nâ-gâh
Âhumla yana dâ'ire-i çarñ-ı mu'allâ
- 33 Oldukça bahâr ile müzeyyen kamu 'âlem
Turdukça zemîn ile zamân kubbe-i mînâ

23a- bitmeyiser / bitmez F, cihânda / cihâna Ü, cinânda M

23b- Bir sencileyin ruñları gül lebleri hamrâ / Her kim kıla sen ruñları zîbâyı temâşâ Ü

24a- cinâna / cihâna M

26a- tal'atı / tal'at-ı F, S

27a- oñ / ok Ü; çeşmi / çeşm-i F, S

28b- şahhâ / şehhâ F, S

30a- cihân tâb virür / cihân-tâb durur Ü

31a- cânı / cân F, S

32a- Haddüñi / Hattüñi M

32b- yana / yanar F

- 34 Ter tâze vü sebz ola şehâ bâg-ı cemâlûñ
‘Ömrüñi mezîd eylesün ol Hayy ü Tüvânâ
- 35 Bu mâh-ı şıyâm ile bu ‘îd ayı haqıçün
Biñ ‘özü ile tapuñdan ider anı temennâ
- 36 Bu bahtı siyeh Mihrî'ye şâhâ nazar it kim
İksîr ide hâk eyledi devrân anı zîrâ
- 37 Medh itmege hüsnuñi gülistân-ı çemende
Bir bülbül-i hoş-ıtab‘ durur bu dañi gûyâ
- 38 Bustân-ı hadûñ leblerüñüñ goncalarından
Dil bülbülini redd ide mañrûm ide hâşâ
- 39 ‘İdüñi mübârek kıla ‘ömrüñi ziyâde
İkbâl ü sa‘âdetde maqâmuñ ola a‘lâ
- 6 Velehû Fî Medhîhî Tâbe Şerâhu
- (M: 30a, Ü: 26b)
(Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün)
- 1 Şâhâ dilerse her kişi kim bahtiyâr ola
Baş kosun ayağuña k'aña bahtı yâr ola
- 2 Bu hulq bu şehâvet ü bu luğf u bu kerem
Kim sende var cihânda dañi kimde var ola
- 3 Göster cihâna gülşen-i hüsnuñ ki husrevâ
Gül gibi güle şûret-i ‘âlem bahâr ola
- 4 Ey ser-firâz nâz ile seyr it ki büstân
‘Aks-i ruñuñla şahñ-ı çemen lâle-zâr ola
- 5 Sünbül saçuña gül yüzüne lâle haddüne
Ger beñzerem dir ise çatı şerm-sâr ola

34b- Hayy ü / Hayy-i F, M, S

35b- tapuñdan / tapuñda F, S

36a- bahtı / baht-ı M

37b- hoş-ıtab‘ durur / hoş-ıtab‘dur M

38a- leblerüñüñ / leblerinüñ F

39a- ‘İdüñi / ‘İdini F

39b- İkbâl ü / İkbâl-i F, M, S

Başlık: Velehu Fî Medhîhi Tâbe Şerâhu / Kaşîde-i Râbi‘ M

- 6 Gül ruĥlaruña kendüzünü ‘arz kılmason
Hüsnüñ katında aña daĥi n’i‘tibâr ola
- 7 Gül beñzerem ĥadüñe deyü lâf ururdı gör
Geldi ki dest-bûs ide ne vechi var ola
- 8 Cânâ cihân demâĥını hoş müşk-bû kılor
Zülfüñ ‘izâruñ üzre kaçan târ u mâr ola
- 9 Yâ Rabb ‘izz ü devlet ile Hân Aĥmed’üñ
Bir günü bu cihânda hezârân hezâr ola
- 10 Hilm ü vaĥâr u luĥf u ŧefâ‘at didükleri
Bu dehr-i dûn içinde meger sende var ola
- 11 Cân levĥasında yazdum ĥattüñ ĥayâlini
Tâ ĥaŧr olunca ŧaĥlaya ol yâdigâr ola
- 12 Firdevs bâĥımuñ gül-i ĥandânısın çü sen
Bülbüllerüñ ŧehâ ya niçün ĥamda zâr ola
- 13 Ger sen semend-i devlete olsañ i ŧeh süvâr
Rüstem öñüñce bin dil ile ĥâŧa-dâr ola
- 14 Hüsnüñ günü münevver ola ĥaŧre dek ŧehâ
Niteki âsumân u zemîn ber-ĥarâr ola
- 15 Bâd-ı ĥazân iriŧmeye ‘ömrüñ bahârına
Rûy-ı cihân niteki ĥazân u bahâr ola
- 16 ‘Ömrüñ binâsı muĥkem ola ĥaŧre dek ŧehâ
Baĥtüñ ‘aŧâsı devlet ile pây-dâr ola
- 17 Budur du‘âsı ŧâm u seĥer Mihri’nüñ ŧehâ
‘Ömrüñ günü cihânda hezârân-hezâr ola
- 18 Dil ‘andelîbi derd ile kılsun ĥo nâleler
Çün ĥarŧusında sencileyin gül-‘izâr ola

11a- Bu mısradâ vezin bozuk.

12a- gül-i / güli Ü

13a- i ŧeh süvâr / süvâr i ŧâh Ü

16a- muĥkem / kâyim Ü

7 Kaşîde-i Sultân Aḥmed

(M: 31a)

(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün)

- 1 (Sin) Sen şâh olalı 'âleme ey ḥân-ı salṭanat
Oldı cihânda gün gibi a'yân salṭanat
- 2 (Lâm) Leyl ü nehâr 'aşk ile sâbit-ḳadem ṭurup
İtdi ḳapuñda kendüyi der-bân salṭanat
- 3 (Tı) Tolsa cihâna şöhretüñ âvâzı tañ mıdur
Ey şâh-ı 'âlî sendedür erkân-ı salṭanat
- 4 (Elif) Ey ḥusrev-i zamâne cihân begleri ḳamu
Ḳanda bulurdu itmeseñ iḥsân salṭanat
- 5 (Nûn) Nice zebûnuñ olmaya bu gerdiş-i felek
Bildı ki oldı emrüne fermân salṭanat
- 6 (Elif) Andan berü ki gördı yüzüñ âfitâbını
Cân ile oldı ḥüsnüne ḥayrân salṭanat
- 7 (Hâ) Ḥayy-ı ebed ezelde saña ḳısmet eylemiş
İzüñ tozına yüz süre her ân salṭanat
- 8 (Mîm) Ma'lûm olalı 'âleme nâmuñ eḥâdişi
Ḥalk-ı cihâni eyledi ḥandân salṭanat
- 9 (Dâl) Dâr-ı cihânda şevketüñi zerre görmedi
'Âlemde gerçi sürdi Süleymân salṭanat
- 10 (Elif) Ayruḳ kimesne beñzeyemez ḳadr-i câhuña
Ḥatm oldı sende 'âdet-i erkân-ı salṭanat
- 11 (Dâl) Dâyim devâm-ı rif'at ile devlet atına
Şâhâ süvâr ol ṭola meydân-ı salṭanat
- 12 (Elif) Ol sen hemîşe sâye-i rif'atde müstedâm
Dillerde tâ ki şerḥ ola destân-ı salṭanat
- 13 (Mîm) Meydân içinde çalmağa ṭopın sa'âdetüñ
Şundı elüne 'aşk ile çevgân-ı salṭanat
- 14 (Elif) Olduḳça 'îd ü şavm u şalât u berât u ḳadr
Olsun ḳapuñda ey şeh-i devrân salṭanat

- 15 (Lâm) Lutfuñ şehâbı katrelerinden bulup durur
Şâhâ cihânda lüce-i ‘ummân salţanat
- 16 (He) Her kim dil ile bendesi oldu işigüñüñ
Bulsa gerek cihânda ol âsân salţanat
- 17 (‘Ayn) ‘Aynına gösterür mi göre bir dağı felek
Ger senden özgede göre çendân salţanat
- 18 (Mîm) Mihri’ye işigünde yeter hâk olduğı
Ger bulmağ ise besdür i sultân salţanat
- 19 (Re) Rehber Hızır olup saña virsün İlahî Hâk
Biñ ‘ömr ile cihânda hezârân salţanat
- 20 (He) Her günlerüñi ‘îd ide Hâk her giceñ berât
Kapuñda dâyim eyleye dîvân salţanat

8 Kaşîde-i Sultân Ahmed

(F: 26b, M: 32a, S: 28b, Ü: 25b)
(Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün)

- 1 ‘Ârizuñ ‘arz ideliden haţ-ı reyhân-şekil
Beni dîvâne kılup eyledi hayrân-şekil
- 2 Kaşlaruñ Zühre cebînünde ki tuğrâ çekdi
Ne kalem yazdı haţuñ üstine ‘unvân-şekil
- 3 Lâle-ğaddünde irüp zülf-i siyâhuña şabâ
Gör ne zînetler ider sünbül ü reyhân-şekil
- 4 Dil deler ğamzeñ okına yer ola anuñ içün
Derd ile kendü özin eyledi peykân-şekil
- 5 Lâlenüñ derd ile dâğ oldu hasedden cigeri
‘Ârizuñ ‘arz ideli sen gül-i handân-şekil
- 6 Dü-cihân gülşeni bil gözüme zindân görünür
Baña yâr olmayıcağ sen büt-i Rıdvân-şekil
- 7 ‘Âlemüñ halkı yoluñda nice cân virmeye kim
Şâni‘uñ şun‘ı tapuñdur yüzüñ îmân-şekil

Başlık: Kaşîde-i Sultân Ahmed / Kaşîde-i Hâmis M, Velehu Fî Medhihi Tâbe Şerâhu Ü
3a- ğaddünde / ğaddüñe F, S; siyâhuña / siyâhına F
3b- sünbül ü / sünbül F, S
4b- kendü özin / kendüzünü M, özin / özüñi F

- 8 Görelî çâh-ı zenaḥdânuña düşdi dil ü cân
Eyledi başuma ‘âlemleri zindân-şekil
- 9 Çeşm-i şehlâñı ne remz ile işâretler ider
Dil ü cân kaşdına gör nergis-i fettân-şekil
- 10 Mihr ü meh beñzeye mi yüzüne öykünmek ile
Ger ola lebleri pür-la‘l-i Bedaḥşân-şekil
- 11 Şevk-i dendânuñ ile la‘l-i dür-efşânuñ için
Hâşe-lillâh ki diyem lü‘lü ü mercân-şekil
- 12 Çevresin âb-ı hayâtuñ ki tutar mûr-ı hatuñ
Gûyiyâ hâtemidür mühr-i Süleymân-şekil
- 13 Mürde-i cân u dile virdi hayât-ı ebedî
Leblerüñ olduğıçün çeşme-i hayvân-şekil
- 14 Zülf-i tâvûsını gör gülşen-i ḥüsn içre nice
Cilveler ‘arz kılar her yaña cevân-şekil
- 15 Kadd-i dil-cûy-ı nihâlini görüp râst didüm
Bu ne hoş mîve ile naḥl-i ḥırâmân-şekil
- 16 Olma ḥâmûş yaraşmaz saña ey gonca dehen
Kıl tebsüm k’ola her gûşe gülistân-şekil
- 17 Leb-i mey-gûnı hayâlile gözüm ḥânesinüñ
Kabağı şâfi tolupdur yine pür kan-şekil
- 18 Devr ide devr-i felek çenberi çarḥuñ yıkıla
Görmeye sencileyin bir meh-i tâbân-şekil
- 19 Baña iqbâl ü sa‘âdetde yeter manşıb u cân
Vaşluñuñ şemmesi ki geh ola ihsân-şekil
- 20 Yüzüne karşı muḳâbil olamaz bedr-i kamer
Gördi burtardı yüzün eyledi noḳşân-şekil

8a- zenaḥdânuña / zenaḥdânına F

10a- yüzüne / yüzine F

13a- hayât-ı / hayâtı Ü

14a- Zülf-i / Zülfi Ü; tâvûsını / târını F, gülşen-i / gülşeni S

15b- mîve ile / mîveli F

18a- çenberi / çenber-i F, S

19a- manşıb u / manşıb-ı S

19b- Vaşluñuñ şemmesi ki / Vaşlınuñ şemmesine F; geh ola / güle Ü

20a- bedr-i / şems ü Ü

- 21 Dehenûñ sırrını bilmedügiçün gonc'açılup
Kaldı hayrette yatur hâli perîşân-şekil
- 22 Ravza-i kûyuñı gördükde direm huld-ı na'îm
Yaraşur hûr ile gilmân ola der-bân-şekil
- 23 'Arş-ı a'lâya irişür elüm ey şâh-ı cihân
Her kaçan kim varuram kûyuña mihmân-şekil
- 24 Devr-i Dârâ bozulup devr-i Sikender m'añılur
Şehriyâr olalı sen husrev-i hâkân-şekil
- 25 'Îd-i vaşluña irürsem eger ey mâh-liķâ
Kılayın cânı fedâ yoluña kurbân-şekil
- 26 Gördi meydân-ı sa'âdetde güneş top oldı
Çunki Hân Ahmed'ün ol zülfini çevgân-şekil
- 27 Düşmenün başını tegreg gibi her yaña döker
Tîğ-ı kahrûñ ki kaçan berķ ura 'uryân-şekil
- 28 Her ki yavuz şanur ise saña ey şâh-ı kerem
Gözi giryân ola vü sînesi biryân-şekil
- 29 Dilerem luţf-ı şehen-şâh ile ma'zûr ola
Mihri'nün olmaduğın Lutfi'ye akrân-şekil
- 30 Şâh-ı 'âlîden irişürse 'inâyet nazarı
'Aceb olmaz ger olam şî'r ile Selmân-şekil
- 31 Hamdü-lillâh ki hoşuz luţf-ı nesîmiyle bugün
Âh eger çarķ-ı felek cevri ide devrân-şekil
- 32 Âferîn diye vü taḥsîn ide Cibrîl-i Emîn
Her kaçan kim okusam medḥûñi Hassân-şekil

20b- burtardı / yortardı F

21b- Kaldı / Kıldı F, hâli / hâl-i M

23a- 'Arş-ı / 'Arşı Ü

27b- kahrûñ ki / kahrûñla F

30a- 'âlîden / 'âlemden F

31a- luţf-ı luţfi Ü

31b- çarķ-ı / cevri F

32b- medḥûñi / medḥini f

9 Kaşîde-i Sultân Ahmed

(F: 28a, M: 33b, S: 30a, Ü: 25a)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün)

- 1 Vakt-i bahâr irüp komadı dilde zerre ğam
Bu demde ğam kimesneye lâyıķ olur mı hem
- 2 Nergis gözini süzdi görüp çeşm-i nâzını
Gül ruĥlarını oĥşadı nesrîn ü lâle hem
- 3 Oldı çemen 'arûsına bâd-ı şabâ karîn
Gördi yüzün şükûfe şaçar üstine direm
- 4 Dil-dâr la'li yâdına gül-gûn mey içmege
Hoşdur bu demde al elüñe sâķi câm-ı Cem
- 5 Gel karşusına câm-ı şabûhı sen eyle nûş
Şıġma deriye ğonca gibi gül açıl bu dem
- 6 Gül ruĥlarını görđi meger gülşen içre kim
Şahn-ı çemende tutdı hemân 'andelîb dem
- 7 Hüsnuñ berâtın iltđi şabâ gülsitâna çün
Görđi tebessüm eyledi her ğonca açdı fem
- 8 Zülfüñ cihân demâġına hoş bûy-ı cân virür
Depretdüġince bâd-ı şabâ anı şubĥ-dem
- 9 Beñzer cemâli bâġını keşf itđi şehriyâr
Gül gibi güldi şûret-i nevrûz-ı muĥterem
- 10 Ya'nî cihâna cân olan ol Hân Ahmed'üñ
'Adlini zıkr ider melek evc-i felekde hem
- 11 Ger bahr-i luţfuñuñ ire bir kaťresi revân
Bula vücûd mu'tekif-i ġûşe-i 'adem

Başlık: Kaşîde-i Sultân Ahmed / Kaşîde-i Sâdis M, Velehu Ü

4a- la'li / la'l S

7a- berâtın iltđi / berâtın'iltđi Ü

10a- cân / hân Ü

10b- evc-i / evci Ü

11a- luţfuñuñ / luţfmuñ F

11b- vücûd / vücûdı F, M, S

- 12 Bulur hayât-ı tâze vü ter sebze-zâr olur
Ey serv-i nâz her yere başsañ ne dem kadem
- 13 Taşvîrini cemâlûññ ey âfitâb-ı hüsn
Rûz-ı ezelde yazdı gönül levhine kalem
- 14 Şâhâ hevâ-yı zülfüñe şâbit-kadem turup
Mihrûñ deminde Mihri virür şubh gibi dem
- 15 Sensin çerâğ-ı rûşeni şubh-ı sa'âdetüñ
Ey menba'-ı sehâvet ü ey ma'den-i kerem
- 16 'Îdün mübârek olsun eyâ husrev-i zamân
İkbâl ü devletüñ günine irmesün elem
- 17 Oldukça pür kevâkib ile âsumân şehâ
Sen 'âlem içre devlet ile olasın 'alem

10 Kaşîde-i Sultân Ahmed

(F: 28b, M: 35b, S: 31a, Ü: 24b)
(Fe'ilâtun Fe'ilâtun Fe'ilâtun Fe'ilün)

- 1 Şubh-dem gülşene irdi yine üstâd-ı nesîm
Virdi hoş bûy-ı le'âfet bezedi var ne kim
- 2 Sebzenüñ tıflına göstermek için neşv gelüp
Dem-be-dem şahñ-ı gülistânda ider ders ta'lîm
- 3 Beñzedüp bâğ-ı cihânı yine firdevse bugün
Eyledi lâle ile gülşeni cennât-ı na'îm
- 4 Cân demâğını mu'a'ttar kılar uş her demde
Gül ü nesrîn ü reyâhîn ile gülşende nesîm
- 5 Eşer-i lutfı ile eyledi her bâğı behişt
Çün nazar itdi gülistâna bu dem Rabb-i Kerîm

12a- hayât-ı / hayâtı Ü

13a- cemâlûññ / cemâlinüñ F

15a- çerâğ-ı / çerâğı S, şubh-ı / şubhı Ü

15b- menba'-ı / menba'ı S, sehâvet ü ey / sehâvet vey F, S

16b- İkbâl ü / İkbâl-i M, günine irmesün / göstermesün F

Başlık: Kaşîde-i Sultân Ahmed / Kaşîde-i Sâmî M, Velehu Fî Medhihi Tâbe Şerâhu Ü

1b- bezedi var ne kim / beze Ü

3a- bâğ-ı / bâğı Ü

4b- Gül ü / Gül-i Ü

5b- Çün / Çü M

- 6 Nice naqş itdi gülistândaki her bir varağa
Yed-i kudretle bugün gör yine Naqqâş-ı Kadîm
- 7 Fevt olup gitmiş iken lutfına Haqq'ıñ nazar it
Gör nice buldı hayât uşda yine 'azm-i remîm
- 8 Gülşenüñ her tarafı serv-i sehî oldı yine
Viridi hoş zevk u şafâ cân u cihâna nitekim
- 9 Ol durur taht-ı sa'âdetde bugün Hân Ahmed
Şıfatı şems-i münevverdür anuñ zâtı halîm
- 10 Râhatı 'adlûñ ile buldı kamu halk-ı cihân
Revnağı nâmuñ ile buldı şehâ heft-iklîm
- 11 Bûy-ı zülfünden eger virmese gülşende şabâ
Gül gülistânda cihân halkına virmezdi şemîm
- 12 Husrevâ gül ruhuñuñ şevkile gülşende turup
Tûr-veş her şecer üstinde hezâr oldı kelîm
- 13 Hurrem itdükçe cihân rûyını geldükçe bahâr
Olasın devlet ile taht-ı sa'âdetde muķîm
- 14 Sebze-zâr üstine her dem getürür bâd-ı şabâ
Hâk-i pâyüñe nişâr itmek içün zer ile sîm
- 15 Bâğ-ı 'ömrüñe hazân ırmeye Haq'dan dilerem
'İd-i adhâñı mübârek kıla Raḥmân u Raḥîm
- 16 Bir cihân-gîr-i zamânsın ki irevirmez amân
Lem'a-i tîguñ ider dîv-i Nerîmân'ı dü-nîm
- 17 Yüzüñe karşı cedel eyleyemez Sâm u Süvâr
Rüstem ü Zâl olamaz erlik ile saña ğarîm
- 18 Buldı lutfuñ eşerinden bu cihân bâğı behişt
Gördi qahruñ şıfatın kim dem urur nâr-ı caḥîm

7b- uşda / uşta M

11a- şabâ / ziyâ F

12a- ruhuñuñ / ruḥımuñ F

14b- pâyüñe / pâyine F

16b- Lem'a-i tîguñ ider dîv-i Nerîmân'ı dü-nîm / Himmetüñ tîğı ider dîvi Nerîmân'ı dü-nîm Ü; dîv-i / dîvi F, S

17a- Sâm u / Sâm-ı F, M, S

17b- Rüstem ü / Rüstem-i F, M, S; ğarîm / qarîm F, S, Ü

19 Mihri üftâdeye rahmuñla şehâ eyle nazar
Eyleye saña nazar haşre dek ol Hayy u 'Alîm

20 Şaklasun emn ü emânında seni dâ'im Aḥad
Cân içinde nitekim ola elif ḥarfi kadîm

11 Kaşîde-i Sultân Aḥmed

(F: 29b, M: 36b, S: 31b, Ü: 24a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Hâzret-i ḥâkân-ı a'zam pâdişâh-ı bî-mişâl
Eyledi ḥalk-ı cihânda anı a'lem Zül-celâl
- 2 Zâhir olaldan cihâna gün cemâli enveri
Nûra garḳ oldu bu 'âlem itdi zulmet irtihâl
- 3 Hülk-ı luṭf ile müretteb bî-nazîr ü bî-bedel
'İlm ü ḥilm ile mükemmel aḥsen-i şâhib-cemâl
- 4 Bir şeh-i devrân-ı 'âdildür bugün 'âlemde kim
Devleti devrinde hergiz kimse çekmez infi'âl
- 5 Ya'ni ol Sultân Aḥmed kim kerem kânı bugün
Salṭanat tahtında bir şâh-ı cihândur müste'âl
- 6 Nûr virmezdi cihân rûyına kandîl-i semâ
Gün cemâli enverinden olmasa ger ittîşâl
- 7 Beñzeyem deyü kemân ebrûlarıyla ḥüsnine
Gâh bedr eyler kamer kendüzünü gâhî hilâl
- 8 Tal'atı mihri gibi göstermedi şems-i münîr
Gerçi devr eyler felek leyl ü nehâr u mâh u sâl
- 9 Kaşına beñzedügi bugün budur anuñ hilâl
İRte bir gün ḥüsnine öyküne ya'nî n'iḥtimâl

19b- Hayy u / Halyy-ı F, S, M

Başlık: Kaşîde-i Sultân Aḥmed / Kaşîde-i Tâsi' M, Velehu Fî Medḥihi Ṭâbe Meşvâhu Ü

2a- olaldan / olalı F

3a- Hülk-ı / Hülk u Ü; bî-nazîr ü / bî-nazîri S

3b- 'İlm ü / 'İlm-i S, aḥsen-i / aḥsen ü Ü, cemâl / kemâl M

4a- şeh-i / şehi S, Ü

6a- virmezdi / dirmezdi F

7b- kendüzünü / kendü özin F, Ü; kendü özini S

8a- Tal'atı / Tal'at-ı F

8b- nehâr u / nehâr S

9b-İRte bir gün / Artırır F, n'iḥtimâl / iḥtimâl F

- 10 Bir şehen-şâh-ı zamândur kim cihân husrevleri
Her cihetden lâ dimez emrine eyler imtişâl
- 11 ‘Aql-ı kül şâkird-i tıfl-ı mektebi re’yindedür
Kimse itmez ol şehüñ keyfiyyetinden kıl ü kâl
- 12 Ruğlarında zülfini depretdügince bâd-ı şubh
Cân u dil ihrâkına tâ irişür rîh-i şimâl
- 13 Bir cihân-gîr-i zamândur ol bugün ‘âlemde kim
Rüstem ü Zâl olsa rezmine gelüp itmez cidâl
- 14 Şubh-dem peyk-i şabâ irüp dil-i şûrîdeme
Didi ey gam-gîn gönül handân ol didüm ne hâl
- 15 Didi vaşlı ‘îdidür şâhuñ gerekdür müjdegân
Ben didüm cân lâyıķ ise ibtidâ benden meh al
- 16 Muşhaf-ı hüsninde fâla niyyet itdüm ol şehüñ
Evvel elifle ha geldi âhîrinde mîm ü dâl
- 17 Ğam yime şimden girü baht-ı siyâhuñ maḥv olup
Tâli‘uñ sa‘d oldu ey Mihrî mübârekdür bu fâl
- 18 Rif‘atuñ burc-ı şerefde kâ‘im olsun tâ ebed
Tal‘atuñ mihrine şâhâ irmesün hergiz zevâl
- 19 Dostlaruñ fevka'l-‘ulâda her dem olsun şâd-mân
Düşmenüñ tahte’s-serâda dâ‘im olsun pâ-y-mâl
- 20 ‘Ömrüñi kılsun cihânda devlet ile müstedâm
‘İdüñi itsün mübârek ol Kerîm-i Lâ-yezâl

10a- cihân / zamân F

12a- bâd-ı / bâd u S

13a- cihân-gîr-i / cihângîri Ü

13b- Rüstem ü / Rüstem-i F, M, S

14a- dil-i / dili Ü

15a- vaşlı / vaşl-ı F

16a- Muşhaf-ı / Muşhafı Ü

16b- Evvel elifle hâ / Evveli elif hâ M, mîm ü / mîm S

17a- baht-ı / bahtı Ü

18a- burc-ı / burcı Ü

19a- her dem / dâyim M

19b- tahte’s-serâda / tahte’s-serâda F,S; dâ‘im olsun / her dem olam M

20b- Kerîm-i / Kerîm ü Ü

- 21 Devletüñ devrinde bulsun her gedâ ‘izzet müdâm
Ni‘metüñ hânından alsunlar cihân halkı nevâl
- 12 Kaşîde-i Sultân Ahmed
- (F: 30b, M: 37b, S: 32b, Ü: 23a)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)
- 1 Çünkü gösterdi cihâna ruhlarından yâr gül
Eyledi rûy-ı zemîn etrâfını envâr gül
- 2 Tağıdup sünbüllerin bâğ-ı cihânuñ hoş şabâ
Virdi ezhâra revâyiñ eyledi izhâr gül
- 3 Kudretinden gör ki şâni‘ nice gösterdi ‘ayân
Hâkden berg-i semen lâle şecerden hâr gül
- 4 Döşedi çünkim zümürüdden bisâtını çemen
Gûşına taķındı şeb-nemden dür-i şeh-vâr gül
- 5 Nev-bahârüñ lezzetin bulmaķ dilersenâ bâğa gel
Kıl temâşâ nergis ü nesrîn çemen ruhsâr gül
- 6 Yine hengâm-ı çemendür gülşeni seyr eyle gel
Her taraf serv ü semen her gûşesi gülzâr gül
- 7 Na‘ra urduķça seher murģı meger te’sîr ider
Gonca güler serv şalar başını oynar gül
- 8 Şâh-ı serv üzre çıkup bülbül okur şî‘r-i laţîf
Hüsnüñ ebyâtın meger kim eyledi eş‘âr gül
- 9 Turma nâlân ol ruħı şevķinde miskîn ‘andelîb
‘Âdetidür çünkim itmek bülbülünü zâr gül
- 10 Ruhlarıñla haddüñ ü çeşmüñ görelden husrevâ
Nergis ü lâle semenden eyler istifsâr gül
- 11 Meclis-i şahñ-ı çemende dâmeninden dem-be-dem
Maķdemine sen şehüñ yâķût ider îşâr gül

Başlık: Kaşîde-i Sultân Ahmed / Kaşîde-i ‘Âşir M, Velehu Fî Medħihi Tâbe Şerâhu Ü

2b- ezhâra / etrâfa F

5b- Kıl temâşâ nergis ü nesrîn çemen ruhsâr gül / Her taraf serv ü semen her gûşesi gülzâr gül Ü; çemen / semen

M

6. Beyit Ü nüshasında yok.

7b- güler / gelür F, oynar / îşâr F

10a- haddüñ ü / haddüñi F, S

10b- Nergis ü / Nergis S, Nergisi Ü

- 12 Şâh Sultân Ahmed'ün devrânıdur bezminde gör
Lâle sâkî gonca bâde oldu hıdmet-kâr gül
- 13 Bûy-ı luţfuñdan bulup virür cihân bâğına bû
Rengi rüyuñdan alup mergûb olur her bâr gül
- 14 Hûb okur 'aşkuñ maķâmâtın nevâda râstî
'Andelîbe hoşça ta'lîm eylemiş edvâr gül
- 15 Yañılıp çün ruhlarıña beñzerem dimiş meger
Sözinüñ bildi haţâsın itdi istiğfâr gül
- 16 Çeşmüñi görmez meger nergis k'olupdur bî-başar
Hüsnüñe kı lup nazâr oldu ulü'l-ebşâr gül
- 17 Yazmağâ haddüñ berâtın gör gubâr-ı haţ ile
'Ârız-ı sûsende çekmiş hall ile pergâr gül
- 18 Gül yüzüñ bâğ-ı cihâna 'arz olaldan husrevâ
Zâhir oldu şanki nûr-ı Ahmed-i Muhtâr gül
- 19 Gerçi eyyâmında nevrûzuñ çemen sultânıdur
Lîk fahr ider k'ola bezmünde hıdmet-kâr gül
- 20 Hall olunmaz gördi 'aşkuñ müşkilâtından sebak
Şafha-i hüsnüñden ebced başladı tekrâr gül
- 21 Gonca hâmuş oldu gayretden dehânuñ görelî
Ruhlarıñ gördi hacâletden güler nâ-çâr gül
- 22 Gülşen-i hüsnüñ şehâ besdür gerekmez cenneti
Gerçi kim her gûşesinde nice yüz biñ var gül
- 23 Leblerüñe beñzerem didügiçün bâd-ı şabâ
Goncanuñ çâk ideli ağzın katı kırkar gül
- 24 Zîneti hüsnüñ gülistânında öğrenmiş meger
Bağlamış bâğ-ı cihânda gör ne hoş etvâr gül

13a- Bûy-ı / Bûyü Ü

13b- Rengi / Reng F, S

16a- k'olupdur / olupdur F, M

16b- ulü'l-ebşâr / uli'l-ebşâr F, S

18a- bâğ-ı / bâğı Ü

18b- nûr-ı / nûrî Ü

19b- k'ola / ola F

22a- Gülşen-i / Gülşeni Ü

24a- gülistânında / gülistânından M

- 25 Devleti bâğında Mihri hâmdü-lillâh bir şehûñ
Serv-ğaddi sâyesindesin ne ğam her bâr gül
- 26 Nice kim ola şükûfeyle müzeyyen nev-bahâr
Nice kim bâğ-ı cihânda açıla her bâr gül
- 27 Nev-bahârı hüsnuñüñ ter tâze olsun tâ ebed
Nice kim ola çemen iqlîmine serdâr gül
- 28 'Îdüñi itsün mübârek ol Kerîm-i Lâ-yezâl
Geldügince nev-bahâr olduğça bu gül-zâr gül

13 Velehû Fî Medhihi Enârallâhu Burhânehû

(M: 39a, Ü: 22b)

(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün)

- 1 Çün rûz-ı 'îd mevsim-i faşl-ı bahârdur
'İşret demi ferağ günü hoş rûzgârdur
- 2 Şubhuñ nesîmi ireli her câya kıl nazâr
Rengîn çiçekler ile kamu lâle-zârdur
- 3 Kudret eliyle gör yine reyhânî hatları
Yazdı yeşil varaklara k'ol Kird-gâr'dur
- 4 Hızr-mişâl olsa cihân tañ mı sebze-pûş
Âb-ı hayât irgüren ebr-i bahârdur
- 5 Enfâs-ı bâd irişdi meger gülsitâna kim
Şahn-ı benefşe şâm u seher müşg-bârdur
- 6 Hâl-i zebân ile derilüp Hakk'ı zikr ider
Gülşenler içre murğ-ı hezârân hezârdur
- 7 Ferş-i zeberced üstine kuruldı haymeler
Gûyâ kimisi zer kimi sîmden hişârdur

26b- bâğ-ı / bâğı Ü

27a- Nev-bahârı hüsnuñüñ / Nev-bahâr-ı hüsnuñ F

28a- Kerîm-i / Kerîm ü Ü

Başlık: Velehu Fî Medhihi Enârallâhu Burhânehu / Kaşîde-i İhdâ 'Aşere M

1b- günü / gün Ü

3b- k'ol / ol M

4a- Bu mısradâ vezin bozuk.

4b- ebr-i / ebrî Ü

5b- şâm u / şâm M

- 8 Envâ'-ı zînet ile cihân olsa tañ mı zeyn
'Arz eyleyen cemâlini çün şehriyârdur
- 9 Sultân Aḥmed ol ki Ferîdûn-ı dehrdür
Mülk-i cihânda devlet ile tâc-dârdur
- 10 Olsa 'aceb mi ḥalk ile güneş gibi 'ayân
Ol pâdişeh ki sâye-i Perverdigâr'dur
- 11 Mişlini görmedi döneli bir daḥi felek
Bunca ki mâh u sâl ve leyl ü nehârdur
- 12 Bâğ-ı İrem'de ruḥları gül la'li goncadur
Şahn-ı çemende kâmeti serv ü çenârdur
- 13 Dil murgı bend-i zülfine tolaşsa vechi var
Zîrâ kemend-i dâmına cânlar şikârdur
- 14 Her cân şehâ ki olmaya kurbânı ḥüsnüñüñ
Taḥkîk belki âḥir anuñ yeri nârdur
- 15 Ey âfitâb 'aks-i ruḥuñla güneş iñen
Faḥr itmesün cihânda k'aña müste'ârdur
- 16 Sen Müşterî-cenâba şehâ gelmesün zevâl
Niteki âfitâb semâda süvârdur
- 17 Mâdem ki bu sipihr-i felek eylemez qarâr
Mâdem ki bu zemîn ü zamân ber-qarârdur
- 18 Ol sen hemîşe taḥt-ı sa'âdetde muḥterem
Gelsün tapuña şol ki sağîr ü kibârdur
- 19 Eyyâm-ı devletünde cihân begleri gelüp
Tursun tapuñda ḥidmet içün her ki vardur
- 20 Medḥ eylemek şehâ seni Mihrî muḥâldür
Meddâḥ saña ancılayın şad-hezârdur

14 Kaşîde-i Sultân Süleymân

(M: 40a)

(Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün)

- 1 Ayağun toprağı olmak şehâ devlet nişânıdır
Velî ben hâk kimyâ cevheri olmak ne şânıdır
- 2 Hidâyet nûri keşf olsa bedî' olmaya hüsnuñden
Mutavvel zülfünün zîrâ ma'ânîsi beyânıdır
- 3 Güneş hüsnuñ kamer alnuñ görelden oldı ser-gerdân
Müjeñ sehm okudur bildi kaşun çarhuñ kemânıdır
- 4 Kaçan serv olısar hem-ser kad-i tûbâña ey meh-rû
Cihân gül-zârınuñ kaddun bugün serv-i revânıdır
- 5 Ruhuñda gülşen-i cennet muşavver olsa tañ mıdır
Hayâtuñ çeşmesidür çün lebun kevşer nihânîdür
- 6 Benefşe zülf ü hattunđan urursa dem n'ola her dem
Ki viren 'âleme hoş-bû anun 'anber-feşânıdır
- 7 Hayâli haddunün iki gözümdeñ olmasa hâlî
Bitüpdür âbı içinde n'ola serv-i revânıdır
- 8 Zühal çün pâs-bân oldı irişmez pâ-yı kadrüne
Egerçi nüh-felek her demde anuñ nerdübânıdır
- 9 Gözüne karşı cân u dil gidüp kaldı muķâbil ten
Atılsa oķı elbette gerekdür çün nişânıdır
- 10 Gözün kanuma kaşd itdükçe la'lün remz ider cânâ
Ecelden ya'ni 'Îsâ-veş bize emn-i emânıdır
- 11 Tapuña tuhfe getürdi vücûdum tâciri cânın
Hele ma'zûr tut hânım faķîrün armağanıdır
- 12 Seni bu hüsni-i hulķ ile görenler dir ki ey husrev
Melâhatde leţâfetde bu hod Yûsuf-ı şânîdür
- 13 Ki ya'nî Şeh Süleymân ol cüvân-baht-ı Ferîdün-dehr
Başına gerçi bir şehdür yedi iķlîm hânıdır
- 14 Olaldan 'adl-i destinde nigîn-i hâtem-i devlet
Cihânuñ halkınuñ kârı ser-â-ser şâd-mânîdür
- 15 Ne var emri berâtına muţ' olursa ins ü cân
Bugün rûy-ı zemînuñ çün Süleymân-ı zamânıdır

- 16 'Aceb mi yer yüzi dâ'im bezense cûdı hânından
Felekdür şofrası her dem kamer şems ile nânıdur
- 17 Muht-i kulzüm-i 'ummân olunmaz cûdına teşbîh
Kim anuñ luftı deryâsı cihânda bî-kerânîdür
- 18 Serîr-i saltanat üzre budur İskender-i devrân
Zamânuñ Rüstem-i Zâl'i cihânuñ pehlevânıdur
- 19 Şağın devrinde yâd itme Minûçih'r'i Nerîmân'ı
Ki ey şeyyâd bu dehrüñ bu şeh şâhib-ķırânıdur
- 20 Anuñ luftı hazâyîninden umsa n'ola her husrev
Bilürler âsitânımı ki genc-i şâyegânîdür
- 21 Nice Cemşîd-i 'âlemdür görüñ kim 'adl-i devrinde
Koyun ķurd ile yürürler zihî hoş zindegânîdür
- 22 N'ola halk-ı cihân sürse yüzini kûy-ı râhına
Bulara farz vâcibdür ki zîrâ kehkeşânîdür
- 23 Kemâl-i 'ilm ü hilm ile hured-mend ü mükemmeldür
Güzîni Âl-i 'Osmân'uñ bu halkuñ mihrîbânıdur
- 24 Cemâlinden ziyâ bulsa 'aceb mi halk ile 'âlem
Semânuñ âfitâbıdur zemînüñ şem'-dânıdur
- 25 Kelâmı cânlar elinden gönüller alsa tañ mıdur
Muhibb iden kamu halkı anuñ şîrîn zebânıdur
- 26 Vişâlınden haber geh geh getürür bu dil ü câna
Bi-ħamdillâh ki bizümle hayâli yâr-ı cânıdur
- 27 Görinen 'îd-i vaşlında hilâl ebrûsıdur anuñ
Velî 'îd ayıdur dirlerse bu halkuñ gümânıdur
- 28 Nice şeh-zâdedür gör kim anuñ 'âlî cenâbında
Melekler perde-dârıdur felekler sâye-bânıdur
- 29 Zemistân şiddetinden guşsa mı çekse gerek cânım
Ki bu dil 'andelîbinüñ cemâli gûlsitânıdur
- 30 'Aceb mi gamzesi tîğı vücûdum nâle döndürse
Tenümi kıl kılan ey dil anuñ fikr-i miyânıdur

- 31 Gicesin gündüzün yâ Rab hemîşe qadr ile ‘îd it
Penâh-ı devlet-i dünyâ vü halkuñ kâm-rânıdur
- 32 Faķîrûñ dest-gîridür aña Hax dest-gîr olsun
Bugün ben düşmüşinüñ bu cihânda dîde-bânıdur
- 33 İlâhî haşre dek yâ Rab hayâtını mezîd eyle
Za‘îfe Mihri miskînüñ ki ‘ömr-i câvidânıdur
- 34 Serîr-i salţanat üzre vücûdın müstedâm eyle
Bu mürde cismümüñ her demde ol rûh-ı revânıdur

15 Kaşîde-i Sultân Süleymân

(M: 41b, Ü: 22a)

(Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün)

- 1 Hoş dem degül mi mevsim-i faşl-ı bahâr ‘îd
Hurrem degül mi oldı cihân sebze-zâr ‘îd
- 2 Her câ müzeyyen oldı şükûfeyle kıl nazâr
Şahn-ı çemende tıldı semen lâle-zâr ‘îd
- 3 Pür-zînet itdi rûy-ı cihânı zamân yine
Eyler şafâ vü ‘ayş ile her murğ-zâr ‘îd
- 4 Şubhuñ nesîmi ireli şahn-ı benefşeye
Oldı cihân demâğı kamu müşg-bâr ‘îd
- 5 Her gülsitânda lâle vü nesrîn ü yâsemen
Her bir çemende serv ile eyler çenâr ‘îd
- 6 Ser-cümle döndi cennete şahrâ yüzi tamâm
Mâ-i ma‘în aķıdup ider kûhsâr ‘îd
- 7 Gül tal‘atında gördi meger la‘l goncasın
Her bir nihâl-i sebzede eyler hezâr ‘îd
- 8 Hüsni münevver itse cihânı ‘aceb midür
Burc-ı şerefde eyledi ol şehriyâr ‘îd
- 9 Ol kâm-yâb Şâh Süleymân'a şıdk ile
Kim ola k’itmeye dil ü cânı nişâr ‘îd

Başlık: Kaşîde-i Sultân Süleymân / Velehu Fî Medhihi Tâbe Serâhu Ü

1a- faşl-ı / faşlı Ü

3. Beyit Ü nüshasında yok.

- 10 Gördi cemâli Ka'be'sinüñ nûrını 'ayân
Mağşûda irdi itdi şağîr ü kibâr 'îd
- 11 Keşf eyleyeli hüsni ziyâsını 'âleme
Toldi sürûr u 'işret ile her diyâr 'îd
- 12 Zülfiyle ruğları yeter ol husrevüñ hemân
El-ķışsa halk-ı 'âleme leyl ü nehâr 'îd
- 13 Her cân ki vaşlı 'îdine ķurbân olur anuñ
Bulur sa'âdeti vü olur bahtiyâr 'îd
- 14 Olsun hemîşe 'îd ile nev-rûz her günü
Görsün cihânda devlet ile şad-hezâr 'îd
- 15 Ol meh-likâyı gördi nice hande olmasun
Yıllarla çekdi görmek için intizâr 'îd
- 16 Yâ Rab kıl anı taht-ı sa'âdetde ber-ķarâr
Bâķî degülse neyleyelüm bî-ķarâr 'îd
- 17 Her dem devâm-ı devletine Mihrî kıl du'â
Tâ haşr olunca eyleye ol tâc-dâr 'îd
- 18 Olsun İlâhi sâye-i devletde müstedâm
İtsün müdâm o sâye-i Perverdigâr 'îd
- 16 Kaşîde-i Sultân Süleymân
(M: 42b, Ü: 20a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 1 Ey şeh-i devrân cihâna şehriyâr ol lâ-cerem
Devlet ile salţanat tahtında var ol lâ-cerem
- 2 Burc-ı iķbâl-i sa'âdetde tulû' it haşre dek
Gün gibi halk ile halka aşikâr ol lâ-cerem
- 3 Geldügince 'îd-i nev-rûz olduğınca nev-bahâr
Sâye-i rif'atde şâhâ pây-dâr ol lâ-cerem
- 4 Husrevâ rûy-ı zemîn oldukça hengâm-ı çemen
Gülşeninde 'âlemüñ servi çenâr ol lâ-cerem

15b- çekdi / geçdi Ü

16a- taht-ı / baht-ı Ü

18a- devletde / rif'atde Ü

- 5 Şahn-ı gülşenlerde kurdukça şükûfe haymeler
'Ays u 'işret eyleyüp hoş rûzgâr ol lâ-cerem
- 6 Bâg-ı hüsnüñ gülşeni hergiz hazânı görmesün
Ey yüzi gül tâze vü ter nev-bahâr ol lâ-cerem
- 7 Gülsitâni devletüñ virdi revâyiñ 'âleme
Bûy-ı luţfuñla cihânda müşg-bâr ol lâ-cerem
- 8 Gün cemâlüñle ziyâ bulsun cihân tâ haşre dek
Âfitâb-ı 'âlem-ârâ tâb-dâr ol lâ-cerem
- 9 Bendeñ olsun âsitânuñda cihân husrevleri
Sen serîr-i saltanatda tâc-dâr ol lâ-cerem
- 10 Âl-i 'Osman içre çün olduñ Süleymân-ı zamân
İns ü cin fermânuñ olsun bahtiyâr ol lâ-cerem
- 11 Ayru olmasun rikâbuñdan sa'âdet bir nefes
Devlet atıyla cihân içre süvâr ol lâ-cerem
- 12 Kâyim olsun devletüñ devrânı tâ yevmü'l-kıyâm
'Ömr bünyâdıyla şâhâ üstüvâr ol lâ-cerem
- 13 Bî-karâr oldukça eflâk u zemîn turdukça sen
Tâ ebed mülk-i cihânda ber-karâr ol lâ-cerem
- 14 'İd-i adhâñı mübârek kılsun ol Hayy-ı Kadîm
Devlet-i 'izzetde dâ'im sâz-kâr ol lâ-cerem
- 15 Şi'rüñi Hassân işitse dirdi ey şîrîn-kelâm
Gülşen-i cânda bu tab' ile hezâr ol lâ-cerem
- 16 'İzzet isterseñ cihân yüzinde ey Mihri hemân
Şeh Süleymân hâk-i pâyında gubâr ol lâ-cerem
- 17 Eksük olma saltanat tahtında ey şâh-ı cihân
'Âlem içre sâye-i Perverdigâr ol lâ-cerem

17 (F: 40b, M: 57a, S: 43a, Ü: 32b)
(Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün)

- 1 (Elif) ey kâmeti mevzûn u eyâ hûb-nigâr
Bitmedi kaddüñe beñzer daħi bir serv ü çenâr
- 2 (Bâ) bugün gülşen-i hüsñünde ko efgân idelüm
Yaraşur şahñ-ı çemende k'ide feryâd hezâr
- 3 (Tâ) temâşâ iderüz vaşluñı luţfuñla bugün
Dil-i dervîşe ‘atâ eyleseñ ey şâh ne var
- 4 (Şâ) senâ-hân olalı bülbül-i cân gülşende
Hüsñüne karşı olur şâm u seher hoş güftâr
- 5 (Cîm) cemâlünü görüp gayra nazar eyler isem
Dostum tîr-i müjeñle iki gözümü çıkar
- 6 (Hâ) hayâtum gider ey dost yüzüñ görmeyicek
Sensüzün d'imdi nice eyleye cân tende qarâr
- 7 (Hâ) hayâlün yazalı naqşını dil levhasına
Gözedür kıble-nümâ gibi gözüm leyl ü nehâr
- 8 (Dâl) dâd itmez iseñ dâdımızu hûni gözün
Beni nâ-hağ yere öldürse gerek âhir-i kâr
- 9 (Zâl) zâhid güzeli sevmege tevb'itmiş imiş
Döndi cürmini bilüp itdi yine istiğfâr
- 10 (Râ) revâ gördi felek biz nidelüm gülşende
Bülbüle âh u figân hem-dem ola goncaya hâr
- 11 (Zâ-i) zülfünde beni ‘aşk ile Manşûr gibi
Cân fedâdur yoluña eyleye hânım ber-dâr

1a- kâmeti mevzûn u / kâmet-i ra'nâ vü F, M, S

1b- serv ü / serv F, M, S

2b- k'ide / ide F

3b- Dil-i / Dili Ü

4a- gülşende / gülşeninde M

4b- şâm u / şâm S

6b- d'imdi / didi F

7a- naqşını / naqşı Ü

9. beyit F nüshasında yok.

11. beyit F ve S nüshasında yok.

11b- hânım / cânım F, S, Ü

- 12 (Sîn) senden çevürürsem yüzümi itme mecâl
Kes kalem gibi başımı dilümi yar ey yâr
- 13 (Şin) şehâ zulmün eli şehri dili yıkdı dirîg
Çıkısar cân bedenden idiser terk-i diyâr
- 14 (Şâd) şandım ki sehâb içre nihân oldu kamer
Yâr hüsninde meger itmiş imiş zülfini târ
- 15 (Dâd) za'f-ı gam-ı hecrünle ko ölsün yeridür
Dil-i âşüfte ki cânâ aña pend itmedi kâr
- 16 (Tâ) tavâf-ı haremün eylemişem bunca zamân
İ'tikâdum budur ey dost beni yakmaya nâr
- 17 (Zâ) zulüm eyleme 'âşıklaruna lutf eyle
Eylemişdür bularun 'aşkuñ odı cânına kâr
- 18 ('Ayn) 'aynuñ dil ü cânlar mı kodı 'âlemde
K'itmedi gamzelerün tîri ile anı şikâr
- 19 (Ġayn) ğâyetde şafâdur k'ola yanunda habîb
Ol saña nâz ide sen an'idesin bûse-kinâr
- 20 (Fâ) firâkuñ gicesinde şu kadar âh itdüm
K'oldı dil âyinesi derdüm ile jeng-i gubâr
- 21 (Kâf) kandîl-i ruhuñdan yakar ey dost delîl
Ki güneş 'âleme envârını eyler izhâr
- 22 (Kâf) gönüm evi vîrânını ma'mûr itdi
Hamdü-lillâh hele 'aşkuñ olalıdan mi'mâr
- 23 (Lâm) la'l-i lebinün yâdına bir meh-rünüñ
Hoş olur nûş ide mül çün irişe vaqt-i bahâr
- 24 (Mîm) Mihri düşeliden heves-i 'aşkuña yâr
Oldı rüsvây-ı cihân gitdi kamu gayret ü 'âr

15a- za'f-ı gam-ı hecrünle ko ölsün / za'if ü gam-ı hicrân ile öldür M

15b- âşüfte ki / âşüfteyi Ü

17a- 'âşıklaruna / 'âşıklarına F

17b- cânına / cânâ M

18b- K'itmedi / İtmedi F

19a- k'ola / ola F

20b- jeng-i / jeng ü Ü

23b- Hoş / Hûb F, S

- 25 (Nûn) nem var dağı ‘aşkuñda budur tağşîlüm
Dilde ğam dîdede nem sînede âteş her bâr
- 26 (Vâv) var itdüğüñe soñra peşîmân olasın
Gül yüzüñ dâ’iresini tutıcak bir gün hâr
- 27 (Hâ) hebâ eyleme sa’yini bu ben miskînüñ
Çok zamândur ki yoluña dil ü cân itdi nişâr
- 28 (Lâmelif) lâyıķ ola mı ki ‘aceb kapuñda
İtlerüñle bile ben dağı olam hıdmet-kâr
- 29 (Yâ) yeter cevr ü cefâñ ile beni şâm u seher
Dostum hâne-i ğamda iñilet zâr u nizâr

25a- dağı / dağı Ü

25b- dîdede nem sînede âteş / sînede âteş dîdede nem F

27a- sa’yini / sînemi F

27b- dil ü / dil S

GAZELLER

Ġazeliyyât-ı Mihrî Hâkîre

Harfû'l-Elif

1 (F: 33a, M: 47a, S: 35a, Ü: 27b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Bûy-ı zülfün gibi 'anber-bâr miskîn olmaya
Hadd ü kaddün gibi ra'nâ serv nesrîn olmaya
- 2 Pister-i nesrîn gerekmez bir dem ârâm itmege
Âsitânuñ gibi dil-miskîne bâlîn olmaya
- 3 Var midur bir yer gamuñdan ağladuğça dostum
Gözlerimün kanlu yaşı ile rengîn olmaya
- 4 Gerçi gamzeñ kaşd-ı cân itmekde tîr-endâzdur
Lîk çeşmün gibi kan içici bî-dîn olmaya
- 5 Olmadı bir dem düşelden Mihrî 'aşkuñ nârına
Sîne yanup dil göyünüp dîde nemgîn olmaya

2 (F: 32a, M: 46b, s: 34b, Ü: 27b)
(Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün)

- 1 Tebârekallah eger dilber ise ancak ola
Güzeller içre bugün server ise ancak ola
- 2 Çü düşdi şevk-i ruhı âfitâb çihresinün
Cihâna virdi ziyâ enver ise ancak ola
- 3 Şaçından oldı mu'atâr demâg-ı rûy-ı cihân
'Abîr-i mişk ile bu 'anber ise ancak ola
- 4 Hezâr yerde deler sînesini 'uşşâkuñ
Hadeng-i gamzeleri hançer ise ancak ola

Başlık: Ġazeliyyât-ı Mihrî Hâkîre Ü / Ġazeliyyât M; F ve S'de başlık yok.

3a- gamuñdan / gamından F

4b- Lîk / Lîki Ü

1b- server / serv F

2b- enver / envâr F

3b- misk / müşg F, S

4b- hançer / hançerler F

- 5 Dilinde şâm u seher Mihrî'nün budur zikri
Tebârekallah eger dilber ise ancak ola
- 3 (F: 33a, M: 47b, S: 35b, Ü: 27b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 1 Hoş görür benden rakîbi rahm idüp cânân aña
Nice katlansun bu yürek nice döysün cân aña
- 2 'Âşıkun hakkında çok söz söyler inanma rakîb
'Âdet olmuşdur cihânda dostum bühtân aña
- 3 Dil marîzine lebünden eylemezseñ ger 'ilâc
Hikmetiyle çâre bulmaz olsa biñ Loqmân aña
- 4 Atsa gamzeñ tîrini cân pûtesine kaşlarun
Gösterür dil dañi cânâ cevherî peykân aña
- 5 'Aql-ı küll ü dâniş ü 'ilm ü ulü'l-elbâb bâb
Görmese hüsnün kitâbından dirüz nâdân aña
- 6 Her seher bâd-ı şabâ bâğ-ı cihânda dilberün
Zülfine urduqça şâne misk ider efşân aña
- 7 Şafha-i hüsninde başlamış vefâ resmin yazar
Lâciverd ile yed-i kudret haţ-ı reyhân aña
- 8 'Aşk meydânında top olsa güneş olmaz 'aceb
Kim kamer her dem hilâlinden şunar çevgân aña
- 9 Dil delermiş 'id-i vaşluñçün kemân ebrûlarun
Çokdan itdüm dostum ben cânımı kurbân aña
- 10 Haţtuñ inşâsın hadün üstinde kim yazdı 'aceb
Kim Kirâmen Kâtibîn olmuş durur hayrân aña
- 11 Yollar üzre Mihrî'nün her dem görür hâk olduğın
Bir nazâr kılmaz nedür cürmi 'aceb sultân aña

5a- şâm u / şâm S

5a- 'Aql-ı / 'Aql u Ü

6a- bâğ-ı / bâğı S, Ü; cihânda / cinânda F

6b- misk / müşg F, S

4 (F: 32b, M: 47a, S: 35a, Ü: 28a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Dostum çün yüze gülmek eylemiştirin hû saña
Yürü ey hercâyı var şimden girü yâ hû saña
- 2 Gel akıtma gözlerümün kanlı yaşın sevdüğüm
Ocağña şu koyar hayr itmez âhir bu saña
- 3 Çeşmine cân virdün ey dil pendümi gûş itmedün
Gör nice sihr itdi âhir bu iki câdû saña
- 4 Öldürürseñ la'lün âbı hasretiyle ger beni
Teşne cân vir Hâk tabıtmasun bir içim şu saña
- 5 Zülmet-i gamda kodysa seni yârün gam yime
Bulınur Mihri cihândur yine bir meh-rû saña

5 (F: 31b, M: 46b, S: 34a, Ü: 28a)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

- 1 Gelmişem yüz sürüyü toğrı kılpup râh saña
Dilerem 'arz kılam hâlümü ey şâh saña
- 2 Nice 'adl ıssı şehen-şâh-ı cihânsın ki gelür
Âsitânüña güneş hıdmete her gâh saña
- 3 Cân u dilden okur ey ruhları gül medh ü senâ
Rûz u şeb bülbül-i cân şubh u seher-gâh saña
- 4 Yağdı yandurdu şehâ teşne dili gayret odı
Zülmet-i gamda koma Hızr ola hem-râh saña
- 5 Nev-cüvân ide Zelîhâ gibi ey Mihri seni
Kıla ger luğf ile Yûsuf nazarın şâh saña

6 (F: 32a, M: 46a, S: 34a, Ü: 28b)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

- 1 Nice feryâda vara nâlelerüm âh saña
Nice bir 'arz ideyüm hâlümü her gâh saña

3b- câdû / câzû M

4b- tabıtmasun / tatırmasun Ü

5a- Zülmet-i / Zülmeti Ü, yime / degül M

1a- sürüyü / sürüp F, sürüyüp S

3a- okur / ıder M; medh u senâ / medh saña Ü

3b- Rûz u / Rûz M; şubh u / şubh-ı F, M, S

4b- Zülmet-i / Zülmeti Ü

- 2 İşidüp blbl-i Őeyd meger h-ı Őeherm
Çağırup derd ile dir h beni vh saa
- 3 Hsn sermyesi elden gidicek bir gn ola
Bildre itdgni sevdgm Allh saa
- 4 Gn yzn burc-ı Şeref zre tl' itdgiçn
Giceler Őuba degin taa alur mh saa
- 5 Hk ider Ėayret odı bu dil-i miskni yağup
Bile yanca rağıb olalı hem-rh saa
- 6 Nice sengn-dil imişsin ki eşer itmedi hç
'şık-ı Őrdeler hı Őeher-gh saa
- 7 Nev-cvn itdi Zelh gibi Mihr seni 'ařđ
Klalı luťf ile Ysuf-nazarın Őh saa

Hrfl-B

7 (F: 33b, M: 48a, S: 36a, : 28b)
(F'iltn F'iltn F'iltn F'iln)

- 1 Neyledm nitdm gnhum bilmezem bu ben Ėarb
Grdgince yz çevrr yzime bağmaz abb
- 2 Gh ki bir gz ucıyla merab eylerdi yr
Yine bezer ki araya fitne bırağdı rağıb
- 3 Cn za'f oldı firkundan meded kl dostum
Hste-dil derdine luťf it gel 'ilc it ey taıb
- 4 Zlfnnn çengline urma rağıbı hışm idp
Hey bu bir kelb-i la'ndr tağ bunu boynına ip

2a- h-ı / hı 

2b- Çağırup / Çıkarup F, beni / hey 

3a- Hsn / Hsni 

3b- itdgni / itdgini F

4a- yzn / yzi 

4b- alur / klur F

5a- dil-i / dili 

5b- yanca / yanda 

6b- 'şık-ı Őrdeler / 'şıkı Őrdenn ; hı Őeher-gh / h-ı seheri gh F

1a- bu ben / ben bu F

3a- firkundan / firkından F

4a- Zlfnnn /Zlfnnn F

4b- kelb-i / kelbi 

5 Tâli' uñ yoğdur güzellerden i Mihri çâre ne
Kısmet-i rûz-ı ezelde saña bu olmuş naşîb

Harfû't-Tâ

8 (F: 35a, M: 49b, S: 37a, Ü: 29b)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün)

1 Cânâ yeter bu cânuma cevr ü cefâlar it
Zecr ise cânâ ancak ola gel vefâlar it

2 Miñnetler ile karşıña öldükçe 'âşıkun
Sen oyna gül rakîb ile hoş hoş şafâlar it

3 'Âşıklarunı bî-güneh öldürme dostum
Öldür rakîb-i kâfiri bârî gazâlar it

4 Lutf eyle kıl 'ilâc bugün ey tabîb-i cân
Dil hastedür firâkun ile gel devâlar it

5 Şîrîn lebiyle ağzuña söğmiş i Mihri yâr
'Ömri çoğ olsun el götür imdi du'âlar it

9 (F: 34a, M: 48a, S: 36a, Ü: 29b)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün)

1 Düşmen kamu kişiye rakîb oldı 'âkıbet
Gör tâli'üm ki baña habîb oldı 'âkıbet

2 Dil derdine devâlar umarken viren baña
Şerbet yerine zehri tabîb oldı 'âkıbet

3 Lutf u vefâsı müdde'ie oldı dâ'imâ
Cevr ü cefâsı baña naşîb oldı 'âkıbet

4 Şaldı beni kapulara bî-i'tibâr idüp
Yanında müdde'î yeri dip oldı 'âkıbet

5 Çokdur cihânda derd-i nigâr ile mübtezel
Mihri senün işün de garîb oldı 'âkıbet

5b- Kısmet-i / Kısmeti Ü

3b- rakîb-i / rakîbi S

5a- ağzuña / ağzına F

2b- zehri / zehr F

3a- Lutf u / Lutfi F

5a- derd-i / derd ü Ü

Harfü's-Sâ

10 (F: 35a, M: 49b, S: 37b, Ü: 29b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 'Aşk bâbından benümle eyledi ol yâr baḥş
Cân ile virdüm cevâbın itmedi tekrâr baḥş
- 2 Müşkilüm ḥall olmaz idi gûşe-i ders-ḥânedede
İtmesem ḥüsnüñ kitâbından şehâ her bâr baḥş
- 3 Ey müderris çünki sen taḥşîl-i cânân itmedüñ
Kîl ü kâl içre ḳalupsın eyleme nâ-çâr baḥş
- 4 Muşhaf-ı ḥüsnüñi zülfüñden su'âl itmiş raḳîb
Eylemek câ'iz midür Ḳur'ândan küffâr baḥş
- 5 'İlm-i 'aşkı biz i Mihrî şöyle taḥşîl eyledük
Şimdi her 'aşık bizümle itmege ḳorḳar baḥş

Harfü'l-Cîm

11 (F: 35b, M: 50a, S: 37b, Ü: 30a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Bir dem ol dilber cemâlinden ırağ olmak ne güç
Bir nefes cânânesüz 'âlemde şağ olmak ne güç
- 2 Gülsitânda goncanuñ yanında ḥâr olmak ne hoş
Lâle gibi bülbülün bağrında dâğ olmak ne güç
- 3 Ben gedâsını ḳomazlar yüz sürem dergâhına
Pâdişâhuñ âsitânında yasağ olmak ne güç
- 4 Çeşmi ḥışm itdükçe cânâ gamzesi ḥançer çeker
Mest elinde dostlar ḳılıç bıçağ olmak ne güç
- 5 Gülşen-i ḥüsni kenârın tutdı Mihrî ḥatt-ı yâr
Bülbülün tâze gülistânında zâğ olmak ne güç

4a- Muşhaf-ı / Muşhafı S, Ü; zülfüñden / zülfinden F

1a- Bir / Her F, S

2b- dâğ / tağ F, S

5a- Gülşen-i / Gülşeni S, Ü

Harfû'l-Hâ

12 (F: 35b, M: 50a, S: 38a, Ü: 30a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Dostum 'arz it cemâlün cânımız bulsun feraḥ
Küfr-i zülfüni görüp îmânımız bulsun feraḥ
- 2 Çün dile dilber hayâli geldi mihmân olmağa
Pîş-keş cân virelüm mihmânımız bulsun feraḥ
- 3 Câm-ı la'linden nigâruñ sâkiyâ bir bâde şun
Meclisimiz germ olup devrânımız bulsun feraḥ
- 4 Zülmeti bir cur'a ile hâne-i dilden götür
Ol şafâdan külbe-i aḥzânımız bulsun feraḥ
- 5 Hûblaruñ vaşfın i Mihri şöyle takrîr eyle sen
Kim okursa defter ü dîvânımız bulsun feraḥ

Harfû'l-Hâ

13 (F: 36a, M: 50b, S: 38a, Ü: 30b)
(Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün)

- 1 Bu gönlüm zevrakın aldı bugün bir gonca-leb gül-ruḥ
Yaşam deryâsına şaldı bugün bir gonca-leb gül-ruḥ
- 2 Bülend-i kaddi nâz ile şalınup ser-firâz ile
Gülistân şahına geldi bugün bir gonca-leb gül-ruḥ
- 3 Belâ-keş bülbülüm bildi fiğânumdan şafâ buldı
Yüzime gül gibi güldi bugün bir gonca-leb gül-ruḥ
- 4 Dile gerçi cefâ kıldı yerine biñ vefâ kıldı
Bize vaşlın 'atâ kıldı bugün bir gonca-leb gül-ruḥ
- 5 Alup şîrîn zebân ile elinden Mihri'nün varın
Aha geldüm didi yeldi bugün bir gonca-leb gül-ruḥ

1b- zülfüni / zülfini F

3a- şun / suñ F

5b- defter ü / defter-i F, M, S

2a- Bülend-i / Bülendi Ü; şalınup / şalındı Ü

4a- yerine / birine M, S, Ü

Harfû'd-Dâl

14 (F: 36a, M: 50b, S: 38b, Ü: 30b)
(Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün)

- 1 Eyledi yâr beni derd ile âvâre meded
Ölürem itmez ise hasret ile çâre meded
- 2 Öldürürem dir imiş zülfüne çeşmün beni yâr
Virme cellâd eline aş beni ol dâra meded
- 3 Çeşm-i mestün yine nâ-ğak yere kan eylesün
Şuçını bildüre katlansun a bir pâre meded
- 4 Şerbet-i la'lün imiş haste dile dost şifâ
Demidür eyle devâ bu dil-i bîmâra meded
- 5 Bir nefes kaldı ki Mihrî vire cân fûrkat ile
Çıkmason hasret ile hey meded ol yâre meded

15 (Ü: 30b)
(Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlün)

- 1 Zülf-i müşgînün n'ola boynuma şaldıysa kemend
Dostum lâzım durur dîvâneye elbette bend
- 2 'İlm-i câzûlukda bir üstâddur çeşmün senün
Görse Hârût ile Mârût'ı geçerd'anlara bend
- 3 Ruğlaruñ dil şâhını mât eyledi bir lu'b ile
Gözleruñ cân ferzine hâcet degül sürmek semend
- 4 Kellesin ortaya koyup öykünürmüş la'lüne
Anuñ için çâr-sûlar içre ber-dâr oldu kând
- 5 Gerçi çok seyr eyledüm bâğ-ı cihân şahrâların
Râstî kadduñ gibi hiç görmedüm serv-i bülend
- 6 Kõ bizi meh-rûlaruñ mihriyle var sen fâriğ ol
Nâşihâ itmez eşer rüsvâ-yı 'aşk olana pend
- 7 Hûblaruñ tîğ-i cefâsından yüzüm döndürmezem
Toğrasalar sînemi ger rîze rîze bend bend

2a- zülfüne / zülfine F

3b- Şuçını / Şaçını F; katlansun a / katlin sine F, Ü

4a- Şerbet-i / Şerbeti Ü

8 Der-peyince yollarına düşdügüm dilberlerün
Dir gören haylî belâ-keşdür bu Mihri derd-mend

9 Yıllar ile ben yüzün görmem dirîgâ âh kim
Sâyesinde hoş geçer dildârımuñ her bir levend

16 (F: 36b, M: 51a, S: 38b, Ü: 31a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

1 Kunc-i gam vîrânesinde şimdi yârümdür nemed
Sâye-bânım mahremüm 'âlemde varumdur nemed

2 Ben gedâ hâline hem-derd olmadı illâ ki bu
'İzz ü câhum hem-demüm hem şehriyârumdur nemed

3 Ten enîs olmuşdur andan ayru olmaz bir nefes
Sevdüğüm yârüm vefâ-dârum nigârumdur nemed

4 Kış güninde gâh gâh esdükçe bâd-ı zemherîr
Hâne-i halvet-gehümde germ nârumdur nemed

5 Ey felek Mihri siyeh-pûş itdün ise gam mıdur
Kâlebe cem' olmadın rûh ihtiyârumdur nemed

Harfû'z-Zâl

17 (F: 36b, M: 51a, S: 39a, Ü: 31a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

1 Yok şanurdum 'âlem içre cân ile serden lezîz
Hey neler varmış cihânda dañi bunlardan lezîz

2 Lezzetin işbu cihânuñ şimdi bildük hâşılı
Yoğ imiş rûy-ı zemînde vaşl-ı dilberden lezîz

3 Leblerün sögdükçe cânâ ağzuma şeker yağar
Şöyle şîrîn loğmadur pâlûde-i terden lezîz

4 'Âşıkâ baş ağrıdup 'arz itme nâşih cenneti
Leblerin şorduk nigârûñ âb-ı kevşerden lezîz

5 Şimdi bir tûtî-keîlâma mübtelâdur Mihri kim
Söylese şîrîn sözi kand-i mükerrerden lezîz

3b- yârüm / yâr-i M

4a- gâh gâh / gâh geh S

3a- yağar / yakar F, S

4a- nâşih / vâ'iz M

Harfû'r-Râ

18 (F: 39a, M: 55a, S: 41b, Ü: 31b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Âteş-i 'aşka ol 'âşıklar ki cânın yaqdılar
Buldılar vuşlat ebed çünkim cihânın yaqdılar
- 2 Yanmasun mı 'âşık-ı bî-çâreler pervâne-veş
Mâh-rûlar çünki hüsni şem'-dânın yaqdılar
- 3 Hecr ile şanma seni yaqdı vücûdum hûblar
Ey nice dil mülketinüñ hânümânın yaqdılar
- 4 La'line öykündügiçün lâle ruhsârına şem'
Lâleye dâğ urdılar şem'ün zebânın yaqdılar
- 5 Dil ile cân virdi Mihrî tercemân dilberlere
Aldılar gönlin 'aceb bu tercemânın yaqdılar

19 (F: 42b, M: 59b, S: 44b, Ü: 31b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Âşinâlar sağlıg ile eylesün seyrânlar
Türduğınca bu cihân geldükçe bu devrânlar
- 2 Dûr düşdüñ çünki ey dil bülbüli gülzârdan
Gitdi güller biz kılalum nâle vü efğânlar
- 3 Pister-i nesrînde ârâm eylesün hoş dostlar
Cismimüze pûreler ursun bizüm dendânlar
- 4 Yisün içsün hoş bular yaylaklarda dem-be-dem
Yuṭalum biz ğam evinde kâse kâse qanlar

1a- Âteş-i / Âteşi Ü; ol / o Ü

1b- cihânın / cihânüñ F

2a- -veş / -vâr M

2b- şem'-dânın / şem'a-dânın F, S

3a- hûblar / hûbları S

4b- Lâleye / Lâlenüñ Ü; şem'ün / şem'inüñ S

1b- Türduğınca / Durduğınca Ü

2a- bülbüli / bübüli-i F

3a- Pister-i / Bister-i S

3a- pûreler / müreler M, bûreler F, S

4a- Yisün içsün hoş bular / Hoş yisün içsün bular M

4b- Yuṭalum / Yudalum Ü

- 5 Kaldısa cismüñ bu şehriñ ıssisinde çâre ne
Pes mekânıdur garîb olanlaruñ külhânlar
- 6 Yok durur Mihri bugün da'vîye ma'nî gösterür
Vâz gel hercâyilerdür şimdiki yârânlar
- 20 (F: 74a, M: 62b, S: 76b, Ü: 31b)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün)
- 1 Ey dil bahâr faşlı vü çün devr-i lâledür
Lâ dimezüz ki 'âşıkâ sevdâ havâledür
- 2 Bezm-i cemende şahn-ı gülistânda devr iden
Sâkî elinde sâgar-ı şâfi piyâledür
- 3 Dilber cemâli üzre 'araqlar ki dizlüdür
Gül yaprağında şanasın anı ki jâledür
- 4 Ma'sûk elinde cevr ü cefâ vü 'itâb u nâz
'Âşık dilinde şâm u seher âh u nâledür
- 5 Bu devr içinde gûşe-i gülşende Mihriyâ
Devlet anuñ ki hem-demi bir çeşmi aladur
- 21 (F: 44a, M: 62b, S: 46b, Ü: 32a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 1 Eşk-i çeşmümden olur cûş itdügi ırmağlar
Dûd-ı âhumdandır ebr olduğı her dem dağlar
- 2 Rûz u şeb yaşlar döker dülâb ser-gerdân olup
Girye vü zârî ile tûrmaz benimçün ağlar
- 3 Nâlem işitdükçe ditrer berg ârâm eylemez
Yaşumı gördükçe her âb-ı revânlar çağlar
- 4 Gözlerüme sensüz ey rûh-ı revânum bir nefes
Gülşen ise neyleyüm külhan görünür bâğlar

1a- faşlı vü / faşlı S, vü çün / çü hem F

3a- cemâli / cemâl Ü

4a- cevr ü / cevr S

5a- devr / rûz Ü

1a- olur / durur M

1b- âhumdandır / âhumdan durur F, M, S; her dem dağlar / her tağlar F, M, S

2a- Rûz u / Rûz S

2b- benimçün / niçün F, S

4a- rûh-ı / rûhı Ü

4b- ise / ile Ü

- 5 Geldüğünce güldürürsin gül gibi dil bülbülin
Gİtdüğünce lâle-veş bağrumda korsun dâğlar
- 6 Fırkatûñ zahmıyla Mihrî çokdan olurdu helâk
Müstedâm ol yine vaşluñ aña merhem bağlar
- 22 (Ü: 32a)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)
- 1 Ol mübârek zâtuña her demde şihhat yaraşur
Ol muṭahhar cismüñe her anda râhat yaraşur
- 2 Dâr-ı rif‘atde şafâ vü zevk ile leyl ü nehâr
Şahñ-ı şihhatde güzel hânımla şöhet yaraşur
- 3 Ol vücûd-ı nâzenîñden ırağ olsun elem
Düşmenüñe hâne-i ğam içre miñnet yaraşur
- 4 Teb niçün tutar seni tutsun rakîb-i kâfiri
Saña şihhatler ‘adûña renc ü zillet yaraşur
- 5 Tîğ-i kahr ile ‘adûñuñ başını kat‘ itmege
Zâtuña cür‘et ü hem bâzûña kuvvet yaraşur
- 6 Nây gibi iñleyen her dem hasûd olsun müdâm
Çeng ü kânûn ile her dem saña ‘işret yaraşur
- 7 Hağ bağışlasun İlahî seni ol vâlîdeñe
Kim anuñ bir dânesisin saña rif‘at yaraşur
- 8 Hamdü-lillâh kim mülâkât oldı Mihrî Dâ‘iye
Dir görenler zâtuña erkân-ı devlet yaraşur
- 23 (M: 54b)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)
- 1 Ol saçı sünbül yüzi bedr aya şihhat yaraşur
Ol ruḫı lâle lebi hamrâya şihhat yaraşur
- 2 Ol güzeller içre bî-hemtâ vü ra‘nâ lâ-nazîr
Nâzenîñler serveri ğarrâya şihhat yaraşur

5a- Geldüğünce / Geldügince F

5b- Gİtdüğünce / Gİtdügince F

- 3 Ol şeh-i hûbân-ı ‘âlem hüsn içinde bî-bedel
Ol gözi şehîlâ kâdi bâlâyâ şîhhat yaraşur
- 4 Ol perî-peyker melek-manzar yüzi gül gonca-leb
Ġamzesi ok ol kaşı hem yaya şîhhat yaraşur
- 5 Ol Süleymân-ı zamânuñ muntehâ cânânesi
Ol semen-sîmâ güzel havrâyâ şîhhat yaraşur
- 6 İmdi Mihri bu kelâmı cân u dilden di müdâm
Ol saçı sünbül yüzi bedr aya şîhhat yaraşur

24 (Ü: 32b)

(Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fa‘ûlün)

- 1 Ol kân-ı vefâ hoş bize gösterdi keremler
Başdı kereminden yüzüm üstine kademler
- 2 ‘Îsî-nefesi eyledi biz mürdeyi zinde
Ġam-gîn dilimüz buldı ferağ gitdi elemeler
- 3 Luḡfi ile kıldı dil-i vîrânımı ma‘mûr
Göñlin hoş ide her dem anuñ hûb şanemler
- 4 İtdi bizi ol zât-ı şerîf ile müşerref
Görmeyiserüz haşre degin guşsa vü gamlar
- 5 Mihri nicesi şerh idesin vaşfi beyânın
Takrîr idemez dil ne ho tahrîr kalemler

25 (Ü: 33b)

(Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün)

- 1 Bize meyl eyler idi geh geh o çeşmi qaralar
Men‘ iderler oları bir iki yüzi qaralar
- 2 Düşeli ‘aşkı hevâsı ile deryâ-yı gama
Görmedi zevrak-ı dil hadd ü kenâr u qaralar
- 3 Çekse zülfini şanem ruḡları üstine n'ola
Yaraşur Ka‘be'nüñ örtüsü ki ola qaralar
- 4 İtdiler ‘âşık-ı şûrîdelerüñ ‘aşkuñı pây
Korqaram vaşluña daḡi geleler el qaralar
- 5 Câmı vir yâr ışiginde gel i dil şâdık iseñ
‘Âşık oldur ki anuñ toprağa kanın qaralar

- 6 'Aşk bâbın daği bir vech ile taħrîr idemez
Mihrî kim bunca zamân defter ü dîvân qaralar

26 (M: 59a, Ü: 33b)
(Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlün)

- 1 Bir şanem egnine almış sîm ü zer kaftânlar
Yaraşur yolında kurbân olsa yüz biñ cânlar
- 2 Bu libâsuñ vaşfın işitse meleklerden revân
Çâk ideydi hüllesini hûri vü gilmânlar
- 3 Kevkeb-i seyyâre-veş seyr eyledükçe gündüzin
Tolmuş idi her taraftan mâh ile meydânlar
- 4 Başumı top eylemişdüm ben egerçi çalmağa
Dil-rübâlar eylemişdi zülfini çevgânlar
- 5 Dergehûnden dilberâ dûr itme Mihrî bendeñi
Gerçi çokdur âsitânuñda senüñ der-bânlar

27 (F: 45a, M: 58b, S: 47a, Ü: 33b)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)

- 1 Bî-çâre gönül bilmezem âvâre nedendür
Dermân ne durur bilsem aña çâre nedendür
- 2 Her dem felegüñ cevri ile yâr cefâsı
Bilsem ki bu ben baht-ı siyeh-kâra nedendür
- 3 Çeşmi baña vaşlını harâm eyledi yârüñ
Ben kanı helâl itdüm o hûn-hâra nedendür
- 4 Çün delmez imiş gamzeleri hançeri bağrum
Pes bu yüregimde görinen yâre nedendür
- 5 Dil bülbüli nâlânlar ide hüsnuñe qarşu
Sen yüz viresin ey yüzi gül hâra nedendür

1a- almış / geymiş M

3a- seyyâre-veş / seyyâreyi M

1b- ne durur / nedür M

2b- Bilsem / Bilmem F, S

4b- Pes / Bes F

5a- Dil / Cân F, Dil bülbüli nâlânlar ide hüsnuñe qarşu / Cân bülbüli nâlân ide güلزâr-ı hadüñde S

5. beyit Ü nüshasında yok. 5. Beytin ikinci mısrası Ü nüshasında 4. Beytin ikinci mısrası olarak yer almıştır.

6 Ben ayağünü öpmege cânlar kılam îşâr
Râygân viresin bûse sen ağıyâra nedendür

7 Mihri çeke cevruñi vü luţfuñ göre ağıyâr
Devlet aña zillet bu cefâ-kâra nedendür

28 (M: 51b, Ü: 34a)
(Mef'ûlü Mefâ'îlün Mef'ûlü Mefâ'îlün)

1 Cân boynına zülfeynün 'anber-resen olmışdur
'Aşk ehline dergâhuñ hubbû'l-vaţan olmışdur

2 Hecrüñle gözüm yaşı yağmur gibi yağaldan
Başdan başa bu 'âlem çayır çimen olmışdur

3 Dil bülbüli feryâdın artursa 'aceb midür
Şeydâ kılan anı sen gonca-dehen olmışdur

4 Cevrüñle beni cânâ öldürme taħammül it
'Aşkuñ ğamı ile ğod baña olan olmışdur

5 Yoluñda senüñ cânâ bilsem ne günâh itdüm
Cevrüñ baña ağıyâra luţfuñ neden olmışdur

6 Hâkķâ kad ü ğaddüñüñ kim ölse hevâsında
Tâbût aña serv olup gülden kefen olmışdur

7 Gül-ruhlaruñuñ çokdur 'uşşâķı velî ammâ
Çeşmine raķîbüñüñ Mihri diken olmışdur

29 (Ü: 34a)
(Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün)

1 Cân virürüm saña behey kâfir
Bir nazâr kıl baña behey kâfir

2 Sen gül idüñ çemende ben bülbül
Ol zamânı añ a behey kâfir

3 Beni cevri ile sen öldürmek
Kim görübdür revâ behey kâfir

4 Çekmişem ben cefâñı biñ kerre
Sen de it bir vefâ behey kâfir

5 Bizi bir bûse ile yâd itseñ
Olmaz idi ğaţâ behey kâfir

- 6 Dil ki derd-mendüñdür evvelden
Derdine kııl devâ behey kâfir
- 7 Cân u dilden saña bu ‘âlemde
Mihri’dür mübtelâ behey kâfir
- 30 (F: 37a, M: 52a, S: 39b, Ü: 34b)
(Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün)
- 1 Çeşmüme dil uyup ruḥ-ı dildâra gitdiler
Göz göre gör beni nice odlara atdılar
- 2 Dil düzdi bâğ-ı hüsnine el şunmasun deyü
Zülf-i siyâh-ı mârı gülistânda yatdılar
- 3 Gül ruḥlarına beñzerem anuñ dimiş meger
Sûsenler üstine yürüyüp dil uzatdılar
- 4 Nâzüklük ile mâvesin aldum dehânınıñ
Gör bâğ-bânı ya‘ni ki uğrı gözetdiler
- 5 Öldürmege götürdi deyü müdde‘îyi yâr
Çeşmiyle ğamzesi baña birden göz itdiler
- 6 Didüm rakîbi dâra ‘aceb aşdılar m'ola
Bir ḥayr ağızlu didi ki çokdan uzatdılar
- 7 Deprendügince kût virür câna leblerüñ
Şîrîn sözüñ kelâmına şekker mi katdılar
- 8 Bî-mihri Mihri sevme didüm pend tutmaduñ
Her cevri ki'tdiler saña anlar hoş itdiler

6a- Bu mısradâ vezin bozuk.

1a- ruḥ-ı / ruḥı F, S

1b- gör beni / beni F

2b- siyâh-ı / siyâhı S, mârı / yâri F

3a- beñzerem / beñzedüm Ü

4b- bâğ-bânı / bâğ-bân Ü

5b- itdiler / atdılar F

8a- pend / pendi M, S

31 (F: 43a, M: 61a, S: 45b, Ü: 34b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Çekmeyen bilmez nedür yârûñ cefâsı özgedür
Düşmeyen bilmez nedür hecrûñ belâsı özgedür
- 2 Olmayan 'âşık ne bilsün ehl-i 'aşkuñ hâlini
Şerh olunmaz bu beyânûñ mâ-cerâsı özgedür
- 3 Râstî seyr eyle 'uşşâkı nevâlar gösterür
Dilleri hayrân ider 'aşkuñ şadâsı özgedür
- 4 Hâlvetüñde zâhidâ 'ayb itme ehl-i 'aşka sen
Kınc-i gamda 'âşikuñ da bî-riyâsı özgedür
- 5 İşüñ altun itmek isterseñ yüzüñ zer eylegil
Tâlib-i iksîr-i 'aşk ol kîmyâsı özgedür
- 6 Bûy-ı zülf-i dilberüñ gayrin getürme ey şabâ
Bu dil-i sûzânuma kıble hevâsı özgedür
- 7 Bir tabîbe ben didüm bîmâr-ı 'aşka çâre ne
Didi dilber vaşlıdur anuñ devâsı özgedür
- 8 Bir perînüñ halka-i zülfine nâ-gâh oldu şayd
Şimdi Mihri miskinüñ dâm-ı belâsı özgedür

32 (F: 39a, M: 56a, S: 42a, Ü: 35a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Hurrem iden 'âlemi cânâ cemâlüñ bâğıdur
Dostum 'uşşâka rahm itgil ki hüsünüñ çağıdur
- 2 Bülbül inler hârdan ben ağlaram ağıyârdan
Müstedâm olsun bizümle hayli derd ortağıdur
- 3 Rîsmân zülfüñle niçün bağılıdur boynum didüm
Gösterüp çeşmin didi bu kâfirüñ tutsağıdur
- 4 Hâsretinden ağlaram sen Yûsuf'uñ Ya'kûb-veş
Gözlerüm yaşı dükenmez şanki Nîl ırmağıdur
- 5 Çekmez idi bir nefes hâruñ cefâsın neylesün
Lîki bülbül gülsitân içre gülüñ tutsağıdur

3a- eyle / eyler M, S

5a- yüzüñ / yüzün F

5. beyit F nüshasında yok. 5b- Lîki bülbül gülsitân içre gülüñ tutsağıdur / Gül yüzüñ gülşende cânâ bülbülüñ tutsağıdur M, S

- 6 Bezm-i hüsnüñe vücûdum şem‘adur pervâne dil
Bu yanan cânum fetîlidür yüregüm yağıdur
- 7 Dehr elinden bir şafâ câmını nûş itdürmedüñ
Şunduğuñ her dem felek Mihrî‘ye biñ tâs ağıdur
- 33 (F: 43b, M: 60b, S: 46a, Ü: 35a)
(Mef‘ûlü Fâ‘ilâtün Mef‘ûlü Fâ‘ilâtün)
- 1 Haţtuñ benefşe haddüñ hoş yâsemîne beñzer
Gülzâr-ı hüsnüñ ey dost cennet içine beñzer
- 2 Hağğın di ey felek sen gördüñ mi devr idelden
Hağğ-ı cihânda bir hûb bu nâzenîne beñzer
- 3 Yüzüñ görüp hasedden bedr olmasun kamer hîç
Öykünmek ile kaçan sen meh-cebîne beñzer
- 4 Hağğ‘oldı fûrkatüñden kıddüm benüm i bî-rağm
Bağruñ senüñ ‘acebdür seng-i nigîne beñzer
- 5 ‘Aşkuñ yolında cânâ cân virdüğüm görenler
Dir ehl-i ‘aşk içinde Mihrî güzîne beñzer
- 34 (M: 53b, Ü: 35b)
(Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün)
- 1 Dilberüñ bâğ-ı cemâli ki kış u yaz açılır
Şan cinân gülşenidür gülleri tırmaz açılır
- 2 Nice şerh eyleyeyin gonca dehânı haberin
Nâ-gehân nâz-ı nihândan yine bir râz açılır
- 3 Korkaram la‘l-i lebinüñ haberin söylemege
Nâ-gehân genc-i nihândan yine bir râz açılır
- 4 Her kaçan kim iderem ‘aşkı hevâsında şadâ
Âhımuñ perdelerinden nice şehnâz açılır
- 5 Araram hüsn kitâbın ki vefâ resmi bulam
Hâ cefâ bâbı ile mes‘ele-i nâz açılır

6. beyit F nüshasında yok.

2a- eyleyeyin / eyleyeyim M, dehânı / dehânüñ M

2b- Nâgehân / Korkaram M

6 Muşhaf-ı hüsnini gördüñ çün okı Sûre-i Nûr
Mihrî 'âşıklara 'âlemde bu fâl az açılır

35 (F: 40b, M: 57a, S: 42b, Ü: 35b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

1 Dil ser-i zülfüne ber-dâr olmağa cânın sürür
Ölmege yer ister uşda geldi urğanın sürür

2 Boynuma taksañ n'ola cânâ kemend-i zülfünü
'İd-i vaşl irse kaçan her kişi kurbânın sürür

3 Târ u mâr itmiş ruğında yâr zülf-i 'anberin
Şanasın tâvûsdur gülşende cevânın sürür

4 'Âşıkâ ma'sûk çün cevr idegelmişdür ezel
Terk-i 'âdet eylemez her kişi erkânın sürür

5 Mihrî-i dil-ğastenüñ hâlin şorarsa yâre diñ
Bir nefes kalmışdur ammâ âh ol cânın sürür

36 (F: 39b, M: 55b, S: 41b, Ü: 35b)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

1 Dili virdüm yalıñuz şanma saña cân biledür
Dil nedür cân dañi cânâ saña kurbân biledür

2 Geçdi ey kaşı kemân gamzeñ okı cândan öte
Dañi çeşmüñ nice bir sîneme müjgân biledür

3 Nidelüm gözden ırağ olduñ ise dost yeter
Çün hayâlüñ dil-i vîrânuma mihmân biledür

4 Görüp ol yâri baña söylemesün deyü rakîb
Muttaşıl sâye gibi gör nice şeytân biledür

5 Mihrî bülbül gibi efgânuñı dilden koma kim
Lâle haddinde anuñ çün gül-i handân biledür

6a- Muşhaf-ı / Muşhafı M

1a- ser-i / seri Ü

1b- uşda / işte F, uşta M

3a- Târ u mâr / Târ-mâr F, yâr zülf-i / zülf-i yâr M

3a- Nidelüm / nola ger M

4a- yâri / yâr F

5a- bülbül gibi efgânuñı / efgânuñı bülbül gibi M

37 (F: 40a, M: 56b, S: 42b, Ü: 36a)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün)

- 1 Düşmenler üstine şanemüñ el üşürdiler
Yatlu haberle uş beni gözden düşürdiler
- 2 Hecr âteşiyle dil hōd ezelden kebâb idi
Sînemde yakdılar cigerümde bişürdiler
- 3 Öldürdüm idi müdde'iyi bir çalmada tîz
Neylersin itler 'av'avı 'aqlum şaşurdılar
- 4 Öldürmesi ğazâ deyü 'uşşâk cem' olup
Kâfir rakîbe her birisi bir taş urdılar
- 5 Dertlü yürek i Mihrî cefâya ideydi şabr
Cevri zamâne hûbları hâdden aşurdılar

38 (Ü: 36a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Didi dilber hüsnumüñ hayrânı ol didüm be-ser
Didi her dem 'aşkumuñ giryânı ol didüm be-ser
- 2 Didi hüsnum gülsitânınuñ hezârân derd ile
Rûz u şeb bülbül gibi nâlânı ol didüm be-ser
- 3 Didi Ka'be kûyumuñ itseñ tavâfın şıdık ile
'İd-i vaşlımuñ hemân kurbânı ol didüm be-ser
- 4 Didi yüz sür âsitânumda turup leyl ü nehâr
Sen de hıdmet-kârımuñ der-bânı ol didüm be-ser
- 5 Didi ey Mihrî saña cânân gerekse cân vir
İmdi gel 'aşkum yolında fâni ol didüm be-ser

39 (F: 37b, M: 52b, S: 39b, Ü: 36a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Zülfüñ ü kaşuñ kadüñ gördüm ki cân andan çıkar
Bunlara cân vermeyen elbette cânândan çıkar

1b- Yatlu / Yanlu F

2a- dil hōd / dil ü hō F, hōd / hō S, Ü

3a- Öldürdüm idi müdde'iyi / Öldürmedi müdde'î F, S; müdde'iyi bir çalmada / müdde'î bir çalma ile Ü

1a- Zülfüñ / Zülf F

- 2 Tîr-i ğamzeñ tütmasun jengâr ğamdan dostum
Yüregümi yar gel peykânuñı kıandan çıkar
- 3 Bî-ğüneh maĥbûsdur çâh-ı zenaĥdânuñda dil
Zülfüñe aş kıurtar ol miskîni zindândan çıkar
- 4 Ben vefâ umduķça ol bî-raĥm dilber âh kim
Cevri ĥadden aşurur nâz ile orandan çıkar
- 5 Ğamzesi düzdi bulup dilde ĥayâli ĥaznesin
Didi el-ĥaķdur ki dirler genc vîrândan çıkar
- 6 Zülfüñe baş kıoşdı ğamzeñ yaķdı diller şehrinin
Şimdi fitne ‘âleme sen çeşmi fettândan çıkar
- 7 Müdde‘î sözi ile elden kııkardum yâri âh
Her ki şeytâna uyar elbette îmândan çıkar
- 8 Ey Belâ-keş Mihri sen beñzer Belâyî neslisin
Saña dâ‘im bî-vefâlar ğâlibâ andan çıkar

40 (F: 44a, M: 62a, S: 46a, Ü: 36b)
(Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün)

- 1 Şol dil-rübâ ki ĥüsn ilinüñ kışveri geçer
Bir şehdür ol ki cân u ğöñül leşkeri geçer
- 2 Ol dil-rübâyâ dil nice olmaya müşterî
Cümle cihân ğüzellerinüñ serveri geçer
- 3 Virse ziyâ cemâli cihâna ‘aceb midür
Ol dilberüñ ki ĥüsni cihân enveri geçer
- 4 Cellâd-ı çeşmi cânuma kıaşd itmedin henüz
Derdlü yürece ğamzesinüñ ĥançeri geçer
- 5 Cân viremez yolumda dime Mihri dostum
Şadıķlaruñ cihânda bu daĥi biri geçer

3a- çâh-ı / çâhı Ü; zenaĥdânuñda / zenaĥdânında F

6b- çeşmi / çeşm F

3a- cemâli cihâna / cihâna cemâli F, M, S

3b- ki ĥüsni / ĥüsni F; ĥüsni / ĥüsn S, Ü

4b- Derdlü / Dertlü M, S; yürece / yüzine F

41 (F: 44b, M: 60b, S: 46b, Ü: 36b)
(Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlün)

- 1 Şöyle kim dil hânesinde mihr-i cânân gizlüdür
Nitekim cânâda elif ten içre hem cân gizlüdür
- 2 Dâmenin öp devlet isterseñ yüzüñ sür pâyına
Derdine vir cânuñ ey dil k'anda dermân gizlüdür
- 3 Kaşı bismillâh ile oқи cemâli muşhafın
Küfr-i zülfinde gör anuñ nice îmân gizlüdür
- 4 Leblerinden dişleri nazmın gören dir gûyiyâ
Hoққа-i yâķût içinde dürr ü mercân gizlüdür
- 5 Müdde'îyi güldürüp ağlatmasun diñ beni yâr
Ėarķa virür 'âlemi yaşumda tûfân gizlüdür
- 6 Ėam degül tutsa hatı yârüñ 'izârı çevresin
Zulmetüñ içinde lâ-büd âb-ı hayvân gizlüdür
- 7 Ėamzesi oқlarına sînem nişân olalı âh
Yâr bilir yüregümde nice peykân gizlüdür
- 8 Ėuşşasın dilde görüp şordı hayâli ben didüm
Ėayli müddetdür derûnumda bu mihmân gizlüdür
- 9 Âşikâre bûse cerr itdüm lebinden didi yâr
'Ârif ol 'ârif katında lutf u ihsân gizlüdür
- 10 'Aşķ bir sırr-ı İlâhîdür ne bilsün mübtedî
Ėamdü-lillâh Mihrî câhilden bu 'irfân gizlüdür

42 (M: 55b, Ü: 37a)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)

- 1 Şarrâfi de benden beter âvâre olupdur
Beñzer Ėadi dilberlerinüñ ķara olupdur

2b- k'anda / anda F

4a- Leblerinden / Leblerinde F, S

4b- dürr ü / dürr S

5a- diñ / dek F, S

5b- yaşumda / başumda F, Ü

6. beyit F nüshasında 8. beytin yerinde.

8. beyit F nüshasında 6. beytin yerinde.

10a- sırr-ı / sırrı Ü

- 2 Kõ yüzleri ağ olmasun ol hîzlerüñ kim
'Uşşâkı kór ihsânları ağyâra olupdur
- 3 Mest-i mey-i 'aşk olmış u gözine getürmüş
Evkâr tûrur arķası dîvâra olupdur
- 4 Bir ğonca kim açılmadın anuñ bite hârî
Şimden ğirü bunlaruñ işi vara olupdur
- 5 Her bâdede cânân lebi yâdına i Mihri
Şarrâfi de benden beter âvâre olupdur

43 (M: 61b, Ü: 37a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 'Âşık iseñ 'aşk yolında şaklama nâmûs u 'âr
Cehd idüp bu yolda cân vir yoĥsa elden gitdi yâr
- 2 Fâriğ olup ger göñülsüz ister isen yâruñı
Ĝâfil olma key hâzer kıl ğayrınuñ olur nigâr
- 3 'Âlemi ğarķ eyler iseñ kimse silmez yaşuñı
Şoñra ger kan ağlar iseñ günde biñ kez zâr zâr
- 4 Gülsitânında bugün ol ğoncanuñ feryâd kıl
Yoĥsa yarın gül gider ğalursın ey miskîn hezâr
- 5 Hâr elinden dâmenin kurtarmağ için dilberüñ
Sen daĥi her gülsitâna yüz urup yalvar ne var
- 6 Merd iseñ ğayret demidür sür rakîbi hey meded
Dâmenine ter gülüñ yapışmasun sa'y eyle hâr
- 7 Bir zamân Mihri felekde seyr iderdi şimdi ğör
Bu sebebden oldı uş ayaklar altında ğubâr

44 (F: 43a, M: 60a, S: 45a, Ü: 37b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Gerçi dil mecrûhdur hecrüñle ğözde nem de var
Ĝamdü-lillah kim vişâlünden aña merhem de var

- 2 Dil ğarîbin nâr-ı hicrân ger yaķarsa ğam yime
Saña ey kanlu yaşum âhum gibi hem-dem de var
- 3 Tîĝ-i kaħruñdan cigerler pârelendi gerçi âh
Âteş-i ‘aşķuñ yanar sînemde ğûyâ dem de var
- 4 Atmasun mı tîr-i ğamzeñden kemân-ebrûlaruñ
Yalıñuz cânım degül aña hedef sînem de var
- 5 Hem-dem olduñsa ħabîbe ğirre olma müdde‘î
Bu cihândur şâdlık şoñunda lâ-büd ğam da var
- 6 Sâye-i dildâr ile germ olma sen ‘âşıkla
Dilberuñ la‘li nebâtun dişlemiş âdem de var
- 7 Bu cihân bâĝında Mihrî nice nâlân olmasun
Bir senüñ gibi ħuşûşâ ğonca-leb gül-fem de var

45 (F: 37a, M: 52a, S: 39a, Ü: 37b)
(Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün)

- 1 Kaşıyla ğamzesi şanemuñ el bir itdiler
Şandûķ-ı sînem aña nişân idüp atdılar
- 2 Aħsend ki bir ħadeng ile biñ pâre kıldılar
Cân pûtesini toĝrusı toĝru gözetdiler
- 3 ‘Aşķuñ yolında oħ gibi toĝru gelen şehâ
Nâmûs şîşelerini çoķdan uşatdılar
- 4 ‘Ömrüm tavîline yine şâbit delîldür
Çün ruħlarında zülfi şanemler uzatdılar
- 5 Öldürmesi muħaķķaķ idi dün raķîbi yâr
Kim mâni‘ oldu kim bugün ipin uzatdılar

2a- nâr-ı hicrân ger yaķarsa / ger yaķarsa nâr-ı hicrân F

3b- Âteş-i / Âteşi S, yanar / yeter F

4a- Atmasun mı / İtmesün mi F

5b- şâdluk / şâzluk M

6a- olma sen / olmasun F, M, Ü

6b- la‘li / la‘l F

1a- Kaşıyla / Göziyle Ü

3a- oħ / oķ M

3b- Nâmûs / Nâmûsı F, Ü

4a- tavîline / tavîlligine Ü

4b- zülfi / zülf F, S

5a- raķîbi / raķîb F, S

- 6 Cân şem'asına yandugumı dostlar görüp
Dil micmeri ile göyinüp bile tütdiler
- 7 Cân almağ ile mi koyalar seni hûblar
Ey Mihri katlan ahi dahi saña nitdiler
- 46 (F: 38a, M: 53a, S: 40a, Ü: 38a)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün)
- 1 Kim var güzeller içre cihânda saña yeter
Yâhud belâ-keş 'âşık-ı şeydâ baña yeter
- 2 Dil hücreinde her gice 'aşkuñ Muṭavvelin
Görmege cân delîl ü tenüm bûriyâ yeter
- 3 Zecr ise ḥadden aşdı gözüm yaşı başdan
Cevr ise yetdi cânuma ey dil-rübâ yeter
- 4 Kâhruñ cihânda ben görürem luṭfuñı raḳîb
Öldürmek ise 'âşıkı hey bî-vefâ yeter
- 5 Yüz sürmek ile izlerine oldum âşinâ
Kûyuñda itlerüñle bu ben mübtelâ yeter
- 6 Sen ey Necâtî ister iseñ bûriyâ döşek
Yâr işiginde Mihri'ye bir qurı câ yeter
- 7 Bir dâne ile zülfi gönül murğın itdi şayd
Baña cihânda 'ömrüm olunca gıdâ yeter
- 47 (F: 38b, M: 54a, S: 41a, Ü: 38a)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün)
- 1 Gördüm ruḥımı zülfi şebinde nihân yatur
Şandum şehâb içinde meh-i âsumân yatur
- 2 Hüsnuñ mişâli bir dahi gelmiş midür 'aceb
Her gûşesinde berg-i gül-i ergavân yatur
- 3 Kılsa vaṭan 'aceb mi bu dil âsitânuñı
Pes 'andefîb kanda göre gülsitân yatur

5b- kim / ki S

7b- ahi / dahi Ü

2b- cân delîl ü tenüm / cân Ü

1a- zülfi / zülf F, S

2b- gül-i / güli Ü

- 4 Ben kumrı gibi dost dirüm şubḥ olunca âh
Ol hoş raḳîb ile şarılup câna cân yatur
- 5 ‘Aşkuñ meyini nûş ideli Mihrî dostum
Gitdi başına gelmedi ‘aklı bî-cân yatur
- 48 (F: 42a, M: 59b, S: 44b, Ü: 38b)
(Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün)
- 1 Geh hecr-i yâr u gâh beni ğamlar öldürür
Geh vaşl-ı dilber ile geçen demler öldürür
- 2 Düşmen güler bu hâlûme ben ağlaram müdâm
Hey buña cân mı katlanur âdemler öldürür
- 3 Ağlañ gülüñ ki bir gün eyâ dostlar raḳîb
Ecel irişmedin beni derhemler öldürür
- 4 Haste dile hayâli idi emsem eyleyen
Müşkil budur ki şimdi beni emler öldürür
- 5 Hâr-ı cefâda Mihrî ölürse ne gam raḳîb
İt kırıcı seni anı gül-femler öldürür
- 49 (F: 40a, M: 56a, S: 42a, Ü: 39a)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)
- 1 Leblerüñi gördüğümce dostum cân imrenür
Yalñuz bir ben miyem kâfir müselmân imrenür
- 2 Görelî zülfüñ şebinde yüzüñüñ envârını
Çarḫ ser-gerdân olupdur mâh-ı tâbân imrenür
- 3 Serv-ḳaddüñ nâz ile seyr itdüğince bâğda
Her yaña ağzı şuy'aḳar aña bustân imrenür
- 4 Bâğ-ı hüsnuñde şabâ depretdüğince zülfüñi
Goncalar ḫandân olup zülfüñe reyḫân imrenür

4b- şarılup / şalup M

5b- ‘aklı / ‘akl Ü

3b- derhemler / verhemler F, M, S

4a- hayâli idi / hayâlile ey S; emsem / epsem F

4. beyit F, S ve Ü nüshasında 3. beyit ile yer değiştirmiştir.

2a- yüzüñüñ / hüsnuñüñ F, M, S

3a- itdüğince / itdükçe M

3b- aña / ki F

5 Düşmişem çâh-ı zenaḥdânuña gerçi râhatam
Ḥamdü-lillâh ḥâlüme her ehl-i zindân imrenür

6 Ḥokḳa-i yâḳût içre billah ol dür-dâneye
Kim ola cân virmeye ol baḥre her kân imrenür

7 Derdini derdine dermân idinelden dilberüñ
Mihri'nüñ her vechile derdine dermân imrenür

50 (F: 42a, M: 58b, S: 44a, Ü: 39a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

1 Muşhafında ḥüsnüñüñ cânâ ḥaṭuñ i'râbdur
Şûretüñ 'uşşâḳa câmi' ḳaşlaruñ mihrâbdur

2 Âsitânuña nice yüz sürmesün leyl ü nehâr
Ehl-i 'aşḳuñ secde-gâhı ḳıblesi ol bâbdur

3 Dil şeb-i zülfüñde güm-râh olmasa olmaz 'aceb
Ey şeh-i ḥûbân-ı 'âlem şûretüñ meh-tâbdur

4 Yalıñuz bir ben miyem sen dil-rübâya mübtelâ
Cân u dilden bu cihân ḥalkı saña aḥbâbdur

5 Gözleri yaşın revânlar eyleyüp nâlân ider
Mihri ḥüsnüñ gülsitânında bugün dülâbdur

51 (F: 42b, M: 62a, S: 45a, Ü: 39a)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün)

1 Ne ḥüsnüm âfitâb u ne ḥod mâh gencidür
Ne ḳaşlarum kemân u ne zülfüm nişâncıdur

2 Bühtânlar eylemiş bize ra'nâ deyü ḥaṭıb
Şâ'irlerüñ birincisi gâyet yalancıdur

3 Lâg ile bûse istese bizden 'aceb degül
Şaḳalı gülse her ḳişi iller gülencidür

4 Şimden girü Maḳâmî bizüm bûsemüz hemân
Yıllarla yürek ağrısı ishâl rencidür

7a- idinelden / ideliden Ü

3a- şeb-i / şebi S

5b- dülâbdur / dollâbdur Ü

1a- ḥüsnüm / çeşm F, âfitâb u / âfitâb M, S

1b- kemân u / kemân M, S

2b- birincisi / bir nicesi M, Ü

3b- Şaḳalı / Şaḳalı Ü

- 5 Her âsitâna yüz süriyüp bûse cerr ider
Bu bâb içinde Mihrî de senden dilencidür
- 52 (F: 39a, M: 54b, S: 41a, Ü: 39b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 1 Her seher vaktinde dilber çün şabâya rû tutar
Zülfî bûyıyla cihân eṭrâfını hoş-bû tutar
- 2 Bir güzeller şâhını ḥüsn içre gördüm nâ-gehân
Ser-te-ser dil mülkini didüm ki âḥîr bu tutar
- 3 Çeşm-i pür-efsûn ile diller komez bend itmedük
Siḥr ile beñzer cihânı bu iki câdû tutar
- 4 Fırkatüñden inlesem ditrer zemîn ü âsumân
Ḥasretüñden ağlasam işbu cihânı şu tutar
- 5 Mihrî'ye raḥm it bugün yoḥsa bilürsin dostum
İrteden tîz ḥüsnüñüñ âyînesini mû tutar
- 53 (F: 38b, M: 53b, S: 40b, Ü: 39b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 1 Yine eyyâm-ı bahâr irdi bezendi her diyâr
Kıldî âfâkı şükûfeyle müzeyyen Kird-gâr
- 2 Nice naḳş itdi gör ol naḳḳâş şun'ından yine
Her dıraḥt-ı ḥâmdan gösterdi bir rûy-ı nigâr
- 3 Devlet anlaruñ ki bu eṣnâd'ola gülzârda
Bir elinde câm-ı sâḡar bir elinde zülf-i yâr
- 4 Geh yañaḡından gül ala geh lebinden mül anuñ
Geh miyânını der-âḡûş ide geh bûse-kinâr

5a- süriyüp / sürüp F

1a- dilber çün / çün dilber F, S

1b- Zülfî / Zülf F, S

2b- Ser-te-ser / Ser-be-ser M

3b- câdû / câzû M

4a- Fırkatüñden / Fırkatinden F

4b- Ḥasretüñden / Ḥasretinden F, işbu / iki M

5b- ḥüsnüñüñ / ḥüsnüñ F

2b- dıraḥt-ı / dıraḥt S

3a- ki bu / bu F

- 5 Gül gibi güldi yine ‘âlem bahâr ile bugün
Şûretin keşf eyledi gülzâra beñzer şehriyâr
- 6 Kadd-i dil-cûsını gördi rakşa girdi servler
Aña germ olup çemende ayasın qarşar çenâr
- 7 Her gül-endâmuñ hevâsına mey-i câm iç yûri
‘Ârif iseñ fırsatı fevt itme bu dem zînhâr
- 8 Didi Mihri ol güle bencileyin bülbül m'olur
Didi kim ben görürem günde senüñ gibi hezâr

Harfû'z-Zâ

54 (M: 63b, Ü: 40a)
(Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fa‘ûlün)

- 1 Bizden kaçurur hüsni dilber ne kolay
Bülbülden ırağ oldı gül-i ter ne kolay
- 2 Kahrın çeke hadden aşurı ‘âşık-ı şâdık
Luftin göre her câhil ü ebter ne kolay
- 3 Biñ yerde dilüm delmiş iken gamzesi tîri
Ceşmi de ura sîneme hançer ne kolay
- 4 Yok yire dehânı haberin itdi deyü fâş
Düşürdi bizi dillere eller ne kolay
- 5 Şîrin lebin ağıyâra şunar Mihri'ye şunmaz
Tûtî bağa qarğa yiye şekker ne kolay

55 (M: 64b, Ü: 40a)
(Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fa‘ûlün)

- 1 Benden çevürür yüzini cânân ne kolay
Meyl itmedügi kulına sulţân ne kolay
- 2 ‘Âşıklar bir bûsesine cân vire her dem
Ağıyâr ile ol şarıla ‘uryân ne kolay
- 3 Derdâ vü dirîgâ kişinüñ sevgülü yâri
Yanından ırağ olduğı bir ân ne kolay

8a- m'olur; mi var M

1b- oldı / olduğı M

3a- Derdâ vü / Derd ol Ü

- 4 Sâ' illerine virmeye hiç hüsni zekâtın
Yâdlara kıla luţf ile ihsân ne kolaysuz
- 5 Buyurmuş iken aşmağa ol yâr rakîbi
Aşılmadan it üzile urğan ne kolaysuz
- 6 Öldüriser âhîr gam-ı hicrân seni Mihrî
Yâr itmez ise derdüñe dermân ne kolaysuz

56 (F: 47a, M: 66b, S: 49a, Ü: 40a)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)

- 1 Çün derd ile âh eylemege başlaruz biz
Her kandasâ 'aşk ehline yoldaşlaruz biz
- 2 Her gönca-lebün yâdına efgânımız artar
Bülbüller ile gûya ki hâldaşlaruz biz
- 3 Şem'-i ruhuña tâ giceler şubha dek ey dost
Per yakmada pervâneye yoldaşlaruz biz
- 4 Eksilmedi ağıyâr nidem yâr işiginden
Ol kelb-i la'îni şu kadar taşlaruz biz
- 5 Hûblarda vefâ bulımaduk Mihrî cihânda
Bir bahtı siyeh tâli'i yok başlaruz biz

57 (M: 65b, Ü: 40b)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

- 1 Hacı Nâbî bizim Allâh'a kalupdur işümüz
Ki bu hercâyilere uğradı kıtsuz başumuz
- 2 Kâdri bilinmeyen 'âşıklar için haşre degin
Dögelüm başumuzu taşlara aksun yaşumuz
- 3 Hârî elden kıoyalum cân virelüm gül yolına
Kaçan ise gidecekdür kıoy a gitsün başumuz
- 4 Kıurı lâf ile cihânı bize güldürmeyelüm
Sırr ile işleyelüm her işi bitsün işümüz

1b- kandasâ / kanda ise F

2b- hâldaşlaruz / kardaşlaruz M, S, Ü

4a- ağıyâr / ağıyârı F, S

5a- bulımaduk / bulmaduk F

3a- Hârî / 'Ârı M

- 5 Loğma loğma ço yesünler etimüz her demde
Râziyuz tek her uyuz it yimesünler aşumuz
- 6 Düşde gördüm ki rakîbi bile redd eyledi yâr
Añla ta'bîrümüzü hayra dönüpdür işümüz
- 7 Dilberüñ yolına Mihri dürişüp cehd idelüm
Çalsun ol yolda bizüm dırnağımızla dişümüz

58 (F: 46a, M: 64b, S: 48a, Ü: 40b)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)

- 1 Hâret çigerüm derd ile kan itmemek olmaz
Miñnet belümi devr-i kemân itmemek olmaz
- 2 Göz yaşını kaddüñ görüp ey serv-i revânüm
Yüz şuyıla sen serve revân itmemek olmaz
- 3 Fettân gözünüñ kaşdı dil ü cân imiş ey dost
Tîr-i müjeñe sine nişân itmemek olmaz
- 4 Per yakmada pervâne-şifat şem'-i ruñuñda
'Aşkuñ beni üstâd-ı cihân itmemek olmaz
- 5 Gülşende görürsin güli her hâr ile Mihri
Tâ şubha degin âh u figân itmemek olmaz
- 59 (F: 46a, M: 65a, S: 48b, Ü: 40b)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)
- 1 Sensüz şanemâ cismüme bu cânı gerekmez
Cânüm sen imişsin baña cân ânı gerekmez
- 2 Gülzâr-ı hadüñsüz baña ey cân-ı cihânüm
Firdevs-i cinânı gül-i handânı gerekmez

4b- bitsün işümüz / ki çokdur nişümüz M

5b- aşumuz / leşümüz Ü

6a- hele / bile Ü

7b- dırnağımızla / tırnağımızla M

1a- çigerim / çekerim S

2a- serv-i revânüm / kaşı kemânüm F

2b- şuyıla / sürile F

3a- gözünüñ / gözünüñ F

4a- ruñuñda / ruñuna Ü

1b- Cânüm / Hânüm Ü

2a- cân-ı / cân u Ü

2b- cinânı / cinân u F

- 3 Dişüñ var iken lü'lü ü mercânı niderler
La'lün var iken çeşme-i hayvânı gerekmez
- 4 Derdüñ yeter ey dost benüm derdüme emsem
Dil-ḥasteñe cânâ daḥi dermânı gerekmez
- 5 Ḥaddüñ ile ḳaddüñ ü ruḥuñ var iken ey dost
Serv ü semen ü lâle vü reyḥânı gerekmez
- 6 Cânânuñı terk it didi cânüñ gerek ise
Mihrî didi cânânı gerek cânı gerekmez
- 7 Öldürmek ise ey dost raḳîbi yeter ancak
Ol kelb-i la'îñüñ bir avuç kanı gerekmez
- 60 (M: 63a, Ü: 41a)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)
- 1 Sen var iken ey dost baña yâr gerekmez
Cevrüñ çekeyüm gayri vefâ-dâr gerekmez
- 2 Cevrüñ de vefâdur baña derdüñ de devâdur
Bîmâr-ı dile bir daḥi tîmâr gerekmez
- 3 Cânâ bu cihân içre vefâ-dâr şanemler
Her gûşede gerçi nicesi var gerekmez
- 4 Kûyuñda senüñ dâ'imâ 'uryân olayın tek
Cennetde baña ḥulle vü destâr gerekmez
- 5 Pend itme baña yâr için yarını nâşih
Yârüm baña pendüñ saña hey var gerekmez
- 6 Çeşmüñ beni öldürdi vü sen yok nice dirsın
Gamzeñ ḥo şehâdet ider inkâr gerekmez
- 7 Mest-i mey-i 'aşḳ ol yûri 'âlemde i Mihrî
Pes rind ü ḥarâbât olana 'âr gerekmez

3a- Dişüñ var iken lü'lü ü mercânı niderler / La'lün var iken çeşme-i hayvânı niderler Ü

7a- ancak / el-ḥaḳ Ü

5a- yâr / nâr M

61 (F: 46b, M: 66b, S: 48b, Ü: 41a)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)

- 1 'Aşk âteşine yanıcı pervânelerüz biz
Bu âteşe per yakmayıcak yâ nelerüz biz
- 2 Nûş eylemişüz rûz-ı ezel câmını 'aşkuñ
Tâ haşre dek ol şevk ile mestânelerüz biz
- 3 Var hân-kahı bekle riyâ ile sen ey şeyh
Sâbit-kademüz sâkin-i mey-hânelerüz biz
- 4 'Âkil komazuz hûblaruñ elden ölünce
Zencîr-i ser-i zülfini dîvânelerüz biz
- 5 Rûsvâlîğumuz halk-ı cihân bildi ne gam çün
Gûş eylemezüz nâşihî rindânelerüz biz
- 6 Meydânına 'aşkuñ bugün ihlâş ile girdük
Baş oynayıcı bir nice merdânelerüz biz
- 7 Ey dost rakîb ile turup şohbet idersin
'Uşşâklaruz çün yine bîgânelerüz biz
- 8 Kılmağ diler iseñ dil-i vîrâneyi ma'mûr
Gel gönlümüzi yap katı vîrânelerüz biz
- 9 Terk-i dil ü cân itmeyicek dost yolında
Ey Mihri nice tâlib-i cânânelerüz biz

62 (F: 45a, M: 63b, S: 47b, Ü: 41b)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

- 1 Gördi bir mâh-liqâyı yine sevdi gözümüz
Göz ucından göze göz odlara atduğ özümüz
- 2 Lebi vaşfindan anuñ şormağa ben cân virürem
'Arz-ı hâl itmege lîkin aña döymez yüzümüz
- 3 Ruhi devrinde virür zülfi bize 'ömr-i dirâz
Ferahından bir olupdur gicemüz gündüzümüz

1a- yanıcı / yanmağa F

1b- yakmayıcak / yakmağacak F

4a- 'Âkil / Gâfil Ü

5b- eylemezüz / eylemişüz S, nâşihî / nâşih F

3a- Ruhi / Ruhi-ı F, S, 'ömr-i / 'ömri Ü

3b- Ferahından / Ferahında F

- 4 Yapışup dâmen-i ağıyâra müdârâ iderüz
Nitekim yalvaruruz bir çöpe geçmez sözümüz
- 5 ‘Aşkî râhında anuñ hâk ile yeksân olalum
Cân mülkin yıkalum göklere çıksun tozumuz
- 6 Âsumânîler atar göklere âhum dün ü gün
Berç-i âhumla ‘aceb yanmaz ise yılduzumuz
- 7 Ruḥı şem‘ine anuñ Mihrî çü pervânelerüz
Yanalum yakılalum bir pula almaz yüzümüz

63 (M: 65b, Ü: 41b)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)

- 1 Neyleyem bî-çâre gönülüm bir dem olmaz yârsuz
Epsen olmaz nitekim cehd eylerem bu ‘ârsuz
- 2 Ben dilümde nâminı vird itdüm ammâ dilberüm
Bir dem añmaz adum olmaz bir nefes ağıyârsuz
- 3 Vaşlını ikrâr idüp şaldı beni sevdâlara
Döndi inkâr eyledi bu dîni yok ikrârsuz
- 4 Ey tabîb-i cân meded bîmâruñam öldüm didüm
Didi hûdur ‘âşık öldürmek baña tîmârsuz
- 5 Görmedüm bir hûb kim yanında olmaya rakîb
Bu cihân bâğında hiç gül olmaz imiş hârsuz
- 6 Hûblaruñ mihrini Mihrî ölürüz terk itmezüz
Kim ne dir ise disün biz olamazuz yârsuz

64 (F: 45b, M: 64a, S: 48a, Ü: 42a)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)

- 1 Yolına cân virmege cânâna gelmişlerdenüz
Tâlib-i derd olmuşuz dermâna gelmişlerdenüz
- 2 Başumı top itmek için zülfüñüñ çevgânına
‘Aşkuñuñ meydânına merdâne gelmişlerdenüz

7a- Ruḥı / Ruḥ-ı F, S

2a- zülfüñüñ / zülfinüñ F

2b- ‘Aşkuñuñ / ‘Aşkınuñ Ü

- 3 Mihri'ni gönlümde muhkem tutmuşam haq söylerem
Şıdık ile Mansûr-veş urgana gelmişlerdenüz
- 4 Gülsitân-ı hüsnü'nün her gûşesinde dostum
Bülbül-i gûyâ olup efgâna gelmişlerdenüz
- 5 Gelmişem hüsnün zekâtından ki şey'-lillâh idem
Şanma bu dervîşi cânâ nâna gelmişlerdenüz
- 6 Ey tabîb-i dil beni bend eyle dermân vahtidür
Zülfu'nün zencîrine dîvâne gelmişlerdenüz
- 7 Şem'-i ruhsârına cânânun i Mihri dâ'imâ
Yanalum pervâne-veş çün yana gelmişlerdenüz

Harfû's-Sîn

65 (F: 47a, M: 66b, S: 49b, Ü: 42a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Nitekim yârûn yolında cân virüp itdüm heves
Vuşlatına bulmadum 'âlemde bir gün dest-res
- 2 Yıllar ile görmezem yârum yüzün ben müdde'î
Sâyesi gibi katından eksük olmaz bir nefes
- 3 La'l-i şîrînüñe ben cân virürem irmez elüm
Âh kim karşımda dâ'im lâ-tekellûf yir meges
- 4 Nice feryâd idesin 'aşkuñ belâsından gönül
Bulmaduñ 'âlemde çün feryâduña feryâd-res
- 5 'Ârife bir harf besdür hiç tatvîl eyleme
Tâli'ün yokdur güzellerden i Mihri sözi kes
- 6 Kûyuñ içre giceler tâ şubh olunca dostum
İtlerüñle hem-dem olduğum baña 'âlemde bes
- 7 'Âşkuñ kâdrin bilür yolında cân virseñ revâ
Bî-vefâ hercâyiler sevdâsına yelmek 'abes

4b- Bülbül-i / Bülbüli Ü

6b- Zülfu'nün / Zülfinün F

2a- yârim / yârûn M

2b- Sâyesi gibi / Sâyesi F, S

3b- karşımda / karşıma F, M, S

4a- idesin / ideyin Ü; belâsından / belâsında M

4b- feryâduña / feryâdına F

5. beyit F nüshasında 7. beyit olarak yer almıştır.

7a- revâ / revân Ü

Harfû's-Şın

66 (F: 47b, M: 67a, S: 49b, Ü: 42b)
(Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün)

- 1 Ruḥuñ envârı şevkinden tölupdur bu cihân âteş
Vücûdum mülkini yaksa 'aceb mi her zamân âteş
- 2 Yakup 'aşkuñ odın sînemde dâ'im şaqlaram cânâ
Anuñçün hâne-i dilde yanar her dem nihân âteş
- 3 Firâkuñla vişâlüñle dil-i mehcûr ey dilber
Olur her nâr bir gülşen olur her gülsitân âteş
- 4 İlâhî gülşen-i hüsün gözüm yaşıyla sen şakla
Tölupdur gerçi âhumdan zemîn ü âsumân âteş
- 5 Çıkar cân rahtını şehr-i bedenden Mihrî dil-ḥaste
Fedâ kıl yâr yolında k'ider nâ-geh ziyân âteş

Harfû's-Şâd

67 (F: 47b, M: 68a, S: 50a, Ü: 42b)
(Fe'îlâtün Mefâ'îlün Fe'îlün)

- 1 Dost be-ḥakk-ı sûre-i ihlâş
Beni öldür belâdan eyle ḥalâş
- 2 Yeter atsun müjeñ tîrini kaşuñ
Oğ nişânına irdi yayuñı yaş
- 3 Dil-i dîvânemüzi zülfüñde
Dostum bir kıl ile bağla ya aş
- 4 Baḥr-ı şî'r içre Mihrî bir dürdür
Ki anı görmemiş ola ğavvâş
- 5 Ma'ni dükkân'inde şarrâf ol
Sende bulsun kâmusı gevher-i ḥâş

3a- mehcûr / mehcûrî Ü

2b- irdi / urdı F

3a- zülfüñde / zülfinde F

4. beyit F ve S nüshasında 6. beyit olarak yer almıştır.

5. beyit F ve S nüshasında 4. beyit olarak yer almıştır.

- 6 Virme nâdân eline kim ne bilür
Altunuñ kıymetini ehl-i raşâş
- Harfû'd-Dâd
- 68 (F: 48a, M: 68b, S: 50a, Ü: 43a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 1 Teşnedür dil leblerüñden çeşme-i cân eyle 'arz
Hızr-veş zulmetde kaldum âb-ı hayvân eyle 'arz
- 2 Ruğlaruñuñ pertevin setr itmesün kâfir haţuñ
Hey begüm göster cemâlüñ nûrın îmân eyle 'arz
- 3 Müntehâ kıaddüñ gibi bir nâr-ven görsün henüz
Bûstâna gel bugün serv-i hırâmân eyle 'arz
- 4 Pâdişâhum seyr iderken bâğ-ı hüsnüñ güşesin
Bu dil-i dervîşüñe sîb-i zenağdân eyle 'arz
- 5 Hâk-i pâyine nişâr itmeklik için dilberüñ
Kıanlu yaşıñdan i Mihri dürr ü mercân eyle 'arz
- Harfû't-Tâ
- 69 (F: 48b, M: 68b, S: 50b, Ü: 43a)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mef'ûlü Fâ'ilün)
- 1 'Arz itdi gülşene görüñ ol gül-'ızâr haţ
Nağş itdi gül varaklarına yazdı yâr haţ
- 2 Şandum şehâba girdi veyâhud tutuldu gün
Olmış güneş yüzinde meger âşikâr haţ
- 3 Yazmış cemâli levhine reyhân haţtı-ı rikâ'
Devr-i kamerde gör nice bulmuş kıarâr haţ
- 4 İster ki la'li çeşmesile tâze ter ola
Âb-ı kenâra geldüğü bu sebze-zâr haţ

6. beyit F ve S nüshasında 5. beyit olarak yer almıştır.

1a- leblerüñden / leblerinden F

1b- âb-ı / âb u S

3a- gibi bir nâr-ven / gibi Ü

4b- dil-i / dili F, sîb-i / sîb ü F, S, Ü

5b- dürr ü / dürr Ü

3a- cemâli / cemâl S; haţtı-ı / haţtı Ü

- 5 Bildi hadinde yazdı ha⁵tın kıl kalemle yâr
Merğûb olur kenâra yazılsa gubâr ha⁵t
- 6 Şimden girü vefâ ha⁶tını kıl kalemle yaz
Cân levhasında şaklâyalum yâdigâr ha⁶t
- 7 Geldi 'izârı üstine leşker çeküp bugün
'Âşık⁷larını ya 'ni k'ide târ u mâr ha⁷t
- 8 Şanma cemâli âyinesinden gözüm iram
Bir toz getürmek ile sen ey nâ-bekâr ha⁸t
- 9 Geldiyse ha⁹tı gül yüzine Mihrî gam degül
Ter-gonca iken eylemişüz ihtiyâr ha⁹t

Harfû'z-Zâ

70 (F: 48b, M: 69a, S: 51a, Ü: 43a)
(Mef'ûlü Mefâ'îlün Mef'ûlü Mefâ'îlün)

- 1 Cân bülbülü itdükçe sen gonca-dehândan ha¹z
İtmedi cihân içre bir bâğ-ı cinândan ha¹z
- 2 Ey ehl-i şafâ cehd it 'aşk ile geçür 'ömri
Bulmağ diler iseñ ger cân ile cihândan ha²z
- 3 Tîr-i müjeñi cânâ atsun ço kemân-ebrûñ
Eyler bu dil ü cânum ol tîr ü kemândan ha³z
- 4 Gülzâr-ı cemâlûñi bozdı mı şanur ha⁴tıñ
İtmez mi şafâ ehli hey vaqt-i hazândan ha⁴z
- 5 Çeşmi dir imiş Mihri'ñ cânın kıluram yağmâ
İtsün iderüz gâyet hey biz bu ziyândan ha⁵z

5a- ha⁵tın / ha⁵tıñ F
7b- k'ide / ide M, târ u mâr / târ-mâr F, S
8a- cemâli / cemâl F, M
8b- getürmek / getürme M
1a- dehândan / dehenden F
3a- cânâ / cânâ F
3b- dil ü / dil S
4b- hey / her Ü

Harfû'l-'Ayn

71 (F: 49a, M: 69b, S: 51a, Ü: 43b)
(Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fa'ûlün)

- 1 Dile cevrin habîb itmişdi kâti'
Dirîgâ yine beñzer itdi râci'
- 2 İçer şu yirine kanımı gamzeñ
'Aceb budur ki olmaz dañi kâni'
- 3 Beni bir tîrle öldürmişdi gamzeñ
Arada çeşmüñ olmasaydı mâni'
- 4 Düşelden 'aşkuñuñ sevdâsına âh
Neler oldu benüm başuma vâki'
- 5 Tapuñdan ummaz idüm dost âhir
Katuñda ola idi külli zâyî'
- 6 İrilmez yâre cehd ile i Mihri
Keşîde olmayıcağ zerre tâli'

Harfû'l-Ğayn

72 (F: 49b, M: 69b, S: 51b, Ü: 43b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Bir büt-i gül-çihre ile 'ârif ol 'azm eyle bâğ
Furşatı fevt itme seyrân it ki tîz geçer bu çağ
- 2 Bağıruñuñ kanı ile pür eyle çeşmüñ sâğarın
Dil kebâbından habîbe mâ-ğazar eyle yarağ
- 3 Ğonca la'li yâdına nûş eylesün gül-gün mey
Lâle Ğaddi şevkine ser-mest olup şunsun ayağ
- 4 Vaqt-i nev-rûz irdi bu eşnâda Ğâyet cehl ola
Bir nefes olmağ habîbüñ Ğâk-i pâyından ırağ
- 5 Yâ sevindür 'îd-i vaşluñla ya öldür Mihri'yi
Kıl teraĞhum vaqtidür kim sünüge irdi bıçağ

4a- 'aşkuñuñ / 'aşkunuñ F

5b- Katuñda / Kapuñda F

2a- Bağıruñuñ / Bağırınıñ F

3a- la'li / la'l S

4a- cehl / sehl F, M, S

73 (F: 49b, M: 70a, S: 51b, Ü: 44a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Dostum dil murğına kurmuş kara zülfeynüñ ağ
Göz kızardup düşdüm illâ âh kim müşkil duzâğ
- 2 Nitekim cehd eylerem meyl itmeyem meh-rûlara
Çıkarur yoldan beni bir zülfi kara yüzi ağ
- 3 Ol kadar yağdum şehâ 'aşkuñ fetîlin sînede
Kırıldı cismümde kanum eridi yürekde yağ
- 4 Yağmasa gam zulmetinde kalmış idüm tâ ebed
Ruğları nârı hayâli hâne-i dilde çerâğ
- 5 Düşdi Mihrî bir perînüñ zülfinüñ çengâline
Key hünerdür bu belâdan kırtarursa cânı sağ

Harfû'l-Fâ

74 (F: 50a, M: 70b, S: 52a, Ü: 44a)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

- 1 Şimdiden girü cihân hûblarınüñ varına yuf
Kırı da'vâlar ile itdügi ikrârına yuf
- 2 Eyü çekdük bularınüñ cevr ü cefâsın be yürü
Nice bir yalvaralum yârına ağyârına yuf
- 3 Hey bu rîş-handelerün bir başı vü biñ dil ile
'Âşıkın aldayıcı kavli yalan yârına yuf
- 4 Seveni sevmez ü bunlar ha sever sevmeyeni
Kö bu mağbûblarınüñ dünyede bî-'ârına yuf
- 5 İ'timâd itdügiçün 'ahdine hercâyilerün
Mihrî'nün daği cihânda çürük efkârına yuf

2b- zülfi / zülf S

4b- nârı hayâli / yârı hayâl F, hayâli / hayâl-i S

5b- kırtarursa cânı / kırtulursa cân F, kırtarursa / kıtarursa M

2a- be yürü / yürü var F

4a- sevmez ü / sevmez F, M

4b- dünyede / dünyâda F, S

75 (F: 50a, M: 70a, S: 52a, Ü: 44a)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)

- 1 Ğamzeñ ğaraız cân ise cânâ ne tekellûf
Başumda senüñ cân dağı cânâna tekellûf
- 2 Ger sen kılasın dost ser-i zülfüñi çevgân
Ben dağı kılam başumı meydâna tekellûf
- 3 Geldükçe hayâlün dile mihmân tutar elde
Hûn-ı cigerümle tolu peymâne tekellûf
- 4 Kûyuñda raķîbüñi aşayduk boğazından
İt degmeñüz olmaz yazuk urğana tekellûf
- 5 Mihri saña biñ cân diler iseñ virür ey dost
Bir bûse vire send'aña rindâne tekellûf

Harfû'l-Kâf

76 (F: 52b, M: 73b, S: 54b, Ü: 44b)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün)

- 1 Cürmüm nedür ki dilbere bizden şafâsı yok
Ben bendesine zerrece meyl ü vefâsı yok
- 2 Her bir habîş ile şalınur nice ölmeyem
Gördükçe beni yüz çevürür merhabâsı yok
- 3 'Aşkuñ esîri derd ile dermânda kim begüm
Alsañ bizüm de göñlümüz ele haţâsı yok
- 4 Her bî-nevâya vaşlı nevâsın 'atâ ider
Ben bî-nevâya zerrece vaşlı 'atâsı yok
- 5 Bu nev-bahâra bir gün olur kim hazân irer
Gırr'olma hüsne sevdüğüm âhir beķâsı yok
- 6 Her mâh-rûy 'âşıkuñ âhı duĥânile
Hiç görmedük ki şoñra yüzünüñ ķarası yok
- 7 Atma Halîl-veş beni odlara ey raķîb
'Âşık bu yolda yanmaĝa şanma rızâsı yok

2a- ser-i / seri Ü; zülfüñi / zülfini F

3b- tolu / tolı S, peymâne / bîmâr F

1b- meyl ü / meyl-i S

4a- vaşlı / vaşl-ı F, S

4. beyit Ü nüshasında yok. 4b- vaşlı 'atâsı / vaşl-ı nevâsı F, vaşlı / vaşl-ı S

8 Mihrî gerekse yolına cân vir gerek cihân
Oynar güler rakîb ile senden şafâsı yok

9 Ey dil hemîşe cevr ü cefâyâ tahammül it
Şanma cihânda her kişünün bir belâsı yok

77 (Ü: 44b)

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

1 Hırka-i 'irfândan it zâhid başuña tâclık
Ger dilerseñ görmeyesin tâ ebed muhtâclık

2 Cur'a-i 'aşk-ı mecâzî nûş eyle şıdık ile
Tâ haqîkatden yaña yol bulasın mi'râclık

3 Nefsünü ten hânesinde çek kanâ'at küncine
Kim seni esrâr-ı gayba irgüre bu açlık

4 Ceht idüp dîdâra ir çekme beriyye zahmetin
İdegör Ka'be tavâfın itmeden huccâclık

5 Nice bir nâ-hak yere kanlar dökersin zulm ile
Var ise 'akluñ gel eyle nefsüne Haccâc'lık

6 Ney gibi iñle derûnuñdan ço bülbül nâlesin
Kumrı gibi dost dost di eyleme dürrâclık

7 Atlasına dirme sen Mihrî emîrûñ fâriğ ol
Dervişüñ yiter palâsı 'ârife dîbâclık

78 (Ü: 45a)

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

1 Dâmen-i dilberden olalı başuma tâclık
Hamdü-lillah kimseye göstermedüm muhtâclık

2 Ruḥları na'ında şeh-mât olmadan cân oynaram
'Âlem içre var ise ancak ola Leclâc'lık

3 Tâcir-i 'aşkı olaldan şeh-i dilde her zamân
Gayriler sîm ile zer ben cân virürem bâclık

- 4 Ben kemân-ebrûların görelî kurbân olmışam
Ĝamzesi tûrine sînem itmişem omâclık
- 5 Tâ ebed zulmet şebinde kalmış idüm dostuñ
Mâh-tâbî hûsninüñ ger itmese ihrâclık
- 6 Zehr-i hecriyle helâk olmuşdı çokdan cân u dil
Lutf idüp şîrîn lebi ger itmese güllâclık
- 7 Bir ğidâ virmiş durur rûhına ‘aşkı Mihri’nüñ
Görmez ol tâ haşre dek rûy-ı cihânda açlık
- 8 Bî-güneh ‘âşıkları öldürmek ister zulm ile
Çeşm-i hûn-rîzûñ ki hey di itmesün Haccâc’lık
- Muvaşşah Be-İsm-i Süleymân
- 79 (M: 73a, Ü: 45a)
(Mef’ûlü Mefâ’îlün Mef’ûlü Mefâ’îlün)
- 1 Sen rûh-ı revân ey Hân dil-mürdeme cân ancak
Gül-ruhlarıñuñ şevki gün gibi ‘ayân ancak
- 2 Lâle hadüñi bülbül gülşende görüp eydür
‘Âlemde gül-i ter çok bu gonca-dehân ancak
- 3 Yaylañ ile hûsnüñi her kim göre dir şâhâ
Kendüsi durur ğilmân yaylağı cinân ancak
- 4 Meylüm sañadur hânım kurbân yoluña cânım
Gerçeği sözüñüñ bu ğayrısı yalan ancak
- 5 İtünle işigüñde çün her gice hem-demdür
‘İzzet ise Mihri’ye yeter bu hemân ancak
- 6 Ne vakt-i ferağ-devrân ‘âlem bu deme hayrân
Biñ cânâ değer bir ân ne hoşça zamân ancak

Başlık: Muvaşşah Be-İsm-i Süleymân / Muvaşşah M

1a- Hân / cân Ü

2b- gül-i / güli Ü

3b- yaylağı / yaylası M

Harfû'l-Kâf

80 (F: 53b, M: 74b, S: 55b, Ü: 46b)
(Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlün)

- 1 Olmasun ağıyâr ile yâri İlâhî kimsenüñ
Artmasun günden güne derd ile âhı kimsenüñ
- 2 Giceler ney gibi nâlân eylerem gündüz figân
Olmasun bencileyin hâli İlâhî kimsenüñ
- 3 Âsitânından beni men' itme nâşih dilberüñ
Ka'beye yüz süricek qalmaz günâhı kimsenüñ
- 4 Zâhidâ 'ayb eyleme dil virdügüm dilberlere
Olmamak bunlara olur mı nigâhı kimsenüñ
- 5 Hüsn iline şâh olalıdan yaqar dil şehri
Böyle zâlim olmasun hiç pâdişâhı kimsenüñ
- 6 Gâh zülfi hâ'il olur ruğlarına geh haı
Qalmasun Mihrî seğâb içinde mâhı kimsenüñ

81 (M: 74b)
(Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fa'ûlün)

- 1 Gören görmiş vefâsın bu kerîmüñ
Süren sürmüş şafâsın bu kerîmüñ
- 2 İrişdük biz de âhir meyyitine
Hele kılduk du'âsın bu kerîmüñ
- 3 İrup 'uşşâkuñ âhı kıl qalmış
'Aceb bozmuş liqâsın bu kerîmüñ
- 4 Bile yanup yakılup ağlayaydum
Bulaydum mübtelâsın bu kerîmüñ
- 5 İ Mihrî şimdi saña hişşe yokdur
Gören görmüş şafâsın bu kerîmüñ
- 6 İ Mihrî sâde-rû olsaydı yüz yıl
Çeker idüm cefâsın bu kerîmüñ

82 (Ü: 47a)
(Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün)

- 1 Oldı hengâm-ı bahâr irdi demi gülzâruñ
İmdi dil bülbülü artur demidür gel zâruñ
- 2 Varalum şahın-ı gülistânda temâşâ idelüm
Serv reftârını şalınduğını dil-dâruñ
- 3 Degeyüz şâyed ola bir ruhu gül gonca lebe
Çekmişüz cevır ü cefâsını hezârân hâruñ
- 4 Sînemüz def kıluban kâmetimüz çeng idelüm
Dinlesün yâr maqâmâtı nedür edvâruñ
- 5 Müdde‘î olsa cihân halkı kamu bize ne gam
Ger bizümle ola bir zerre vefâsı yâruñ
- 6 Dâmen-i vaşlı habîbüñ hele girsün elime
Tutmuşam tîğ-ı belâsına boyun ağıyâruñ
- 7 Gerçi nokşân gazelsin leb-i yârı ańıcağ
Tûtiyi mât ider ey Mihri şirîn-güftâruñ

83 (Ü: 47a)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)

- 1 Bu maqâmuñ ismini gerçi dimişler Göynicek
Dillere virür hayât âb-ı revânı göynicek
- 2 Gülsitân itmiş bu arayı ser-â-ser nev-bahâr
Hâne-ber-hâne müzeyyen eylemiş rengin çiçek
- 3 Otu sünbül hâki ‘anber âbı kevşer halkı hûb
Cennete beñzetedüm anı ben hemân-dem göricek
- 4 Rûz u şeb elhân ider bülbülleri hoş şevk ile
Gül gibi güler gönül gûşa şadâsı iricek
- 5 Âsitânını edeb itdük ziyâret itmege
Yüzümüz sürdük kadem başduğı yire giricek
- 6 Bir ‘azîzüñ bu maqâmıdur ki Mihri şıdğ ile
Cân u dilden bir muhibbi sensin anuñ girçek
- 7 Müzdine Ağ Şems-i Dîn’uñ vir şalavât kıl du‘â
Kurtarur ‘ışyândan ol seni himmet idicek

84 (Ü: 48a)

(Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün)

- 1 Habîbüm naqş-ı rûyuñdan göñül buldı muşavverlik
Cemâlün âfitâbindan cihân taldı münevverlik
- 2 'Aceb mi la'l-i nâbuñdan senüñ yâkût reng alsa
Dehânuñ noqtasından dür bulupdur çün müdevverlik
- 3 Egerçi bû durur her dem Hıta'nuñ miski 'âlemde
Şaçun bûyından irmişdür aña dañi mu'atçarlik
- 4 Hudâ halk itdi 'âlemde velî gül yüzli dilberler
Senüñ zâtuñda cem' itmiş güzellik tâzelik terlik
- 5 Raķîbüñ lâf urup dirmiş anı öldürürin bir gün
Er ise gelsün ol nâ-merd aña göstereyin erlik
- 6 N'ola meydân-ı 'aşkuñda senüñ cân oynasa Mıhrî
Ki tîğ oldı aña gamzeñ ider zülfüñ de çenberlik

85 (F: 55a, M: 76b, S: 57a, Ü: 48a)

(Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün)

- 1 Depele ey raķîb gel beni dek
Dâmeninden habîbimüñ el çek
- 2 Kapusından kaçan gidesin âh
Meger Allâh ala seni tîzcek
- 3 Beni öldür raķîbe raħm it yâr
Bu mıdur 'âdetüñ eyü gökçek
- 4 Kime hâlüm didümse haķķuñda
Bî-vefâ dirler idi hep gerçek
- 5 Mıhrî'yi gamzeñ itdi kanına garķ
Dostum yâresine gel nemek ek

86 (F: 54a, M: 75b, S: 56a, Ü: 48b)

(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün)

- 1 Dil virdim ise saña i cân böyle mi gerek
Her demde çeşmüñ eyleye kan böyle mi gerek

- 2 Terk itdûñ itmezem dir iken mübtelâñî âh
 Hûblar içinde ‘ahd ü emân böyle mi gerek
- 3 Kavlûñ benümle gönüm alınca mıdı i yâr
 Döndüresin yüzüñi revân böyle mi gerek
- 4 Sen bî-vefâyı sevdüm ise kâfir olmadum
 Nâz u ‘itâb u cevr hemân böyle mi gerek
- 5 Bî-çâre Mihr'e müşteri iken kamu ünâs
 Bend'itdi ise saña zamân böyle mi gerek

87 (F: 55a, M: 76b, S: 57a, Ü: 48b)
 (Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)

- 1 Didi dilber yapayın gönlini sen vîrânenüñ
 Ben didüm cân mülketine hükmi var cânânenüñ
- 2 Kıssa-i Mecnûn ile Leylî'yi bilürdük yakîn
 Hâline baksañ habîbüm bu dil-i dîvânenüñ
- 3 Tıtuşur şem‘uñ zebânı micmerüñ göynür özi
 Yandugın gördükçe ruhsârûña ben pervânenüñ
- 4 ‘Aşkdan fâriğ olan diller ne bilsün hâlini
 Tıtuşup hecr âteşiyle gice gündüz yananuñ
- 5 Çün sabâ peyki getürdi yâr kûyından eser
 Müjdeğânı cân gerekdür Mihrî bu şükrânenüñ

88 (F: 53a, M: 74b, S: 55a, Ü: 48b)
 (Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)

- 1 Ruğlaruñ nârıyla dil yandı kebâb oldu yürek
 Çeşmüñüñ kaşdı eger cân ise alsun tızrek
- 2 Yâreler urduğça gamzeñ sîne-i mecrûhuma
 Dökmese seylâb-ı eşkim bâri üstine nemek
- 3 Dostum cevr ü cefâdan öldürem dirseñ beni
 Degme bir derd ile ölmez ‘âşıkam ben cânı pek

2a- mübtelâñî / mübtelâñî F

3b- yüzüñi / yüzini F

4b- ‘itâb u / ‘itâb-ı S

1b- mülketine / mülkine F

4b- Tıtuşup / Duşup F

1a- nârıyla dil yandı / derdiyle yandı dil F

1b- Çeşmüñüñ / Çeşminüñ F

- 4 Hûblar zülfi hevâsına yeler çokdur velî
Yok durur illâ benüm gibi yele virmiş emek
- 5 Kılmadıñ bir gün habîbüñ zülfine hem-ser beni
Neyleyelüm bu cihândur saña da kıalmaz felek
- 6 Cân u dilden oldı bir meh-rûya Mihrî mübtelâ
Cânıdur bir kimsenüñ kim adını olmaz dimek

89 (F: 53b, M: 75a, S: 56a, Ü: 49a)
(Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün)

- 1 Şalaldan boynuma halka kemend-i zülf-i müşğînüñ
Siyeh-baht olmağ oldı kâr u bârı cân-ı miskînüñ
- 2 Gözüm yaşını kan itdüñ beni bî-'aql u cân itdüñ
Velî ben hasteden ey dost hergiz kesmedüñ kînüñ
- 3 Raķîbâ beni men' itme nigâruñ hâk-i pâyinden
Eger men' ider iseñ bil ne dînüñ var ne âyînüñ
- 4 Ölince çünki el çekmez gönül dildâr mihrinden
Şifâ virmez baña hergiz senüñ ey şeyh telkînüñ
- 5 Görelden Mihrî haddüñle semen-sîmâñı ey meh-rû
Başından çıkdı sevdâsı gül-i serv ile nesrînüñ

90 (Ü: 49b)
(Müstef'îlün Müstef'îlün Müstef'îlün Müstef'îlün)

- 1 Ğamzeñ hadengin yâ kaşuñ tâ çekdi peykânına dek
Atdı geçürdi sîneden 'âşıkluñ cânına dek
- 2 Boynına çeşmi 'âşıküñ zünnâr-ı zülfin bağladı
Şimdi görüñ ol kâfiri kaşd eyler îmânına dek

3b- cânı / cân F, S
4a- çokdur velî / çokdan beri F, S
1b- kâr u bârı / kâr-bârı S
2b- kesmedüñ / gitmedi M
3a- hâk-i / hâk ü S
3b- âyînüñ / îmânuñ F
5a- sîmâñı / sîmânı F
5b- gül-i / gül ü F, S

- 3 Cârûb olur kirpüklerüm bâzâra gitdükçe habîb
Şular gözümüñ yaşları râhını dükkânına dek
- 4 Budur ‘aceb kim ol kemân-ebrûsı tîrin atmadan
Yâsına kırbân olmağa cânım gider yanına dek
- 5 Gitdükçe her dem ol şanem sînem nişânın atmağa
Yüzüm sürerem izine tâ oқы meydânına dek
- 6 Tarusı tarlası şanup tolandı kûyuñı rakîb
Bir kesme urdum ol toñuz tâ gitdi ormanına dek
- 7 Çün ‘andelîbisin bugün gül yüzli yârüñ Mihriyâ
Var imdi nâlân itmege dilber gülistânına dek

91 (F: 54b, M: 76a, S: 56b, Ü: 49a)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)

- 1 Gel gel ey dilber ki sensin tende cânı kendümüñ
Senüñ ile şâd olur rûh-ı revânı kendümüñ
- 2 Yıdigüm derd içdigüm gamdur enîsüm guşsa yâr
Sensüzün nice geçer gör bu zamânı kendümüñ
- 3 Dil ne çekmişdür Zelîhâ-veş belâ-yı hecr ile
Eline girince sen Yûsuf-ı şânî kendümüñ
- 4 Kâmetüm çeng oldu ten bir kıla döndi râstî
Eyleyince âh sen mûy-ı miyânı kendümüñ
- 5 Dost Mecnûn olalı Leylî saçüñ sevdâsına
Gör ne çıktı ‘âleme nâm u nişânı kendümüñ
- 6 Gördüğine meyl ider dil ebsem olmaz nidem âh
Kendü kendümden gelür baña ziyânı kendümüñ
- 7 Cân vire hecrüñde Mihri mihrüñi terk itmeye
Çürüyüp ger hâk olursa üstüñânı kendümüñ

92 (F: 54a, M: 75b, S: 56b, Ü: 49b)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)

- 1 Maṭla‘-ı hüsñüñ gibi bir burc-ı a‘lâ görmedük
Mâh ruhsârüñ gibi bir şems-i garrâ görmedük

1a- şâd / şâz M; rûh-ı / rûhı Ü

3a- belâ-yı / belâ vü F, M, S

5a- sevdâsına / sevdâsıyla F, sevdâsıla S

5b- nâm u / nâm-ı S

- 2 Çok cihân gülşenlerin seyr itdük ammâ râstî
Müntehâ kıddüñ gibi bir serv-i ra'nâ görmedük
- 3 Görseler bu nokta-i hüsnüñ kirâmen-kâtibîn
Diyeler kim Allah Allah böyle inşâ görmedük
- 4 Sünbül ü gül-pûşlar çokdur cihân bâğında lîk
Bu külâlüñ gibi bir zülf-i semen-sâ görmedük
- 5 Hayy ider bir demde biñ 'azm-i remîm olmışları
Hağ bilür kim böyle enfâs-ı Mesîhâ görmedük
- 6 Dil garîbin gerçi bend itdi hevâ-yı zülf-i dost
Âh kim cân kırtarur biz bundan aşlâ görmedük
- 7 Gerçi ey Mihrî cihânda gonca-leb maħbûblar
Çokdur ammâ biz bunuñ mânendi kaṭ'â görmedük

93 (Ü: 49b)

(Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün)

- 1 N'ola begüm keremüñden bizümle yâr olsañ
Güzeller içre ne var sen bir ihtiyâr olsañ
- 2 Vefâ kılam dimiş idüñ cefâlaruñ çekene
Nazîrüñ olmaz idi 'ahde ber-қarâr olsañ
- 3 Ğamuñla sen daħi bilseñ neler çeker 'âşık
Bu cevri itmez idüñ ṭalib-i dîdâr olsañ
- 4 Bahâr faşlı vü gül devri gonca 'âlemidür
Demidür imdi i dil sen daħi hezâr olsañ
- 5 Cihânda 'izz ü sa'âdet yeterdi Mihrî saña
Ayağı toprağına dilberüñ gubâr olsañ

94 (F: 52b, M: 74a, S: 55a, Ü: 50b)

(Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün)

- 1 Yine dil murgına dâne döker ne hâldür zülfüñ
Meger cân boynına halka şalar muhtâldür zülfüñ

2a- Müntehâ / Şehâ F

3a- bu / bir F, M, S

4a- Sünbül ü / sünbül-i F, S; bâğında / mülkinde F, S, Ü

- 2 Kâmer serv üzre çıkmışdur görünür turrañ altında
Cemâlûñ gülsitânından egilmiş dâldur zülfûñ
- 3 Egerçi çeşm-i hûn-rîzûñ içer nâ-hak yere kanı
Velî katline ‘uşşâkuñ iñen fi'l-hâldür zülfûñ
- 4 Dizer bir kılda ‘uşşâkı meger hüsnuñ kıyâmetdür
Ki ‘aql u dîn ü dil alur begüm deccâldür zülfûñ
- 5 Hevâ-yı zülfûñüñ Mihri dañı geçmez hevâsından
K'anı yel gibi yeldürdi nice meh sâldür zülfûñ

Harfû'l-Lâm

95 (F: 55b, M: 77a, S: 57b, Ü: 50a)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtun Mef'ûlü Fâ'ilâtun)

- 1 Taşşîl odur ki ‘âşık ma'sûka ola vâşil
Hâşıl budur cihânda taşşîlden ne hâşıl
- 2 Cûy-ı kenâra her dem seyr eyle ol revâne
Eyyâmı nev-bahârûñ tiz geçer olma gâfil
- 3 Devlet anuñ ki bu dem rûy-ı nigâra karşı
Nûş ide sâgar-ı mül meh-tâb ola meşa'il
- 4 Efsâne ile zâhid künc-i riyâda kalma
Ġam-nâk cân u dilden mül def' ider belâ bil
- 5 Efgânlar itdügince şâm u seherde her dem
Şahn-ı çemende gûş it billah ne dir belâbil
- 6 Dûlâb-veş nigârûñ gördükçe gülsitânda
Kıl eşk-i çeşmüñ ile hâk-i rehini pür-gil
- 7 İn'âma geldük ey dost bir bûse vir lebûnden
Mañrûm kılma luţf it şey'-lillah itse sâ'il
- 8 Boynına Mihri'nüñ gel şal zülf-i 'anberîñüñ
Dîvâneye bilürsin lâzım durur selâsil

2b- gülsitânından / gülsitânında M, S

4b- dîn ü dil / dîn F

5a- zülfûñüñ / zülfinüñ F

5b- meh sâldür / sâldür F, S

3a- ki bu dem / bu demde M

4a- künc-i / künci Ü

5a- şâm u / şâm S

5b- ne dir / nedür M

96 (F: 56a, M: 77b, S: 58a, Ü: 50b)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün)

- 1 'Arz itdi gülşene yine ruhsâr-ı yâr gül
Hâmûş olma key şakın ey murğ-ı zâr gül
- 2 Şahrâ yüzini tüt geçer eyyâm-ı nev-bahâr
Fevt itme fırsatı ki degül ber-çarâr gül
- 3 Şâfî mey ile sâkî getir câm-ı sâgarı
Bûlbül terennüm eyle geçer gül-'izâr gül
- 4 Gül mevsiminde gülşene gel 'ayş u nûş kıl
Destinde deste deste tutar her nigâr gül
- 5 Nergis gözüñ hayâlile ser-mest sebzede
Gonca tebessüm itmege uş intizâr gül
- 6 Devrân bahârı bir gün irer kim hazân olur
Evrâkıñı kılar hazer it târ u mâr gül
- 7 'Ömrüñi hoş geçür ki geçer Mihrî devr-i gül
Dirsin ki kıñı bûlbülü yâ nev-bahâr gül

97 (F: 55b, M: 77a, S: 58a, Ü: 50b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Gitmege 'azm eylemişsin âh şâhum gitme gel
Korçaram kim saña te'sîr ide âhum gitme gel
- 2 Kılma mahrûm hân-ı vaşluñdan dil-i sâ' illeri
Âsitânuñdur bugün püşt ü penâhum gitme gel
- 3 Gerçi kim 'aşkuñ yolında cürmi çokdur 'âşıkuñ
Ben seni sevmekden özge yok günâhum gitme gel^x
- 4 Çenberin çarhuñ yaçar nâr-ı şerârum dostum
'Âlemi zulmetde kor dûd-ı siyâhum gitme gel

1b- key / ki F

3a- câm-ı / câm u F

4a- 'ayş u / 'ayş S

6a- irer / ider Ü

7b- kıñı bûlbülü / fâni bûlbül F, S

1b- Korçaram / Korçaram F, M, S

^x M nüshasında 3. beyit ile 4. beyit yer değiştirmiştir.

- 5 Tâk-ı ebrûnsuz sücûd itmez bilürsin ehl-i 'aşk
Ehl-i islâma yazuğdur kıble-gâhum gitme gel
- 6 Gün cemâlûñle münevver olmuş iken cân u dil
Zulmet-i gamda kıoma Mihri'yi mâhum gitme gel

98 (Ü: 51a)

(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

- 1 Gördi çeşmüm yine bir şâh-ı cihânı ne güzel
Sevdi cânım yine bir hûb-ı zamânı ne güzel
- 2 Gerçi gülşende inen çok biter serv-i sehî
Râstî bu şanemün kıadd-i revânı ne güzel
- 3 Bitmedi bâğ-ı cihânda dağı hiç bitmeyiser
Ruğları güllerile gönca dehânı ne güzel
- 4 Kirpügi okların atmağa gönül pûtesine
Bu gözi âhunun ebrû-yı kemânı ne güzel
- 5 Her ki gördiyse cemâlin didi tahsînler idüp
Mihri'nün hakkı budur rûh-ı revânı ne güzel

Harfü'l-Mîm

99 (M: 78a, Ü: 51a)

(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)

- 1 Ey dost seni yâr-ı vefâ-dâr ola şandım
Bilmezlik ile gör ki nice odlara yandım
- 2 İnanmaz idüm kimseye öldüm dise el-ğak
Yalan dilüne aldanup ey yâr inandım
- 3 Dür itme tapuñdan beni ağıyâr söziyle
Allâh'a kıodum anı vü ben saña tayandım
- 4 Göz yaşı gibi sen de nazardan düşürürseñ
Derdâ vü dirîğâ vü hezâr âh efendüm
- 5 Biñ dürlü cefâñ ile bu cân hulkuma geldi
Çıkamaz nideyin ben ho bu 'âlemden uşandım

5a- ebrûnsuz / ebrûña F

5b- islâma / imâna M

6a- Gün / Gül F

3a- bâğ-ı / bâğı Ü

- 6 Bir mûyuñı virmez bu cihân mülkine Mihrî
Vallâhi vü billâhi inan kim budur andum
- 100 (F: 56b, M: 78a, S: 58b, Ü: 51a)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)
- 1 İşidüp şîrîn sözün ol la‘l-i kândümden benüm
Hağ bilür kim gitdüm ol dem kendü kendümden benüm
- 2 Şâdam ol cânân meger efgânum işidüp dimiş
Gitmemiş ‘aşkum dañi bu derd-mendümden benüm
- 3 Zülfüne tolaşdı dil murğı didüm dilber didi
Key hâzer kıl kimse kırtulmaz bu bendümden benüm
- 4 Didi miskîn sen misin zülfüm giriftârı hemân
Nice cânlar boynı bağludur kemendümden benüm
- 5 Ger size cânân gerekse cân virüñ cânân buluñ
Gâfil olmañ mübtelâlar işbu pendümden benüm
- 6 Muşhaf-ı hüsnüñ haqıçün bir nazâr kıl hâlüme
Hağkı hâzır gör begüm kırkalmazsañ andumdan benim
- 7 Mihrî sen kılma şikâyet dest-i cevri-yârdan
Her ne gelse hoş gelür baña efendümden benüm
- 101 (M: 81b, Ü: 51b)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)
- 1 Ey cihân halkı bilüñ kim yârdan ben dönmezem
Serv-ğadd ü lâle-ğad dildârdan ben dönmezem
- 2 Küfr-i zülfinde habîbüñ ‘aşk ile cân virmege
Gelmişem Manşûr-veş berdârdan ben dönmezem
- 3 Dilberâ ‘ahd eylemişdüm yoluña cânum virem
Dostum vallâhi ol ikrârdan ben dönmezem
- 4 Zâhidâ döndüñ ise ger yârdan sen nâr içün
Yanayın ol nâra ben ol yârdan ben dönmezem

3a- Zülfüne / Zülfine F

6a- Muşhaf-ı / Muşhafı Ü; bir nazâr / nazâr F

7b- ne / ki Ü

2a- zülfinde / zülfinden M

- 5 Cânına kaşd eylemiş hûn-rîz çeşmüñ Mihri'nüñ
Vireyin biñ cânsa ol hûn-hârdan ben dönmezem
- 102 (F: 57a, M: 79b, S: 59a, Ü: 51b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 1 Bulmadum bir gün vefâ sevgülü yârumdan benüm
Geçmedi bilmen nedür devlet kenârumdan benüm
- 2 İñlerem tâ şubh olunca nâlem işitmez habîb
Gerçi 'âlemler topludur âh u zârumdan benüm
- 3 Umma ey dil bülbüli ol gülden iñen raħm kim
Yeg anuñ katında bir hârî hezârumdan benüm
- 4 Şem' gibi yandıgum hecrüñde görüp ehl-i 'aşk
Cân virür pervâne-veş almağa nârumdan benüm
- 5 Cânı vir cânân yolında yâri kes ağıyardan
Yoħsa ey Mihri n'olur 'âlemde varumdan benüm
- 103 (F: 58b, M: 82a, S: 60b, Ü: 51b)
(Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün)
- 1 Bugün şâdân u handânam ki mürde cisme cân buldum
Gönül mülkine çün şâhı emîr-i kâm-rân buldum
- 2 Bu eşk-i seyl-i Ceyhûn'um ço baħr-ı Nîl olsun kim
Kenârumda kadûñ gibi sehî serv-i revân buldum
- 3 Def ü çeng ü rebâb ile demidür 'ayş u nûş idem
Vişâl-i yâr ile çünkim şarâb-ı ergavân buldum
- 4 Nigârâ tâ halâş itdüñ beni girdâb-ı hasretten
Feraħdan şâd-mân oldum belâlardan emân buldum
- 5 Teşebbüh ideli Mihri hadüñe verd-i hamrâyı
Çemende lâlenüñ bağrın hasedden tolu kan buldum

2b- topludur / topludur F

1b- şâhı / şâh F, S

2b- Kenârumda / Kenârında Ü

3a- 'ayş u / 'ayş S

5b- bağrın / bağruñ F

104 (M: 81a, Ü: 52a)
(Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fa'ûlün)

- 1 Benefşem hattũn u hũsnũn bahârum
Hemân besdür baña sevgüli yârũm
- 2 Cemâlũn bâğın idelden temâşâ
Cihân bâğına yokdur i'tibârum
- 3 Ruğũn güldür baña gonca dehânuñ
Hadũn berg-i semendür gül-'izârum
- 4 Tapuña bend'olaldan cân u dilden
Elũne virmişümdür ihtiyârum
- 5 İki 'âlemde yârinden İlâhî
Ayırma Mihrî'yi Perverdigârum

105 (F: 58b, M: 81b, S: 60b, Ü: 52a)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)

- 1 Çün bir nefes oldum saña ben bende ki hem-dem
'Âlemde niçün ölmek içün pes çekerem gam
- 2 Kõrçutma beni nâr-ı cahîm ile i nâşih
Âhum şererinden yanar odlara cehennem
- 3 Öldürse gerek beni hayâl-i lebüñ ey dost
Bu haste dile kılmaz iseñ zerre kadar em
- 4 Ğamzeñ ne 'aceb yüregüme yâreler urdı
Vaşluñdan irişdür meded it yâreye merhem
- 5 Ey dost benüm hâlüme luş it nazâr eyle
Cân hulķuma irişdi hemân kaldı virem dem
- 6 Cürmine bakup Mihrî'yi dũr itme tapuñdan
Olmaz bu cihânda çü günâh işlemez âdem

2a- Kõrçutma / Kõrçutma Ü

4b- Vaşluñdan / Vaşlından F, yâreye / yâreme F, merhem / melhem Ü

5a- luş it nazâr eyle / luş eyle nazâr kıl M

106 (F: 74b, M: 80a, S: 76a, Ü: 52b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Hasretüñden şüretüm zerdi 'ayândur lâ-cerem
Fürkatüñden gözlerüm yaşı revândur lâ-cerem
- 2 Hem-demüm âhum olupdur mûnisüm gözüm yaşı
Kimse bilmez hâlümü derdüm nihândur lâ-cerem
- 3 Nice Ferhâd olmasun 'aşkuñ beyâbânında dil
Gice gündüz zikri sen şîrîn-zebândur lâ-cerem
- 4 Çünkü sultân oldu dil tahtında 'aşkuñ dilberâ
Ser-be-ser cân mülkine hükümüñ revândur lâ-cerem
- 5 Ol kemân-ebrûña cânüm nice kurbân itmeyem
Gamzeñ oklarına çün sînem nişândur lâ-cerem
- 6 Bende-dil cânâ tapuñdan hergiz âzâd olmasun
Kim hayâlünü gönülümüñ tahtında hândur lâ-cerem
- 7 Var ise müşgîn saçuñ bûyından itmişdür güzer
K'ol hevâ ile şabâ 'anber-feşândur lâ-cerem
- 8 Yıkma gönlin 'âşikuñ uyma rakîbe dostum
Çün bilürsin sözi iblîsünü yalandur lâ-cerem
- 9 Hamdü-lillah bezm-i hüsnünde habîbüm Mihri'nünü
Sâgar-ı çeşmi lebünü 'aksiyle kandur lâ-cerem

107 (Ü: 53a)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

- 1 Dest-gîr ol bu ben üftâdeye ey kân-ı kerem
Ki kerîm zât olanuñ şânıdır ihsân-ı kerem
- 2 Dergehüñ dâr-ı şifâ oldu çü bîmârlara
Senden irdi kamu derd ehline dermân-ı kerem
- 3 Dil ü cân hastesine luţfuñ ile eyle 'ilâc
Ki irür şîhâte luţfuñla anı ân-ı kerem

1a- Hasretüñden / Hasretinden F

3b- zikri / fikri F, S

4b- Ser-be-ser / Ser-te-ser F

7a- saçuñ bûyından / saçından bûy F

7b- K'ol / Ki F

8. beyit F nüshasında yok. 8b- sözi iblîsünü / iblîsünü sözi S, Ü

- 4 'Adlũñ âbı n'ola dil-teşnelere virse hayât
Ki virür mürdeye 'İsâ- nefesũñ cân-ı kerem
- 5 Hâkğ'a minnet kademũñ başdı yüzüm üzre bu dem
Hãmdü-lillah hoş idiser yine devrân-ı kerem
- 6 Nûr ile şehri Amâsiyye'yi ma'mûr idesin
Yapısar 'adlũñ ile her dil-i vîrânı kerem
- 7 Mihrî üftâdeye rahm it demidür luğ eyle
Dest-gîr ol aña 'adlũñle gel ey kân-ı kerem

108 (F: 57b, M: 79b, S: 59b, Ü: 53a)
(Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün)

- 1 Dili yeter yık a efendicigüm
Cânı yeter yağ a efendicigüm
- 2 Yüregüm yâresine vuşlatuñuñ
Merheminden yağ a efendicigüm
- 3 Ne çeker cevrũñ ile haste-dilũñ
Hâline bir bağ a efendicigüm
- 4 Çokdan 'aşkuñ eline ben bende
Virmişimdür yağa efendicigüm
- 5 Unudursañ belâlu Mihrî'yi
Seni kodum Hâğ'a efendicigüm
- 109 (F: 57b, M: 80b, S: 59b, Ü: 53b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 1 Didi cânân terk kıl yolumda cân didüm be-çeşm
Didi çeşmüm hûnîdür tiz ol hemân didüm be-çeşm
- 2 Didi ebrû-yı kemânum atsa gânzem tîrini
Sîneñi her dem aña eyle nişân didüm be-çeşm
- 3 Didi serv-i kaddimũñ gelse hayâli dîdeñe
Gözlerũñ yaşın revân eyle revân didüm be-çeşm

2a- vuşlatuñuñ / vuşlatuñ F
3a- haste-dilũñ / haste dilüm Ü
4a- 'aşkuñ / 'aşk Ü
2a- gânzem / gânzeñ M, S
2. beyit F nüshasında yok.

- 4 Didi la'lüm yâdına cân meclisinde mâ-ğazar
Nûş kıl dil sâğarından tolu kan didüm be-çeşm
- 5 Didi kim gel itlerümden yâd olma bir nefes
Âsitânım gûşesinde tüt mekân didüm be-çeşm
- 6 Mihri'ye bir bûse in'âm it didüm dilber didi
Sen de gel şükrâne teslîm eyle cân didüm be-çeşm

110 (M: 82b, Ü: 53b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Düşmişem derdüne cânâ derde dermân isterem
Dostum derdüñ yeter derdüme dermân isterem
- 2 Gülsitân-ı hüsnüni dür itme çeşmümden şehâ
'Andelîbem gül yüzüñ şevkinde nâlân isterem
- 3 Bu dil-i şûrîdenüñ tahtında sultân olmağa
Bir senüñ gibi yüzi gül-berg-i handân isterem
- 4 Dostum kûyuñda ben hûra hemân 'izzet yeter
İtlerüñle bir gice kûyuñda mihmân isterem
- 5 Ğamzeñüñ tîrine Mihri sînesin kıldı nişân
Kaşlaruñ yâsına cânâ cânı qurbân isterem

111 (F: 58a, M: 81a, S: 60a, Ü: 54a)
(Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün)

- 1 'Ömür vefâ ider iken cihânı hoş görelüm
Bahâr faşlı irince hazânı hoş görelüm
- 2 Getürdi cevri ü cefâsın dile hayâl-i habîb
Bize hemîşe budur armağanı hoş görelüm
- 3 Nice sevelüm anı kim seve o ğayrılarını
Mağabbeti bizüm ile olanı hoş görelüm
- 4 Rakîbi kendüye mahrem idindi 'âşığı yâd
Ol anuñ ile hoş olsun biz anı hoş görelüm

4b- tolu / toli S
1b- faşlı / faşl S
2a- cevri ü / cevri S
4a- 'âşığı yâd / 'âşık yâr F

- 5 Ne gül alur ne o blbl ne nev-bahr u azn
Cihn ile gel i Mihr bu cn o grelm

112 (F: 58a, M: 80a, S: 60a, : 54a)
(Mef'iln Fe'ilatn Mef'iln Fe'iln)

- 1 Getr getr meyi sk bahr o grelm
ridi vaqt-i kfe kenr o grelm
- 2 Bugn ki mevsim-i gldr emende blbl ile
ur u nle klup h u zr o grelm
- 3 omaz gln nidelm dmenini elden ar
Gln rzs in br ar o grelm
- 4 Yolua tufe getrdm begm bu cn didm
Didi getr sen eli boda var o grelm
- 5 Cihn u cn revn it yolna Mihr abb
tim dimi sana bu i'tibr o grelm

113 (M: 78b, : 54a)
(Mef'l F'ilat Mef'l F'iln)

- 1 Grdm yzn h ile efgndan el yudum
ordum lebn eme-i ayvndan el yudum
- 2 Gzm greli sidre adn mntehsn
Cn gleninde serv-i urmndan el yudum
- 3 avv olal ol anemn 'ak bahrine
Bahr-i mute bamadum 'ummndan el yudum
- 4 La'l-i lebnle dilernn vafn iidp
ak budur ki drr ile mercndan el yudum
- 5 ldrmesn ien dai gmzen di Mihr'y
Ben n gzlern greli cndan el yudum

5a- o / od F, nev-bahr u / nev-bahr S

1a- Getr / Gtr M

2b- ur u / ur F, S

3a- gln / gnl F, S

3b- Gln / Gnl F, S

4a- Yolua / Yolna F

5a- Cihn u / Cihn F, M, S

3b- bamadum / bamadum u 

114 (Ü: 54b)

(Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün)

- 1 Gün yüzüñ oldı gözümden ki nihân iki gözüm
Karañu oldı baña işbu cihân iki gözüm
- 2 Dimedüñ bu dañi âşüftelerümden biridür
Sürinürem yoluña bunca zamân iki gözüm
- 3 Bâg-ı hüsnüñde görüp müdde‘iyî dîdelerüm
Oldı kanlu yaş ile şâd-revân iki gözüm
- 4 Gözümüñ şuları her cânibe bâgı tolanur
Her kaçan seyr idesin serv-i revân iki gözüm
- 5 Gözüme nûr irişsün yine gönülüne sürür
Göreyüm gün yüzüñi bir dem amân iki gözüm
- 6 Hûb iken eyle vefâ yoluña cânlar virene
Böyle kalmaz bu güzellik de hemân iki gözüm
- 7 Baña rahm itse gerek yâr didüm ağıyâra
Mihri‘yi eyleme billâh yalan iki gözüm

115 (F: 56b, M: 79a, S: 58b, Ü: 54b)

(Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün)

- 1 Gör nice derde esîr olduñ i bî-çâre başum
Bulmadum kaldı senüñ derdüñe bir çâre başum
- 2 Toprağüñ çünki gözüñ yaşile yoğrulmuş ezel
Biz aña neyleyelüm ey yazusu kara başum
- 3 Bî-vefâ yâre gönül virdüm ü bilmezlik ile
Kendü elüm ile atdum seni odlara başum
- 4 Vây eger güldüre düşmenlerümi yâr baña
Kılalar ta‘na taşıyla seni biñ pâre başum
- 5 Yüzümi hâk ideyin gitdügi yollara habîb
Seni hem-ser ideyin başduğı taşlara başum

3a- virdim ü / virdim F, M, S

4b- Kılalar / Kıla F

5b- ideyin / ideyim F, M, S

- 6 Göre ırsun bu gözüm bâri ölince yüzini
Kefenin boynına ıakıp vara yalvara başum
- 7 Bilmezem baht-ı siyâhumla nice ağlayayın
Seni gam hânelerinde yine âvâre başum
- 8 Müdde'î nûkteleriyle şanemûn ğuşşaları
Mihrî'yi öldüre bir gün seni kırtara başum
- 116 (F: 59a, M: 82b, S: 61a, Ü: 55a)
(Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün)
- 1 Nigâr ruĥlarını lâle-zâra beñzetdüm
Benefşe saçlarını müşk-bâra beñzetdüm
- 2 Cemâli gülşenini gördüm ü didüm el-haĥ
Şükûfe ile müzeyyen bahâra beñzetdüm
- 3 Çemende kâmetini gördüm ol gül-endâmuñ
Gözini nergis ü boyun çenâra beñzetdüm
- 4 Sefîne-i dili ğarĥ idicek gözüm yaşı
Ĥabîb dâmenini ben kenâra beñzetdüm
- 5 Dilinde şâm u seher Mihrî'nün budur zikri
Vefâsı yok şanemi rûzgâra beñzetdüm
- 117 (F: 59a, M: 83b, S: 61a, Ü: 55a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 1 Nice bir hecrûñle idem âhı çoklar sevdüğüm
Âhum odı yaĥdı mihr ü mâhı çoklar sevdüğüm
- 2 Dürlü dürlü dilberâ cevri ü cefâñ ile beni
Ĥaşduñ öldürmek midür billâhi çoklar sevdüğüm
- 3 Her ne yüzden cevri iderseñ ben ĥo yüz döndürmezem
Sen daĥi hâzır göre Allâh'ı çoklar sevdüğüm

6a- ırsun / dursun Ü

6b- Kefenin / kefenûñ M, S, Ü; boynına / boyuña M, S, Ü

7a- ağlayayın / ağlayayım S

1a- ruĥlarını / ruĥların S

2a- gördüm ü / gördüm F, M

3b- Gözini nergis ü / Gözin nergis F, S

5a- şâm u / şâm S

1b- çoklar / çokdan F

2a- cevri ü / cevri S, cefâñ / cefâ F

4 Dostum luğf eylegil ağıyâr ile seyr eyleme
Dîvün olmasun melek hem-râhı çoklar sevdüğüm

5 Hey hâzer kıl dostum Mihri'nün âhından şakın
Âhı âhenden geçer vallâhi çoklar sevdüğüm

Harfû'n-Nûn

118 (F: 59b, M: 84b, S: 61b, Ü: 55a)
(Fâ'ilâtun Fâ'ilâtun Fâ'ilâtun Fâ'ilün)

1 Ayru düşdügüm habîbümden Hudâ göstermesün
Olduğüm serv-i bülendümden cüdâ göstermesün

2 La'l-i nâbindan beni mahrûm kılsun râziyam
Deñ rakîbe vaşlı hânından 'atâ göstermesün

3 Yüze yüz yâre muğâbil olmasun deñ âyine
Kendü özin gizlesün ol bî-hayâ göstermesün

4 Kanda bir hûbî görürse bizden artuğ cân virür
'Ârifâne zevk idüp zâhid riyâ göstermesün

5 Dostlar billâh deñ ol çok sevdüğüm dildâra kim
Mihri'ye cevri idüp ağıyâra vefâ göstermesün

119 (F: 60b, M: 86b, S: 62b, Ü: 55b)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün)

1 Bir bendesine düşmen işin yâri itmesün
Bir haste şihhat ister iken cânı gitmesün

2 Bâzâr-ı 'aşk içinde beni hîçe şatdı yâr
Ayağa düşdük ise yabanlara atmasun

3 Ol bî-vefâya billah eyit ey nesîm-i şubh
'Aşkı şehîdi derd ile öldi unutmasun

4 Her kişi itdüğün bu cihânda bulur velî
Ben buldum uş şakın bunı düşmen işitmesün

3b- Allâh'ı / Allâh F

5b- Âhı / Âh S

3b- özin / özini M, S

1a- Bir / Biz Ü, yâri / bâri Ü

2a- şatdı / şaydı M, S

4a- cihânda / cihândur M, S

4b- buldum uş / bulmadum Ü

- 5 Bî-ğadre bu cihânda kimesne göñül virüp
Mihrî senüñ gibi emegi yele gitmesün
- 120 (F: 61a, M: 87b, S: 63a, Ü: 55b)
(Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün)
- 1 Ben umardum ki seni yâr-ı vefâ-dâr olasin
Ne bileydüm ki begüm böyle cefâ-kâr olasin
- 2 Hele sen kâ‘ide-i cevride eksük komaduñ
Dostluk hâkı ise ancak ola var olasin
- 3 Reh-i ‘aşkıñda neler çekdügüm ey dost benüm
Bilesin bir gün ola ‘aşka giriftâr olasin
- 4 Sözüme uymaduñ ey aşılası dil dilerem
Ser-i zülfine anuñ âhiri ber-dâr olasin
- 5 Sen ki cân gülşeninüñ bir gül-i nev-restesisin
Ne revâdur bu ki her hâr u hasa yâr olasin
- 6 Beni âzâde iken ‘aşka giriftâr itdüñ
Göreyin sen de benüm gibi giriftâr olasin
- 7 Sen çıkarduñ beni zülfine uyup başdan i dil
Göreyin sen daği bu yolda ki ber-dâr olasin
- 8 Bed-du‘â itmezem ammâ ki Hudâ'dan dilerem
Bir senüñ gibi cefâ-kara hevâ-dâr olasin
- 9 Şimdi bir hâldeyim kim ilenen düşmenine
Dir ki Mihrî gibi sen daği siyeh-kâr olasin
- 121 (F: 60a, M: 85a, S: 62a, Ü: 55b)
(Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün)
- 1 Hudâ yaratdı m'ola bî-sitâre bencileyin
Felek getürdi m'ola bahtı kara bencileyin

1a- yâr-ı / yâr u Ü

5a- gülşeninüñ / gülşenüñ F

7a- zülfine uyup başdan / başdan zülfine uyup F

9a- hâldeyim / hâldeyiz F, S

1a- m'ola / ola F, S

1b- m'ola / ola F, S

- 2 Cihânda çok durur ammâ belâ-keş 'âşıklar
Kimesne uğramadı âh u zâra bencileyin
- 3 Meger ki ney ola hem-dem figânuma her-dem
K'olup durur yüregi pâre pâre bencileyin
- 4 Göñül evinde bir 'âşık habîbinüñ ismin
Yazar mı âhı ile her divâra bencileyin
- 5 Cihâna geleli Mihri dir irdüğine 'aceb
Hudâ yarattı m'ola bî-sitâre bencileyin

122 (F: 60a, M: 85a, S: 62a, Ü: 56a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Dost hecrüñdür dem-â-dem bağrumı kan eyleyen
La'l-i nâbuñdur şorarsam aña dermân eyleyen
- 2 Gülşen-i hüsnünde cânâ giceler tâ şubha dek
Derd ile cân bülbülidür âh u efgân eyleyen
- 3 Ağlamakdan munka'tı' olmazdı çeşmüm neyleyem
Kanlu yaşumdur rakîb-i kelbi handân eyleyen
- 4 Key hazer kıl gözlerinden hûnîdür dilberlerüñ
Günde biñ kez hey budur nâ-hağ yere kan eyleyen
- 5 Hâsret-i çâh-ı zenahdânuñ durur ger var ise
Bu cihân gülşenlerin Mihri'ye zindân eyleyen

123 (M: 86b, Ü: 56a)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

- 1 Devlet atına süvâr olmuş iki sîmîn-beden
Güyyiâ halk-ı cihâna biri cândur biri ten
- 2 Biri İskender-i devrân birisi Haydar Şâh
Tîğ-ı kahrına bularuñ döye mi burc u beden

2a- 'âşıklar / 'âşık Ü

3a- her-dem / hem-dem M

3. beyit F nüshasında 4. beyitle yer değiştirmiştir.

4. beyit F nüshasında 3. beyitle yer değiştirmiştir.

4b- âhı / eli F

5b- m'ola / ola F

2a- Gülşen-i / Gülşeni Ü

3b- rakîb-i / rakîb ü Ü; rakîb-i kelbi / rakîbi kelb-i F

1a- sîmîn / sîm M

2b- burc u / burc-ı Ü

- 3 Bularuñ biri melekdür biri firişte ‘ayân
Ki temâşâ ider anları ol arada giden
- 4 Mihrî mihrin bularuñ göremez illâ ki rakîb
Neyleyelüm kişiye her işi tâli‘dür iden
- 5 ‘Îd-i adhâ ne mübârek gün idi gördüm hoş
Devlet atına süvâr olmuş iki sîmîn-beden

124 (M: 84b, Ü: 56a)
(Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün)

- 1 Düşdüm ayaklara elden komadum yâr etegin
Gerçi yârüm komadı bir nefes ağıyâr etegin
- 2 Olalı ‘aşk ile şîrîn lebinüñ Ferhâd'ı
Dil-i dîvâne vatan eyledi tağlar etegin
- 3 Degmedüm bir güle bu tâli‘i yok başımı gör
Tutaram bunca zamân oldu ki gülzâr etegin
- 4 Mihrî yâr ister iseñ dâmen-i ağıyâra yapış
Gül ele girmez imiş tutmayıcak hâr etegin
- 5 Öl diril ol yaçasuz Nâmi eger ‘ârif iseñ
Hûblaruñ koma elden hele zinhâr etegin

125 (M: 84a)
(Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün)

- 1 Oñmaduğ Nâmi tütaldan beri bir yâr etegin
Gel berü gel tütalum biz daği tekrâr etegin
- 2 Nice hercâyı cefâ-kârlara yalvaralum
Tutayuz bir gün ola belki vefâ-dâr etegin
- 3 Hey felekdür bu cihân goncalarınıñ dem olur
Tağıdur yaprağını yel koparur hâr etegin
- 4 Göñül alduklarına hoş ider ikrâr bular
Dönüben soñra tutarlar yine inkâr etegin

4b- işi / şey'i Ü

5b- sîmîn / sîm M

5a- Nâmi / ey dil Ü

5b- elden / elüñden M

5 İrteden tîz felek uş yüzlerini kara kıla
Mihri muhkem tutasın şıdık ile ikrâr etegin

126 (Ü: 56b)
(Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün)

1 Sâkiyâ şöbete germ it kadehi şun yürisün
Şöyle kan mest olalum 'âlemi humret bürisün

2 İçelüm turma maḥabbet ayağın tolu getir
El bir idüp açalum defter-i 'işret dürisin

3 Âl ile aldayı aldayı şikâr eyleyelüm
Meclise cem' idelüm gözleri âhû sürüsün

4 Hâce vuşlat kapusın kimse çün âsân açamaz
'Ömr naḫdın virelüm vaşlı yolında çürüsün

5 Goncalar bezmine ol zâğ rakîbi komasun
Diyelüm gülşeni bülbüllere her dem qorusun

6 Silelüm la'l-i meyin ol büt-i 'ayyârelerün
Bu ḥasedden dili ağzında rakîbüñ qurusun

7 Zâhidâ saña behişt Mihri'ye dîdâr gerek
Aña maḥbûbı yeter saña cinânuñ ḥürisin

127 (F: 59b, M: 84a, S: 61b, Ü: 56b)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)

1 'Aşkuñ meyini ele alayın mı ne dirsın
Ġayret kilimin şuya şalayın mı ne dirsın

2 Dil şakladığı şîşe-i 'ârı taşa cânâ
Hengâme-i 'aşkuñda çalayın mı ne dirsın

3 Qanlı yaşum ey dost senüñ râh-ı gamuñda
Dil zevraqı ġarq oldu talayın mı ne dirsın

4 Tutmazsañ elim luṭfuñ ile qaldum ayakda
Cânâ demidür yoḫsa öleyin mi ne dirsın

5 Mihrâb-ı kaşuñ tâkı durur kıble-i cânum
Dil kıblesine secde kılayın mı ne dirsın

2a- şakladığı / şakladığı S

4a- Tutmazsañ / Dutmazsañ M

- 6 Eksük komaduñ Mihrî'ye sen cevri ü cefâda
Bir yâr-ı vefâ-dârı bulayın mı ne dirsün
- 128 (Ü: 57a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 1 Kanda varam saçlarıñ gibi kemendüm var iken
Halka-i zülfüñ gibi boynumda bendüm var iken
- 2 Tûbaya meyl itmezün ben sidre haqqı dostum
Müntehâ kaddüñ gibi serv-i bülendüm var iken
- 3 Hûblar içre ger şeh-i devrânsa bende olmazam
Ehl-i hüsn içre senüñ gibi efendüm var iken
- 4 Leblerüñ zikri yeter dil tûtisinüñ şekkeri
Neylerin kandi dehânum tolı kandüm var iken
- 5 Dilde gam gözümde nem sînemde âteş her zamân
Kime derdüm yanayın ben kendü kendüm var iken
- 6 Vaşlın isterseñ i dil dilber gamıyla hürrem ol
Kimseyi gûş itme benüm böyle pendüm var iken
- 7 Şâdam ol dilber dimiş kim kimseye rahm itmezem
Mihrî gibi bir belâ-keş derd-mendüm var iken
- 129 (Ü: 57a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 1 Gülşene meyl itmezem gül gibi yârüm var iken
Bülbüli gûş itmezem âh ile zârüm var iken
- 2 Serve baş indürmezem tûbâya boynum egmezem
Müntehâ kaddüñ gibi ra'nâ çenârüm var iken
- 3 Cân u dil nakdini cânân yolına harc eyledüm
Hoş safâ sürdüm cihânda elde varum var iken
- 4 Sînemüñ gencînesinden eksük olmaz la'l ü dür
Müflis olmaz dil ne gam bu eşk-bârüm var iken
- 5 Neylerem ben 'izz ü câhı yâ cihânuñ rif'atın
İtleriyle işiginde i'tibârüm var iken

- 6 Çalmış idüm taşâ ben nâmûs u ‘ârum şîşesin
‘Âlem içre gayretüm halk içre ‘ârum var iken
- 7 Mihri'yi bî-ihtiyâr itmişdün ey dildâr-ı men
Başda ‘aqlum u elümde ihtiyârum var iken
- 130 (M: 87a, Ü: 57b)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)
- 1 Geldi çün garrâ gazeller bize ol cânândan
‘İsi-veş irdi nefes biz mürde cisme cânndan
- 2 Oldı şîrîn la‘linün Ferhâd-ı dil âşüftesi
Geçiser cân u cihândan geçmeyiser ândan
- 3 Fırkatüñden kâmetüm halk'itmişem hâtem gibi
Başuma seng-i melâmet almışam mercândan
- 4 Ruğlaruñ gülzârına irdükçe cânâ bâd-ı şubh
‘Âlemi hoş-bû tutar ol sünbül ü reyhândan
- 5 Göreli küyuñda cânum sen güzeller şâhını
Kalmadı Rıdvân'a meylüm geçmişem gilmândan
- 6 Şübhesüz nâdân u ebter cilt ü bî-idrâkdur
Ehl-i şî'r içre seni yeg görmeyen Selmân'dan
- 7 Sen yalandan Hâtemî ‘âşık geçersin Mihri'ye
Sümme vallâhi seni Mihri sever oğlandan
- 131 (F: 61a, M: 87a, S: 63a, Ü: 57b)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)
- 1 Kim görürse dir ser-i zülfeynüñ ey gonca-dehen
Bağlamış müşgîn resenler nâfe-i âhû-Ĥuten
- 2 Geh geh ol serv-i sehî seyr itdügince bâğda
Ĥâk-i pâyine yüzüñ sür benden ey serv-i semen
- 3 Senüñ ile dilberâ ‘âlem kamu gülzârdur
Görinür sensüz gözüme dostum her gül diken

1b- biz / ben Ü

2a- Ferhâd-ı dil / Ferhâd'ı dil F, S

6a- cilt ü / cilt-i M

1b- müşgîn / miskîn S, âhû / âhû-yı F

4 Çün dem-i 'Îsâ gibi 'aşkuñ dirildürmiş öli
Gelmeyince başuma bilmedüm ol nesneyi ben

5 Mihrî'nün biñ cân ile gitdi dil-i bî-çâresi
Şâm-ı zülfinde habîbuñ tıtdı ol miskîn vağan

132 (M: 86a, Ü: 58a)

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

1 Kimseler bencileyin 'aşka giriftâr olmasun
Kimsenün bencileyin sevdügi ağıâr olmasun

2 Kimsenün yâri gözinden dūr olup yâd olmasun
Kimseler gam hânesinde çâr u nâ-çâr olmasun

3 Kimseler dil-ğaste olup düşmesün yârdan cüdâ
Kimsenün şehrinde 'âlem gözine tar olmasun

4 Kimselerün gül gibi yâri yüzine gülmesün
Kimseler bülbül gibi feryâd idüp zâr olmasun

5 Dilerem Hağ Hazretinden Mihrî gibi dostum
Gice gündüz zâri kıl yârün saña yâr olmasun

133 (F: 60b, M: 85b, S: 62b, Ü: 58a)

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

1 N'ola dilber luğ idüp yâd itse ben bî-çâresin
Görse tîr-i gamzesinden dilde yüz yüz yâresin

2 Çeşm-i hûn-rîzûñ elinden kime feryâd ideyin
Kim içer kanımı her dem gözlemez âvâresin

3 Dûd-ı âhından eğer tâ bilesin 'âşıkıların
Göresin gül şafhañuñ üstinde hağtuñ karasın

4 Yâ tapuñdan dūr idem cânâ rakîb-i kelbi ben
Yâ yedürem bir gün aña loğma loğma pâresin

5 Yolına cân virmek imiş Mihrî ancak çâresi
Yâr için ağıâra varup nice bir yalvarasın

134 (Ü: 58a)

4a- öli / velî F

2a- ideyin / ideyim F, S; eyleyem M

4a- rakîb-i / rakîbi Ü

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Niçe bir 'izzet ideyin yâr için ağıyâra ben
Niçe bir yalvarayın bir gül için biñ hâra ben
- 2 Kanda baksañ hârdur bağına başan goncayı
'Âciz oldum dostlar varmağa bir gülzâra ben
- 3 Hâr-ı gayret pâreler bir anda biñ kez cigerüm
Kendülügümle mi hem-dem oldum âh u zâra ben
- 4 Leblerüm sırrın dehânından çıkarmasun dimiş
Ser virem bu sırrı hiç fâş itmeyem deyyâra ben
- 5 Yüz çevürür beni gördükçe rakîbe meyl ider
Sevdüğümden gayri bilmem neyledüm ol yâre ben
- 6 Zülfine dilber beni 'ahd eylemiş ber-dâr ide
Râzıyam biñ cân ile aşılmğa ol dâra ben
- 7 Halk içinde Mihri'yem 'uşşâk içinde mübtezel
Yâr katında 'âciz ü âvâre vü bî-çâre ben

135 (M: 85b, Ü: 58b)

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Yoğ imiş çünkim naşbüm vaşl-ı cânân olmadan
El yudum şimden girü derdüme dermân olmadan
- 2 Hókka-i la'linden ağıyâra müferrihler virür
Ben ırakdan olmuşamdur aña hayrân olmadan
- 3 Hecr ile yandı göyüندی kalmadı cândan eşer
Âteş-i tennûr-ı gamda sîne biryân olmadan
- 4 Olalı şeydâsı bir zerre günâhum bilmezem
Her ne dirse dilberüñ emrine fermân olmadan
- 5 Rağm idem bir gün dimiş bî-çâre Mihri'ye habîb
Bu kelâmı şaklasun yâ Rabbi yalan olmadan

Harfû'l-Vâv

136 (F: 61b, S: 63b, Ü: 58b)
(Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün)

- 1 Bugün bir gönca-fem gördüm didüm kim hey ne cânur bu
Didiler bu ruḥ-ı zîbâyı şorma özge cânur bu
- 2 Düşelden leblerün 'aksi bu câm-ı dîdeme cânâ
Görenler dir kabağumı ki şâfî tolu kândur bu
- 3 Didi kaddüm hayâlini derûn-ı dilde muhkem tut
Didüm kim bir elif gibi bu cân içre nihândur bu
- 4 Didi şükrâne vaşlımçün vir evvel baş u cân didüm
Yolında öldüğüm çokdan yoluñda der-miyândur bu
- 5 Müjeñ tîrini sînemden dirîğ itme ki evvelden
Ḥadeng-i gamze-i dilberler için bir nişândur bu
- 6 Getür bâd-ı şabâ luḥ it habîbüñ zülfi bûyından
Dil-i mecrûhıma zîrâ be-gâyet armağandır bu
- 7 Görüp iğmâz-ı 'ayn itme kemîne Mihrî'yi cânâ
Reh-i 'aşkuñda cân virür senün haylî zamândur bu

137 (F: 62a, M: 88a, S: 64b, Ü: 59a)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)

- 1 Çün perdesini keşf ide gül bülbüle karşı
Bülbül daḥi cân virse 'aceb mi güle karşı
- 2 Terk-i dil ü cân eyledüm ey dost rehûñde
Geh geh kerem it baş kademün o yola karşı
- 3 Zülfün şanemâ her yaña cânlar kılur efşân
Depretse şabâ zülfünü ger sünbüle karşı

1b- bu ruḥ-ı zîbâyı şorma / şorma bu ruḥ-ı zîbâyı F

2b- tolu / tolı S

3a- Didi / Didim F, derûn-ı / derûni Ü

3b- kim / ki F, S

4b- yoluñda / yolında F

5b- Ḥadeng-i / Ḥadengi F, S

6a- zülfi bûyından / bûy-ı zülfinden F

2a- Terk-i / Terk ü Ü

2. beyit ile 3. beyit M nüshasında yer deġiştirmiştir.

3b- zülfünü / zülfini F

- 4 'Âşıkıların iniletme gel ey rûh-ı revânum
Seni sevenün yüzine bârî güle karşı
- 5 Mihründe senün bir gün eyâ mâh-likâ âh
Fâş eyleyiser sırruñı Mihrî ele karşı
- 138 (F: 62a, M: 88a, S: 64a, Ü: 59a)^x
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 1 Kûy-ı cânân çün yeter mesken bâña şimden girü
Yürî zâhid cennetüñi var saña şimden girü
- 2 Şu'le-i yârün cemâliyle münevver olmuşuz
İmdi ey meh var kalırsañ kal taña şimden girü
- 3 Gördi beni zülfini dilber dişine aldı çün
Bildüm anuñ meyli var benden yaña şimden girü
- 4 Lutf ile cânân çıkardı gam belâsından beni
Ğuşşa çekmem şarlanursam bûriyâ şimden girü
- 5 Ruhları bâğında geçdi 'ömrümüz ey vây ile
Umaruz şeftâlıdan geh geh aña şimden girü
- 6 Gülsitânda gonca la'lin gördi yârün lâle çün
Tağlara düşüp didi yâ hû saña şimden girü
- 7 Mihrî'ye vaşlı habîbinün müyesser oldu çün
Yolına cân virmek âsândur aña şimden girü
- 139 (F: 62b, S: 64b, Ü: 59a)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)
- 1 Nice zülf ü nice mû 'anber-i gîsûdur bu
Var ise sünbül ü reyhâna viren budur bû
- 2 Bir nazarda nice 'âşıkları Ferhâd eyler
Nice Şîrîn nice dilber nice meh-rûdur bu

5b- sırruñı / sırrını F

^x Bu gazelin ilk dört beyti M nüshasında yok.

2a- münevver / tennür F, müşerref Ü

4b- şarlanursam / şarınursam Ü

7a- habîbinün / habîbün F

1a- zülf ü / zülf S, gîsûdur / sârâdur F

2b- nice dilber nice meh-rûdur / nice meh-rû nice dilberdür F

- 3 Çeşmi şalmış dili zülfi hamına tuymadı cân
Allah Allah nice ‘ayyâr u ne câdûdur bu
- 4 Saña âl itmesün aldanma i dil ğamzesine
Dilleri şayd idici gözleri âhûdur bu
- 5 Dikkat ile nazâr itmekden aña inceldüm
Bilmedüm daħi miyân mı veyahud mûdur bu
- 6 Yaş degüldür gözüm akitduğı kıddin göricek
Serv ayağına yüzün sürmek içün şudur bu
- 7 Dir gören ol şanem-i lâle-ruħı birbirine
Mihrî bî-çâreyi âşüfte kılan budur bu

140 (M: 88a)
(Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Fa‘ûlün)

- 1 Ne şâ‘ir kâmil-i ‘irfân imiş bu
Ne kûlzüm lücce-i ‘ummân imiş bu
- 2 Libâs-ı şer‘ geymiş bâtımında
Egerçi zâhiren ‘uryân imiş bu
- 3 Görinmiş halka hod sûretde dervîş
Velîkin ma‘nide sulţân imiş bu
- 4 Hudâyâ minnet ü elhamdü-lillâh
İşiginde şehûñ mihmân imiş bu
- 5 Ma‘ânî gevheri ile pür olmış
İ Mihrî gûş tut bir kân imiş bu

Harfü'l-Hâ

141 (F: 63b, M: 89b, S: 65b, Ü: 59b)
(Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün)

- 1 Âteş-i ğamda kebâb oldu ciger döne döne
Göklere çıkdı duħânımla şerer döne döne

3a- dili / dil S

3b- ‘ayyâr u / ‘ayyâr M, S, Ü; câdûdur / câzûdur F

6. beyit F ve Ü nüshasında yok.

7a- şanem-i / şıfatı F, S

1a- Âteş-i / Âteşi S

- 2 Cân firâkuñla fetîl oldu gönül hânesine
Ten hayâlûñle fenâr oldu yanar döne döne
- 3 Hâk-i pâyuña yüzün sürmek için şems ü kamer
Ser-i kûyuña gelür şâm u seher döne döne
- 4 Kaşuña beñzemek için senüñ ey Zühre-cebîn
Kendüzin tutdı hilâl itdi kamer döne döne
- 5 Cân cân-bâzını gör la'lüne irişmek için
Rîsmân-ı ser-i zülfünden iner döne döne
- 6 Düşeli şevki hayâl-i lebinüñ Mihri dile
Âteş-i gamda kebâb oldu ciger döne döne
- 142 (F: 67a, M: 94b, S: 68b, Ü: 59b)^x
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün)
- 1 El virmiş idi hoş bize devrân geçen gice
Hem-şoĥbet idi dilber ü cânân geçen gice
- 2 Zülmet şebinde kalmış idüm hayli derd ile
Girdi elüme bir meh-i tâbân geçen gice
- 3 Bir dil-rübâ vü hüsn ilinüñ şâhı luĥf idüp
Olmışdı ben gedâsına mihmân geçen gice
- 4 Dilber hayâli şevki ile yandı şubĥa dek
Bir ayaĥ üzre şem'-i şebistân geçen gice
- 5 Zeyn itmiş idi meclisi hüsn-i leĥâfeti
Ol ĥatt u ĥâl ü zülf-i perîşân geçen gice
- 6 Bir gonca-la'l şevkine mestâne germ olup
Çâk itmiş idi Mihri girîbân geçen gice

2b- fenâr / fener Ü
3a- yüzün / yüzün F
3b- şâm u / şâm S
4b- Kendüzin / Gündüzin F
6a- şevki hayâl-i / şevk-i hayâli F, M, S
^x Bu gazelin son üç beyti M'de yok.
1b- dilber ü / dilber F, dilberi S
4b- ayaĥ / ayaĥı F, S
5a- hüsn-i / hüsn ü F, hüsnü Ü
5b- ĥatt u ĥâl ü / ĥatt ĥâl S

143 (Ü: 60a)
(Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün)

- 1 Eyledük yâr ile şahrâları seyrân bu gice
Vâcib oldur baña şükrâne virem cân bu gice
- 2 Devlet atına süvâr olmuş idük bir nice yâr
Bizüm olmuş idi başdan başa meydân bu gice
- 3 Tîğ-ı qahr ile raqîbüñ iki çalduk başın
Elümüzdeydi belî top ile çevgân bu gice
- 4 Zâhir itdi ruhını zülfi şehâbın götürüp
Yârlık itdi bizümle meh-i tâbân bu gice
- 5 Mest idüm ‘aşkı meyinden daği bir bâde şunup
Cur‘a-i la‘li beni eyledi hayrân bu gice
- 6 Müdde‘î yârümi men‘ itmege cehd itdi velî
Azdurımadı ne dirsın anı şeytân bu gice
- 7 Aramızdan şükür Allâh'a ki eksildi raqîb
Hele ser vaqtümüze irmedi hicrân bu gice
- 8 Ka‘be-i hüsnini çünkim bize itdürdi tavâf
Eyledüm biñ dil ile cânımı kurbân bu gice
- 9 Mâh-ı zi'l-ħiccenüñ on beş gicesi hoş şeb idi
K'eyledi yâr ile Mihrî bile seyrân bu gice

144 (F: 66b, M: 94b, S: 68b, Ü: 60a)
(Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün)

- 1 Bir tabîb oldı bizümle yine hem-dem bu gice
Dil-i bîmârumuza eyledi emsem bu gice
- 2 Yârelenmişdi ciger gamzesi peykânlarla
La‘li urdı yine ol yâreye merhem bu gice
- 3 Rûzgâruñ elemin çekmiş idük hayli zamân
Ĥamdü-lillah bizi yâr eyledi bî-gam bu gice
- 4 Meclisinde şanemüñ râhat olup şubħa degin
Biñ şafâ ile geçildi hele bir dem bu gice

- 5 Furşat el virmiş iken bûse-kinâr it yâri
Dâ'imâ girmez i Mihri ele bu dem bu gice
- 145 (F: 63a, M: 88b, S: 65a, Ü: 60a)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)
- 1 Bilsem ki perî misin i cân yoğsa firişte
Biñ cân ile sevdüm seni bir kerre görüşte
- 2 Gerçi ki müjeñ hançer ile sînemi deldi
Dil daği senüñdür diler isen meh al işte
- 3 Terk eyledüm ey yâr senüñ 'ârı yoluñda
Rüsvâ-yı cihânüm bugün 'aşkuñla bil işte
- 4 Kûyuñda gedâ olalı ey şâh-ı cihânüm
Meyl eylemezem zerrece firdevs-i behişte
- 5 Dilber didi bir bûse virem cân virür iseñ
Mihri didi bir câna ne minnet meh al işte
- 146 (F: 67a, S: 69a, Ü: 60b)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)
- 1 Ben umardum gele bir zülf-i perîşân bu gice
Şem'-i ruhsârına pervâne kılam cân bu gice
- 2 Nâ-gehân gird'içeri bir nice bed-rûy didüm
Bunda mı şaldı Süleymân dîvi yek-sân bu gice
- 3 Bir bölük aşmalular geldi bir araya bu dem
Kanda bulına 'aceb bunlara urğan bu gice
- 4 Kimi keldür kimi kördür kimi sâkıt bularuñ
Kimlere kıldı muşâhib bizi devrân bu gice
- 5 Şeb-i yeldâ gicesi Mihri'ye gör nitdi felek
Görmez idi getürüp eyledi mihmân bu gice

5a- yâri / bâri F

1a- perî misin / melek misin F, M, S

2a- Gerçi ki / Gerçi F

2b- meh al / al F

3. beyit F nüshasında yok. 3b- 'aşkuñla / 'aşkuñda S

1a- zülf-i / zülfi Ü

3a- aşmalular / aşılması Ü

147 (Ü: 60b)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün)

- 1 Bir hoş gâzel didüm yine ben hatt-ı Ahmed'e
Cân şafhasında eyledüm anı müsevvede
- 2 Yel gibi yıllar ile hevâsında yelmişem
Oldum esîr âhir o zülf-i müca'ada
- 3 Çokdur cihânda cevri ü cefâsıyla mübtezel
Bulunmaya benüm gibi bir dahi gam-zede
- 4 Kûyuñda gözlerüm yaşı ol deñlü aqdı kim
Garq oldu her haremeleri dürr ü zebercede
- 5 Kânûn-ı aşk kâmetümi eylemişdi çeng
Nây itdi cismümi dahi inlede inlede
- 6 Gamzesi cânımı çekişür çeşmi gönülümü
Eksük degül çü mestler arasında 'arbede
- 7 Dâna odur ki hûblara zâhid gönül vire
Nâdan odur ki sevmedi mañbûbı dünyede
- 8 Kimse cihânda müdde'ie boynın egmesün
Muhtâc itme Mihrî'yi yâ Rab muñannede
- 9 Gûyâ siperde âyinelerdür ziyâ virür
Tîr-i hadeng-i gamzesi peykânı sînede

148 (Ü: 61a)
(Mef'ûlü Mefâ'îlün Mef'ûlü Mefâ'îlün)

- 1 Bu yâr-ı cefâ-kârum mañbûb idi vâktinde
Bu gözleri mekkârum hoş hûb idi vâktinde
- 2 Gül-ruñlar idi hânde şehlerdi buña bende
Şeftâlusı turfanda merğûb idi vâktinde
- 3 Ebrûsı kemân idi şayd itdügi cân idi
Bir gonca dehân idi mañlûb idi vâktinde
- 4 Cânlardı buña kurbân bakmazdı yüze bir ân
'Âşıkları hep kurbân-âşûb idi vâktinde
- 5 Şimdi hatını Mihrî gördükçe hadinde dir
Bu yâr-ı cefâ-kârum mañbûb idi vâktinde

149 (F: 64b, M: 91a, S: 66b, Ü: 61b)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün)

- 1 Bu hüsn ü bu melâhat u bu hulk u hüy ile
Kılduñ cihân demâgını tâze bu bûy ile
- 2 Cânâ bu cânı sidre kaduñ muntehâsına
Teslîm çokdan eylemişüz yüzi şuyıla
- 3 Dil her ne deñlü çekse gamuñdan belâ senüñ
Döndürmez ol yüzini eger postı şoyıla
- 4 Zülfüñ gamını dest-i ezel yazdı başuma
Şanma ki tâ ölince bu yazuyı yoyıla
- 5 Devlet hümâsı olmuş iken ismüñ ey perî
Pervâz urup neden k'uçasın şimdi tûy ile
- 6 Hem-râh idinme kendüñe agyârı sevdüğüm
Sen meh şıfatlu yürimesün zengi rûy ile
- 7 Zencîr tutmaz idi bu dîvâne Mihri'yi
Bend'itdi bend-i zülfüñ anı şimdi mûy ile

150 (M: 93a, Ü: 62a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Bu gice bir karşı 'âlî içre bir şeh-bâz ile
'İşret itdük şubha dek meh-tâba karşı sâz ile
- 2 Zühre çengin yere çaldı çarh hem çâr-pâresin
Her kaçan ol mâh-rûlar ırladı âvâz ile
- 3 Kâmetüm çeng eyleyüp düzdi nevâda râstı
Çekdi tenüm kıl kılup 'uşşâkı hoş şehnâz ile
- 4 Ol Süleymân-ı zamânuñ meclis-i hâşında hoş
Zülfî 'anber hûb-rûlar hıdmet ider nâz ile

1a- hüsn ü / hüsn S, melâhat u melâhat S, hulk u / hulk S

4a- başıma / başına F, S

4b- yoyıla / bozıla Ü

5b- urup / olup F

6a- Hem-râh / hem-dem Ü, agyârı / agyâr S

7b- anı şimdi / anı F

2a- yere çaldı çarh hem / çala çarh içre yere Ü

3a- eyleyüp / eyledi M

4a- hoş / hûb M

4b- hûb-rûlar / mâh-rûlar M, ider / iderler M

- 5 Gördüm ol kaçır-ı mu'allak kim yapılmış lâ-nazîr
Gök yüzinde şandum uçardı hümâ pervâz ile
- 6 Hamdü-lillah Egribük'de şöhet itdük Mihriyâ
Bu gice bir kaçır-ı 'âlî içre bir şeh-bâz ile
- 151 (M: 91a, Ü: 62a)
(Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün)
- 1 Temâşâ ideli çeşmüm o hadd u hâli bir lahza
Hayâli dîde vü dilden degüldür hâlî bir lahza
- 2 Dehânuñ cânım u zülfüñ benim 'ömr-i dırâzumdur
Ölürem âh görmezsem o mîm ü dâlî bir lahza
- 3 Cefâ hârında bülbül-veş gönül feryâd ider her dem
Cemâlüñ gülşenin göster hoş olsun hâli bir lahza
- 4 Reh-i 'aşkuñda 'uşşâkuñ nazar kıl hâline cânâ
Ne hâl ile geçer sensüz gör e ahvâli bir lahza
- 5 Cinân içinde her dâyim habîbüm hulle geymişdür
Kapuñda yeg durur geymek 'abâ vü şâlî bir lahza
- 6 Bugün korçutma sen nâsih cahîmüñ irte nârından
Kerem kıl başum ağrıtmâ ço kîl ü kâli bir lahza
- 7 Cemâlüñ muşhafın 'arz it begüm kim sa'd-ı ekberdür
Açılsun Mihrî bed-bahtuñ mübârek fâlî bir lahza
- 152 (F: 64a, M: 89b, S: 66a, Ü: 62b)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün)
- 1 Cân vir gamumla ger dir iseñ başum üstine
Teslîm-i cân idem şanemâ başum üstine
- 2 Sehm-i belâña sînemi kılsam siper n'ola
Rûz-ı ezelde yazdı çü Hâk kaçum üstine

6a- Egribük'de / aındı bu gün Ü

1a- ideli / kılalı M

4. beyit M'de 6. beyit olarak yer almış.

5. beyit M'de 3. beyit olarak yer almış.

6. beyit M'de 5. beyit olarak yer almış.

2a- Sehm-i / Sehmi F

- 3 Mey-gün lebün hayâli ile rûz u şeb müdâm
Bağrum kanımı nûş iderem aşum üstine
- 4 Cânâna cân virüp gam ile olduğum helâk
Dâğ-ı dilümle yazuñ anı taşum üstine
- 5 Kaddün hayâli dîde-i Mihri'de dostum
Bir servdür ki tutdı vañan yaşum üstine

153 (Ü: 62b)

(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

- 1 Çünkü zeyn oldı cihân bâğı gülistânlarla
Gel i dil seyr idelüm biz dağı cânânlarla
- 2 Götürüp perde-i 'uşşâkı ser-âgâz idelüm
Bülbüli mât idelim nâle vü efgânlarla
- 3 İçelüm la'li şarâbından o gül-çihrelerüñ
Müdde'inüñ yüregiñ talduralum kanlarla
- 4 Yaşum ırmağı kenârın tolanup her demde
Şalınup seyr idelüm serv-i hırâmânlarla
- 5 Yağalum cân u gönül mûmıla ten micmerini
Şubha dek 'ayş idelüm şem'-i şebistânlarla
- 6 Oldı şahñ-ı çemenüñ gûşeleri bâğ-ı behişt
Bezm-i hâş eyleyelüm gel berü gilmânlarla
- 7 'Ömr bir anda geçer devr-i gül eyyâmı dağı
Bâkî kalmaz bu zamân bâri geçür ânlarla
- 8 Mihri hem-dem olagör 'ömr-i tavîl ister iseñ
Zülfi sünbül gözi nergis hağı reyhânlarla

154 (F: 66a, M: 93b, S: 68a, Ü: 63a)

(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

- 1 Dostum geçmedi bir gün sözümüz yanuñda
Baña itdüklerüñi bulasın îmânuñda
- 2 Ha bugün cevr ü cefâñ ile beni öldüresin
Yarın elüm olur a hele girîbânuñda

3a- rûz u / rûz S

5b- yaşım / başım F

1b- îmânuñda / îmânında F

2a- öldüresin / öldüresüñ F

3 Sen ciğer zaḥmına her demde turup ek nemegi
Ben diyem ḳomaya ḥaḳḳı var ise nânuḯda

4 Yüzime bakma raḳîbüñ sözi ile ḳo beni
Öleyüm çekmeyeyüm minnetini anuḯ da

5 Mihrî dil-ḥasteyi öldürdi ḡamuñ sen saḡ ol
Sevdüḡüm var saña Şimden girü dermânuḯ da

155 (F: 63a, M: 89a, S: 65a, Ü: 63a)
(Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün)

1 Dostum ḥaste-dili hecrüñ odı nice yaḳa
Aldı 'aşḳuñ eline yaḳamı ḥâlime baḳ a

2 'Âr u nâmûsı yoluñda yele virmişdi göñül
Şimdi ḡarḳ itdi gözüm yaşı anı aḳa aḳa

3 Müdde'î gerçi bizüm aramuza girdi velî
Yine beñzer k'o la'în çatladısardur tıraḳa

4 Âsitânuñdan anı sürmek ile gitmedi âḥ
Getür e bir gün ola biz ḳoyalum anı Ḥaḳ'a

5 Yüzüñi görmese çıḳsun niderem iki gözüm
Gündüzin güneŐe tâ kim gice bedr aya baḳa

6 Buña taş çatlar i Mihrî ne taḥammül demidür
Ġayriyi yâr ide yârüñ seni gözden bıraḳa

156 (Ü: 63a)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)

1 Didüm yüzüñi görmedüm evvelki ḡoriŐte
Burḳa' götürüp aḳdı yüzün didi ḡoriŐte

3b- nânuḯda / yanuḯda F

4. beyit Ü nüshasında yok.

5a- saḡ / saḡ F

2a- 'Âr u / 'Ârı F, S

2b- anı / beni M

3b- tıraḳa / dirāḳa M, S; varaḳa F

5a- iki / anı F

6a- Ġayriyi / Ġayri F

- 2 Geh şânededür zülfüñ ü geh fikri dilümde
El-kıışsa bu miskîni çoduñ dilde vü dişde
- 3 Göz gördi gönül bildi ki ben küşte-i 'aşkam
Kimse baña rahm itmedi bilişde görişde
- 4 Çün alduñ elüñe yaşamı hâlüme bak kim
Dirler gözün aşd'olsun olurken elün işde
- 5 Ey gamze cigerden gidicek cân bile gitmiş
Billâh bu Mihri'ye getir anı gelişte

157 (Ü: 63b)

(Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün)

- 1 Sevdi gönlüm yine bir hûb-likâyı yeñile
Çâre mi var ki benim gözüm ü gönlüm yañıla
- 2 Aldadı hâli gönül murğını bir dâne ile
Dâm-ı zülfine gönül düşdi mi kendü dek ile
- 3 Ağlaram yaş yerine kan dökülür çeşmümden
Yâr rahm eyleyüben silmedi bir gün yeñile
- 4 Düşeli 'aşkı hevâsına anuñ leyl ü nehâr
Geçdi kûyında günüm derd ile âh itmegile
- 5 Ney gibi tîğî cefâsıyla delindi cigerüm
İmdi dil sen de figân eyle derûndan iñile
- 6 Bulmaduğ yâr-ı vefâ-dâr behey yâr dirîğ
Cânumuz çıktı vefâsız güzeli sevmegile
- 7 Bir nefes Mihri vücûduñdan ırağ olmadı gam
Hûblaruñ cevri meger kim bile yoğruldu gile

158 (Ü: 63b)

(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)

- 1 Sen kılmadıguñ derdüme dermânı unutma
Ben hasret ile virdüğüm ol cânı unutma
- 2 Kanlu yaşum irdükçe revânlar idüben âh
Çâk itdüğüm ey dost girîbânı unutma
- 3 Dilberler ile sen güle gezdükçe habîbüm
Hecründe olan dîdesi giryânı unutma

- 4 Luṭfuñla ‘imâret kılıcaḡ müdde‘î göñlin
Cevrũñle yıķılımış dil-i vîrânı unutma
- 5 Kıldıḡça ḡamâ‘il ḡolını boynuña aḡyâr
Zũlfũñ gibi ben göñli perîşânı unutma
- 6 Bir kerre ḡadem başmaḡa cânâ yüzũm üzre
‘Ahd itmiş idũñ gel berũ peymânı unutma
- 7 Biñ yıl ki felek devr ide ‘âşık saña cânâ
Getürmeye bir Mihrî gibi ânı unutma

159 (Ü: 64a)

(Fâ‘ilâtũn Fâ‘ilâtũn Fâ‘ilâtũn Fâ‘ilũn)

- 1 Şöyle ditrer cân u dil her laḡza cânân üstine
Nitekim pervâne ditrer şem‘-i tâbân üstine
- 2 Derd ile cân bũlbũli billah nice cân virmesũn
Bir saḡı sũnbũl yüzũ gũl berg-i ḡandân üstine
- 3 Zâhidũñ iḡmâz-ı ‘ayn itdũḡi maḡbũbı görũp
Bil şũña beñzer bu ḡar-gâv bindi urḡan üstine
- 4 Kâḡî vũ müftũ müderris zâhid ü pîr ü cũvân
ḡangısı cân virmedi maḡbũb oḡlan üstine
- 5 Şem‘-i ruḡsârına cânânũñ yũri pervâne-veş
Sen i Mihrî cân virũp her dem-be-dem yan üstine

160 (F: 65b, M: 92b, S: 67b, Ü: 64a)

(Mef‘ũlü Fâ‘ilâtũ Mefâ‘ilũ Fâ‘ilũn)

- 1 Ğam gicesinde geḡdi günũm âḡ u vâḡ ile
Bir dem muşâḡib olmadũ ol yüzũ mâḡ ile
- 2 Cũrmũm nedür ḡatũnda senũñ bir gün ey felek
Kim hem-ser itmedũñ beni zũlfi siyâḡ ile
- 3 Ḥecrũñ ḡamında dil ne ḡeker şimdi dostũm
Bir ben bilũrem ancaḡ anı bir İlâḡ ile
- 4 Sen bî-vefâ firâķıla cân irdi ḡulḡuma
Cânâ yoluñda ḡıķsa gerek bir gün âḡ ile

5 Şûfî katuında hûbları sevmek günâh ise
Sen fâriğ ol ço ben yanayın ol günâh ile

6 Hey gâfil olma gamzelerinden güzellerüñ
Biñ şeyhi yoldan eylediler bir nigâh ile

7 Mihri Necâtî şî'rine dirsın nazîre lîk
Sen bir gedâ vü müflis o bir pâdişâh ile

161 (Ü: 64a)
(Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün)

1 Ğamı deryâya şalup hurrem olalum gemide
Bâki qalmaz çü cihân hoş görelüm bu demi de

2 N'ola çekdiyse gözüm yaşları deryâya beni
Ğarğa virmişdi gözüm zevrağın evvel nemi de

3 Rûzgârüñ elemiyle nice bir ağlayavuz
Rûzgâr ilte kenâra bulavuz hem-demi de

4 Açalum 'aşk hevâsıyla bu dil yelkenini
Çekelüm lenger-i hicrânı koyalum Ğamı da

5 'Âşığa dirler idi şabr gerek yâ hoş sefer
Bu kelâm haqqı budur gerçek imiş âdemîde

6 İtdi gerçi ki felek Mihri vatandaşan seni dūr
Ğurbetüñ hoşça imiş hayli dile 'âlemi de

7 Dil-i mecrûhuña gam çekme ki bir gün dem ola
Bulasın Ğurbet elinde aña sen merhemi de

162 (F: 65a, M: 91b, S: 67a, Ü: 64b)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)

1 Ğaddüñ gibi yok serv-i hırâmânlar içinde
Ğaddüñ gibi yok berg-i gülistânlar içinde

2 Getürmeye sen mâh gibi rûy-ı cihânda
Biñ yıl ki felek devr ide devrânlar içinde

3 Gördi çü gözüm kâmet-i dil-cûyuñı cânâ
El-minnetü lillâh yine bustânlar içinde

- 4 Çün hoşka dehânuñ şanemâ kılsa tebessüm
Rûşen görünür lü'lü ü mercânlar içinde
- 5 La'lüñ n'ola ger teşnelere virse hayâtı
Biñ dürlü nihân çeşme-i hayvânlar içinde
- 6 Haddüñ gibi gül bitmedi bir bâğ-ı cihânda
La'lüñ gibi yok la'l-i Bedağşânlar içinde
- 7 'Uşşâklarüñ cem' idicek defter-i 'aşka
Evvel yazalar Mihr'ola dîvânlar içinde
- 163 (F: 64a, M: 90b, S: 66a, Ü: 64b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 1 Kıl naşîhat dostum çeşmüñe Allâh 'aşkına
Bî-güneh kan itmesün hey hey di billâh 'aşkına
- 2 Ol cefâ-hû yârüme yâ Rabb sen inşâf vir
'Âşık u şâdık-kaemler itdüğü âh 'aşkına
- 3 Mısr-ı hüsnüñ Yûsufî dil-teşnedür bir cur'a şun
La'lüñ âbindan zenağdânuñdaki çâh 'aşkına
- 4 Kalmışam hecrüñ muğaylânında yol vir 'aşığa
Ka'be-i vaşluña varan dostum râh 'aşkına
- 5 Dilberâ çün her gedâya âsitânuñdur sened
Sürme kapuñdan beni bu 'âlî dergâh 'aşkına
- 6 Mihrî'yi cevrüñle cânâ âhir öldürseñ gerek
Bâri tîz öldür cefâdan kırtar Allâh 'aşkına
- 164 (Ü: 65a)
(Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fa'ülün)
- 1 Gönül geçmez hevâdan Allah Allâh
Uşanmaz dil-rübâdan Allah Allâh

4b- lü'lü ü / lü'lü-i Ü

1a- çeşmüñe / çeşmine F

2a- Rabb / Rabbi F

2b- 'Âşık u / 'Âşık-ı F

3a- Yûsufî / Yûsuf F, S; Yûsuf u Ü

5b- beni / meni M

2 Dün ü gün dilberüñ kûyına vardum
Geçilmez mübtelâdan Allah Allâh

3 Yürürler hûblar bîgânelerle
Kaçarlar âşinâdan Allah Allâh

4 Raķîbi yâd ider luţfıyla her dem
Bizi añmaz vefâdan Allah Allâh

5 Dil ü cân aldı bilmem daħi ne ister
O şâhum ben gedâdan Allah Allâh

6 Ya vaşl it dilbere yâ luţf it öldür
Beni kırtar belâdan Allah Allâh

7 Dehânına gelüpdür cân-ı Mihri
Daħi ölmez cefâdan Allah Allâh

165 (F: 65b, M: 92a, S: 67b, Ü: 65a)
(Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fa'ülün)

1 Göñül vireli sen nâ-mihribâna
Terahhum kılmaduñ bir demde cânâ

2 Olaldan 'aşkun ile cân yoldaş
Enîsüm ğam olupdur ğuşsa hâne

3 Ayağın öpmege sen serv-i nâzuñ
Gözümüñ yaşı olmuşdur revâne

4 Raķîbe la'l-i nâbuñ şun қо 'âşık
Ciger kanımı içsün қана қана

5 İçürür çarh elinden 'âdetidür
Kime şerbet kime zehri zamâne

6 Düşelden 'aşkuñuñ nârına Mihri
Vücûdın maħv kıldı yana yana

166 (F: 65a, M: 92a, S: 67a, Ü: 65b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

1 Gör ne yüz gösterdi bu zülf-i semen-sâlar bize
Қодı biñ derd ü ğam-ı hecr ile sevdâlar bize

- 2 Hurrem olsun her kadem başdukça şahrâlar size
Hâne-i gâmda yeter bu âh ile vâlar bize
- 3 Çekmişüz yüz biñ cefâsın her cihetden gerçi âh
İtmedi bir dem vefâ bu hûb u ra'nâlar bize
- 4 Düşmüşüz âhû gözüñ sevdâsına Mecnûn-veş
Mesken olmuşdur kamu bu kûh u şahrâlar bize
- 5 Pâre kılsa itlerüñ cânâ rakîb-i kâfiri
Olmaz idi dañi bir vechile gavgâlar bize
- 6 Çâresi şabr eylemekdür Mihrî kassâm-ı ezel
Böyle yazmış çünki her vechile inşâlar bize

167 (M: 93a, Ü: 65b)
Ġazelest ki Nokta Ne-dâred
(Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fa'ûlün)

- 1 Gönül virdüm saña olmaduñ âgâh
İdersem tañ mıdur her demde şad-âh
- 2 Olur derdüñle dil âvâre her dem
Dil-ârâmum gel e gör hâli geh gâh
- 3 Mükedder hâlüme olmasa rahmuñ
Ölürem sevdüğüm derdüñle vallâh
- 4 Tolıdur dūd-ı âhumla semâlar
İderem âh her dem her seher-gâh
- 5 Gönülle mihrüñe kim virmese dil
Olursa tañ mıdur râhuñda güm-râh
- 6 Du'âdur her kelâmı saña Mihr'üñ
Ki dergâhuñ aña sa'd oldı her gâh

2. beyit M ve Ü nüshasında yok.

3b- hûb u / hûb F, S

5a- rakîb-i / rakîbi Ü

Başlık M'deyok

M'de 4 ve 5. beyitler yer değiştirmiştir.

4b- âh her dem / âh u vâh M

5a- Gönülle / Dil ile M

5b- Olursa tañ mıdur / Olısar gerd-i M

6a- kelâmı / kelâm Ü

168 (Ü: 65b)

(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün)

- 1 Ka'be yüzinde nûrı görüp didi Aḥmed'e
Müzdüñe virelüm şalavâtı Muḥammed'e
- 2 İtdi ḥarîm-i kûyını 'uşşâk-ı dil maḳâm
Bâb-ı Selâm oldu işigi muvaḥḥide
- 3 İster gönül ki kûyını her dem tavâf ide
Dîdâr'irer mücâvir olanlar çü Mekke'de
- 4 Merve ḥaḳı şafâsın anuñ ol bilür hemân
'Aşkı yolında şıdḳ ile ḳurbân-ı cân ide
- 5 İhrâm itdüm egnime 'aşkı libâsını
Yeter cihânda cübbe de cennet de ḥulle de
- 6 Dil teşnesine zemzem-i la'lin irürmese
Ḥâr-ı cefâda ölmüş idüm ben beriyyede
- 7 Mihri süreli yüzün işigüñe dostum
Ḳalmadı meyli daḫi cinân-ı muḥallede

169 (Ü:66a)

(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

- 1 Ne cefâ eyledi gör çarḫ bizüm cânumuza
Ḥasret itdi bizi her sevgülü yârânumuza
- 2 Rûzgâruñ biz umarduk ki vefâsın görevüz
Varduğınca o bizüm diş bilede ḳanumuza
- 3 Ḳanı ol 'ayş u 'işret ḳanı ol çeng ü rebâb
Âḫ her demde selâm olsun o devrânumuza
- 4 Görmeden bir daḫi yârân yüzini âḫ eger
İrişe bir gün ecel desti girîbânumuza
- 5 Kârumuz itdi felek bülbül-veş zâr u fiğân
Ḥasret ideli bizi bu gül-i ḫandânumuza
- 6 Ne günâḫ itdük ola çarḫ-ı sitem-kâra 'aceb
Ki bizi dûr ider ol dâ'ima cânânumuza
- 7 Egler idi bularuñ luṭfı ğarîb gönlümüzi
Şimdi kim vire şafâ bu dil-i vîrânumuza

- 8 Şaldı küffâr iline âl ile yârânlarımız
Neyledi bu felegi gör ki müselmânumuza
- 9 Mihrî ger ‘ömr vefâ eyler ise kesme ümîd
Geleler sağlığı ile bir gün ola yanumuza
- 10 Unudurlarsa bizi dostlar unutsun nidelüm
Hele biz turalum ihlâş ile îmânumuza
- 170 (M: 90a, Ü: 66a)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)
- 1 Var midur ‘âlemde bir dilber cefâ-kâr olmaya
Hîle-i cevri ü sitem-kâr ile mekkâr olmaya
- 2 Kandı olur sünbüllerin mâh üzre tağıtduğda dost
Zülfinün bir kılna yüz biñ dil-efkâr olmaya
- 3 Ğamzeñün cânuma biñ biñ zaħm kılduğın şehâ
Hâzret-i Hâk katına varıcağ inkâr olmaya
- 4 Himmet ü cûduñ hayâlünden ne tañ olmasa dûr
Luţf u ihşânun umar bir ben güneş-kâr olmaya
- 5 Dostum cem‘ itseler ‘âlemde bî-tâli‘leri
Bir dağî Mihrî gibi bahtı siyeh-kâr olmaya
- 171 (F: 66b, M: 94a, S: 68a, Ü: 66b)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)
- 1 Hem-dem olmasun İlâhî âh u efgân kimseye
Maħrem olmasun cihânda zâr u giryân kimseye
- 2 Devr-i hüsnüñdür bugün sâyeñde hoş gör ‘âşıkı
Bâki qalmaz dostum bil kim bu devrân kimseye
- 3 Tîğ-ı kahr ile deler çün şerha şerha sînemi
Bir nazâr kılsa gözi ucıyla cânân kimseye
- 4 Kırharam ağıâr bir gün yâr kûyından beni
Sürdüre cennetden uymasun bu şeytân kimseye

3a- kılduğın / kılduğı M

1b- zâr u / zâr S

4a- Kırharam / Kırkaram Ü

5 Mihrûmi terk eylemiş Mihrî dimişsin dostum
İtmegil billâh nâ-ḥaḳ yere bühtân kimseye

172 (M: 90a, Ü: 66b)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)

1 Yâ Rab n'ola hâlüm benüm ol yâr giderse
Ḥasretle ḳalam niçeye dek zâr giderse

2 Bûlbûl gibi ḳurbân olaym hâr-ı cefâda
Sen ruḫları gül şûreti gülzâr giderse

3 'Ahdine vefâ ḳılmadı ol yâr nidem âh
Ḳanlar yudayın derd ile her bâr giderse

4 Ḳoydum ben elüm ile benüm başuma ḥâki
Bağruma başayın ṫaşı nâ-çâr giderse

5 Terk eyle seni terk ideni sen daḫi Mihrî
Ağyâra ḳoyup seni o bî-'âr giderse

173 (M: 94a)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün fe'ilâtün Fe'ilün)

1 Hâşimî şoḫbet-i mey it heme ḥânlar ile
'Ayş u 'işretle şafâ sür şeh-i ḥûbânlar ile

2 Mest-i 'aşḳ ol yûri çâk eyle girîbânuñı
Hem-dem ol 'ârif iseñ zûlf-i perîşânlar ile

3 Külḫana girseñ eger bulursun ehl-i kemâl
Gülşene girme ḫazer it hele nâdânlar ile

4 Gâh rûsvâ vü ḫarâbât olup it 'âlemi geşt
Gâh ḫaşr ol gice gündüz şeh-i devrânlar ile

5 Sen de Mihrî gibi gül yüzlilerün şevḳi ile
Oḳı dîvânuñı bûlbûl gibi efḡânlar ile

174 (F: 63b, M: 89a, S: 65b, Ü: 67a)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

1 Yine dil düşdi bugün bir yüzi meh-pâresine
Luṫf idüp raḫm ide mi 'âşık-ı bî-çâresine

5a- Mihrûmi / Mihrî F
3b- yudayın / yutayın M
4b- başayın / başayım M
3a- Bu mısradâ vezin bozuk

- 2 'Acebâ la'l-i lebinden yine emsem kıla mı
Yüregümde görinen ğamzeleri yâresine
- 3 Yâri ben hem-dem iderdüm baña illâ nideyin
Müdde'î girmese ger ikimüzüñ arasına
- 4 'Aşk-ı râhında bulur mı dil ü cân terk idici
Bir benüm gibi cihân içre daħi arasın a
- 5 Ne kadar cevr ider iseñ şanemâ terk itmez
Mihrî mihrüñi senüñ tâ meger ol vara sine
- 175 (F: 67b, S: 69b, Ü: 67a)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)
- 1 Yine dil düşdi bugün bir gözi âhû elige
Ki güneş görse yüzün gire şehâbe elege
- 2 Gelse ol yâr n'ola külbe-i aħzânımuza
Yüzüm üstine kadem başmağa bu gölgelige
- 3 N'ola ol rûh-ı revânum kosa ihsânlar idüp
Hâk-i pâyine yüzüm sürmege bir kerrelige
- 4 Kahr-ı aġyâr ile bıçak süñüğe irmiş idi
Cevr-i yâr ile bu kez geçdi süñükden ilige
- 5 Yâri yanumda görüp hışm ile çün bağdı raķîb
Ol çepel şeklini döndürdi hemân sirkelige
- 6 Reh-i 'aşkuñda 'ömür geçdi mülâzımlıġ ile
Ya gel öldür ya kabûl eyle beni bendelige
- 7 Bu cihândur dem ola Mihrî'ye rahm eyleye yâr
Daħi yer kalmaya aġyâr saña dilkülige

1b- 'âşık-ı / 'âşıkı Ü
3a- nideyin / nideyim F, M, S
4a- bulur mı / kalur mı F
6a- mülâzımlıġ / mülâzimlik S

Harfû'l-Yâ

176 (Ü: 67a)

(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)

- 1 Eşcâr yine dürlü şükûfeyle tonandı
'Ayş eyleyelüm gûşe-i gülşende gel imdi
- 2 Sevdâ belürüp başda n'ola dilde delürse
Pes vaqt-i bahâr irdi vü enhâr bulandı
- 3 Nic'ağlayasın hâr-ı cefâsı ile ey dil
Bağ goncalaruñ hüsline gül gibi gül imdi
- 4 Gel vaqt-i şafâ devr-i bahâruñ gözenidür
Ey dil demidür sen daği şevk ile tol imdi
- 5 Şol deñlü figân eylemişem güllere karşı
Bülbüllerüñ uyhusı uçup cümle uyandı
- 6 Yüz sürmek için pâyna her serv-i revânuñ
Gözüm yaşı Ceyhûn-ı revân bâğı tolandı
- 7 Geçmiş ki hayıf Mihri Amâsiyye'de 'ömrüñ
Kostantini'de 'âkil iseñ gitme kal imdi

177 (F: 73b, S: 75a, Ü: 67a)

(Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün)

- 1 Egerçi yazamadum hüsünüñ kitâbetini
Velik çok okumuşam cemâlün âyetini
- 2 Baña müfessiri 'aşkuñ ezelde bildürdi
Lebün 'ibâretini gör Hağ'uñ hidâyetini
- 3 Egerçi müşkil idi lîk cânda hıfz itdüm
Şaçuñ mesâ'ili ile yüzün havâşetini
- 4 Cemâlün adına hutbe okur gönül her dem
Kim itdi imdi cihânda bunuñ hitâbetini
- 5 Kozülfi kıssasın okı cemâli muşhafını
Götürmek ister iseñ cân u dil dalâletini

1a- hüsünüñ / hatınuñ F, hatınuñ S

2a- müfessiri / müfessir-i F, S

5a- zülfi / zülf S

- 6 Müyesser ola görem mi habîbimüñ bir gün
Cefâsı terki ile cevrinüñ nihâyetini
- 7 Beni uş uş ile egler rakîbi bûse ile
Aña 'inâyetini gör baña nezâketini
- 8 Kişiyе zulm begüm pâdişâhı eyleyicek
Kimüñ çapısına varup ider şikâyetini
- 9 Cefâlaruñ gamıla cevrüñüñ risâlesini
Okımayan ne bilür Mihrî'nüñ hikâyetini
- 178 (F: 72b, S: 74a, Ü: 67b)
(Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün)
- 1 İtmedi vaşlı metâ'ına o cân yârlığı
Dil virüp eylemişüz gerçi harîdârlığı
- 2 Niçün ey dost bu efgânuma güş eylemedüñ
Bülbülüñ hoş mı gelür yoğsa güle zârlığı
- 3 Bülbül ağlar gül için hâr miyânını kocar
Virmesün kimselere dünyede nâ-çârlığı
- 4 Yüzüme güldüğüçün şişlere sancar güli hâr
Nidelüm ol hoş komaz kandasâ ağıyârlığı
- 5 Mihrî dil-ğasteden ey dost çevürme yüzüñi
Gel unutma şanemâ eski vefâ-dârlığı
- 179 (Ü: 68a)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)
- 1 Ağıyâr ile yâr oldı vü cânân yola gitdi
Ten bunda çalup rûh-ı revânüm bile gitdi
- 2 Ğam hânelerinde yine ben ağlayu çaldum
Rağm itmedi dil-ğastesine o güle gitdi

6a- habîbimüñ / habîbimi Ü

7a- egler / iñledür F

8b- varup / varsa Ü

9a- cevrüñüñ / cevrinüñ F

1a- vaşlı / cân F

4a- Yüzüme / Yüzine Ü

- 3 Kûyuñda ħabîbüm Şu kadar ağlamışam kim
 anlu gzmñ yaşıla ‘âlem sele gitdi
- 4 Ađlañ glñ ol ‘âşıkı ey ħâl bilenler
 Cânânı ħabîbi anuñ ıra ile gitdi
- 5 Ey tâli‘i yo Mihrî hemân eyle taĥamml
 Anca bu hevâlarda emegñ yele gitdi

180 (: 68a)

(Fe‘ilâtn Fe‘ilâtn Fe‘ilâtn Fe‘iln)

- 1 Oldı dil blbli bu gl-ruĥ-ı zîbâ delsi
 Biñ ola bencileyin ‘âşık-ı Şeydâ delsi
- 2 DŐdi Őahrâya yeler derd ile mecnn-ı gñl
 Olalıdan ber ol Őaçları leylâ delsi
- 3 Gerçi ço o Őanemñ ‘aŐkınuñ âŐfteleri
 Olmaya bencileyin bir daĥi rsvâ delsi
- 4 Gice gndz başını serv Şalar glŐende
 Meger olmuş o daĥi ol ad-i ra‘nâ delsi
- 5 Ol mehñ Mihrî cihân ħalkı da dîvânesidr
 Sen seni Şanma hemân dnyede tenĥâ delsi

181 (: 68a)

(Mef‘l Mefâ‘l Mefâ‘l Fa‘ln)

- 1 Bir ey gzeller gzeli gñlmi aldı
 Gz gre benm başımı gavġâlara Şaldı
- 2 urdurdu hemân gzlerine aşları yayın
 Kirpkleri oların atup bağrumı deldi
- 3 ldrmese gc ile beni bâri iñende
 Durdine dŐelden ber baña olan oldı
- 4 Cânımı benm sevgsi odlara yaaldan
 Âhum ttni yerlere v gklere oldı
- 5 Gñlm alalı ol baña itdklerini vâĥ
 Dostlar iŐidp ağladı dŐmen atı gldi
- 6 Ey Mihrî saña yâr cefâ itse ‘aceb mi
 Gcini eker dnyede ancak seni buldı

182 (Ü: 69a)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)

- 1 Ben ne resm-i kevn ile mersûm olaydum kâşkî
Bu cihâna gelmeyüp ma‘dûm olaydum kâşkî
- 2 Geçdi ‘ömrüm rûzgâruñ şiddetiyle her zamân
Ben bu cândan âh ezel maħrûm olaydum kâşkî
- 3 Killet ile zillet ile ögilüp her bâbda
Şonra ‘izz ü nâz ile maħdûm olaydum kâşkî
- 4 Bülbül olup kârı dilde her dem efgân olmadan
Hûb idi vîrânelerde bûm olaydum kâşkî
- 5 Muttaşıl gam hânesinde cân ‘azâb ile geçer
İrmeydüüm bu güne maħrûm olaydum kâşkî
- 6 Bunca ma‘lûmât ile meşhûr olunca ‘âleme
Dürlü mechûlât ile mezmûm olaydum kâşkî
- 7 Şimdi ki halkuñ katında Türklükdür i‘tibâr
Keşlü tarhanalarında şûm olaydum kâşkî
- 8 Kandasâ nâ-ehle virürmiş murâdını felek
Mihrî ben de cehl ile ma‘lûm olaydum kâşkî

183 (F: 69b, S: 71b, Ü: 69a)
(Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fa‘ûlün)

- 1 Bu haste gönül derdine dermân yetişdi
Vîrâne gönül tahtına sultân yetişdi
- 2 Zeyn itmege cân gülşenin el-minnetü lillâh
Ol ruhları gül saçları reyhân yetişdi
- 3 Dil bülbüli feryâd u figân itse demidür
Bir gönca-dehen serv-i ħurâmân yetişdi
- 4 Getürdi şabâ peyki cilâ ħâk-i rehûñden
Tâ gözlerüme kuħl-ı Şifâhân yetişdi

1a- gönül / dilüñ F, S

3a- demidür / yeridür F

4a- rehûñden / rehinden S

5 Cân rahtını yağmaladı ol demde hayâlün
Dil hânesine geldi çü mihmân yetişdi

6 Şükrâne vir ey Mihrî revân yolına cânı
Şâd ol ki bugün devlet ile hân yetişdi

184 (F: 71b, S: 73a, Ü: 69b)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün)

1 Böyle cihâna hûb yarattı Hudâ seni
Hûb itdi ise dimedi ol pür-cefâ seni

2 Hüsniñ bahârı bulmuş iken revnaç ey perî
İrgürmeye hazâna şağın bed-du'â seni

3 Çokdur cihânda gerçi senün mübtelâlaruñ
Ben bende gibi sevmedi bir mübtelâ seni

4 Hey kime kaldı di bu güzellik saña kıla
Cehd it hemân ki olmayasın bî-vefâ seni

5 Az it cefâyı 'âşıka göster vefâ yüzün
Her ehl-i 'aşk hayr du'âdan añı seni

6 Gırr'olma hüsne hûbluğuñ eyyâmı tîz geçer
'Âşıklar âhın alma gerekse saña seni

7 Dime bugün ki hüsniñ ilinün pâdişâhıyam
Mihrî gibi felek ider irte gedâ seni

185 (F: 68b, S: 70b, Ü: 69b)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün)

1 Bîmâr-ı 'aşka düşenün olur mı tâkati
Ey dil hemîşe böyledür 'aşkuñ 'alâmeti

2 Kâğı derûnı ney gibi nâlân itmedi
Kâğı demâğı yakmadı 'aşkuñ harâreti

3 Bu meclis içre sînesi kimün def olmadı
Çeng gibi kimün olmadı ham serv-kâmeti

6b- hân / cân M

4b- it hemân ki / it ki hemân F

6. beyit Ü nüshasında yok.

2a- Kâğı / Kâğı F, S

2b- Kâğı / Kâğı F, S

4 Bir gün ola iñen dağı gam çekme haste dil
Dilber müyesser ola bulasın selâmeti

5 Her cevr ü her cefâyı saña tâli‘uñ ider
İtme iñende Mihrî felekden şikâyeti

6 Tabluñ âvâzı sem‘a ırakdan kaba gelür
İtseñ yeg idi sen bu hevâdan ferâgati

186 (Ü: 69b)

(Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Fa‘ûlün)

1 Cihân içinde bir hûba Güvâhî
Seni Hâk mübtelâ kılsun İlâhî

2 Ruğı bâğında bülbül-veş habîbüñ
Fiğân u nâle ile eyle âhı

3 Tağup boynuña zülfi rîsmânın
Zenağdânında kılsun saña çâhı

4 Yağup cânuñ fetîlin gam şebinde
Uyarsun ‘âlemüñ bir mihr ü mâhı

5 Lebi câm-ı meyinden yâd kılsun
Seni meclisde bir boynı sürâhî

6 Dem-â-dem şu yerine kanuñ içsün
Kemân-ebrûlaruñ çeşmi siyâhı

7 Ser-i zülfine ber-dâr itsün âğir
Seni bir hüsn ilinüñ pâdişâhı

8 Mu‘âyin işbu şi‘ri ger şorarsañ
Nedür dirseñ Güvâhî'nüñ günâhı

9 Ki birkaç beytüñ ile Mihrî'yi sen
Niçün yâd eylemezsin gâhi gâhî

187 (F: 72b, S: 74b, Ü: 70a)

(Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fa‘ilün)

1 Çokdur cihânda gerçi güzeller nenüñ gibi
Bir nâzenîn görmedüm el-ğak senüñ gibi

6. beyit F ve S nüshasında yok.

8. beytin birinci mısraı Âşık Çelebi Tezkiresinde şöyledir: "Me‘âlin işbu nazmuñ ger şorarsañ

- 2 Kõmam õlince elden etegũni dostum
Buldum sa'âdet ise yeter dâmenũn gibi
- 3 Cãnâ kapuñda cân ile serden geãenlerũz
Uyma rak'be sũrme bizi dũşmenũn gibi
- 4 Dil zũlfũne aşıldı didũm didi neyleyin
Her bir kılında biñ aşılpdur anuñ gibi
- 5 Dil zũlfũni vaãan ideli dir kamu unâs
Yoқdur cihânda Mihri senũn meskenũn gibi

188 (F: 68b, S: 70a, Ü: 70b)
(Mef'ũlü Mefâ'ĩlü Mefâ'ĩlü Fa'ũlũn)

- 1 Haddũn görünelden gül-i handân unuduldu
Hattũn ireli sũnbũl ü reyhân unuduldu
- 2 Cãnâ bu cihân iãre güzelligde cemâlũn
Meşhũr olalı Yũsuf-ı Ken'ân unuduldu
- 3 Çekdi lebũnũn hasretile sĩnesine dâğ
Tağlara dũşũp lâle-i nu'mân unuduldu
- 4 Mağmũr gözũn gülşen-i hũsnũnde göreliden
Her gũşede bu nergis-i mestân unuduldu
- 5 'Ahd itmiş idũn Mihri'yi öldürmege cânâ
Beñzer begũm ol 'ahd ile peymân unuduldu

189 (Ü: 71b)
(Fâ'lâtũn Fâ'ilâtũn Fâ'ilâtũn Fâ'ilũn)

- 1 Hâbdan açdum gözũm nâ-gâh kaldurdum seri
Karşuda gördũm turur bir mâh-rũy-ı dilberi
- 2 Tâli'im sa'd oldu yâhud kadre irdũm gâlibâ
Kim mağallem iãre gördũm gice toğmış Müşterî
- 3 Nũr akar gördũm cemâlinden egerãi zâhirâ
Kendũsi beñzer müselmâna libâsı kâfirî

4a- zũlfũne / zũlfine F

4b- aşılpdur / aşıldur F

5a- zũlfũni / zũlfini F

1a- görünelden / göreliden F, S

1b- sũnbũl ü / sũnbũl S

3a- hasretile sĩnesine / sĩnesine hasretle F

- 4 Gözümi açup yumunca oldu çeşmümden nihân
Şöyle teşhîş itdüm anı yâ melekdür yâ perî
- 5 İrdi çün âb-ı hayâta Mihrî ölmez haşre dek
Gördi çün zulmet şebinde ol 'ayân İskender'i
- 190 (F: 73a, S: 75a, Ü: 71b)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)
- 1 Hoş rûha gîdâ idi şanem hüsni nevâsı
İllâ nidelüm vardur anuñ dañi fenâsı
- 2 Bir gonca-i ter şahn-ı çemende açılınca
Anuñla bile bitmese biñ hâr-ı cefâsı
- 3 Bülbül nice feryâd u figân eylesün kim
Bir heftelige hem-demidür gonca şafâsı
- 4 Gırr'olmañ iñen hüsnuñüz'ey hûb şanemler
Gül 'ömri gibi tîz geçer hüsni beğâsı
- 5 Bu günü bahâr ise vü yarını hazândur
Kendüye kalur her kişinüñ yüzi karası
- 6 Bir devr idi ser-defter-i hûbân idi Mihrî
Şimdi görüñ uş her güzelüñ oldu gedâsı
- 191 (Ü: 72a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 1 Dergehinde ol şehüñ ma'lûm olaydum kâşkî
Hıdmetinde 'âkıbet mañdûm olaydum kâşkî
- 2 Vaşl-ı cânânı müyesser kılmaz imiş çün felek
Bu belâ-keş cânandan mañrûm olaydum kâşkî
- 3 Gülsitânında çün ezhâr olmadum ben dostuñ
Bûstânında piyâz u şûm olaydum kâşkî
- 4 Ol şanem yazduğda 'uşşâkın vefâ mektûbına
Ben siyeh-kârı dañi merķûm olaydum kâşkî

1a- hüsni / hüsni-i F, S

2b- hâr-ı / hâr u Ü

4a- iñen hüsnuñüz'ey / hüsnuñüze F

5a- ise vü / ise F

- 5 Ka'be kûyında habîbimüñ tavâf idenlerüñ
Ayağı altında toprak kum olaydum kâşkî
- 6 Göyünince kahr-ı agyâr ile dil micmer gibi
Cevr-i yâr ile yanaydum mûm olaydum kâşkî
- 7 Biñ 'azâb ile geçince bir nefes cânâ yine
Cânı teslîm eyleyüp merhûm olaydum kâşkî
- 8 Ta'n-ı nâdândan sen ey zâhid yûri kıl ihtirâz
Hâşre dek ben 'aşk ile mezmûm olaydum kâşkî
- 9 İtleriyle hem-dem olaydum i Mihri dâ'imâ
Dergehinde ol şehüñ ma'lûm olaydum kâşkî

192 (Ü: 72a)

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Dostlar şanmañ ki bir lâle-'izâr egler beni
Hâne-i gam içre her dem âh u zâr egler beni
- 2 Geh hayâl-i yâri hem-dem eylerem gâhî gamın
Miñnet ü derd ü belâ ile bu kâr egler beni
- 3 Vaşlı eglerken beni dildârumuñ her rûz u şeb
Şimdi gör hâlüm hayâl-i rûy-ı yâr egler beni
- 4 Eglenür miydi bu cânım tende bir an yârsuz
Vuşlatına irgürem dir rûzgâr egler beni
- 5 Sîne-i pür-sûzuma çeşmüm akıdur çeşmesin
Teşne-dil bulur hayâtı bu pînar egler beni
- 6 İntizâr ile irişdi işte 'ömrüm âhire
Va'de-i vaşlı ile dañi nigâr egler beni
- 7 Didiler lâzım durur 'uşşâka şabr u yâ sefer
İmdi ey Mihri hemân terk-i diyâr egler beni
- 8 Ğarğa virsem bañr-i 'aşkıñda direm dil zevrakın
Hâ sürer beni kenâra rûzgâr egler beni

193 (F: 72a, S: 73b, Ü: 72b)

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Dost nâzük yâr imişsin böyle bilmezdüm seni
Dil yakıcı nâr imişsin böyle bilmezdüm seni

- 2 Cevr ile ‘âşıkларуñ od yağdurursın başına
Hıyli hoş sehğâr imişsin böyle bilmezdüm seni
- 3 Gül gibi yüze güler didüklerince dostum
Şimdi bildüm var imişsin böyle bilmezdüm seni
- 4 Göñlin aldum âl ile dirdüñ hoş inkâr eyledüñ
Hey ne bî-ıkrâr imişsin böyle bilmezdüm seni
- 5 Göñli ayruğlara virmişsin dil ile hoş beni
Âh kim aldar imişsin böyle bilmezdüm seni
- 6 Cümle ‘âlem halkını ağıâr idindüm seni yâr
Sen dağı ağıâr imişsin böyle bilmezdüm seni
- 7 Ey ki düşdüñ Mihrî her bir bî-vefânuñ pâyına
Sen dağı bî-‘âr imişsin böyle bilmezdüm seni

194 (Ü: 72b)

(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)

- 1 Rîsmân-ı zülfüne dil tâ ki cânın bağladı
Hıdmetüne şıdđ ile tende miyânın bağladı
- 2 Bâğ-ı hüsnünde görüp dil bülbülinüñ nâlesin
‘Andelîbân şahn-ı gülşende zebânın bağladı
- 3 Satdı ‘aşkuñ tâciri ben bendesin hecr ü gama
Müdde‘îye hoş ferağlar armağânın bağladı
- 4 Gördiler leylî saçuñ bendinde mecnûn göñlümi
Ehl-i diller Leyli vü Mecnûn dîvânın bağladı
- 5 Hûnını ‘âşıkларуñ çeşmüñ meger dökmek diler
Neşter-i müjgânuña kaşuñ kemânın bağladı
- 6 Almadan bir berg-i gül haddünden irdi hattuñ âh
Hârlar ol gül-‘izâruñ çevre yanın bağladı
- 7 Mihrî şevk-i ‘aşkuñ içre leblerüñ yâd idicek
Bu şirîn güftârı şekerler dükânın bağladı

195 (Ü: 73a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Şöyle teşhîş eyledüm cânânı bayrâm irtesi
Gâlib ider derdüme dermânı bayrâm irtesi
- 2 La'l-i nâbindan şeker senbûsesine dilberüñ
Urmaz isem ben 'aceb dendânı bayrâm irtesi
- 3 'Ârif oldur nâzenînler der-peyince seyr idüp
Her kenâra eyleye seyrânı bayrâm irtesi
- 4 Hûblaruñ zülfi şalıncağında cânlar şalınur
Zeyn olıcağ hüsniñüñ meydânı bayrâm irtesi
- 5 Ummasun kim şalına ol yâr ile eydüñ rakıb
Şalınur hâzırdur uş urğânı bayrâm irtesi
- 6 Gerçi 'îd-i vaşlına kurbân idi Mihri anuñ
Lîk teslîm itdi yâre cânı bayrâm irtesi
- 7 Çok mübârek demlere irmişdük ammâ râstı
Olmaya ol dem gibi âh kanı bayrâm irtesi

196 (F: 69a, S: 71a, Ü: 73a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Tıtdı âfâkı ser-â-ser gün cemâlün pertevi
Hâ'il olmasa gurûb itmezdi zülfüñ şeb-revi
- 2 Kaşlaruñ kavs-i kuzah gibi kemân almış ele
Cânlara pertâb atar cânâ hilâlün pertevi
- 3 Zind'ola 'aşkuñ şehîdi haşre dek İlyâs-veş
Bûy-ı zülfüñden şabâ iltse nesîm-i 'İsevî
- 4 Darbet-i şemşîrine tâkat getürmez kimsene
Hâzret-i şeh-zâdeye cem' olsa 'âlem husrevi
- 5 Zühre çengin çala çarh içre yara çâr-pâresin
Meclis-i hâş içre rakş urursa şâhâ Mevlevî
- 6 Kıl 'imâret gönlümüñ vîrânın ey kân-ı kerem
Miñnet ü derd ü belâ ile yıkılmışdur evi

- 7 Tâli' ol şâ'irlerüñ k'eş'ârınuñ ma'nâsı var
Sen aralıqda i Mihrî ço qurı sözi şavı

197 (F: 68a, S: 70a, Ü: 73b)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün)

- 1 'Aşkuñ yolında her ki şakındıysa 'ârını
Tâ haşr olunca isteye bulmaya yârını

- 2 'Âşık mı direm aña ki cânân yolında ol
Cân u dil ile virmeye tâ 'ömri varını

- 3 Dil 'andelîbi di nice feryâd kılmason
Her hâr ile görür gözi sen gül-'izârını

- 4 Luţfin raķîbe kılor u 'uşşâka cevriñi
Gör bu zamâne hûblarınıñ i'tibârını

- 5 Devr-i ruħında şatmağa tiryâk-ı leblerin
Dilber eline almış iki zülfi mârını

- 6 Cânâ virürse şevk-i ruħuñla cihânda cân
Pür-nûr kıla haşre dek anun mezârını

- 7 Mihrî hevâ-yı 'aşkuñı elden komaz eger
Meydân-ı 'aşk içinde dikerlerse dârını

198 (F: 69a, S: 70b, Ü: 73b)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)

- 1 'Aşkuñ şanemâ çün yed-i kudret dile yazdı
Başuma belâ vü ğam u hecrüñ bile yazdı

- 2 Sen ğonca-dehen gül gibi yüzüme gülünce
Cân bülbüli bu hâr-ı cefâdan öleyazdı

7a- k'eş'ârınuñ / eş'ârınuñ F

2a- direm aña ki / didürem aña Ü

3a- 'andelîbi / 'andelîb S

4a- kılor u / kılor F, S

4b- zamâne / zamân F

5a- tiryâk-ı / tiryâk-ı Ü

5b- zülfi mârını / zülf-i târını F, zülfi / zülf-i S

7a- 'aşkuñı / 'aşkıñı F

7. beyit ile 6. beyit Ü nüshasında yer değiştirmiştir.

1b- ğam u / ğam-ı F, S

3 Haddüni görüp korharam âh itmege cânâ
Zîrâ bu hevâdan nice güller şolayazdı

4 Hecründe habîbüm şu kadar ağlamışam kim
Dil zevrakı kanlu yaşıma garķ olayazdı

5 Bir bûse vir öldüm didi Mihri aña yâri
Çeşmi ile hışm itdi egerçi güleyazdı

199 (Ü: 73b)

(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün)

1 Ğam-gîn dilümde zâr ile efgân dükenmedi
Nem-gîn gözümde derd ile giryân dükenmedi

2 Tennûr-ı Ğamda âteş-i hicrân ile ciger
Biryân olalı dünyede biryân dükenmedi

3 Derdâ dirîĝ geçdi günüm intizâr ile
'Ömrüm dükendi va'de-i cânân dükenmedi

4 Hûblar katında kaçaru başsañ rakîbdür
'Âlemde cevri-yâr ile şeytân dükenmedi

5 Bir kerre mübtelâlaruma rahm idem diseñ
Dünyâda sevdüğüm n'ola yalan dükenmedi

6 İn'âm eylese sâ'ile hüsün zekâtını
Şehler katında lutf ile ihsân dükenmedi

7 Mihri olalı gülşen-i kûyuñda 'andelfb
Ğam-gîn dilinde nâle vü efgân dükenmedi

200 (F: 67a, S: 69b, Ü: 74a)

(Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün)

1 Yüz urup âsitânına habîbimüñ korum başı
Yüzüme bir kadem başmaz başumdan yeg görür taşı

2 Ğamuñdan haste olup dil kapuñda yaşdanur taşı
Terahhum kıl ki 'uşşâkuñ katı yaşdıkdadur başı

3 Ğanîmet gör dem-i 'ömri şarıl bir nâzenîn ile
Cihân aĝyârdan hâlî olıcaķ tuymasun nâşî

3a- korharam / korharam F, Ü

1. beyit Ü nüshasında yok.

2. beyit S nüshasında yok.

3a- gör / gör bu F, dem-i / bu dem Ü

4 Geçerken bende oldu dil habîbüm âsitânuñda
Göñül der-bân gözüm sakķâ müjemdür şimdi ferrâşı

5 Hevâ-yı la'1-i şîrînuñ için cân virdügüm Ferhâd
Göreydi dostum her dem iderdi hüs-n-i şâbâşı

6 Hevâ-yı 'aşķa yoldaş ol dilerseñ bulasın vahdet
İdinme kendüñe mahrem dili bî-'aşķ yoldaşı

7 Senüñ 'aşķuñ hevâsında budur taşşîli Mihrî'nüñ
Ciger biryân u dil haste aķıdur gözleri yaşı

201 (F: 72a, S: 74a, Ü: 74a)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

1 Gitdi 'aķlum bilüm ey şâh-ı cihân sen gideli
Bir nefes tende karâr itmedi cân sen gideli

2 Çünki sen serv-i revân gitdi hemân oldu revân
'Aķabince gözümüñ yaşı revân sen gideli

3 Mihrüñi şaķlar idüm dilde gözüm yaşı velî
Eyledi sırrımı gün gibi 'ayân sen gideli

4 Zıkr ü tesbîhi kōdum şâm u seher elümden
Aduñı yâd iderem dilde hemân sen gideli

5 Yalıñuz şehri degüldür baña zindân görinen
Mihrî'nüñ gözine tar oldu cihân sen gideli

202 (F: 71a, S: 73a, Ü: 74b)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

1 Gel ki senden budur ey dost bu cânuñ dilegi
Yar neler vardur içinde gör e derdlü yüregi

2 Hâmdü-lillah ki müjeñ tîri cigerden geçicek
Hele peykânları kıldı dile yeter belegi

5b- hüs-n-i / ahsend S, şâbâşı / sâbâşı F, iderdi hüs-n-i / ideyd'ahsend ü Ü

6b- dili / dil-i Ü

2a- hemân / revân F, S

4a- şâm u seher elümden / elden uş şâm u seher F, S; şâm u / şâm S

5a- şehri / seher ü Ü; baña / buña S

1b- derdlü / dertlü Ü

2b- belegi / yelegi F,

- 3 Râygân virseler almam bu cihân hûblarını
Saña cân virüp aluram baña sensin geregi
- 4 Yâr ile hoş-dem idük irdi bize bed-nazaruñ
Çatlaya şallah raqîbâ iki gözün bebegi
- 5 Her ki yârümden ayırur beni yâ Rab dilerem
'Ömri az olsun u dünyâda dükensün kepegi
- 6 Baş koşup zülfüne Mihri kırı sevdâlarla
Yel gibi yeldi yoluñda yele virdi emegi

203 (F: 73a, S: 74b, Ü: 74b)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

- 1 Kim kocar müy-miyânuñı kemerden gayri
Kim öper leblerüñi sâgar-ı zerden gayri
- 2 Cânı yok deprede biñ yıl ki hevâsında yele
Zülfüñüñ bir kılmı bād-ı seherden gayri
- 3 Yalñuz ben mi harîdârüñam ey Zühre-cebîn
Gün dañi müşteridür saña kamerden gayri
- 4 Mihrüñi cân kafesinde virürem rûha gıdâ
Tûtiye var mı gıdâ dañi şekerden gayri
- 5 Câm-ı la'lüñ meyin içürdi raqîbe nidelum
Bize şunmadı felek hûn-ı ciğerden gayri
- 6 Leb-i cânânı görüp diş biledüm geldi didi
Nesne yok Mihri aña umma hâcerden gayri

204 (F: 69b, S: 71b, Ü: 75a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Görinelden gözüme cânâ cemâlüñ gülşeni
Bülbül-i şûrîdedür tâ şubh olunca dâmeni

3a- bu / dü F

4b- şallah raqîbâ iki gözün / şallah raqîb iki gözünüñ F; şallah / inşallah S

5b- olsun u / olsun F, S

6b- gibi / virüp F

2b- Zülfüñüñ / Zülfinüñ F, bād-ı / bādı S

3a- harîdârüñam / harîdârınam F

4a- kafesinde / nefesinde F

6a- Leb-i / Lebi S

1b- şûrîdedür tâ / şûrîde-dıldür F, S

- 2 Gülşen-i hüsnüñsüz ey dilber gerekmez cenneti
Gerçi var her gûşesinde nice biñ gül hırmeni
- 3 Cânıma ğamzeñ ğadengin geçdügin men' eyleme
Râhat olsun dostum oğ hoşça bulmuş meskeni
- 4 Kılca cân ile yüz üstine sürinüp ğaste-dil
Tuğfe cân iltür tapuña görmege cânum seni
- 5 Dünya vü 'uqbâda bu 'izzet yeterdi Mihrî'ye
Girse bir kez destine anuñ ğabîbi dâmeni

205 (Ü: 75b)

În Ğazelest ki Elif Ne-dâred

(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün)

- 1 Gözüm çü gördi sen yüzi gül boyı 'ar'arı
Virdi yoluña biñ dil ile 'ömri serserî
- 2 Ten yandı dil göyüñdi yürek deldi fûrkatuñ
Ğamzeñ ğadengi ğışm ile çün çekdi ğaçeri
- 3 Çeşmuñ mi kıldı ğamzeñe ta'lîm dostum
Bir tîr ile hoş tağıdur yüz biñ 'askeri
- 4 Nergis şarardı gördi vü ğonca kızardı hem
Şağn-ı çemende sen yüzi gül 'ayn-ı 'abheri
- 5 Heybetde dir gören 'Alî kuvvetde Ğamza'dur
Rezmîne düşmenüñ yürüyüp sürse 'aşkarı
- 6 Tıksan bir ile yüzi 'adedde lağab çıkar
'Ağluñ yeterse kim idügin bil bu serveri
- 7 Medhüñde çok ğazel diyici ğûb u bî-nâzîr
Ma'zûr tut 'ayıblama bu Mihrî kemteri

206 (F: 73b, S: 75b, Ü: 75b)

(Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün)

- 1 Ne cânı var yaza Mânî kaşuñ işâretini
Ne ğaddi var bile 'âkil lebüñ 'ibâretini

- 2 Firâkuñ odını dilden vişâlün itmedi kaç'
Meger ki la'l-i nebâtuñ kese harâretini
- 3 Ğamuñla hâne-i dil her cihetden oldı harâb
Keremler eyleseñ itseñ n'ola 'imâretini
- 4 Sevâb-ı hacc bulam dirseñ eylegil cânâ
Şikeste-hâtıruñuñ gönlinün ziyâretini
- 5 Vişâl-i dilberi Mihri cihânda feth ide mi
Sa'âdeti çala mı bahtınuñ beşâretini

207 (F: 70b, S: 72b, Ü: 76a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Nice bir bu dil çeke her bî-vefânuñ nâzını
Nice bir pinhân idem sînemde dilber râzını
- 2 Virüben 'aql u dil aldum guşsa-i yâri şatun
Ğam metâ'ndan tolupdur şimdi cânım hâzini
- 3 Nice ölmesün bir âdem şüffinün ta'nından âh
Kendü sevmez mi görüp bir hûblar şehbâzını
- 4 Rîsmân zülfünde bir gün dost gamzeñ tîgına
Düşeyin cân vireyin gör 'âşıkuñ cân-bâzını
- 5 Bir nefes Mihri varur kûyuñda seyrân itmege
Tiz kaçır çün seg rakîbuñ işidüp âvâzını

208 (F: 70b, S: 72a, Ü: 76a)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

- 1 Nice bir inledeyin derd ile ey yâr beni
Nice bir öldüresin cevri ile her bâr beni
- 2 Gözlerün kanım içeri lahzada bir şu yerine
Kanda buldı 'acebâ bu iki hûn-hâr beni
- 3 'Aql u dil yoluña gitdi dil ü cân kalmış idi
Furkatuñ eyledi andan daği bîzâr beni
- 4 İşidüp derd ile inledi mi dülâb daği
Girye vü zâr ile her dem dönüp ağlar beni

4a- hacc / haccı F

5b- beşâretini / işâretini F

5a- varur / virür F

3a- yoluña / yolına F

- 5 Fırkatũnden nice bir Mihrî senũ cãn çekişe
Dostum başuñ için öldür e kırtar beni

209 (F: 70a, S: 72a, Ü: 76a)
(Fe‘ilâtũn Fe‘ilâtũn Fe‘ilâtũn Fe‘ilũn)

- 1 Yâ Rab ol serv-i revân kanda durur kanda iki
Yâ Rab ol âfet-i cãn kanda durur kanda iki

- 2 Gözlerũm rûy-ı laîfinden irag olalı cãn
Dir idüp âh u figân kanda durur kanda iki

- 3 Âfitâbı götürüp gülşen-i hũsni getüren
Yâ Rab ol mûy-miyân kanda durur kanda iki

- 4 Kaşları yâsına kırbân olayın ğamzesine
İtdüğũm cãnı nişân kanda durur kanda iki

- 5 Hâr-ı ğamda dil-i giryânũm ider nâleleri
'Aceb ol ğonca-dehân kanda durur kanda iki

- 6 Yüzũm üzre sürinüp ilte idũm haste dili
Mihriyâ nâm u nişân kanda durur kanda iki

210 (F: 71a, S: 72b, Ü: 76b)
(Fe‘ilâtũn Fe‘ilâtũn Fe‘ilâtũn Fe‘ilũn)

- 1 Yağdı hecr âteşine cãnũmı cãnân ehli
Olmasun bencileyin hîç müselmân ehli

- 2 Küfr-i zũlfine esîr oldum o kâfir-beçenũñ
Beni kırtarmağa yok mı ki bir îmân ehli

- 3 Bâğ-ı hũsnũñ şularam göz yaşıla şâm u seher
Dağı şeftâlu yimesũn mi bu bustân ehli

- 4 Muşhaf-ı hũsnũñi ezber okuram şey'-lillâh
Kapuña geldi vir ihsânũñı Kıur'ân ehli

2b- âh u / âh S

3a- gülşen-i / gülşeni S

3. beyit ile 4. beyit F nüshasında yer değiştirmiştir.

3a- şâm u / şâm S

4a- okurum / okudum F

- 5 Beni ağlar görüp ey dost niye gülmeyesin
Ne bilür ađlayanuñ hâlini handân ehli
- 6 Devr-i hüsnüñ geçer ey yâr kalur bir eyü ad
Unudılmaz añılur hayr ile ihsân ehli
- 7 Hûblaruñ derdine düşdüñse yapış dâmenine
8 Mihri bu derde bulur derdine dermân ehli

9 MÜSTEZÂD

(Ü: 71a)
 (Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)
 (Mef'ûlü Fa'ûlün)

- 1 Hârc it dir iseñ 'aşkum için 'ömr ile cânı
 Olsun begüm olsun
 Terk it dir iseñ 'aşkum için iki cihânı
 Olsun begüm olsun
- 2 Kaddüm var iken kâmetini bâğ-ı cihânda
 Her şahn-ı çemende
 Zinhâr görüp añma şakın serv-i revânı
 Olsun begüm olsun
- 3 Bülbül gibi sen zârlıg it hâr-ı cefâda
 Gülzâr-ı cihânda
 Gördükçe bu ben haddi gül ü gonca-dehânı
 Olsun begüm olsun
- 4 Şandûkıını dâyim sineñüñ imdi nişân it
 Beste aña cân it
 Atduqça müjem tîrini ebrûm kemânı
 Olsun begüm olsun
- 5 Cân levhasına eyle cemâlumi muşavver
 Bulsun dilüñ enver
 Tâ görse hâsed ide anuñ naqşına Mânî
 Olsun begüm olsun
- 6 Metâ'ına ger 'aşkımuñ olduñsa hârîdâr
 Cândur bahâ al var
 Aşş'ile bu bâzârda hîç añma ziyânı
 Olsun begüm olsun
- 7 'Akl u dil ü cânuñ baña virmişdüñ ezelde
 Neyler daği sende
 Tîz vir beri anları gerekdür baña ânı
 Olsun begüm olsun
- 8 Öl derdüm ile olma daği hûblara mâ'il
 Ol cevrüme kâ'il
 Maḥbûb-ı cihân ger ola itme nigerânı
 Olsun begüm olsun

- 9 Nâ-gâh girür ise elüñe dâmen-i vaşlum
Bir vaqt-i şerefde
Sür yüzüñi vü gözün ayağuma revânı
Olsun begüm olsun
- 10 Gerçi bu cihânda bulunur tâlibe maflûb
Sevdüg'ola bir hûb
Yâd eyleme 'aşkımda dağı sen o zamânı
Olsun begüm olsun
- 11 Duketmiş imiş 'ömrüñi ey Mihri güzeller
Cevr ile cihânda
Şimden girü 'aşkımla benüm gel ola fânî
Olsun begüm olsun

MURABBA‘LAR

1 (F: 34a, M: 48b, S: 36b, Ü: 29a)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)

- 1 Ol cihân gülzârınuñ ra‘nâ ğazel-hânı dürüst
Hoş tamâm itmiş bu beyti içre dîvânı dürüst
Hatt-ı reyhân kim tolanmışdur gülistânı dürüst
Hâledür kim devr idüpdür mâh-ı tâbânı dürüst
- 2 Cân ile kıldum temâşâ rûy-ı cânânı dürüst
Şâni‘-i kudret ki nakş itmiş gülistânı dürüst
Şafha-i haddinde yazmış hatt-ı reyhânı dürüst
Hâledür kim devr idüpdür mâh-ı tâbânı dürüst
- 3 Kâmeti cân gülşeninde serv ü ‘ar‘ar bağlamış
Hüsninüñ şemsi cihân bâğına enver bağlamış
Ruğlarında kâkül-i müşğîni ‘anber bağlamış
Hâledür kim devr idüpdür mâh-ı tâbânı dürüst
- 4 Kaşları kavş-i felekdür şûreti bedr-i kamer
Gün cemâlidür cihân rûyına viren nûr u fer
Kaplamaşdur dilberüñ ğûyâ miyânını kemer
Hâledür kim devr idüpdür mâh-ı tâbânı dürüst
- 5 Cem‘ olup bir bezme gelmişler nice cânâneler
Halka kurmuş murğ-ı cânâ zülfi dökmüş dâneler
Şem‘-i ruhsârına ol meh-rûlaruñ pervâneler
Hâledür kim devr idüpdür mâh-ı tâbânı dürüst
- 6 Devr ider cân-ı şarâbı sâki-i meh-pâreler
Nûş ider ‘aşkı meyinden ‘âşık-ı bî-çâreler
Ol mehi kılmış ihâta göz açup seyyâreler
Hâledür kim devr idüpdür mâh-ı tâbânı dürüst
- 7 Cân alur çeşmi dili yağmâ kılar hükmi revân
Lîk kılsañ bir nazar hüsnî bağışlar cânâ cân
Dir gören anuñ girîbânıyla gerdânın hemân
Hâledür kim devr idüpdür mâh-ı tâbânı dürüst

3a- serv ü / serv F, S

3c- kâkül-i / kâkülüñ Ü; müşğîni / miskîni S, Ü

4b- nûr u / nûr S

5b- murğ-ı / murğı Ü

6a- şarâbı / şarâb S

- 8 Şehr-i Amâsiyye'de bir hûb u ra'nâ gül-'izâr
Her tarafda cân u dilden şad-hezâr 'uşşâkı var
Çevresinde dâyire çekmişdür anuñ kûh-sâr
Hâledür kim devr idüpdür mâh-ı tâbânı dürüst
- 9 Tâli' uñ sa'd oldı Mihri yandı bahtuñ ahteri
Başuña toğdı gam-ı zulmetde devlet hâveri
Ol melek-manzar kamer-çihreyle çarhuñ çenberi
Hâledür kim devr idüpdür mâh-ı tâbânı dürüst

2 (Ü: 38b)

(Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün)

- 1 Güzeller ile gönül gerçi âşinâlardur
Velik her dem olardan gelen cefâlardur
Dimezler 'âşıkı gördükçe mübtelâlardur
Fiğân güzeller elinden ki bî-vefâlardur
- 2 Egerçi 'âdetidür hûblaruñ çü 'âşıka nâz
İñende hâdden aşurmayup itseler hele az
Geçürdiler günümüz her dem âh ile kış u yaz
Fiğân güzeller elinden ki bî-vefâlardur
- 3 Cefâların göre 'âşık vefâların ağıâr
Sürer cihânda münâfik şafâların her bâr
Seveni kendüleri sevmeye iderler 'âr
Fiğân güzeller elinden ki bî-vefâlardur
- 4 Vefâlu gerçi güzel çok dinürdi devrânda
Biz anı görmemişüzdür cihânda bir anda
Bilimedüm bularuñ nâmı var nişân kıanda
Fiğân güzeller elinden ki bî-vefâlardur
- 5 Ölince Mihri cihânda bu sırrı itme tebâh
Yakañı çâk idüp it gördüğüne derd ile âh
Mezâruñ üzre biten haşır olunca diye giyâh
Fiğân güzeller elinden ki bî-vefâlardur

3 (M: 67b)

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 Gerçi gördük bu cihân rûyında çok cân-bâzlar
Hûblar maħbûblar pür-şîveler pür-nâzlar
Rişte-i cân ile oynar gamzesi gammâzlar
Râstî cân-bâz Haydar hayli hoş cân-bâz imiş

8a- hûb u / hûb F, M, S

8b- tarafda / tarafdân Ü; dilden / dilde Ü; 'uşşâkı / 'uşşâk Ü

9b- Başuña / Başına F; gam-ı / gamı Ü

- 2 Her kaçan biñ nâz ile alsa terâzûsın ele
Cânlar ardınca revân olur velî diller bile
Bir daħi mişli cihân rûyına ğâlib az gele
Râstî cân-bâz Haydar hayli hoş cân-bâz imiş
- 3 Egribük'de çün hevâ yüzinde kurdı rîsmân
Rîsmân üstinde oynar şan kebûterdür hemân
Oynadı hoş Şeh Süleymân'ıñ öñinde baş u cân
Râstî cân-bâz Haydar hayli hoş cân-bâz imiş
- 4 Perçemin çöze geh 'uşşâka kemendler gösterür
Okısa ebyât-ı şîrîn la'l-i kandler gösterür
Bir dem içre oynasa biñ dürlü bendler gösterür
Râstî cân-bâz Haydar hayli hoş cân-bâz imiş
- 5 Sîm ü zer tabaklar ile zeyn ider hengâmesin
Ayağınuñ altına alur bu çarhuñ kâsesin
Kendüyi çeküp kenâra ustasını aşasın
Râstî cân-bâz Haydar hayli hoş cân-bâz imiş
- 6 Rîsmânını zemîn üstinde bâlâ eyledi
Ruħlarınuñ rengini hoş âl ü âlâ eyledi
Şâh bezminde anı Mihrî temâşâ eyledi
Râstî cân-bâz Haydar hayli hoş cân-bâz imiş

4 (F: 50b, M: 70b, S: 52b, Ü: 45a)
(Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fa'ûlün)

- 1 Kulağdan olmışıduğ gerçi 'âşık
Bi-ħamdillah ki hoş gösterdi Hâlık
Ne söz söylendise ħağğında şâdık
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 2 Yeşil dîbâyı geymişler çemenler
Yağarlar sîm kandîl yâsemenler
Her etrâfı gül ü serv ü semenler
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 3 Kenârı şâfi cûy-ı ergavânlar
Ağar her yañada âb-ı revânlar
Demâga bû bağışlar cânâ cânlar
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik

- 4 Hevâsı mu‘tedildür şuyı kevşer
Dırahtı nâr-venle serv ü ‘ar‘ar
Otu reyhân u sünbül hâki ‘anber
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 5 Biter deryâsı içre nîlûferler
Ruḥ-ı zerdi virür ‘aşqdan haberler
Gülistânlar teferrüc-gâh yerler
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 6 Yapılmış bir serîr-i ‘âlî eyvân
Yeşil yapraklar olmuş aña seyvân
İçindedür anuñ ol şâh-ı devrân
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 7 Çü şâhuñ beytini ma‘mûr gördüm
İçinde berķ urur ol nûr gördüm
Aña saf bağlamışlar hûr gördüm
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 8 Ki bir ḥurşîd-tal‘at meh-cebîndür
Ḥadin kim görse dir kim yâsemîndür
Tavâf-ı kûyı şan ḥuld-ı berîndür
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 9 Lebi yâdına olmuş germ lâle
Turur yek-pâ tutar elde piyâle
Ḳurardı üstine ḥayme-i vâla
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 10 Pür olmuşdı güliyle şahn-ı gülşen
Ḳabağı toldurup tutmuşdı sûsen
Çemen sultânı güldür vech-i aḥsen
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik

4b- serv ü / serv F, S

4c- reyhân u / reyhân S

5b- Ruḥ-ı / Ruḥı M, S, Ü

6a- serîr-i / serîri Ü

7b- nûr / nûrı F, Ü

7c- hûr / hûrı F, Ü

8a- ḥurşîd-tal‘at meh- / ḥurşîd-i meh-tal‘at Ü

10b- tutmuşdı / dutmuşdı Ü

10c- sultânı / sultân F

- 11 Düzetmiş tûti kumrı çengine çeng
Nevâda sâza tutmuş kuşlar âheng
Eline bâde almış lâle gül-reng
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 12 Terennümler kılurdu anda bülbül
Şafâsından didi handân olup gül
Şurâhî mül demidür ne ta Hammül
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 13 Kamu eşcâr cem' olmuş bu câya
Ferahdan her biri karşıdı aya
Melek şalmış meger üstine sâye
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 14 Güle nergis turup süzmiş gözünü
Açılmış goncalar düzmiş yüzünü
Budur firdevs bâğının güzünü
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 15 Çiçekler vecde gelmiş eylemiş cûş
Kimi ser-hôş olmuş kimi hâmûş
Bular hoş aşk ayağın eylemiş nûş
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 16 Emîr-i 'âşıkân gül-bû karanfûl
Biter anda benefşe nergis ü gül
Güle karşı ider efgân bülbül
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 17 Ger 'âkil iseñ aña toğrı tut râh
Varıtur almalu bahçaya her gâh
Ağaçlar sâye şalmış şanki har-gâh
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 18 Ne dil ile kılam takrîr ânı
Dinilmez haşre dek anuñ beyânı
Bulınmaz ser-te-ser gezseñ cihânı
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik

11a- çengine / çigine F, S; çigneye M

11b- sâza / sâz M, S

14b- düzmüş / dermiş M

16a- gül-bû / gül Yûsuf F, M, S

17a- Ger 'âkil iseñ aña toğrı tut râh / Eger 'âkluñ var ise toğru tut râh Ü; Ger / Eger F, toğrı / doğru S

17b- tur / dur Ü; her / geh Ü

- 19 Yapılmış anda bir şâhâne hammâm
Yeñi Hammâm dirlermiş aña nâm
Hem olmuş ay u güneş sakfına câm
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 20 Şuyı cüllâba beñzer havzı vardur
Mal-â-mâl olmuş içi âb-ı güldür
Diyâr-ı Rûm içinde şimdi birdür
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 21 Eyü çekdük bu devrânũ cefâsın
Görelüm bâri bir kerre vefâsın
Sürelüm zevk ile imdi şafâsın
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 22 Zihî vaqt ü zihî zevk u zihî dem
Ferahlar geldi gitdi guşsa vü gam
Diyeyin cân ile ben dañi her dem
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 23 Zihî ferhunde-tâli' bunda her gâh
Muķîm olur bu câya sâl ü yâ mâh
Ki geçmiş 'ömrümüz hayfâ hezâr âh
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 24 Du'âlar eyle Mihri şehriyâra
K'anuñ luţfından irdüñ bu diyâra
Ki gördük gizlü genci âşikâre
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik
- 25 Kerem kânıdur ol şehler emîri
Ki toprakdan götürdi her fakîri
Hudâ olsun İlâhî dest-gîri
Ne hoş yaylak imiş bu şehr-i Lâdik

5 (Ü: 47b)

(Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün)

- 1 Çekmişem hâdden aşâ cevri ü cefâsın felegüñ
Görmedüm zerre kadar mihr ü vefâsın felegüñ
Sürmedüm neyleyeyin zevk u şafâsın felegüñ
Âh elinden felegüñ dâd elinden felegüñ

19c- ay u / ay F, S

20a- vardur / dürdür M, S, Ü

20b- olmuş içi / içi M; âb-ı / âb u Ü

21c- zevk ile imdi / imdi zevk ile Ü

22c- Diyeyin / Diyelüm M, Diyeyüm F, S

23b- yâ mâh / bâ-mâh F, S, Ü

25a- ol / o F

- 2 Miḥnet ü derd ü belâ ile gözüm yaşlar ider
 Ḥasret ü hecr ü cefâ ile dilüm başlar ider
 Nideyin baña felek ummaduğum işler ider
 Âh elinden felegüñ dâd elinden felegüñ
- 3 Arturur nâle ile şâm u seher zârumuzı
 Ağladur bizi ne hoş güldürür ağıyârumuzı
 Âh u efgân ile her dem geçürür kârumuzı
 Âh elinden felegüñ dâd elinden felegüñ
- 4 Hem-demi guşsa vü gam eyledi devrân bize
 Raḥm idüp luṭfını göstermedi bir ân bize
 Pür ider kâseyi her dem içürür kan bize
 Âh elinden felegüñ dâd elinden felegüñ
- 5 Her kimi görse anuñ gül gibi yüzine güler
 Şoñradan ḥâr-ı cefâ tıgıyla bağrını deler
 Ne özi göynür esirger ne ho yaşını siler
 Âh elinden felegüñ dâd elinden felegüñ
- 6 Görmedük bir güli gülşende ki şolmaya felek
 Şanma bir kimse ki itdüğünü bulmaya felek
 Bu cihân bâkî degül saña da kalmaya felek
 Âh elinden felegüñ dâd elinden felegüñ
- 7 Nice sa'yümüzi yoluñda hebâ eylesesin
 Nice bir ehle cefâ cehle vefâ eylesesin
 Mihrî'yi öldüricek kime cefâ eylesesin
 Âh elinden felegüñ dâd elinden felegüñ
- 8 Gözümüz yaşını döndürdi bizüm kanlara
 Bir nefes derdümüz irgürmedi dermânlara
 Ḥasret itdi bizi uş sevgülü cânânlara
 Âh elinden felegüñ dâd elinden felegüñ
- 6 (M: 83a, Ü: 52b)
 (Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 1 Ḥüsnuñüñ üstindeki ol mâh ḥaqqıçün begüm
 Cân u dilden bendeñem ben şâh ḥaqqıçün begüm
 Her seher-gâh itdüğüm bu âh ḥaqqıçün begüm
 Şadıqam yoluñda ben Allâh ḥaqqıçün begüm

- 2 Kible yüzünden ölmeye yüzümü döndürmezem
Virsel bir kılına iki cihânı virmezem
Gerçi aylar yıllar oldu ben yüzünü görmezem
Şadıkam yolunda ben Allâh hakkıçün begüm
- 3 Eyledüm seni sevelden gayrılardan dil berî
Dimedün bir gün ki hey bî-çâre miskîn gel berî
Günde biñ kez gamzeñ urşa yüregüme hançeri
Şadıkam yolunda ben Allâh hakkıçün begüm
- 4 Döndürürsem yüz yüzünden kıbleden dönsün yüzüm
Senden ayruğa nazar kılsa dirüm çıksun gözüm
Seni sevelden behey kâfir saña budur sözüm
Şadıkam yolunda ben Allâh hakkıçün begüm
- 5 Ey beni Mecnûn gibi ‘aşkı ile şeydâ kılan
Ben seni sevmekte gerçek ‘âşıkam şanma yalan
A benim çok sevdüğüm vallâhi billâhi inan
Şadıkam yolunda ben Allâh hakkıçün begüm
- 6 Gamzeñ peykânı sînemde nihândur dostum
Hâlümüz hod gün gibi saña ‘ayândur dostum
Yoluña cân virürem bunca zamândur dostum
Şadıkam yolunda ben Allâh hakkıçün begüm
- 7 Râzıyam cânâ gerek ağlat gerek güldür beni
Dönmezem senden gerek dirgür gerek öldür beni
Mihri’yem ‘aşkıñda dañi nice yıl yeldür beni
Şadıkam yolunda ben Allâh hakkıçün begüm

7 (Ü: 68a)

(Fâilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)

- 1 Bizden olduñsa rakîbüñ sözile bîzâr hey
Güc ile gökçeklik olmaz neyleyelüm vâr hey
Eksük olmaz bu cihândur ‘âşık bir yâr hey
Ben de senden vâz geldüm vâz geldüm vâr hey
- 2 Bulmur hey bu cihânda tâze tâze hûblar
Nâzenîler hûblar u mañbûblar u merğûblar
Rûy-ı ‘âlemde hemân kat‘ olmadı merğûblar
Ben de senden vâz geldüm vâz geldüm vâr hey

2b- virmezem / olmazam M

2c- ben yüzünü / yüzünü ben M

3 Bî-vefâ maḥbûblara rîş-ḥande ‘âşıklar gerek
Şâdıku'l-ḳavl olana yâr-ı muvâfıklar gerek
Gerçeği terk it yûri saña münâfıklar gerek
Ben de senden vâz geldüm vâz geldüm vâr hey

4 Mısr-ı dilde Yûsuf-ı cândan ‘azîz itdüm seni
Cevr ile pîr eyledüñ âḥir Zelîḥâ-veş beni
Yâr idinmek yoğımış bildüm ki her cilt oğlanı
Ben de senden vâz geldüm vâz geldüm vâr hey

5 Yüzüñi görmege gerçi kim virürem cânı ben
Sen daḥi ḥûblarda bir ‘âşık-perest idüñ iñen
Gördüğüñce beni iğmâz idüp ayruḳlanma sen
Ben de senden vâz geldüm vâz geldüm vâr hey

6 Gerçi ‘aşkuñ nârına düşelden itdüm ḥayli âḥ
Dûd-ı âhum âḥir itdi gün cemâlüñi siyâḥ
Sen gedâ-yı ḥûb olduñ Mîhrî ‘aşka pâdişâḥ
Ben de senden vâz geldüm vâz geldüm vâr hey

8 (Ü: 70a)

(Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün)

1 Çünki gönderdi Ḥudâ devlet ile râha seni
Mübtelâ ḳılsun İlâhî yine bir şâha seni
Ḳomayalum hele var âḥ-ı seḥer-gâha seni
Yûri şâhum yûri işmarladum Allâḥ'a seni

2 Bir zamân seḥr-i Amâsiyye'de İskender idüñ
Ḥızr-veş âb-ı ḥayât isteyene rehber idüñ
Ḥûblar içre şanemâ sen daḥi bir server idüñ
Yûri şâhum yûri işmarladum Allâḥ'a seni

3 Varalum kûyuña her demde fiğânlar idelüm
Yaşum ırmağını her câya revânlar idelüm
Yüzümüz sürüp işigünde mekânlar idelüm
Yûri şâhum yûri işmarladum Allâḥ'a seni

4 Ḳanı ol dem ki bizümle dün ü gün hem-dem idüñ
Dil-i mecrûḥumuzuñ yâresine merhem idüñ
Hey benüm begcegizüm sen daḥi bir âdem idüñ
Yûri şâhum yûri işmarladum Allâḥ'a seni

5 Seni heyhât ki bir daḥi görünce gözümüz
Âḥ u zâr ile geçiser gicemüz gündüzümüz
Cânumuz ḥulḳa irişince bu olsun sözümüz
Yûri şâhum yûri işmarladum Allâḥ'a seni

6 Kaşlaruñ yâsına kanı ki nişân idi sîne
 Ğamzeñ oqların atarduñ dil ü cân pûtesine
 Dil-i âşüfte unıtmaz seni varınca sine
 Yüri şâhum yüri işmarladum Allâh'a seni

7 Âşinâ olmuş iken çün bizi yâd itdi felek
 Yâreler üstine dâğ urdı yine dertlü yürek
 Qaldı fikrünüle hayâlünü bize ey dost belek
 Yüri şâhum yüri işmarladum Allâh'a seni

8 Bâğ-ı hüsnüñe hazân irmesün ey lâle-‘izâr
 Bulunur Mihri gibi saña ne gam günde hezâr
 Dostı yâd itmek imiş ‘âdetünüñ âhir-i kâr
 Yüri şâhum yüri işmarladum Allâh'a seni

9 (Ü: 75a)

(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)

1 Görmedüm senden kerem ey bî-vefâ dildâr hey
 Olmaduñ bir gün bu ben bî-çâre ile yâr hey
 Eyledüñ cevruñle ‘âlemde beni bîzâr hey
 Ey cefâ-hû yâr senden vâz geldüm vâr hey

2 Var midur bir dem beni hecrünüle bîmâr itmedüñ
 Raħm idüp bir gün baña luḫfuñla tîmâr itmedüñ
 Müdde‘înüñ sözine uyduñ beni yâr itmedüñ
 Ey cefâ-hû yâr senden vâz geldüm vâr hey

3 Gülşen-i hüsnünde bülbül gibi nâlân eyledüm
 Degmedüm bir goncaña bunca ki efgân eyledüm
 ‘Âkıbet hâr-ı cefâda bağrumı kan eyledüm
 Ey cefâ-hû yâr senden vâz geldüm vâr hey

4 Uyduñ ağıyâra benümle bir nefes yâr olmaduñ
 Yoluña bunca zamândur cânı virdüm bilmedüñ
 Dâmen-i vaşluñla bir gün kanlu yaşum silmedüñ
 Ey cefâ-hû yâr senden vâz geldüm vâr hey

5 Cân içinde şaḫladum mihrüñ elif gibi senüñ
 Gitmedi bilmem nedür cürmüm senüñ benden kînüñ
 Yoğıdı dînüñ bilürdüm şimdi gitmiş âyînüñ
 Ey cefâ-hû yâr senden vâz geldüm vâr hey

6 Yalvarup biñ ‘özü ile cânım didükçe ben saña
 Hışm ile yüzüñ çevürürdüñ hemân benden yaña
 Luḫfuñı ağıyâra eylerdüñ revân cevruñ baña
 Ey cefâ-hû yâr senden vâz geldüm vâr hey

- 7 omış idüm ‘ařkuñuñ yolına ben cân u seri
Olmış idüm âsitânuñ bendesinüñ çâkeri
Bulasın var imdi sen de Mıhrî gibi müşterî
Ey cefâ-hû yâr senden vâz geldüm vâr hey

TAHMÎS

(Ü: 61a)

(Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün)

- 1 Bugün bir hüsn şâhınıñ yüz urdum âsitânına
İrişdi 'andelîb-i dil cemâli gülsitânına
Şafâlar virdi 'uşşâkuñ yine rûh-ı revânına
Getürmiş 'anberîn hâlin hümâyûn zülfi yanına
Nice şebâzdur gör kim beg iltür âşiyânına
- 2 Yürî bezm-i harâbâta iñen ta'n eyleme zâhid
Sen özüñi kayur halkuñ günâhın aqlama zâhid
Günâhı kimsenüñ senden şorılmaz söyleme zâhid
Şarâb-ı la'l-i dilberden beni men' eyleme zâhid
Saña ne her kişi her ne iderse kendü cânına
- 3 Yüzüñ envârı şevkıñden olupdur zîneti şem'uñ
Ki her dem nârı nûr itmek olur mâhiyyeti şem'uñ
Dili kesilmek olmışdur anuñçün 'âdeti şem'uñ
Yüzüñe beñzerem dirmiş 'acebdür hâleti şem'uñ
Baş ortaya koyup söyler ne kim gelse zebânına
- 4 Çü gördi nâr-ı hecrüñde beni yakduğunu ey cân
Özi göyüñdi dâğ urdı özine lâle-i nu'mân
Görüp ağıyârı yanuñda gülerem zâhirâ her an
Yanaram bezm-i şevküñde gözüm aqlar gönül handân
Hemân ol şem'a döndüm kim güler dâ'im ziyânına
- 5 Döşenmiş bâğ-ı hüsnüñde ruhuñ üzre gül evrâkuñ
Demâğın 'anberîn bûy-ı mu'aţtar kıldı âfâkuñ
Sürer yüzine gözine rakîbüñ sâ'id ü sâkuñ
Alur dildârı yanına söger ardınca 'uşşâkuñ
Öğünsün düşmen öğünsün eger kalursa yanına
- 6 Letâfet gülsitânında begüm haddüñ durur ter gül
Olpdur berg-i gül üstinde hâlüñ dâne-i fülful
Kaçan bu yüz karasıyla saçuña öykünür sünbül
Gülüñ bu 'ârızî rengin görüp aldanma ey bülbül
Ki nice ol senüñ gibi garîbüñ girdi kanına
- 7 Görüp bu hûb u zîbâyı i Mihri şakın aldanma
Olur bu hûbluğuñ lâ-büd zevâli yakın aldanma
Görürsüñ günde biñ kerre anuñ ahlâkıñ aldanma
Yüzüñe gülse birkaç gün Necâtî şakın aldanma
Ki gerçekler inanmadı bu dünyânuñ yalanına

TERCÎ'-İ BEND

Velehû Fî Medhîhî Enârallâhu Burhânehû

(M: 34b, Ü: 20a)

(Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlatün Fâ'îlün)

I

- 1 'Îd-i vaşlın 'arz idüp çünkim götürdi şeh niķâb
Nûra ğarķ itdi cihânı zâhir oldu âfitâb
- 2 Bir şeh-i devrân-ı 'âdildür cihân rûyında kim
'Âdeti lutf u mürüvvetdür kamu fi'li şavâb
- 3 Sâyesinde hoş geçer halk-ı cihân mîr ü gedâ
Devleti devrinde hergiz kimse çekmez ızırâb
- 4 Ey sa'âdet isteyen gel cân u dilden bende ol
Âsîtanına yüz ur bulmak dilerseñ fetḥ-i bâb
- 5 'Adli mîzânına geldi keffe oldu mihr ü mâh
Luḫfi deryâsında oldu baḫr-ı 'ummân bir ḫabâb
- 6 Devlet esbinde görüp çekdi 'inânını zemîn
Geldi meydân-ı sa'âdetde felek öpdi rikâb
- 7 Kimdür ol Sultân Aḫmed ibni Sultân Bâyezîd
Gicesi ķadr olsun anuñ dâ'imâ gündüzi 'îd

II

- 8 Saltanat taḫt'üzre çıkup yine şâh-ı muḫterem
Tâc-ı devlet urunup geydi seḫâ lutf u kerem
- 9 Rûşen itdi gün cemâli pertevinden 'âlemi
'Arz idüp şeh ruḫlarını hoş cihâna şubḫ-dem
- 10 Çün tulû' itdi şeref burcında yine âfitâb
Her kişi medḫ itmege biñ cân u dilden açdı fem
- 11 Devleti devrinde bu halk-ı cihân oldu ferah
Ni'meti ḫânıyla tıldı kamu 'âlemde ni'am

- 12 Cân u dilden rûz-ı ‘îdinde gelüp bel bağladı
Ol hümâyûnuñ melekler hıdmetine dem-be-dem
- 13 Bir şehen-şâh-ı cihândur bî-nazîr ü bî-bedel
Bir nazar kılsañ komaz cânda melâmet dilde gam
- 14 Kimdür ol Sultân Ahmed ibni Sultân Bâyezîd
Saltanat tahtında olsun haşre dek ‘ömri mezîd

III

- 15 Ey şeh-i devrân hemîşe halka mîr-i a‘zam ol
Haşre dek her dem cihân rûyında şâh-ı ‘âlem ol
- 16 Bulduğınca nâm u şöret Âl-i ‘Osmân husrevâ
Kamusından ey şehen-şâh-ı zamân sen a‘lem ol
- 17 Irmasun Hağ üstümüzden ol hümâ-fer sâyeñi
Devlet ü rif‘atle bu halk-ı cihâna mahrem ol
- 18 Turduğınca bu zemîn ü âsumân ey şehriyâr
Zevk u ‘işret sür cihân rûyında şâd u hurrem ol
- 19 Dostlaruñ her dem cihân rûyında olsun şâd-mân
Dâ’imâ düşmenleruñ çeksün elem sen bî-gam ol
- 20 Burc-ı iğbâl ü şerefde bu semâ turduğça sen
Ey sa‘âdet âfitâbı devlet ile her dem ol
- 21 Kimdür ol Sultân Ahmed ibni Sultân Bâyezîd
Gicesi kadr olsun anuñ dâ’imâ gündüzi ‘îd

IV

- 22 Geldügince şavm u ‘îd ey şâh-ı devrân her zamân
Ol serîr-i saltanat tahtında her dem şâd-mân
- 23 Sen sa‘âdet taht-gâhında muķîm ol haşre dek
Devletüñ devrinde hoş geçsün kamu pîr ü cüvân

11b- hânıyla / hânı ile M, ‘âlemde / ‘âlem M

12b- hıdmetine / hıdmetinde M

15a- mîr-i / mîri Ü

16a- nâm u / nâmı Ü

16b- şehen-şâh-ı / şehen-şâhı Ü

17b- halk-ı / halkı Ü

23b- geçsün / olsun M

- 24 'Îd-i hüsnuñde görüp kaçuñ hilâlin husrevâ
Hurrem olsun dâ'imâ sâyeñde bu halk-ı cihân
- 25 Turduğınca bu zemîn ü âsumân oldukça 'îd
Eylesün ol Hâk seni halk-ı cihâna kâm-rân
- 26 Gelmesün cânâ cemâlũñ âfitâbına kûsûf
İrmesün 'ömrũñ dırahtı bergine bâd-ı hazân
- 27 Kıl du'â Mihrî hemân ço sözi tatvîl eyleme
Ol şehũñ medhinde 'âcizdür bilürsin her lisân
- 28 Kimdür ol Sulţân Ahmed ibni Sulţân Bâyezîd
Gicesi kıadr olsun anuñ dâ'imâ gündüzi 'îd

MESNEVÎLER

1 Der-Tevhîd-i Bârî 'Azze ve Cell

(F: 22a, M: 23b, S: 23b, Ü: 17b)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 1 (Elf) Evvel ol Ahaddur bî-zevâl
Birligine yokdur anuñ kıl ü kâl
- 2 (Bâ) Beķâ oldur cihânda bî-gümân
Haķ buyurdu "Küllü men 'aleyhâ fân"
- 3 (Tâ) Ta'âlallâh yaratdı 'âlemi
Anda mevcûd itdi cümle âdemi
- 4 (Şâ) Şüreyyâdan şerâya dek ne var
Anuñ emri ile oldu âşikâr
- 5 (Cim) Cihânı yoğ iken var eyledi
Birligine mü'min ikrâr eyledi
- 6 (Hâ) Hayât oldur viren ölmüşlere
Dest-gîr oldur kamu kalmışlara
- 7 (Hâ) Hayır şer her ne kim işlersen iş
Anuñ emrinsüz olunmaz biñ düriş
- 8 (Dâl) Devlet bulmaķ isterseñ i kul
Emrile ol pâdişâhuñ her dem ol
- 9 (Zel) Zelîl ü hor olur emrin şıyan
'Âķıbet maħrûm olur nefse uyan
- 10 (Râ-i) Râhın gözle güm-râh olmağıl
Kıl hazer iblîse hem-râh olmağıl
- 11 (Zâ-i) Zinhâr ol dâlâletden berî
Bulmaķ isterseñ behişt içre yeri

Başlık: Der-Tevhîd-i Bârî 'Azze ve Cell / Der-Tevhîd-i Bârî M, Ü

2a- Beķâ oldur / Bâķî ol durur F

4a- şerâya / serâya F, S

7a- Hayır şer / Hayır u şer F, her ne kim / ne kim S, iş / sen Ü

7b- emrinsüz / onsuz F

11b- isterseñ / istersen F

- 12 (Sın) Seni döğüp sögene kıl du'â
Tâ şefî' ola Resûl-i Kibriyâ
- 13 (Şın) Şefî' olmak dilerseñ ger Resûl
'İlm-i tevḥîd ile dâ'im yoldaş ol
- 14 (Şâd) Şanduñ mı cihânı ber-ķarâr
Ber-fenâdur âḥir olur târ-mâr
- 15 (Dâd) Zıdd ol nefsüñ ile her nefes
Geçmesün 'ömrüñ cihân içre 'abeş
- 16 (Tâ) Tavâf itmek dilerseñ Mekke'yi
Her fakîre ḥôr bakma di eyi
- 17 (Zâ) Zulum 'âdet idinme kendüñe
Zîra ḥayr itmez saña öñden soña
- 18 (Ayn) 'Aynuñdan revân it yaş u kan
Her nefes nefsüñ elinden kıl figân
- 19 (Ġayn) Ġafletden uyar göñül gözin
Tâ göresin şübhesiz cennet yüzün
- 20 (Fâ) Fenâ 'âlemden eylerseñ sefer
Ḥazret'e cürm ile varma kıl ḥazer
- 21 (Kâf) Kâtl it nefsüñi ḥoş fâriğ ol
Kim ne dir ise disün sen şâdıķ ol
- 22 (Kâf) Ger tağlarca eylerseñ günâh
Tevbe kılsañ 'afv ider anı İlâh
- 23 (Lâm) Lîkin tevbeyi terk itmegil
Ġaflet uyḥusıyla ġâfil yatmağıl

13a- dilerseñ / dilersen F

14b- Ber-fenâdur / Bu fenâdur Ü, târ-mâr / târ u mâr F, S

15b- 'abeş / 'abes F, S

16b- Her / Bir F, eyi / nebî F

17a- idinme / itme F, M, S

18a- yaş u / yaş F

20a- eylerseñ / eylersin S, Ü

22a- tağlarca / dağlarca Ü

- 24 (Mîm) Mihri 'âşiyem bir rû-siyâh
Dergehüñe var ümîdüm yâ İlâh
- 25 (Nûn) Ne dil ile kılam medhüñ beyân
Sen şehüñ medhinde 'âciz her lisân
- 26 (Vâv) Vay baña ki hayrum zerre yok
Tapuña lâyıķ 'amel yok cürm çok
- 27 (Hâ) Hemân ey Hayy-i Rabbü'l-'âlemîn
Fazluña şıgınmışumdur ben hemîn
- 28 (Lâmelif) Lâ dimezem noķşânuma
'Afvuñı eyle şefî' 'işyânuma
- 29 (Yâ) Yaratduñ beni ey Rabbü'l-enâm
Raḫmetüñi umaram yevmü'l-kıyâm
- 2 Kaşîde-i 'Alî Paşa
- (M: 43b)
(Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fa'ûlün)
- 1 Eyâ pâşâ-yı a'zam 'âlî-himmet
Sa'âdet menba'ı erkân-ı devlet
- 2 Güneş her dem alur enver tapuñdan
Kamer şey'-lillah ider hem kapuñdan
- 3 İren luḫfuñ nesîmidür ki her dem
Cihân gülzârın ider tâze ḫurrem
- 4 Kapuñda bende olur serv-i âzâd
Elüñde mûm olur luḫfuñla pûlâd
- 5 Eyü nâm ile şöhet bulalı sen
Olupsın gün gibi 'âlemde rûşen
- 6 Anuñ k'ismi 'Alî'dür pür-seḫâvet
Olur şânında lâ-büd feth-i nuşret
- 7 Cihân turdukça urdukça felek rakş
Cemâlüñ envârına gelmesün nakş

24b- ümîdüm / ümîzüm M

25b- şehüñ / şâhuñ F, S

28b- 'Afvuñı / 'Afvımı F

- 8 Serîr-i rif'at içre pâ-y-dâr ol
Hemîşe hem-nişîn-i şehriyâr ol
- 9 Müdâm ol bâb-ı devletde vezîr ol
Bu ben miskîne luğf it dest-gîr ol
- 10 Ğarîb-i bî-kesem sen göster ihsân
Marîz-i bî-'ilâcam eyle dermân
- 11 Özüñdür şimdi her derdüñ devâsı
Tapuñdur şimdi her faķruñ ğinâsı
- 12 Ger irse mürdeye feyzüñ necâtı
Remîm olmuş iken bulur hayâtı
- Şi'r İn-Maħal
- 13 Virür her mürdeye luğfuñ hayâtı
N'ola ger zinde kılsañ ben memâtı
- 14 Özüñ re'yinde 'âcizdür ğired-mend
Tapuñdur ğall iden her müşkilâtı
- 15 Senüñ gibi vezîr-i bî-nazîri
Bulmaz istenilse kâ'inâtı
- 16 Seğâvet ehli ismi sende mevcûd
Bulnsa tañ mı zâtuñda şıfâtı
- 17 Ruğuñ devrinde rûşen oldu ğülşen
Ķadüñ katında yok servüñ şebâtı
- 18 Cihânuñ şiddetinden ğâş eger 'âm
Senüñ Ķapuñda bulurlar necâtı
- 19 Nigîn-i dest-sâyuñ ğâteminden
İrüşsün Mihrî'ye luğfuñ berâtı
- Meşnevî
- 20 Baña hem-rehlik it lillâh billâh
Mezîd itsün senüñ 'ömrüñi Allâh
- 21 Benüm ğâlümi sultânuma 'arz it
Size vâcib olupdur belki farz it

- 22 Ğanîdür sâyeñüzde müflis ü aç
Beni hâşâ k'idesüz gayre muhtâc
- 23 Devâm-ı devletüñe şubh u şâmî
Du'âcıyam dil ü cândan müdâmî
- 24 Eger 'arz eylemezseñ şâha hâlüm
Kâdur elbette boynuñda vebâlüm
- 25 Günâhum şıgmaya dünyâyâ düpdüz
Götürmez zerresini Kûh-ı Elburz
- 26 Amâsiyye'de Mihri nâ-tüvânı
Götür toprağdan ey ihsân kânı
- 27 Yüz urdum hâk-i pâyuña nazâr kıl
Bu ben toprağı luğ it sîm ü zer kıl
- 28 Umaram ben ğarîb-i üftâde
Ki irem himmetüñ birle murâda
- 29 Ki zîrâ kalmışumdur çâr u nâ-çâr
Benüm hâlümden it şâhı haber-dâr
- 30 Umaram luğ-ı mihrinden o sultân
Dirîğ itmeye bu zerreden ihsân
- 31 Velî her birinüñ bir mesnedi var
Benüm yokdur tapuñdan ğayrı deyyâr
- 32 Bu imiş çün zamânuñ şimdi kârı
Bulurlar mesned ile i'tibârı
- 33 Kemâliyle kişi ger bulsa 'izzet
Cihânda çekmez idi ehl-i zillet
- 34 Benüm için sağ ol devletlü paşa
Olam devründe ben mahrûm hâşâ
- 35 Hızır hem-râh olsun saña her dem
İki 'âlemde çekme ğuşşa vü ğam
- 36 Zemîn turduğça rif'atde müdâm ol
Cihânda devlet ile müstedâm ol
- 37 Felek döndükçe geldükçe bu devrân
Tavîl-i 'ömr virsün saña Sübhân

- 38 Eyü nâm ile şöhret bulsun aduñ
İki ‘âlemde Hâk virsün murâduñ
Hâtimet-i Du‘â
- 39 Zâ‘ife Mihrî'ye eyle şefâ‘at
Şefâ‘at bulasın yevmü'l-kıyâmet
- 40 Paşa hazretleri kân-ı mürüvvet
Vezîr-i bî-nazîr-i ‘âli-rif‘at
- 41 Hemîşe devlet ile müstedâm ol
Mukîm ol bu cihânda tâ-kıyâmet
- 42 Hızır hem-râhuñ olsun her nefesde
Hudâ'nuñ ‘avni virsün saña nuşret
- 43 Serîr-i salţanat üstinde her gâh
Hudâ rif‘atde kılsun seni râhat
- 44 Ayakda kalmışamdur dest-gîr ol
Ki sensin pür-sehâ vü ehl-i himmet
- 45 Faķîrûñ tut elin bulmaķ dilerseñ
Cihânda rif‘at ü cennetde rahmet
- 46 Karîb olmaķ dilerseñ Muştafâ'ya
Ėarîb üftâdelere eyle şefķat
- 47 Tapuñdur her gedâya ķunki mesned
Nedendür kim çekem ben derd ü mişnet
- 48 Nazar kılsañ kılor her hâki ķün zer
Ayak toprağıyam çekdürme zillet
- 49 Ėinâ senden bulur ķün faķr-ı ‘âlem
Faķîre Mihrî'ye terk itme ‘âdet
- 50 Murâdum bu ki sultânum tapuñdan
Bu cânım mülki bir dem bula râhat
- 51 Dilerem rûz u şeb Hâk Hazretinden
Ümîzum var ķabûl ola bu hâcet

MÜFREDLER

1 (F: 74a, S: 75b, Ü: 76a)
(Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ûlün)

Cevr ile beni şol kadar ağlatdı felek kim
Sürhâb gözüm yaşı ile kana boyandı

2 (Ü: 76b)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtün Mef'ûlü Fâ'ilâtün)

Haṭṭuñ haduñ yüzini tutdı nitekim ey cân
Zeyn itdi gülsitâni irişdi tâze reyḥân

3 (Ü: 76b)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün)

Mûr üşdi şanki şekkerî pâlûde üstine
Haṭṭuñ ki tutdı la'l-i nebâtuñ kenârını

4 (Ü: 77a)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

Gördüğümce had ü qadd ü leb-i yâri şanuram
Biri güldür biri gönca birisi serv-i revân

5 (Ü: 77a)
(Mef'ûlü Fâ'ilâtün Mef'ûlü Fâ'ilâtün)

Haduñ yüzini haṭṭuñ tutdı nitekim ey cân
Zeyn itdi gülsitâni irişdi tâze reyḥân

6 (Ü: 77a)
(Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün)

Yaşasuz seni qodı şanma güzeller Mihri
Nice senüñ gibi bunda yeler oñmaz bulunur

7 (Ü: 77a)
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

'Âdeti monlalaruñ maḥbûb sevmekdür haṭṭıb
'Âqıl iseñ mezhebüñ yitirme 'âriflerden ol

Divan Dışı Manzûme (Ü: 77a)^X

(Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün)

- 1 El-ḥaḳ inşâf bu kim Mihrî-i şîrîn-kelimât
Söz yerine aḳıdupdur deheni âb-ı ḥayât
- 2 Derd-i ‘aşḳ ile kimüñ kim dili ğam-nâk olsa
Bu kitâba nazar itsün eger isterse necât
- 3 Evvel ü evsaḫ u hem âḫirini seyr itdüm
Vasatında diledüm k'anuñ idem tedkîkât
- 4 Şanki ‘ummânda girdâba düşürdüm özümi
Bî-kerân bahre nihâyet bulunur mı heyhât
- 5 Beydaḳ-ı ḥâli ile naḫ’-ı maḥabbet içre
Nicesi kiş diyeyin ki beni kıldı şeh-mât
- 6 Âferîn ḫab’-ı şeker-bâruña her laḫzada kim
Aḳıdur ḫanda ise söz yerine âb-ı ḥayât
- 7 Sözlereñ luḫfına ğâyet bulunur mı yok yok
Luḫf-ı ḫab’uña nihâyet bulunur mı heyhât
- 8 ‘Aceb olmaya ki kûyuñda senüñ cân virdi
Ger Maḫâmî kuluñuñ yeri olursa cennât
- 9 Gerçi kim âb-ı ḥayât idi lebüñ evvelde
Virmedüñ anı o bîmâruña irişdi memât
- 10 Gerçi ser-defter-i ḫûbân idüñ evvellerde
Geçdi vaḳtüñ şanemâ şimdi yüri var şuya at
- 11 Hecr ile göçdi Maḫâmî aña bir kez dimedüñ
Gel berü itlerüm ile işigüm bekle oñat
- 12 Bâğ-ı ḫüsnüñdeki şeftâlularuñ oldu erik
Dimedüm mi anı vaḳtinde iken şaḳlama şat

X Mihrî'ye ait olmayan ve Makâlî adlı bir şair tarafından yazılarak divanın sonuna eklenen kaside tarzındaki bu manzume sadece tek nüshada (Ü Nüshası) bulunmaktadır. Mihrî ve Makâmî'nin (ayrıntılı bilgi için bkz: İnceleme kısmında "Makâmî" bölümü) ilişkisini gösteren bu manzumeyi ilginç özellikler taşımasından dolayı Mihrî'ye ait olmamasına rağmen "Divan Dışı Manzûme" adını vererek divan metninin sonuna almayı uygun gördük.

- 13 Bir zamân idi ki sen cânı der-âgûş idenüñ
Gündüzi ‘îd olur idi gicesi kıadr ü berât
- 14 Şimdi bir hâldesin kim ilenen düşmenine
Dir ki Mihri gibi hüsnuñe irişsün âfât
- 15 Hân-ı hüsnuñle senüñ muğtenem illerle olup
Kırn yerlerde Maķâlî çalar idi neğamât
- 16 Yâ gibi seni kenârına getürdükde rakîb
Hedef itmiş idi miskînuñi yeter nekebât
- 17 Zehr-i kıahrı içürürdi felek ol miskîne
Lebüñ ağıyâra içürdükde şehâ ‘azb-i furât
- 18 Yüzüñ ayına nazâr eyler idi ağıyârüñ
Künc-i gam içre anı öldürür idi hasrât
- 19 Kıandüğını lebüñüñ kıandine ağıyârı görüp
Döymeyüp âhîr o bî-çâreye irişdi memât
- 20 Ger mezârına güzere eyleyesin işidesin
Mihri Mihri deyü çağırduğını anda nebât
- 21 Şöyle berk itdi senüñ mihrüñi göñlinde kim ol
Kıpısar ‘aşkıñ ile mihrüñ ile der-‘arasât

TAZARRU‘-NÂME-İ MİHRÎ-İ HAĞÎRE

(F: 2b-22b, M: 1b-23b, S: 2b-23b, Ü: 2a- 17a)
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)

- 1 Ey Kerîm ü Kâdir ü Hayy u Ebed
Vey Kâdîm ü Şâni‘ u Ferd ü Şamed
- 2 Bî-vezîr ü Bî-nazîr ü Bî-mişâl
Bî-melâl ü Bî-zevâl ü Zû'l-celâl
- 3 Râzık u Rezzâk u Hayy u Lâ-yemût
Cümle eşyâya virür her demde kût
- 4 Kâdiyü'l-hâcât sensin ey Kerîm
Sen ki Rabbü'l-‘âlemînsin ey Raĥîm
- 5 Cümle ĥalkuñ ĥâlîkı ma‘bûdısın
Cümle ‘abdüñ cân ile maĥşûdısın
- 6 Sen Aĥad'sın bir daĥi yokdur ilâĥ
Birligüñe cümle eşyâdur güvâĥ
- 7 Ĥâkdan ĥalk eyledüñ Âdem ‘ayân
Sen yaratduñ ins ü cinni bî-gümân
- 8 Hem ezelsin hem ebedsin hem Şamed
Ey şîfâtı "Kul hüvâllâhu Aĥad"
- 9 Birligüñe şekkimüz yok ey Raĥîm
İki diyen dil saña olsun remîm
- 10 Cümle ‘âlem ĥalkı açup gözlerin
Tapuña tutup tururlar yüzlerin
- 11 Senden umarlar ĥamusı raĥmeti
Nâ-tüvânlar senden ister nuşreti

1b- Şamed / Aĥad F, M, S

3b- virür / viren F, M, S

6b- Birligüñe / Birligine F

7b- cinni / cinn S

9a- Birligüñe / Birligine F

9b- iki / Anı F

10b- tutup / tunup F

- 12 Raĥmetüñ deryâsına yokdur kenâr
Ey Kerîm ü ey Raĥîm ü Kird-gâr
- 13 Dilde ismüñ ĥalk-ı ‘âlem zıkr ider
Mü’min olan birligüñe şükr ider
- 14 Ĥikmetüñle aqıdur âbı ĥacer
Ĥudretüñ virür ĥurı neyden şeker
- 15 Emrüñ ile bu felek itmez ĥarâr
Ĥikmetüñ ile gelür leyl ü nehâr
- 16 İbtidâña yok durur ĥiç intihâ
Sensin evvel sensin âĥir ey Ĥudâ
- 17 On sekiz biñ ‘âlemüñ Sübhânısın
Yaradılmışuñ ĥamu sultânısın
- 18 Cümle maĥlûkuñ bilürsin ĥâlini
Her ne vechile geĥer aĥvâlini
- 19 Sen yaratduñ bî-tekellüf ‘âlemi
Sen yaratduñ bî-tereddüd Âdem'i
- 20 Her ne deñlü kim cihânda var ünâs
Ĥamu senden raĥmet eyler iltimâs
- 21 Ĥudretüñe ĥalk-ı ‘âlem lâ dimez
Derĥeñe kim durur a’lâ dimez
- 22 Ĥamuya sensin viren cünbişleri
Ĥamusı senden umar baĥşişleri
- 23 ‘Aql-ı kül cehd idüp ola bî-mecâl
İtmeye keyfiyyetüñden ĥîl ü ĥâl
- 24 Kimse bilmez kim nedür mâhiyyetüñ
Sen ‘Alîmsin sen bilürsin ĥikmetüñ

13b- birligüñe / birligine F

14a- âbı / âb F, M, S

"M" nüshasında 13 ve 14. beyitler yer deĥiştirmiştir.

16a- İbtidâña yok durur / İbtidâ yokdur aña F

17a- ‘âlemüñ / ‘âlemin F

21b- Derĥeñe / Derĥine F

22b- baĥşişleri / baĥşleri M

23b- keyfiyyetüñden / keyfiyyetinden F

- 25 Bir şecerde bitürürsin gül diken
Halk idersin hâkdan vech-i hasen
- 26 Hikmetüñ ile gelür bu sâl ü mâh
Kudretüñ ile turur bu bâr-gâh
- 27 Hikmetüñle oldı çarh u âsumân
Kudretüñle oldı Keyvân päs-bân
- 28 Dergehüñ derd ehlinüñ dermânıdur
Bâki sensin cümle ‘âlem fânıdur

Kemâ Kâlallâhu Ta‘âlâ: "Küllü men ‘aleyhâ fân ve yebkâ vechü rabbike zül-celâli ve'l-ikrâm"¹

- 29 Pâdişehsin bî-şerîk ü bî-vezîr
Emrüñ ile seyr ider şems-i münîr
- 30 Kamusı bendeñ durur sen pâdişâh
Kim senüñ hükümündedür bu bâr-gâh
- 31 Kudretüñ sırrına idrâk iremez
Hikmetüñ fikr iden ‘aqlın diremez
- 32 Her ne kim bu ‘âlem-i eşyâda var
Dir ki senden gayri yok Perverdigâr
- 33 Bu muhakkağ sâbit oldı hağ durur
Tañrı birdür andan artuğ yok durur
- 34 Ger şerîki olsa tâ yevmül-kıyâm
Bulmaz idi işbu ‘âlem hiç nizâm

Lev kâne fihimâ âlihetün illallâhu le-fesedetâ²

- 35 İmdi nice pâdişehdür gör anı
Cümle gözler göz açup gözler anı

27a- çarh u / çarh-ı M, S

¹ Rahmân Sûresi, 26, 27. âyet: "Yer yüzünde bulunan her canlı yok olacak. Ancak azamet ve ikram sahibi Rabbinin zâtı bâki kalacak."

29b- şems-i / şems ü S

30b- hükümündedür / hükmindedür F

31b- diremez / viremez F, S

32b- gayri / özge M

34a- şerîki / şerîk S

² Enbiyâ sûresi, 22. âyet: "Eğer yerde ve gökte Allah'tan başka tanrılar bulunsaydı, yer ve gök (bunların nizamı) kesinlikle bozulup gitmişti."

- 36 Cümle ‘abdün şâhidur ol pâdişâh
Cümlenün maqşûdidur ol bir İlâh
- 37 Cümlesi ‘ilminde nâdândur anuñ
Cümlesi emrinde hayrândur anuñ
- 38 Birligine küllisi ikrâr ider
Kâfir olur her k'aña inkâr ider
- 39 Çün ider her şey’e bir âyet delîl
Kim gümânsuz birdür ol Rabb-i Celîl

Fefî külli şey’in lehû âyetün tedüllü ‘alâ innehû vâhid

- 40 Kâmu ‘âlem tolidur Allâh ile
Sen de pâk it kalbün illallâh ile
- 41 Ger dilerseñ bulasın maqşûduñı
Mihri yâd it her nefes ma‘bûduñı

Der-Tevhîdi'l-Bârî ‘Azze İsmuhû

(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)

- 42 Cümle eşyânuñ kâmu tevhîdi illallâhdur
Cümle maqlûkuñ kâmu maqşûdı illallâhdur
- 43 Cümle mevcûduñ kâmu mescûdı illallâhdur
Na‘ra-i yâ hû ile her demde illallâh di
- 44 Tâlib-i Hakk olmağa dâ’im saña irşâd ider
Kâyd-ı Hakk’dan gayrısından nefsuñi âzâd ider
- 45 Cürm yıkmış kalbünü tevhid ile âbâd ider
Na‘ra-i yâ hû ile her demde illallâh di
- 46 Her arada Hakk’ı yâd it yâd kılma bir nefes
Gayri söz hâcet degüldür ‘ârif iseñ sözi kes
- 47 Kâmu dillerde hemân hû hû ola tesbîh bes
Na‘ra-i yâ hû ile her demde illallâh di

36b- ol / o F, S, Ü

40a- tolidur / tolidur S

41a- maqşûduñı / maqşûdını F

41b- ma‘bûduñı / ma‘bûdını F

Başlık: Der-Tevhîdi'l-Bârî ‘Azze İsmuhu / Fî Tevhîdi'l-Bârî M, S; Der-Tevhîdi'l-Bârî F

42ab, 43a- illallâhdur / illallâh di Ü

46b- ‘ârif / ‘âkil M

- 48 Pertev-i şemsiyle tevhîdüñ dilüñi enver it
Kendüñe her demde illâ hûyı ıtırma rehber it
- 49 Cân u dilden imdi bu zikri dilüñde ezber it
Na'ra-i yâ hû ile her demde illallâh di
- 50 Kâlbüñi iğvâyâ virme nefsüñüñ vesvâsile
Koma dil âyînesini kim kıala ol pâs ile
- 51 Bu kelâmı dilde yâd it her nefes ihlâş ile
Na'ra-i yâ hû ile her demde illallâh di
- 52 Mihrî ger a'mâ degülseñ Hakk'ı tanı aç gözün
Dâ'im illâ hû ile gafletden uyar kendüzün
- 53 Her seher biñ 'özü ile dergâha tutdukça yüzün
Na'ra-i yâ hû ile her demde illallâh di

Fî Na't-ı Resûlullâh Şallallâhu 'Aleyhi ve Sellem

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 54 Ey kerîm ü mazhar-ı nûr-ı Hudâ
Şâh-ı iklîm-i risâlet Muştâfâ
- 55 Ey risâlet kişverine pâdişâh
Vey şerî'at tahtına şâhib-külâh
- 56 Ey Habîbullâh vey tâc-ı resûl
Kamudan öñ Hâk seni itdi kabûl
- 57 Sen kamu mürsellerün sultânısın
Sen kamu mü'minlerün cânânısın
- 58 Rûh-ı pâküñ halk idinmişdür habîb
Cürm bîmârına sensin çün tabîb
- 59 'Âlemi mevcûd itmedin İlâh
'Âlem-i ervâha kıldı seni şâh

48a- şemsiyle tevhdün / tevhd şem'iyle Ü; Pertev-i / Pertevi S

48b- rehber / manzar Ü

50b- kıala / kıla F

52b- kendüzün / kendü özüñ F

Başlık: Fî Na't-ı Resûlullâh Şallallâhu 'Aleyhi ve Sellem / Na't-ı Resûl 'Aleyhi's-selâm F, S / Na't-ı Resûl M

56a- vey / ey M, resûl / rûsul M, Ü

58a- idinmişdür / idinmişüz Ü

59b- 'âlem-i / 'âlemi S

- 60 Bû'l-beşerdür gerçi Âdem yâ Resûl
Senüñ ile buldı mevcûdât uşûl
- 61 Sen ebü'l-ervâh idüñ ey pâk-dîn
Olmadın bu 'âlem-i eşyâ yakîn
- 62 Âb-ı luţfuñuñ irişdi katresi
Zâhir oldı âb-ı Hızr'uñ çeşmesi
- 63 Bâd-ı hulkun şemmesinden bu cihân
Oldı her etrâfı şahrâ gülsitân
- 64 Mu'cizeñ burc-ı şerefde âfitâb
Da'vetün evc-i semâda mâh-tâb
- 65 Sidre-i ravzañ durur her şubh u şâm
Her havâş ervâhına Dârü's-Selâm
- 66 Beyt-i Ma'mûruñdur ey Bedr-i dücâ
Her zünûb emrâzına dârü'ş-şifâ
- 67 Enbiyâlar serverisin sen hemîn
Ey kerîm ü rahmeten li'l-'âlemîn
- 68 Hâk seni kıldı güzîn-i enbiyâ
Oldı hâk dînüñ kamu derde şifâ
- Hüvellezî ersele resûlehû bi'l-hüdâ ve dîni'l-hâkķı li-yuzhirehû 'ale'd-dîni küllihi³
- 69 Didiler hâkķuñda çün hayru'r-resûl
Şıdķ ile ehl-i 'uķûl itdi kabûl
- 70 Olmasañ olmazdı hergiz kâr u bâr
Gelmeseñ gelmezdi bu leyl ü nehâr
- 71 Hâdi-i şer'üñ eger olmasa sed
Küfr ile kalmışdı 'âlem tâ ebed

61b- 'âlem-i / 'âlemi Ü; yakîn / ta'yîn F, M, S

62a- luţfuñuñ / luţfunuñ F

63b- etrâfı / etrâf F, M, S

66a- Ma'mûruñdur / Ma'mûruñ durur M

67a- serverisin sen / serveri sensin F, M, S

67b- kerîm ü / kerîm-i F, M

68a- güzîn-i / güzîni Ü

³ Tevbe sûresi, 33. âyet: "O (Allah), kendi dinini bütün dinlere üstün kılmak için Resulünü hidâyet ve Hak Din ile gönderendir."

70a- kâr u bâr / kâr-bâr S, Ü

- 72 Her ulü'l-elbâba emrũn pîş-vâ
Her ulü'l-ebşâra şer'ũñ reh-nümâ
- 73 Kim saña kıldı cefâ kılduñ vefâ
Kim saña kıldı cezâ kılduñ sezâ
- 74 Saña lâyıķ olduđıçũn her 'atâ
'Âdet olmuşdur eyâ kân-ı vefâ
- 75 Şevketũni göricek ey âfitâb
Sâye-bân idi saña her dem seḥâb
- 76 Yazdı evvel ismũni levḥa kalem
Olmasañ olurdu bu 'âlem 'adem
- 77 Olmasañ sen olmaz idi kâ'inât
Hârdan gül hem daḥi neyden nebât
- 78 Çũn vücũda geldũñ ü bulduñ zuhũr
Dĩn ile kılduñ cihân rũyını nũr
- 79 İrmese senden 'inâyet her kula
Tolmuş idi işbu 'âlem küfr ile
- 80 'Âşî olsa cümle 'âlem bî-'aded
Senden irse ğam degũl zerre meded
- 81 Ümmetũñ mücrimlerinũñ yâ Resũl
Sen şeff'isin niçũn olur melũl
- 82 Saña virildi nübüvvet ibtidâ
Zâtuñ ile yine oldu intihâ
- 83 Her nebîye gerçi indi bir kitâb
Ḳamuya Ḳur'ân'dan indi feth-i bâb
- 84 Geldũñ itdũñ dĩn ile dünyâyı nũr
Bildi ḥaḳsın ins ü cin vaḥş u tũyũr

74a- olduđıçũn / olduķıçũn S

74b- kân-ı / kânı S

75b- Sâye-bân idi / Sâye-bândı F, M; dem / dâ'im F, M

76a- ismũni / ismini F, levḥa / levḥ u F, M

78a- geldũñ ü / geldũñ F, M, S

83b- Ḳur'ân'dan / Furḳân'dan Ü

- 85 Geldi dînüñ mihri enver eyledi
Tağıdup küfri münevver eyledi
- 86 Kim ki itdi seni cândan ihtiyâr
Olısar iki cihânda bahtiyâr
- 87 Kim ki senüñçün cihânda içdi sem
Aña tiryâk olur ol sem pes ne gam
- 88 Çekmeyeler seni sevenler cefâ
Görmeyeler saña uyanlar belâ
- 89 Tâ ebed buldı sa'âdet ol kişi
Na't-ı pâküñ medhdür her dem işi
- 90 Kime kim olsañ cihânda dest-gîr
İki 'âlemde bulur 'izzetle yir
- 91 Cürm ile bîmâram ey kân-ı kerem
Şefkatünden umaram derdüme em
- 92 Şıdık ile her kim ki tutdı saña yüz
Şefkatünden âhir olmaz nâ-ümîz
- 93 Çünkü sen hatm-i rüsulsin pür-kerem
Koma beni ben günâh ile kalam
- 94 Cürümü bildüm şefâ'at kıl baña
Yâ Resûlallâh şıgındum uş saña
- 95 'Arz olıcağ hazretüne cümle hâl
Eyleme maşşer güninde pây-mâl
- 96 Uşbu 'âşî Mihri'ye ol dest-gîr
Tâ'ati yok cürm ü 'işyânı keşîr
- 97 Gerçi kim itmiş durur biñ biñ günâh
Kıl katuñda külli 'aybını tebâh
- 98 Anı utandırma Hağ'dan kıl meded
Cürm ile kapuña düşdi itme red

85a- enver / envâr F, M

86b- bahtiyâr / baht yâr S

87a- Kim ki senüñçün / Kim senüñ için F

87b- tiryâk / tiryâk S, Ü; pes / bes F

96a- Uşbu / İşbu Ü

96b- cürm ü / cürm-i M

97b- katuñda / kapuñda Ü, tebâh / penâh F, M, S

Kaşîde Der-Na't-ı Resûl-i Ekrem 'Aleyhi's-selâm

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 99 Ey güzîn-i enbiyâ vü menba'-ı luṭf u vefâ
V'ey Resûl-i kibriyâ maḥbûb-ı maṭlûb-ı Ḥudâ
- 100 'Adl bünyâdını muḥkem itdi emrûñ nitekim
Zulmi ma'dûm itdi şer'uñ şemsi gösterdi ziyâ
- 101 Çün vücûduñ nûrdur ey şûreti bedr-i kamer
Düşmese sâyeñ 'aceb midür zemîne câ-be-câ
- 102 Gerçi âḥir zâhir oldı zât-ı pâkûñ 'âleme
Ḳamudan ma'nîde sen geldüñ cihâna ibtidâ
- 103 Olmuş idüñ sen ḥarîm-i sırr-ı maḥrem ey Resûl
Yoğiken insân mevcûd olmadın arz u semâ
- 104 İreli ḥulkuñ nesîmi 'âleme her dem-be-dem
Ḥurrem olmuşdur yeler şâm u seḥer bâd-ı şabâ
- 105 'İzzet içre kimi kıldı saña hem-tâ ol Kerîm
Kimi beñzetdi nebîlerde dü-'âlemde saña
- 106 Rûz-ı maḥşerde şefî'i olmağa cürm ehline
Eyledi seni şefâ'at ma'deni kân-ı 'atâ
- 107 Ol kadar 'azm eyledüñ fevka'l-'alâya her nefes
'Arş-ı a'lâ ile bir oldı saña taḥte's-şerâ
- 108 Çün kadem başduñ felek farkına ey maḥbûb-ı Haḳ
Leyletü'l-isrâda Haḳ her ḥâcetüñ kıldı revâ
- 109 Şer'üñüñ şem'inden olmuşdur münevver bu cihân
Şefkatüñ ḥânından irmişdür kamu rûḥa ğidâ

Başlık: Kaşîde Der-Na't-ı Resûl-i Ekrem 'Aleyhi's-selâm / Na't-ı Resûl 'Aleyhi's-selâm F, S; Na't-ı Resûl M

99a- Luṭf u / luṭf-ı F, M, S

99b- maḥbûb-ı / maḥcûb-ı F, S

100b- Zulmi / Zulm F, S; şemsi gösterdi / şems getürdi F, M, S

101a- şûreti / şûret-i F, M, S

102a- Gerçi âḥir / Gerçi M

103b- arz u / arz S

104b- şâm u / şâm S

107b- a'lâ ile bir / a'lâya pür F, S; taḥte's-şerâ / taḥte's-serâ F, S

108a- maḥbûb-ı / maṭlûb-ı F, M, S

109a- Şer'üñüñ / Şer'inüñ F, M; Şer'atüñ S

- 110 Dü-cihânda rûşen oldı çeşmi anuñ tâ ebed
Hâk-i pâyuñ cevherin her kim ki kıldı tûtiyâ
- 111 Ehl-i cürmüñ derdine sensin dü-‘âlemde tabîb
Cürm ile dermânde kaldum umaram senden devâ
- 112 Cân u dilden şad-hezârân âlüñe etbâ‘uñâ
Eylerem her dem selâm u medh ile zıkr ü şenâ
- 113 Tapuñı çün mesned itdi rahmete Raḥmân senüñ
Şefkatüñi rû-siyeh Mihri ider senden recâ
- Fi‘l-Mev‘ıza
(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)
- 114 İmdi ey bî-çâre ‘âşî gel berü
Neyledüñ n’iltüñ cihânda ilerü
- 115 Neyledüñ nitdüñ ne taḥşîl eyledüñ
Hakk’a lâyıḳ nice tedbîr eyledüñ
- 116 Var mıdur qalbüñde Hakk’uñ korkusu
Gitdi fevt oldı mı nefzüñ iblisi
- 117 ‘İlm ile her dem-be-dem ‘âmil misin
Yoḥsa nâdân ebter ü câhil misin
- 118 Nefs-i emmâreye mi uyduñ müdâm
Gelmedi mi qalbüñe yevmü‘l-ḳıyâm
- 119 Özüñi her demde virdüñ ḡaflete
Nice viresin cevâbı Hâzret’e
- 120 Rûz u şeb itdüñ günâh uşanmaduñ
Ol Hudâ’dan bir nefes utanmaduñ

110a- çeşmi / çeşm F

111b- kaldum / kıldum F

112a- âlüñe / tapuñâ / F, M, S

112b- selâm u / selâm-ı S

113a- rahmete / rahmet-i F, M, S

Başlık: Fi‘l-Mev‘ıza / Maṭla‘ F, M, S

114b- ilerü / el berü Ü

116b- fevt oldı mı / kuvvet oldı F

117b- Yoḥsa / Yoḳsa F, M, S

119b- viresin cevâbı / virürsin cevâb ol F; viresin / virürsin M, S; cevâbı / cevâb S

Şi'r İn-Maḥal

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 121 Cürm ü 'işyân oldı ey dil çünki her dem hû saña
Nefs-i emmâreye uyduñ gelmedi kôrhu saña
- 122 'İlm-i tevḥîdi dilüñden eksük itme bir nefes
Çün bilürsin âḥir ey gâfil gerekdür bu saña
- 123 Geldüñ uş fânî cihâna irtiḥâl itseñ gerek
Şoñ nefesde vay eger raḥm itmez ise Hû saña
- 124 Ḥaḳ'dan utanmaduñ olduñ her günâha mürtekib
Ölecegüñ şanmaduñ ey rû-siyâhum tû saña
- 125 Geçdi 'ömrüñ bu cihân dârında Mihrî cürm ile
Eslemedüñ nitekim virdüm naşîḥat şu saña

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 126 Bulmaḳ isterseñ cinâna dest-res
Tevbeyi dilden giderme her nefes
- 127 Raḥmetinden Mihrî kaṭ' itme recâ
Erḥamen li'l-'âlemîndür ol Ḥudâ

Kemâ kâle 'azze ve cell: "Lâ taḳneṭû min raḥmetillâhi innallâhe yaḡfiru'z-zünûbe cemî'an"⁴

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 128 'Aybuñı setr ide Settârü'l-'uyûb
Cürmüñi 'afv ide Ğaffârü'z-zünûb

121a- Cürm ü / Cürm S

121b- kôrhu / kôrhu F, M, S

124a- her günâha / günâhı F

125a- bu cihân dârında Mihrî / cihânda Mihrî dâyim M

125b- Eslemedüñ / İşlemedüñ F

126a- isterseñ / istersen F

127b- Erḥamen / Erḥamun Ü

⁴ Zümer sûresi, 53. âyet: "Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar".

Başlık: Kemâ kâle / Kâlallâhu Ta'âlâ M

128b- Cürmüñi / Cürmini F

Ol Kâdi'l-Hâcâta ve Mücîbü'd-Da'avâta ve Müyessirü'l-Murâdâta Mihri Hâkîrenüñ
Münâcâtudur

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 129 Ey Hudâvendâ Kerîm ü Bî-zevâl
Ey Raḥîm ü Kâdir ü vey Ber-kemâl
- 130 Sensin ol bî-miñl 'âdil pâdişâh
Cümle maḥkûmuñdadur bu bâr-gâh
- 131 Çarḥ u eflâk u zemîn ü âsumân
On sekiz biñ 'âlem ü işbu cihân
- 132 Kâmu maḥlûkât u bu uçmaḥ tamu
Her ne kim vardur bu 'âlemde kâmu
- 133 Baḥr-ı luṭfuñ kaṭresidür bî-gümân
Kâmusunuñ pâdişâhı sen 'ayân
- 134 Sensin ey Hallâk Rabbü'l-'âlemîn
Cümle bir bilür seni 'ilme'l-yakîn
- 135 Birsin ammâ yerde gökde ṭolısın
Senden artuḫ ulu yoḫ sen ulısın
- 136 Dîde-i ḳalbinde olan nûr u fer
Senden özge daḫiye ḳılmaz naḫar
- 137 Gûşına efsâne te'sîr eylemez
Dil daḫi efkârı ta'bîr eylemez
- 138 Kâmusına sensin ey Haḫ reh-nümâ
Ṭoḫrı varmayan olur senden cüdâ
- 139 Gerçi kim zâhirdesin gözden nihân
Lîk bâṭında 'ayânsın her zamân
- 140 Her ne ḳılsañ ḳudretüñ var ey Kâdir
Cümle eşyâ ḫâline sensin ḫabîr

Başlık: Ol Kâdi'l-Hâcâta ve Mücîbü'd-Da'avâta ve Müyessirü'l-Murâdâta Mihri Hâkîrenüñ Münâcâtudur /
Münâcât Be-Hâzret-i Bârî 'Azze ve Cell F, S; Münâcât Be-Hâzret-i Hudâ 'Azze ve Cell M

129a- Hudâvendâ / Hudâvend-i F; Kerîm ü: Kerîm-i S

129-150 arası beyitler M nüshasında yok.

131a- Çarḥ u / çarḥ F, M, S; eflâk u / eflâk S

131b- 'âlem ü / 'âlem F, S

132a- maḥlûkât u / maḥlûkât F, S

135a- ṭolısın / ṭolısın F

136a- nûr u / nûr-ı F, S

- 141 Yoğiken deyyâr u hem çarḥ u zemîn
Var idüñ sen ey Hudâvendâ hemîn
- 142 Çünkü sen maḫşûd idindüñ ey Vedûd
Buldı emrûñle ‘adem küllî vücûd
- 143 Çün bu ‘âlî çetri ḳurduñ âşikâr
Ḥoş müzeyyen oldı her şaḥn u diyâr
- 144 Hem toḳuz tâḳı yaratduñ yedi ferş
Kimini ferş eyledüñ kimini ‘arş
- 145 Eyledüñ her bir diyârı lâle-zâr
Kûh u şaḥrâlarda itdüñ çeşme-sâr
- 146 Her tarafda âbı enhâr eyledüñ
Her ḥacer üstinde eşcâr eyledüñ
- 147 Ḳamu elvân eyledüñ her ki gerek
Yerde insân eyledüñ gökde melek
- 148 Kimini her dem getürürsin ‘ayân
Kimini bir dem geçürürsin revân
- 149 Renc-i faḳruñ derdine sensin ‘ilâc
Hiç ḳomazsın birini bir laḫza aç
- 150 Sen yaratduñ ins ü cinn uçmaḳ ḫamu
Birligüñe cümle şâhiddür ḳamu
- 151 Yaradursın ḥâkden sîm ile zer
Bitürürsin bir ḳurı neyden şeker
- 152 Çok ‘acâyibler düzüp eflâkde
Goncalar izḫâr idersin ḥâkde
- 153 Gösterürsin geh semâda âfitâb
Berḳ idersin geh zemîne mâh-tâb

141a- deyyâr u / deyyâr F, S; çarḥ u / çarḥ S

141b- Hudâvendâ hemîn / Hudâvend-i Kerîm F, Hudâ vü Kerîm S

145b- Kûh u / Kûh S; şaḥrâlarda / şaḥrâlarla Ü

146a- âbı / âb-ı F, S

150b- Birligüñe / Birligine F

- 154 Akıdursın kaçrededen deryâları
Gösterürsin zerrelere den hâveri
- 155 ‘Arz idersin geh münevver âfitâb
Gâh eylersin hicâb aña sehbâb
- 156 Her tarafda akıdursın âblar
Halk idersin âbdan cüllâblar
- 157 Geh zemistân getürürsin geh bahâr
Geh hazân eylersin ü geh lâle-zâr
- 158 Geh gül ile zeyn idersin her diyâr
Geh idersin goncaya hem-sâye hâr
- 159 Geh güli hem-dem idersin bülbüle
Geh virürsin cümle evrâkın yele
- 160 Geh idersin nergise zerrîn külâh
Geh urursin lâleye dâg-ı siyâh
- 161 Geh virürsin hânde gülşende güle
İtdürürsin gâh efgân bülbüle
- 162 Bildürürsin geh benefşeye vücûd
Hıdmetün pâyına tâ kıla sücûd
- 163 Kudretün zerrinden itdün ergavân
Hamdün için sûsene virdün zebân
- 164 Geh idersin bu zemîni sebze-pûş
Geh reyâhîne virürsin bûy-ı hoş
- 165 Geh bisât itdün zemîn üzre çemen
Geh bitürdün sünbül ü serv ü semen
- 166 Gâh murgânı idersin hûb-lisân
Hamd ururlar birliğüne her zamân

154b- zerrelere den hâveri / zerreden hâverleri F
155a- idersin / idersün F, M
155b- eylersin / eylersün F, M
156a- akıdursın / akıdursün F, M
157b- eylersin ü / eylersin M, Ü
162b- kıla / bula F, S
165b- serv ü / serv-i F, M, S
166a- idersin / idersün F
166b- ururlar / iderler M, S; birliğüne / birliğine F

- 167 Cümlesi emrûñle oldı her ki var
Cümlesi şun' uñdur ey Perverdigâr
- 168 Cümlenüñ Hallâk'ı sensin yâ İlâh
Mülk senüñdür kul senüñ ey pâdişâh
- 169 Mihrî deprendükçe ağzuñda lisân
Ög Haq' uñ kudretlerini her zamân
- 170 Seni yoqdan ol durur var eyleyen
Bir avuç toprakdan izhâr eyleyen
- 171 Sen bugün bakma fenâ gülzârına
Tîz geçer mevsimi qalmaz yarına
- Şi'r İn Mağal
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 172 Ger ögerseñ bülbülüñ gülşende âh u zârın ög
Gel yeter işbu cihânuñ bî-beqâ gülzârın ög
- 173 'Âqıl iseñ sen bu dünyâ dostlarından çek elüñ
Dünye gibi bî-vefâdur bâri bir yararın ög
- 174 Bu fenâ 'âlemde hadd u hâle kılma i'tibâr
Ol beqâ mülkinde bâkî hûblaruñ dîdârın ög
- 175 Çünkü halk itdi Hudâ çâr-ı 'anâşırdan seni
Hiç vücûduñ şehrin ögme sen anuñ mi'mârın ög
- 176 Bir avuç toprakdan itdi dest ü pâ vü virdi cân
Medh iderseñ kudretüñ her demde kâr u bârın ög
- 177 Ög Haq' uñ görkli Habîbin kim didi "Levlâk" aña
Enbiyâlar serveridür Aḥmed-i Muḥtâr'ın ög

169a- deprendükçe / deprendügince M, depretdükçe Ü

171b- mevsimi / mevsim F

172a- âh u / âh-ı Ü; zârın / zârıñ F

172b- yeter / beru Ü; gülzârın / gülzârıñ F

173b- bâri bir yararın / yâri yeter yârın F, M, S

174b- dîdârın / dîdârıñ F

175a- çâr-ı / çâr u S, Ü

175b- mi'mârın / mi'mârıñ F

176a- virdi / rûy u F

177a- görkli Habîbin / görklüsün F

177b- Aḥmed-i / Aḥmedi Ü

- 178 Ger şefî' olmak dilerseñ âhîretde Muştafâ
Âlini aşhâbını her demde çâr-ı yârın ög
- 179 Kâfirüñ inkârına gûş itme k'ehl-i nârdur
Mü'minüñ "Kâlû Belâ"da şıdık ile ikrârın ög
- 180 Çünkü toymaz cîfe-i murdâra nefsüñ kerkesi
Tut dilüñ imdi yeter bu dünyenüñ murdârın ög
- 181 Vir haber 'işyândan özge sen ne taşşıl eyledüñ
İmdi ey Mihri bize halkuñ yeter âşârın ög

Münâcât Der-Münâsib-i Ahvâl-i Âdemiyân

(Fâ'ilâtun Fâ'ilâtun Fâ'ilün)

- 182 Ey Hudâ yâ Hâlık-ı Perverdigâr
'Âlim ü dâna vü bîna ber-çarâr
- 183 Kimse bilmez sen bilürsin her ki var
Her nihânı sen kılursın âşikâr
- 184 Yoğiken insân yaratduñ bî-'aded
Kudretüñe yok durur pâyân u had
- 185 Eyledüñ her birini bir işe tûş
Anuñ ile eyledüñ gönlini hoş
- 186 Kimini kılduñ Resûl-i Kibriyâ
Kimini kılduñ veliyy-i evliyâ
- 187 Kimine virdüñ velâyet bî-şümâr
Kimine kılduñ hidâyet bî-çarâr
- 188 Kimini kılduñ mu'azzam pâdişâh
Kimini bend'itdüñ aña yâ İlâh
- 189 Kimini 'âlim yaratduñ ey Hudâ
Kimini zâhid yaratduñ bî-riyâ
- 190 Kimine erzâni kılduñ devleti
Kimine kılduñ muqadder miñneti

179a- k'ehl-i / ehl-i F

181b- âşârın / âşârüñ F, S

182a- Hudâ yâ / Hudâ-yı Ü; Hâlık-ı / Kâdir ü M

183a- her ki / ne ki F, M

- 191 Kimisinüñ eyledüñ hükmin revân
Kimini maḥkûm kılduñ her zamân
- 192 Kiminüñ virdin münâcât eyledüñ
Kiminüñ yerin ḥarâbât eyledüñ
- 193 Kime virdüñ ḥûb-cemâl ü ḥadd ü ḥâl
Kimisini eyledüñ âşüfte-ḥâl
- 194 Kimisini ‘âşık-ı zâr eyledüñ
Kimini ma‘şûk cefâ-kâr eyledüñ
- 195 Kimini fûrkatde nâlân eyledüñ
Kimini vuşlatda şâdân eyledüñ
- 196 Kimine ‘âc eyledüñ her dem serîr
Kimi bulmaz künc-i miḥnetde ḥaşîr
- 197 Kimisi taḥşîl ider bî-cehd genc
Kimisi genc isteyürek buldı renc
- 198 Kimisi şâkir durur her bârda
Kimisi mü’min kimi inkârda
- 199 Yâ İlâhî ins ü cin vaḥş u tuyûr
Her ne kim ‘âlemde kılduñ sen zuhûr
- 200 Kâmusı bendeñ durur eyü yavuz
Şıgınuḫ fazluña tutar saña yüz
- 201 Şan‘atı durur ḥaṭâ der-bânlaruñ
‘Âdeti olur ‘aṭâ sulṭânlaruñ
- 202 Her ne deñlü kullaruñ itse ḥaṭâ
Varacaḫ yeri ṭapuñdur ey Ḥudâ
- 203 Bir avuç toprak durur çünkim bular
Bunlaruñ Mevlâsıla ne baḫşı var
- 204 Bir avuç topraḫ iken bunlar i Haḫ
Göz kulaḫ virdüñ daḫi hem el ayak

191a- Kimisinüñ / kiminüñ S, hükmin / hükümüñ F

193a- Kime / Kimine F, ḥadd ü / ḥadd S

197b- isteyürek / isteyerek F

198a- bârda / yârda F

203b- baḫşı / baḫş F, S

- 205 Kullaruñ gerçi kim noķşânı çok
Raħmetüñ haddi vü pâyânı yok
- 206 Luş idüp kılma nazar ‘işyânına
Kılma bu ‘âşîlerüñ noķşânına
- 207 Raħmetüñ çokdur Raħîm'sin ey Hudâ
‘Âşî kullaruñ ider senden recâ
- 208 Kullaruñ ‘âşîleridür gerçi kem
Sen Kerîm'sin anlara eyle kerem
- 209 Koma bunlar kim ide dâ'im günâh
Bin bir aduñ hürmetiçün yâ İlâh
- Tevhîd-i Bârî ‘Azze İsmuhû
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 210 Zinde diller cürm ile bulur memât
Luřuñ ile virmeseñ yâ Rab hayât
- 211 Olmasañ her düşmüşe sen dest-gîr
Nârdan cürm ehli bulmazdı necât
- 212 Yazmasañ dil şafhasına sen sebaķ
Hall olunmaz idi hergiz müşkilât
- 213 Kamunuñ fi'li degül senden nihân
Şerr eger hayrât u ihsân seyvi'ât
- 214 Saña şıgınduķ melâmet eyleme
Şunıla şol dem k'elimüze berât
- 215 Cümle îmân ehli ile yâ İlâh
Raħmet eyle Mihri itdükde vefât

205b- haddi vü / hadd ü F, hadd S

206b- Kılma / Kılma F

208b- Kerîmsin / Kerîmsün F, M

209a- Koma / Kamu F, S; kim / ki S

Başlık: Tevhîd-i Bârî ‘Azze İsmuhû / Şi'r İn-Maħal M, Ü

213b- hayrât u / hayrât F, M, S

Münâcât Der-İzhâr-ı ‘Acz-i nefes

(Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün)

- 216 İmdi ey dâna-yı bîna-yı İlah
Kamusunuñ hâline sensin güvâh
- 217 Bâki sensin cümlesi ma‘dûmdur
Cümlenüñ hâli saña ma‘lûmdur
- 218 Bir siyeh-rûyam işüm cürm ü günâh
Bencileyin yok durur bahtı siyâh
- 219 Kullarunuñ gerçi vardur cürmi çok
Bencileyin cürmi çok ‘âlemde yok
- 220 İtmedüm dergâhuña lâyıq ‘amel
Dâ‘imâ itdüm fesâd u hem hâlel
- 221 Bir eyü a‘mâli ‘âdet itmedüm
Farzuña bir dem itâ‘at itmedüm
- 222 Her nefesde işledüm cürm ü haâ
Her fesâdı kendüme gördüm revâ
- 223 İtmişümdür ben cihânda çok zünûb
Sen penâh itdün i Settârü'l-‘uyûb
- 224 İşledüm ben baña lâyıq her ki var
Yüz qaralığı cihânda şad-hezâr
- 225 Ben baña lâyıqına virdüm rızâ
Sen saña lâyıqın işle ey Hudâ
- 226 İhtiyârumla degüldür bu kazâ
Nefs-i şûmum eylemişdür iktizâ

218a- cürm ü / cürm S

218b- yok durur / yokdur M; bahtı / baht-ı F, M, S

220a- dergâhuña / dergâhına f

221a- a‘mâli / a‘mâl F, M, S

221b- Farzuña / Farzına F

223b- bu mısra Ü nüshasında yok.

225b- Sen saña lâyıqın işle ey Hudâ / Nefs-i şûmum anı eyler iktizâ Ü

226b- eylemişdür / anı eyler F, M, S

- 227 Şimdi uş bî-çâre vü dermândeyem
Bilmezem kim ne kılam yâ neyleyem
- 228 Fikr idicek itdügüm ‘işyânları
Akıduram yaş yerine kanları
- 229 Bâtnımı bu fikir kurd gibi yer
Korğaram beni kabûl itmeye yer
- 230 Kıpıcak yerden halâyık ser-be-ser
Beni bilmem kanğısından idiser
- 231 Haşr olıcak ey dirîgâ vay baña
Meskenüm eylerse ger tahte's-serâ
- 232 Hakki dâ'im zıkr idüp şükr itmedüm
İşbu ‘ömrüm âhîrin fikr itmedüm
- 233 Şâdi-i dünyâ baña virdi gurûr
Âhiretten âhîr itdi beni dûr
- 234 Pend-i vâ'iz itmedi baña eser
Gelmedi kalbûme bir zerre hazer
- 235 İmdi ey Hallâk-ı ‘âlem lutfı çok
Halk içinde bencileyin ‘âşi yok
- 236 Bunca cürm ile saña döndüm meded
‘Âşiyem ben sen Raḥîm'sin itme red
- 237 Gerçi eyler ‘âşiler biñ biñ günâh
Yine sensin anlara püşt ü penâh
- 238 Kamunuñ sübhânısın sultânısın
Kime yalvarsun bular sen hânısın
- 239 Garğa virdi beni deryâ-yı ma‘âş
Lutfuñ ile dest-gîr ol vir halâş
- 240 Rû-siyâh u pür-günâh u bî-mecâl
Dergehüñe âhîr olur ittişâl

227a- bî-çâre vü / bî-çâre-i F, M, S

230b- idiser / iriser F, S

231b- tahte's-serâ / tahte's-serâ F, S

237b- anlara / bunlara Ü

238a- sübhânısın sultânısın / sultânısın sübhânısın M, sultânısın / sultânısın F

240b- Dergehüñe / Dergehine F

- 241 Koma beni benligümde yâ Ğanî
Kıl 'inâyet dâ'imâ göster seni
- 242 Bu dilümden zemm ile telbîsi kes
Tevbe-i tevfiķa irgür her nefes
- 243 Olmasun dil levhi cürm ile nuhâs
Gelmesün âyîne-i ħalbüme pâs
- 244 Dâ'imâ ħayr işi eyle baña ħû
Diyeyim her dem-be-dem Allâh Hû
- 245 Zikrünü her dem didür Ķur'ân ile
Şoñ nefesde yoldaş it îmân ile
- 246 Dilimi ħat' itme istiĝfârdan
Gönlümi döndür ħamu murdârdan
- 246 Ger su'âl-i ħabre çeksem ıztırâb
Dilümi şaşurma âsân it cevâb
- 247 Beni ħaşmuma melâmet eyleme
'Aybumı setr it nedâmet eyleme
- 248 Açılcağ her taraf yazıklı baş
İtme sırrum ħaşr olıcağ ħalka fâş
- 249 Ĥazretüne varıcağ ħaşmum delîm
Ķamusın ħoşnûd eyle yâ Kerîm
- 250 Defterümi şun elüme sırr ile
Sen bilürsin ħâli yine sen bile
- 251 Kimseye fâş eyleme esrârımı
Yoħsa seng ile yıķarlar dârımı
- 252 Bu ħacâlet baña yeter her zamân
Kim ħamu gizlülerüm saña 'ayân

242a- dilümden / dilümde M

242b- Tevbe-i / Tevbe vü Ü

243a- levhi / levh-i M, Ü

245a- didür / ider M

247b- nedâmet eyleme / eyleme Ü

251b- Yoħsa / Yoħsa F, M, S

- 253 Varıcağ mîzâna bu ben rû-siyâh
Ağır itme keffemi sen yâ İlâh
- 254 Geçer iken hem şırâtı bî-haber
Düşürüp itme beni zîr ü zeber
- 255 Nâr-ı dûzağdan beni sen kıl emîn
Sen Raḥîm'sin saña şığındum hemîn
- 256 Mihri'yi 'afv eyle ey Rabbü'l-enâm
İtme fâhiş cürmini yevmü'l-kıyâm
- 257 Mücrim ü eksüklüyem ben mübtezel
Saña lâyıq yok elümde bir 'amel
- 258 Dergehünde karadur işbu yüzüm
Kamu emrüne muî'am yok sözüm
- 259 Gerek it maḳbûl ü gerek eyle red
Ne sözi var diye Mevlâ'sına 'abd
- Şi'r İn-Maḫal
(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 260 İtmez iseñ ben güneḫ-kâruña sulṭânüm meded
Yanısar nâr-ı caḫîmde tâ ebed cânüm meded
- 261 İtmedüm hergiz cihânda saña lâyıq bir 'amel
Yok durur bir zerre ḫayrum çokdur 'işyânüm meded
- 262 Dergehüne geldüm uş bîmâr-ı cürmem yâ Ḥakîm
Raḫmetünden kıl devâ derdüme dermânüm meded
- 263 Raḫmetüñ muḫtâcıyam geldüm ṭapuña yâ Ğanî
Raḫmetünden Mihri'yi redd itme Raḫmân'um meded
- 264 Kûrtar ey kân-ı kerem dest-i zebânîden yaḫam
Yevm-i maḫşerde ḫoma elde girîbânüm meded

253b- Ağır / Aḫar F, S

257a- Mücrim ü / Mücrim F

260a- güneḫ-kâruña / güneḫ-kârına F

261b- çokdur / çok F, S, Ü

263a- geldüm ṭapuña / ṭapuña geldüm F

Münâcât Der-Ṭaleb-i Mağfiret

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 265 Ey Hudâyâ tutmuşam tapuña yüz
Gice gündüz dikmişem kapuña göz
- 266 'Âciz ü bî-çâre vü maḥzûn u ḥor
Düşdüm uş tapuña itme beni dūr
- 267 Dönmedi kapuñda maḥrûm bir aḥad
Beni daḥi eyleme yâ Rabb red
- 268 Pâk zâtuñ ḥaḳḳı içün yâ İlâh
Hem şıfâtuñ ḥaḳḳı içün yâ İlâh
- 269 Biñ bir aduñ ḥaḳḳı içün yâ İlâh
'Adl ü dâduñ ḥaḳḳı içün yâ İlâh
- 270 Enbiyânuñ nâzı ḥaḳḳı yâ İlâh
Evliyânuñ râzı ḥaḳḳı yâ İlâh
- Hâzret-i Âdem 'Aleyhi's-Selâm
- 271 Ḥaḳḳıçün anuñ ki ol iken 'adem
Anı mevcûd eyledüñ evvel ḳadem
- 272 Ol mübârek cismine virdüñ çü rûḥ
Ḥamd ile açdı gözün buldı fütûḥ
- 273 Bağlayup şaf şaf melekler geldiler
Emrûñ ile aña secde ḳıldılar
- Hâzret-i Nûḥ 'Aleyhi's-Selâm
- 274 Ḥaḳḳıçün anuñ k'aña virdüñ necât
Hem aña göstermedüñ biñ yıl memât

266a- bî-çâre vü / bî-çâre-i F, M, S

268b- Hem şıfâtuñ ḥaḳḳı içün yâ İlâh / 'Adl ü dâduñ ḥaḳḳı içün yâ İlâh Ü

269. beyit Ü nüshasında yok.

269b- 'Adl ü / 'Adl-i S

270a- Enbiyânuñ nâzı / Enbiyâ niyâzı F, M, S

272a- cismine / ḳalbine F, M, S

272b- gözün / gözüñ F

- 275 Sen 'inâyet kılduñ irdükde tufân
 Ğarğa virdüñ cümle a'dâsın revân
 Hazret-i İdrîs 'Aleyhi's-Selâm
- 276 Haqqıçün anuñ ki terk itdükde cân
 Anı gördi kamudan evvel cinân
- 277 Hûri vü ğilmâna oldu hulle-kâr
 Buldı ehl-i cennet içre i'tibâr
 Hazret-i İbrâhîm 'Aleyhi's-Selâm^x
- 278 Haqqıçün anuñ ki atdılar revân
 Oldı âteş aña ol dem gülsitân
- 279 Nâr-ı Nemrûd itmedi aña zarar
 Oldı ol mel'ûn görüp zîr ü zeber
 Hazret-i İsmâ'îl 'Aleyhi's-Selâm
- 280 Haqqıçün anuñ ki emrûni revân
 Tutup itdi yoluña kurbân cân
- 281 Fâ'il-i muhtârsın çünkim i Haq
 Kesmedi anuñ boğazını bıçak
 Hazret-i Ya'qûb 'Aleyhi's-Selâm
- 282 Haqqıçün anuñ ki nice nice yıl
 Akıdurdı gözlerinden kanlı sîl
- 283 Künc-i miñnetde ğam idi hem-demi
 Biñ belâ ile geçerdı bir demi
 Hazret-i Yûsuf 'Aleyhi's-Selâm
- 284 Haqqıçün anuñ ki merğûb eyledüñ
 Kamudan hüsn içre mañbûb eyledüñ
- 285 Gâh bende ğâhi âzâd eyledüñ
 Gâh hâkim-Mısr u Bağdâd eyledüñ

276a- anuñ ki / anuñ M

^x M ve S Nüshasında Hz. İbrahim ile Hz. İdris'in anlatıldığı bölümler yer değiştirmiştir.

283b- geçerdı / geçürdi Ü

285a- ğâhi / gâh F, M, S

Ḥazret-i Eyyûb ‘Aleyhi's-Selâm

286 Ḥaqqıçün anuñ k'aña her şubḥ u şâm
Olmış idi derd ile uyḥu ḥarâm

287 Şükr iderdi her nefes her ḥâline
Bağmaz idi dünyenüñ aḥvâline

Ḥazret-i Dâvud ‘Aleyhi's-Selâm

288 Ḥaqqıçün anuñ kaçan k'elḥân ider
İns ü cinnüñ ḳamusın ḥayrân ider

289 İŝidenler ol bülend âvâzını
Yitürür ‘aqlını bulmaz özini

Ḥazret-i Süleymân ‘Aleyhi's-Selâm

290 Ḥaqqıçün anuñ k'aña ‘ayne'l-yakîn
Râm olmuşdı cemî‘-i ins ü cin

291 Emrine fermân idi her şubḥ u şâm
Bendesı idi ḳamusı ḥâş u ‘âm

Ḥazret-i Mûsâ ‘Aleyhi's-Selâm

292 Ḥaqqıçün anuñ k'aña kılduñ ‘atâ
Eyledüñ anuñ ‘aşâsın ejdehâ

293 Tûr'ı kılduñ dâ'imâ aña maḳâm
Eyledüñ anuñ ile biñ bir kelâm

Ḥazret-i ‘Îsâ ‘Aleyhi's-Selâm

294 Ḥaqqıçün anuñ k'aña virdüñ rızâ
Eyledüñ aña semâ üstinde câ

295 Hem nebîdür hem mücerred pâkdur
Meskeni şimdi anuñ eflâkdur

287a- nefes / nefesde M

288a- k'elḥân / elḥân F, M, S

Hâzret-i Seyyidü'l-Enbiyâ Muhammed Muştafâ Şallallâhu Ta'âlâ 'Aleyhi's-Selâm

- 296 Hakkıçün anuñ k'odur tâc-ı rûsul
Kim Kelâmullâh aña oldı nüzül
- 297 Hem habîb idindün anı hem nebî
Oldı katuñda kâmunuñ efdali
- 298 İmd'anuñ nûrdan Burâk'ı hakkıçün
Dergehüñe iştiyâkı hakkıçün
- 299 İmd'aña gönderdigün Kur'ân haķı
İmd'aña bildürdigün îmân haķı
- 300 İmd'anuñ mi'râcı haķķı ey Hudâ
İmd'anuñ ezvâcı haķķı ey Hudâ
- 301 İmd'anuñ evlâdı haķķı ey Hudâ
İmd'anuñ etbâ'ı haķķı ey Hudâ

Hâzret-i Şiddîk Rağiyallâhu 'Anh

- 302 Hakkıçün anuñ ki ol şâdıķ durur
Her işi dergâhuña lâyıķ durur
- 303 Zühd ü takvâsıdur anuñ bî-riyâ
Oldur evvel çâr-yâr-ı Muştafâ

Hâzret-i 'Ömer Rağiyallâhu 'Anh

- 304 Hakkıçün anuñ ki 'adl idi işi
Dîn yolında ol kumuş idi başı
- 305 Kañķı yerde kim anı görse hemîn
Turmaz idi anda iblîs-i la'în

Hâzret-i 'Oşmân Rağiyallâhu 'Anh

- 306 Hakkıçün anuñ ki aña ibtidâ
'Âdet olmuş idi hilm ile hayâ

Başlık: Hâzret-i Seyyidü'l-Enbiyâ Muhammed Muştafâ Şallallâhu Ta'âlâ 'Aleyhi's-Selâm / Hâzret-i Seyyidü'l-Enbiyâ Muhammed Muştafâ 'Aleyhi's-Selâm F, M, S

297b- kâmunuñ / kâmudan Ü

298a- nûrdan / nûrın F

302b- dergâhuña / dergâhına F

303a- Zühd ü / Zühd F, M, S

303b- Oldur evvel / Ol durur hem M

304b- ol kumuş idi / kumuş idi ol F, M, S

305a- Kañķı / Kañķı F, M, S

- 307 Sînesi K̄ur'ân ile p̄ur-nûr idi
Ma'rifetle dâ'imâ ma'mûr idi

Hâzret-i 'Alî Kerremallâhu Vecheh ve Rağiyallâhu 'Anh

- 308 Hâk̄k̄içün anuñ k'aña ol pâk-dîn
"Laħmuke laħmî" didi 'ilme'l-yakîn

- 309 Menba'-ı kân-ı şehâdur ol velî
Ol durur cümle velîler evveli

Hâzret-i Hasan Rağiyallâhu 'Anh

- 310 Hâk̄k̄içün anuñ ki haşm-ı bî-amân
İçürüp zehri helâk itdi revân

- 311 Gitdi tenden çünk'anuñ ol dem canı
Cennetü'l-me'vâda oldı meskeni

Hâzret-i Hüseyin Rağiyallâhu 'Anh

- 312 Hâk̄k̄içün anuñ ki çekdi çok cefâ
Oldı âhir ol şehîd-i Kerbelâ

- 313 İmdi anda virilen cânlar haķı
Kerbelâ'da dökilen kanlar haķı

- 314 Ğâziler haķkı şehîdler cânıçün
Hasan'uñ zehri Hüseyin'üñ kanıçün

- 315 Yoluña cân terk idenler haķkıçün
Toğrı yoluña gidenler haķkıçün

- 316 Hem haķîkat ehlinüñ taqvasıçün
Hem tarîkat ehlinüñ 'uqbâsıçün

307b- ma'mûr / p̄ur-nûr F

Başlık: Hâzret-i 'Alî Kerremallâhu Vecheh ve Rağiyallâhu 'Anh / Hâzret-i Şîr-i Yezdân Rağiyallâhu 'Anh ve Kerremallâhu Vecheh F, S / Hâzret-i 'Alî Rağiyallâhu 'Anh M

308b- 'ilmü'l-yakîn / 'aynü'l-yakîn Ü

310a- haşm-ı / haşmı M

311a- çünk'anuñ ol dem / çün o dem anuñ F

311. beyit S nüshasında şu şekildedir: Cennetü'l-me'vâda oldı meskeni / Gitdi tenden çün o dem anuñ; çün o dem anuñ / çünk'anuñ ol dem S

312b- şehîd-i / şehîdi Ü

- 317 Hem münevver Ka'be-i a'zam haķı
Hem muşaffâ Merve vü Zemzem haķı
- 318 Hem mübârek Beyt-i Ma'mûr'uñ haķı
Hem müberrâ Ravza-i Nûr'uñ haķı
- 319 Hem Harem içre olan demler haķı
Ravza'ya yüz süren âdemler haķı
- 320 Kûbbe-i Şahrâ'da olan taş için
Mescid-i Akşâ'ya konan baş için
- 321 Ol nebiyyullâh Halîl Raħmân için
Süfre-i hânında yinen nân için
- 322 Hazretüñi bir bilen kullar haķı
Rûz u şeb hamdüñ kılan diller haķı
- 323 Mihri 'âşiyem kamu fi'lüm günâh
Cümle fi'lüm saña ma'lüm yâ İlâh
- 324 Sen bilürsin kamu hâlüm ben kimem
Ehl-i cürmüñ kamusından ben kemem
- 325 Sensin ol sultân kamu biz kullaruz
Sen ğanîsin biz kamu yoħsullaruz
- 326 Biz haķâ kılduķ kamu lutf işle sen
'Âşilerüñ cürmini bağışla sen
- Şi'r İn-Maħal
- 327 Dergehüñe tutmuşuz yüz ey Hudâ
Eylemişüz çok fesâd u çok haķâ
- 328 Rû-siyâhuz pür-günâhuz külli 'ayb
Yine senden umaruz 'afv u 'aķâ
- 329 Zülmetinde koma 'işyânuñ bizi
Ey kamuya dest-gîr ü reh-nümâ

317b- Merve vü / Merve-i F, M, S

318b- Ravza-i / Ravza vü Ü

321b- Süfre-i / Şofra-i M

323a- 'âşiyem kamu fi'lüm / 'âşidür kamu fi'li M

323b- fi'lüm / fi'li M

324a- kamu / cümle M

325a- ol / o S

- 330 Müflis ü ħor u ħaķır ü mübtezel
 Țapuņa geldük şığınduk biz gedâ
- 331 Cümle ‘işyân ehline sen kıl meded
 Ol Ħabîb'üñ ħürmetiçün ey Ħudâ
- 332 Boynumuzı bağlamışdur nefsi-şûm
 Eylemişdür bizi derde mübtelâ
- 333 Cümle islâm ehli ile Mihrî'ye
 Sen Raĥîm'sin dûzahı görme revâ
 Mevâ'iz Der-Aĥvâl-i Fenâ-yı Rûzgâr
- 334 İmdi ey gâfiller açuñ gözüñüz
 Ğaflete virmeñ inende özüñüz
- 335 Mevt yakındur size şanmañuz ırağ
 Ķabruñuze varmadan eyleñ yarağ
- 336 ‘Âķıbet çünkim irer her nefse mevt
 Ķıl yarağı olmadın nâ-gâĥ fevt
- 337 Yol erine çünki vâcibdür yarağ
 Didiler bir gün gerek bin yıl yarağ
- 338 Ma'siyetden dürişüñ oluñ berî
 Çün bilürsüz var cihânuñ âĥiri
- 339 Geldük uş fânî cihâna neyledük
 Aşşımız virdük ziyâna neyledük
- 340 Biz bize iş eyledük yüz Ķarasın
 İstemedük hiç günâhuñ çâresin
- 341 Öleceğüz ölümümüz añmaduk
 N'olacağdur iş şoñunu şanmaduk

333a- ehli / ehl Ü

Başlık: Mevâ'iz / Mev'iza Ü

334a- gâfiller / âķiller M

337a- yarağ / yarağın eylemek M

337b- bir gün gerek biñ yıl yarağ / biñ yıl yarağ bir gün gerek M, S, Ü; yarağ / yarağ F

338b- bilürsüz / bilüsüz M

341b- şoñunu / şoñın S

- 342 Tutmadağ bir gün Hudâ'nuñ emrini
Añmadağ bir dem habîbi şer'ini
- 343 Nâ-hağ işler işledük pâyânı yok
Çok hatâlar söyledük oranı yok
- 344 Bu fenâ 'âlem durur gelen geçer
Bir müsâfir-hânedür konan göğer
- 345 Sen gerekse bu cihânda biñ yaşa
İki kapulı bir evdür ey paşa
- 346 Gelen âhir gâfil iken bî-ğaber
Birine girer birisinden çıkar
- 347 Niceler benüm dir iken bu cihân
Salânat fikrinde iken virdi cân
- 348 Niceler tıtdum dir iken 'âlemi
Degmedi şâdîlığına bir gamı
- 349 Olinur her derd için gerçi taleb
Lîk yok 'ömr-i beğâyâ bir sebeb
- 350 Balsa ger sultân olan mevte meded
Bâki kalaydı Süleymân tâ ebed
- 351 Hikmet ile balsa ger Loğmân zafer
Hasret ile cânı kılmazdı sefer
- 352 Bâki kalsa 'ömr ile 'âlemde rûğ
Bâki kalurdu cihân rûyında Nûğ
- 353 Çün düketdi her birisi dânesin
Gelmedi bunlar cihâna şanasın
- 354 Bu cihâna çün gelen lâ-büd gider
Ger emîr ü ger gedâyı hâk ider

343b- oranı / uzanı F

344a- gelen / gelür Ü

345b- kapulı / kapılı F, M

346b- girer / girür Ü

347b- fikrinde / tahtında M

349b- 'ömr-i / 'ömri Ü

350a- sultân olan / sultân M

351a- ger Loğmân / Loğmân ger M, Ü

351b- Hasret / Hayret Ü

352b- rûyında / mülkinde Ü

- 355 Kişi olsa ger yedi iklîme şâh
Olisardur ‘âkıbet hâk-i siyâh
- 356 Ol diyenler kim benem ibni fülân
Kalmadı ‘âlemde bunlardan nişân
- 357 Sürse ‘âlemde kişi biñ yıl şafâ
Dağıdur âhir anuñ hâkin hevâ
- 358 Kime virmedi cihânda taht u baht
K'itmedi âhir aña bir tahta taht
- 359 Kimi itmedi cihânda tâc-dâr
K'itmedi âhir aña dünyâyı tar
- 360 Kimi kıldı Sâm Suvâr u pehlevân
Şoñra miskînlik ile virmedi cân
- 361 Kimi kıldı bu cihânda pâdişâh
K'itmedi tahtın anuñ âhir tebâh
- 362 Devlet ile kimse tutmaz ‘âlemi
Def‘-i mevte çâre bulmaz âdemî
- 363 Tutamaz kimse cihânı mühr ile
Nice ‘ankâlar uçurdu kahr ile
- 364 Saltanat tahtında iken nâ-gehân
Düşürür başları ayağa cihân
- 365 Çünkü hiç imiş bu dünyâ bî-bekâ
Kâmil iseñ umma sen bundan vefâ

355b- hâk-i / hâki Ü
356a- ibni / ibn ü Ü
356b- Kalmadı / Kılmadı F
357b- Dağıdur / Tağıdur M
358a- taht u / taht S, Ü
359a- tâc-dâr / tâc u dâr Ü
361a- cihânda / cihâna F, M, S
363b- uçurdu / uçardı F
364b- Düşürür / Dürşürür S

Şi'r İn-Maḥal

(Fâ'ilâtun Fâ'ilâtun Fâ'ilâtun Fâ'ilün)

- 366 Çünki bildün ey gönül dünyâ-yı fânî hîç imiş
Ol seni terk itmeden terk it sen anı hîç imiş
- 367 Var imiş çün 'âlemün bir şâdisinde biñ gamı
İmdi aldanma yalancı şâdmânî hîç imiş
- 368 Hâk rızâsında anı şarf itmez iseñ hâşılı
Dâr-ı miḥnetde bu 'ömrün câvidânı hîç imiş
- 369 Gel bu mekkâruñ metâ'ına ḥarîdâr olma kim
Bu metâ'uñ âḥir aşşı vü ziyânı hîç imiş
- 370 Çün yakındur çeşmüñüñ ağ u karasından ecel
İmdi қо bu raḥt u baḥtı kâmrânî hîç imiş
- 371 'Ayuñı nîş eyler imiş nûşuñı ḳan 'âkıbet
Pes bunuñ bir iki günlük zindegânı hîç imiş
- 372 Şöyle teşḥîş eyledüm Mihri cihânuñ lezzeti
'İlm ile şavm u şalât imiş ḳalanı hîç imiş

Mevâ'iz Der-Aḥvâl-i Fenâ-yı Rûzgâr

(Fâ'ilâtun Fâ'ilâtun Fâ'ilün)

- 373 Çünki hîç imiş bu dünyâ bî-beḳâ
Kâmil iseñ umma sen bundan vefâ
- 374 Raḥtımızı diriser bizüm daḥi
Defterimiz düriser bizüm daḥi
- 375 Dem ola bizüm de ḳaydımız yiye
Gelmemiş gibi olavuz dünyeye

367a- şâdisinde / şâdisinden F, M, S

368b- Dâr-ı / Hâr-ı Ü

369b- aşşı vü / aşşısı Ü

370a- çeşmüñüñ / çeşmimüñ S; ağ u / ağı F, S

370b- raḥt u baḥtı / raḥtı baḥt u F, raḥtı baḥt-ı S

371a- nûşuñı / nûşımı F

372a- lezzeti / lezzetin Ü

Başlık: Mevâ'iz Der-Aḥvâl-i Fenâ-yı Rûzgâr/Der-Aḥvâl-i Fenâ-yı Rûzgâr Ü ; Naşîhat F, S

373. beyit Ü nüshasında yok.

374a- diriser / düriser F

374. beyit S nüshasında 375. beyit olarak yer almıştır.

- 376 Bir yalancıdur inanma sözine
'Âkil iseñ güle bakma yüzine
- 377 Başılıp ayaklara yir olavuz
Unudulmuşlar ile bir olavuz
- 378 Bu cihânda kimse bâkî kalmadı
Ol gidenler şanki bunda gelmedi
- 379 Kamu mülküñ mâliki Allâh'dur
Zihî dil ki zikri illallâhdur
- Şi'r İn-Maḥal
- (Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- 380 Ey dilüm gel Hakk'ı zıkr it her nefes lâl olmadın
İrmedin mevt ü ecel hem kabre idḥâl olmadın
- 381 Kâmetüñ püşt-i ḥam it her demde âh u zâr ile
Ney gibi inlet derûnuñ dâ'imâ nâl olmadın
- 382 Kabrüne gelmezden öñdin hışım ile münker nekîr
Sen cevâba ḥâzır ol kendüne ol ḥâl olmadın
- 383 Leşker-i işyânuñı katl eylegil tevfiḳ ile
Nefsüñ iblîsi senüñ 'âlemde Deccâl olmadın
- 384 Kurtarıgör Mihrî sen dest-i zebânîden yaḳañ
Nâr-ı düzaḥ boynuña maḥşerde ḥalḥâl olmadın

375. beyit S nüshasında 376. beyit olarak yer almıştır.
376. beyit M ve S nüshasında 374. beyit olarak yer almıştır.
377a- olavuz / olayuz F
377b- olavuz / olayuz F
378a- cihânda / cihâna F, M, S
378b- sanki / sonra Ü
380b- mevt ü / mevte F, M, S
382a- öñdin / evvel F, M, S; münker / münker ü M
383a- leşker-i / Leşkeri Ü; eylegil / eylegil bu M
384a- yaḳañ / yaḳan F

Du'â-i Mihri-i Haqîre

(Fâ'ilâtun Fâ'ilâtun Fâ'ilün)

- 385 İmdi ey dostlar gelün eyü yavuz
El du'âya götürelüm cümlemüz
- 386 Cümle halkuñ hâlıkı ol Bî-nazîr
Kamu düşmüşlere olan dest-gîr
- 387 Kamunuñ gönlinde esrârın bilen
Kamunuñ her işde maşsûdın viren
- 388 Kullarına her nefes ihsân iden
Zâhir ü bâtın işin pinhân iden
- 389 Olduğınca işbu câna ten kafes
Virüp alduqça cihânda cân nefes
- 390 İtmemek için rızâsından cüdâ
Kılmamağ için zünûba mübtelâ
- 391 Ol habîbi haqqı kim itdi anı
Kulları için şefâ'at ma'deni
- 392 Âlinuñ etbâ'muñ ervâhıçün
Hem şahâbî çâr-yârı rûhıçün
- 393 Enbiyâlar evliyâlar haqqıçün
Haq yolında bî-riyâlar haqqıçün
- 394 Ol sa'âdet menba'ı püşt ü penâh
Taht-ı Rûm içinde oldur pâdişâh
- 395 Heft-kişver ya'ni Sultân Bâyezîd
Kılmağ için haşre dek 'ömrin mezîd
- 396 Toğmağ için dâ'im ol enver cemâl
Kılmağ için zulmet-i gam irtihâl

Başlık: Du'â-i Mihri Haqîre / Du'â-i Haqîre F, S; Du'â'ü'l-Haqîre M

390a- İtmemek / Olmamağ Ü

390b- Kılmamağ / Kılmamağ F, S

392. beyitte M nüshasında mısralar yer değıştirmiştir.

393. beyitte M nüshasında mısralar yer değıştirmiştir.

395b- Kılmağ / Kılmağ Ü

396b- zulmet-i / zulmeti Ü

- 397 Olmağ için dâ'imâ fi'li şavâb
Görmemek için dü-'âlemde 'azâb
- 398 Olmağ için 'âleme dâ'im 'alem
Görmemek için cihân rûyında gam
- 399 Olmağ için dâ'imâ şâh-ı cihân
Virmek için aña 'ömr-i câvidân
- 400 Virmek için her murâdını Hudâ
Kılmağ için cümle maqşûdın revâ
- 401 Bulmağ için tâ ebed 'ömr-i keşîr
Olmağ için her fakîre dest-gîr
- 402 Aña ilhâm kılmağ için Zü'l-celâl
Aña ma'lûm olmağ için cümle hâl
- 403 Kılmağ için Mihrî'ye kimyâ-nazar
İtmek için bu kara toprağı zer
- 404 Sâyesinde hoş geçer halk-ı cihân
Hâşe kim mahrûm olam ben nâ-tüvân
- 405 Hem o Tûbâ şâh-ı devlet sâyesi
Ki odur dil gencinüñ sermâyesi
- 406 Ya'ni kim Sultân Aḥmed Ḥân'ımuñ
Saltanat tahtında ol sultânımuñ
- 407 Olduğınca işbu 'âlem ber-karâr
Kılmağ için 'ömrin anuñ şad-hezâr
- 408 Biz fakîre ol velî-ni'met durur
Sâyesinde cânımız râhat durur

397a- fi'li / fi'l-i F, M, S

398b- rûyında / yüzinde Ü

399b- 'ömr-i / 'ömri Ü

400b- Kılmağ / Kılmağ Ü

401a- Bulmağ / Kılmağ Ü, Olmağ M; 'ömr-i / 'ömri S

401. beyitte M nüshasında mısralar yer değiştirmiştir. 401b- Olmağ / Olmağ Ü

402a- kılmağ / kılmağ Ü

402b- olmağ / olmağ Ü

403a- Kılmağ / Kılmağ Ü

405a- şâh-ı / şâh u Ü

405b- Ki odur / K'oldurur S, Ü; odur / oldur M

407b- 'ömrin / 'ömrün Ü

- 409 Devleti devrinde görmedük ‘azâb
Kılmağ için ‘ömrin anuñ bî-hisâb
- 410 Ol kamuyı halk iden Perverdigâr
Yeri gögi yaradan bir Kird-gâr
- 411 Ol durur her nâ-tüvâna dest-gâr
Bendesidür ger şağîr ü ger kebîr
- 412 Ol habîbi hazretinüñ haqqıçün
Ümmeti tutduğı dînüñ haqqıçün
- 413 Mürşid-i kâmillerüñ esrârıçün
Ümmetinüñ cümlesinüñ varıçün
- 414 Kılmağ için rahmet ölenlerine
Virmek için ‘ömri kalanlarına
- 415 Yoldaş itmeklik için Kur’ân ile
Şoñra göndermek için îmân ile
- 416 Beklemek için şer-i şeytândan
Şaklamak için kuru bühtândan
- 417 Çıkıcağ yazıklı tenden cânımız
Hem-reh itmeklik için îmânımız
- 418 Kudretiyle yine zinde olicak
Mürde tenler cümlesi cân bulicak
- 419 Ol Habîb ile koparmaklığ için
Ümmetiyle bile olmaklığ için
- 420 Kalmamağ için Habîb’inden ırağ
İtmek için yüzümüz yanında ağ
- 421 Biz kamu eksüklüden maşşûdımız
Râzı olmaklığ için ma‘bûdımız
- 422 Yolumuzda harc idenler çün emek
Anlaruñla geh yidük nân u nemek

411a- Ol durur / K’ol durur M, S

412a- habîbi / habîb-i Ü

416b- Şaklamak / Şaklamağ S; kuru / kuru F, M, S

420a- Kalmamağ / Kalmamak Ü

- 423 Görmemek için olar bir dem elem
Çekmemek için iki 'âlemde gam
- 424 Kâmu geçmişlerümüzüñ ey Ğanî
Cennet içre olmağ için meskeni
- 425 Adumuz eylükle yâd olmağ için
Hem Belâyî rûhî şâd olmağ için
- 426 Dîn diregi cümle 'âlimler ki var
Virmek için 'ömr-i bâkî şad-hezâr
- 427 Geçmişine itmek için rahmeti
Kılmağ için rûzi her dem cenneti
- 428 Daħi anlar kim bize öğretti ħarf
Hakķumuzda eyledi ta'lîm-i şarf
- 429 'İlm ile koparmağ için anları
Çekmemek için 'azâbı cânları
- 430 Hem rızâ-yı Hakķ için k'oldur Hudâ
Hem kabûl olmağlığı için bu du'â
- 431 Bu za'îfe Mihrî-i dil-ħasteye
'Âciz ü bî-çâre vü dem-besteye
- 432 İrmek için ol Hudâ'dan fetħ-i bâb
Olmağ için bu du'âsı müstecâb
- 433 Bu du'â için götürse her ki el
Rûzi kılsun Hakķ aña 'ilm ü 'amel
- 434 Nâr-ı dûzahdan olar bulsun necât
Kim du'âdan soñra vire şalavât

426b- 'ömr-i / 'ömri S

427b- Kılmağ / Kılmağ M, S

428a- kim / ki F

428b- şarf / ħarf F, S

430. beyit F nüshasında yok.

431a- Mihrî-i / Mihrî'ye F

431b- bî-çâre vü / bî-çâre-i F, M, S

432b- Olmağ / Olmağ S, Ü

Şi'r Der-În-Maḥal

(Mef'ûlü Fâ'ilâtün Mef'ûlü Fâ'ilâtün)

- 435 Ğam-gîn dilleri bil şâdân iden du'âdur
Giryân gözleri bil ḥandân iden du'âdur
- 436 Ey nice pâdişehler bend'oldı bed-du'âdan
Ey nice bendeleri sulṭân iden du'âdur
- 437 Her dem senüñ 'uyûbuñ rüsvâyılık deminde
Fazlı ile Ḥudâ'nuñ pinhân iden du'âdur
- 438 Fevt olıcaḳ cihânda karañu sin içinde
Tâ ḥaşre dek mekânüñ nûrân iden du'âdur
- 439 Ḥor bakma her faḳîre cehd eyle al du'âsın
Zîrâ ki müşkil işi âsân iden du'âdur
- 440 Ey Mihri yüz urup al miskînlerüñ du'âsın
Derdüñe dü-cihânda dermân iden du'âdur
- 441 Eylükle yâd olasın cehd eyle her du'âda
Kim saña her murâdı iḥsân iden du'âdur

Ḥâtîme-i Risâle

(Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)

- 442 Ḥamdü-lillâh 'avn idüp Rabbü'l-enâm
Bu Tazarru'-nâme'yi kıldum tamâm
- 443 Ḥamdü-lillâh var iken 'aḳlum bilüm
Bu ilâhiyyâtı nazm itdi dilüm
- 444 Ḥamdü-lillâh kim ecel virdi amân
Bu Tazarru'-nâme'yi kıldum beyân
- 445 Tâ oḳıyanlara nef' olmaḡ için
Diñleyenler cürmi ref' olmaḡ için

Başlık: Şi'r Der-În Maḥal / Şi'r İn-Maḥal M

437a- rüsvâyılık deminde / rüsvâyılık F

437b- Fazlı / Fazl Ü

438a- karañu / qaralu F, S

439. beyit F nüshasında yok.

440a- yüz / yüzüñ Ü; miskînlerüñ / miskînüñ Ü

440b- Derdüñe / Derdine F

Başlık: Ḥâtîme-i Risâle / Ḥâtîmetü'r-Risâle F, M, S

442b- kıldum / kılduḳ M

- 446 Söyledüm geldükçe elden her ki var
 Kılmadum tatvîl kıldum ihtisâr
- 447 Raḥmet ol şâhib-kemâlûñ cânına
 K'oқuyup ға'n itmeye noқşânına
- 448 Setr ide eksüklüğini her ne var
 İtmeye cühhâle 'aybın âşikâr
- 449 İşidüp ға'n itmeye her bî-ḥaber
 Mihrî'nüñ qalbine gelmeye keder
- 450 Çünki nâkış 'aql olur dirler nisâ
 Her sözün ma'zûr tutmaқdur revâ
- 451 Lîk Mihrî dâ'inüñ zannı budur
 Bu sözi dir ol ki kâmil uşludur
- 452 Bir mü'enneş yeg durur kim ehl ola
 Biñ müzekkerden ki ol nâ-ehl ola
- 453 Bir mü'enneş yeg ki zihni pâk ola
 Biñ müzekkerden ki bî-idrâk ola
- 454 İmdi ey ehl-i sa'âdet müslimîn
 Bu durur sizden temennâmuz hemîn
- 455 Oқuduқça bu kitâbı siz 'azîz
 Mihrî'nüñ cânına raḥmet diyesiz
- 456 Her kim oқur eylerem andan recâ
 Kim dirîğ itmeye Mihrî'den du'â
- 457 Ḥayr ile yâd idesiz sizden diler
 Zîra qulı qul du'âsı yarlığar
- 458 Ḥayr ile her kim ki yâd eyler anı
 Dü-cihânda çekmesün miḥnet canı

445b- ref' / def' M

447b- K'oқuyup / Oқuyup F

448a- eksüklüğünü / eksüklüğün Ü; ne / ne ki Ü; ne var / zamân F

451a- Lîk / Lîki Ü

454a- İmdi ey / İmdi M

456a- oқur eylerem / oқurs'eylerem Ü; kim / ki F, M, eylerem / eyledüm S

457a- sizden diler / sizden F

- 459 Okıyanı yâ Rab it yanuñda hâş
Diñleyeni kıl günâhından halâş
- 460 Nazm iden bî-çâreye kıl rahmeti
Vaqt-i âhırde vir aña nuşreti
- 461 Kıl anuñ şeytândan îmânın emîn
Cümle islâm ehli ile yâ Mu'în
- Çâr-'Anâşır^x
- (Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün)
- Hâk
- 1 Çünki mevcûd oldu Âdem hâkden
Mihri mihr umma iñen eflâkden
- 2 Pes bu dehr-i pîre-zen murdârdur
'Âkil iseñ geñ yûri nâ-pâkden
- Âb
- 1 Çünki evvel Âdem aşlı oldu âb
Hağ kelâmından didi bize kitâb
- 2 Her ki gelmişdür cihâna bî-sebât
Olısar "yâ leytenî küntü türâb"
- Nâr
- 1 Aşluñ ey bî-çâre Âdem oldu od
Od olıcağ lâ-büd olur anda dûd
- 2 Geç cihânuñ varlığından fâriğ ol
Tâ ki nâruñ nûr ide senüñ Vedûd
- Bâd
- 1 Âdemi yelden yaratdı çün Hudâ
Yele tayanma ki olursın hebâ
- 2 Ğaflet uyhusından uyan ölmedin
Mihri 'âlem lâ-beğâdur lâ beğâ

^x "Çâr-'Anâşır" başlığı altındaki bu bölüm F, M ve S nüshalarında yok.